ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမဆရာတော်ဘုရားကြီး

• တို့-စီရင်အပ်သော •

ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကျင့်ထုံးကြီး

၁၁

ဟံသာဝတီ

ဟံသာဝတီ

(၅၅၅)

ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကျင့်ထုံးကြီး

H 555—A [ဟံသာဝတီ]

ဒုတိယဂဏာသမုဒ္ဒါပက ရွှေကျင်နိကာယဓမ္မသေနာပတိ

မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ပုံတော်

ဂဏာသမုဋ္ဌာပက ရွှေကျင်နိကာယဓမ္မသေနာပတိ

ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဒုတိယ ဂဏာသမုဋ္ဌာပက ရွှေကျင်နိကာယ ဓမ္မသေနာပတိ

မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော်ဘုရားကြီး

တို့ စီရင်အပ်သော

ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကျင့်ထုံးကြီး

ရန်ကုန်မြို့

ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်

၁၃၂၈-ခု (သာသနာ-၂၅၁၀) ၁၉၆၆-ခု

ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကျင့်ထုံးကြီး
ပုံနှိပ်ခြင်း

ပဌမအကြိမ် ၁၉၂၀-ခု မတ်လ
ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင် ပိဋကတ် ပုံနှိပ်တိုက်
ရန်ကုန်မြို့

ဒုတိယအကြိမ် ၁၉၆၆-ခု ဇွန်လ
ဟံသာဝတီ ပုံနှိပ်တိုက်
ရန်ကုန်မြို့

Made and Printed in the Union of Burma
by the Hanthawaddy Press, Rangoon.

★

ရန်ကုန်မြို့ အမှတ် ၅၃-နတ်မောက်လမ်းသွယ်ရှိ၊ ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်
အကွက်(မှတ်ပုံတင်အမှတ်၀၀၀၃-၀၀၀၄)ဦးဇော်ဝင်းက
ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
*	နိဒါန်း	
၁။	ရွှေကျင်ဂိုဏ်းဥပဒေ	၁
၂။	ဂိဟိစာရိတ္တကျင့်ခန်း	၁၅
၃။	ကျောင်းသားကျင့်ဝတ်ဆယ်ပါး	၂၄
၄။	သင်္ဂါယနာတင်ပုံ	၂၅
၅။	ဓမ္မောသဓဒီပနီစာတမ်း	၃၀
၆။	ဥယျောဇဉ်	၇၇
၇။	ဓမ္မဝိနယစာတမ်း	၈၀
၈။	ပထမောဝါဒစာတမ်း	၁၀၀
၉။	ဒုတိယောဝါဒစာတမ်း	၁၀၃
၁၀။	သူသတ်ညြဝါဒမေတ္တာစာ	၁၀၉
၁၁။	ဝိဘင်းပါဠိတော်လာ သစ္စာလေးပါးဘွဲ့နည်း	၁၂၄
၁၂။	ပထမအကြိမ်ရွှေကျင်ဂိုဏ်းသံဃာ့အစည်းအဝေးကြီး	၁၂၅
၁၃။	ဒုတိယအကြိမ်ရွှေကျင်ဂိုဏ်းသံဃာ့အစည်းအဝေးကြီး	၁၃၆
၁၄။	သာသနာတော်၌ အထူးသတိပြုဘွယ်အချက်	၁၅၆

နိဒါန်း

"ဝိနယော နာမ သာသနဿ အာယု၊
ဝိနယေ ဌိတေ သာသနံ ဌိတံ နာမ ဟောတိ"—

ကျမ်းဂန် ရှိသည်နှင့်မသွေ အစိန္တေယျ အပ္ပမေယျ သေဋ္ဌ ဇေဋ္ဌ ဘဝပါရဂူ သယမ္ဘူမြတ်စွာ၏ နတ်လူတို့ကိုးကွယ်ရာ သာသနာတော်မြတ် သုံးပါးသည် ဝိနည်းတရားတော်လျှင် အသက်ရှိသောကြောင့် ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူပြီးနောက် ၄-လမြောက် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀-မြောက်, ၂၃၅-နှစ်မြောက်, ၄၅၀-မြောက်, ၂၄၁၅-နှစ်မြောက် ကာလတို့၌ အဇာတသတ်မင်း, ကာလာသောကမင်း, ဓမ္မာသောကမင်း, ဝဋ္ဋဂါမဏိမင်း, ရတနာပုံမြို့တည်နန်းတည် ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် သာသနာပြုမင်းကောင်းမင်းမြတ်တို့ကို အမှီရ၍ အရှင်မဟာကဿပ, အရှင်မဟာယသ, အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ အစရှိသော ဆရာတော်, သံဃာတော်မြတ်တို့သည် ဝိနည်းပိဋကတ်ကို လက်ခွန်ရှေ့ဖျား အဦးထား၍—

(၁) ပထမ သင်္ဂါယနာ၊
(၂) ဒုတိယ သင်္ဂါယနာ၊
(၃) တတိယ သင်္ဂါယနာ၊
(၄) ပေါတ္ထကာရုဠ စတုတ္ထ သင်္ဂါယနာ၊
(၅) သေလက္ခရာရုဠ ပဉ္စမ သင်္ဂါယနာ-

တင်၍ သာသနာတော်မြတ်ကို အဓွန့်ကြာရှည် စည်ပင်ထွန်းကားကြီးပွါးအောင် စောင့်ရှောက်တော်မူခဲ့ကြသည့်ပမာ လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ ကိုးကွယ်ရာ သာသနာတော်မြတ်၏ အဓွန့်ကြာရှည် စည်ပင်ထွန်းကား ကြီးပွါးခြင်းကို လွန်မင်းစွာ အလိုရှိကြသော ရာမညတိုင်း ဟံသာဝတီနယ် တကောတိုက်သူကြီး မောင်ဘိုးအို အမှူးရှိသော တကောတိုက်သား သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်းရှိသော ဒါယကာများကို အမှီတံကဲ သဟဲ ရ၍—

(၁) ဝိနည်းပါဠိတော် ငါးကျမ်းကို အနက်မြန်မာ ပြန်ဆိုခြင်း၊
(၂) ဘိက္ခုပါတိမောက်, ဒွေမာတိကာ, ဝိနည်းငယ် ၃-ကျမ်း, ဝိနည်းငယ် ၄-ကျမ်းတို့ကို နှုတ်လွှတ်အာဂုံ ပြန်ဆိုခြင်း-

နိဒါန်း

ကိုဖြင့် ယထာဗလ စွမ်းပကားရှိသမျှ ၁၂၆၂-ခုနှစ် တပို့တွဲလပြည့်နေ့မှစ၍ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၅-ရက်နေ့အထိ တကောတိုက်ပါဒုတ်ကန်ရွာအနီး ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်၌ စာပြန်ဆိုကြသော ဓမ္မဿဝမ္မသဘာ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာအလား တရားအစည်းအဝေးသို့ မန္တလေးမြို့, စစ်ကိုင်းမြို့, အလုံမြို့, ပဲခူးမြို့, ရန်ကုန်မြို့, မော်လမြိုင်မြို့, ကျိုက်လတ်မြို့, ပုသိမ်မြို့ အစရှိသော မြို့ကြီးမြို့ငယ်တို့မှ ကြွရောက်တော်မူလာကြသော သံဃာတော်များစာပြန်ဆိုကြရာ တပေါင်းလပြည့်နေ့ ယခင်ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အမြို့မြို့အရွာရွာ ဂိုဏ်းဝင်သံဃာတော်တို့ အစည်းအဝေးတွင်—

(၁) ကျောက်ဆည်ဘုန်းတော်ကြီး၊
(၂) အလုံမြို့ မြင်းတွင်းရွာ သော်ကုန်းတော်ကြီး၊
(၃) မုဒုံဆရာတော်၊
(၄) ပုသိန်ဆရာတော်၊
(၅) ကျောင်းတော်ရာဆရာတော်၊
(၆) သုံးခွဆရာတော်၊
(၇) မင်းရွာဆရာတော်၊
(၈) ဒုတ်ကန်ရွာအနီး ဘုရားကြီးဆရာတော်—

အစရှိသော ဆရာတော်, သံဃာတော်တို့ သဘောတူ အညီအညွတ် ရဟန်းသံဃာ, ဒါယကာ, ဒါယိကာမတို့ ကောင်းစွာကျင့်သုံး နှလုံးသွင်းရန် ဥပဒေစသော ဩဝါဒကထာများကို ပေးထားတော်မူပါမည့် အကြောင်းနှင့် ကျောက်ထားကောင်းပန်းအဂ်သည်ဖြစ်၍ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းသံဃာ၏ နာယကဦးစီး အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူသော “ဝိသုဒ္ဓါစာရဓဇ မိပတိ ပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု” တံဆိပ် နာမံတော်ရှိသော မန္တလေးမြို့ “မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမဆရာတော်ဘုရားကြီး”သည် သာသနာတော်မြတ် ပွါးစီးရန်ကို ရည်သန်တော်မူ၍ ဟောကြားထားအပ်သော ဥပဒေများနှင့် ရွှေကျင်နိကာယဂဏသမုဒ္ဒါပက “ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး”၏ ဓမ္မောသဓဒီပနီစာတမ်း, ဓမ္မဝိနယစာတမ်း, ပထမဩဝါဒစာတမ်း, ဒုတိယောဝါဒစာတမ်း, သုသတ်ဩဝါဒမေတ္တာစာ,သစ္စာပေးပါးဖွဲ့နည်းတို့ကို တပေါင်းတည်းပြု၍“ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကျင့်ထုံးကြီး” မည်သော အမည်ဖြင့် ကျောက်တင်ပုံနှိပ်အပ်ပါသတည်း။

ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကျင့်ထုံးကြီး

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ရွှေကျင်ဂိုဏ်း ဥပဒေ

(၁) "ယာဝကီဝဥ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူ အဘိဏှံ သန္နိပါတာ သန္နိပါတဗဟုလာ ဘဝိဿန္တိ။ ဝုဒ္ဓိယေဝ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ ပါဋိကင်္ခါတဗ္ဗာ၊ နောပရိဟာနိ"–

ဟူသော ပါဠိတော်နှင့်ညီစွာ ဂိုဏ်းသံဃာတော်တို့ မပြတ်မပြတ်တွေ့မြင် တိုင်ပင်စည်းဝေးခြင်းသည် သာသနာတော် မဆုတ်ယုတ် မပျက်ပြားတိုးပွါးစည်ပင်ကြောင်း အပရိဟာနိယ တရားဖြစ်၍ တလနှစ်ကြိမ်သံဃာထေရ်ကြီးရှိရာသိမ်၌ အနီးအပါး ငါးရာတွင်းကွာ တတိုင်ကွာရဟန်း သံဃာတော်တို့ သွားရောက်စည်းဝေး၍ သုတ္တုဒ္ဒေသ သံဃဥပုသ်ပြုပြီးလျှင် သံဃထေရ်ကဖြစ်စေ,သံဃထေရ်တိုက်တွန်းလွှဲအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကဖြစ်စေ ဤဥပဒေစာကိုဘတ်ရွတ်၍ ပြောဟောဆုံးမရန် ရှိသမျှကို ပြောဟောဆုံးမ ဩဝါဒပေးရာနာခံ၍ နေရင်းရပ်ဌာနသို့ ပြန်လည်ကြ၍ ပြောဟော ဆုံးမလိုက်သမျှကို နေရာတကျ ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်ကြံ နေထိုင် အား ုတ်ရခြင်း။

(၂) "အနာယကာ ဝိနယဿ္မိ၊ နယဿ္မိ ဗဟုနာယကာ"။—

ဟူသည်နှင့်ညီစွာ ဂိုဏ်းသံဃာတော်များမှာ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ မရှိစေရ၊ ဂိုဏ်းဂဏအတွင်း တစုံတရာ အာပတ္တာဓိ ကရုဏ်း, ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း, အနုဝါဒါဓိ ကရုဏ်း ဆုံးဖြတ်ဆင့်ဆိုချန် ပေါ်ပေါက်လာလျှင် ဆုံးဖြတ်ဆင့်ဆိုဘို့ရာ တနှစ်တကြိမ်, ခြောက်လတကြိမ် ဝါဝင်, ဝါကျွတ် သွားရောက် ဩဝါဒခံဘို့ရာ သံဃအစည်းအဝေးရှိသည့်အခါ သံဃ နာယက ဝိနည်းမိုရ် ဂိုဏ်းအုပ် သမုတ်တင်ထားလေ့ရှိကြ၍ ဒါယကာတို့က ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး တောင်းသည့်အခါ—

"ငါးဝါပြည့်ဘိ၊ ဒွေမာတိကာ၊ သုတ်လေး ဘာဏဝါရ။ အဓွန့္ဝတ္တ၊ ဝတ္တ၊ တရားသုံ ပုဒ်၊ အားထုတ်ဘို့ရာ၊ဘာဝနာနှင့်၊ ကမ္မာကမ္မ၊ နိဿယ၊ မုတ္တအင်္ဂါ ခုနစ်တည်း"-

ဟူသော နိဿယမုတ္တ အင်္ဂါခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံရုံမျှသာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ထည့်အပ်လိုလျှင် အထက် သံဃနာယက ဝိနည်းမိုရ် ဂိုဏ်းအုပ် ပုဂ္ဂိုလ်ထံ လျှောက်ထားခေါ်ပြ အခွင့်ရမှ ရဟန်း, သာမဏေ လက်မခံစေရ၊ လက်ခံလိုလျှင် နိဿယမုတ္တ အင်္ဂါပြည့်စုံသော ရဟန်း, ကျောင်းနီး နိသျှည်းပေးနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထံ ဥပဇ္ဈာယ်ယူ၍ နေသော သာမဏေများကိုသာ လက်ခံစေ၍—

"ဆယ်ဝါပြည့်တင်း၊ ဝိဘင်းနှစ်ဖြာ၊ ကမ္မာကမ္မ၊ ခန္ဓကပုဒ်၊ နာမ်ရုပ်ပိုင်ပိုင်၊ ဟောပြနိုင်၊ ကျောင်းထိုင်ငါးအင်္ဂါ"—

ဟူသော နိသျှည်း ဥပဇ္ဈာယ်ကျောင်းထိုင် အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ကျမ်းဂန် တတ်မြောက်၍ ဖြစ်စေ, အာစရိယလဒ္ဓေါပဒေသကို ရ၍ ဖြစ်စေ ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း အထက် သံဃနာယက ဝိနည်းမိုရ် ဂိုဏ်းအုပ် ပုဂ္ဂိုလ်ထံခေါ်သွား လျှောက်ထားခွင့်ရမှ ကျောင်းကန်နေထိုင်စေရခြင်း။

(၃) အခြားသောဂိုဏ်းဂဏတို့က ရွှေကျင်ဂိုဏ်းသို့ဝင်၍ ကောင်းမွန်စွာ နေထိုင်လိုပါသည်ဟု စပ်ရာစပ်ရာ ဝင်ရောက်လာသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ထေယျသံဝါသက, အန္တိမ ပါရာဇိက ဝတ္ထုများနှင့် အမှုအခင်း မဖြစ်ပွါးစဘူး၊ ဖြစ်ပွါးဘူးသော်လည်း ယုံကြည်လောက်သော ဝိနည်းမိုရ် ထံမှ ဖြတ်စာ ဝိနိစ္ဆယကို ရဘူး၍ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်း ရှိသည်ဟု ခုတ်သဘောကိုသိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ လက်ခံသိမ်းပိုက်၍ ကျောင်း

ကန်နှင့် တော်သသူဖြစ်လျှင် အထက် နာယက ဝိနည်းမိုရ်ထံ တောင်း ပန်ခေါ်ပြ အခွင့်ရမှ ကျောင်းကန်နှင့် နေရာချထားရခြင်း။

(၄) နိုးရာနိုးရာ နာယက ဝိနည်းမိုရ် ဂိုဏ်းအုပ် ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာ တော်ကြီးများထံ မကြာမကြာ သွားရောက် ဆုံးမခံလျက် တနှစ် တခါ သံဃာစာရင်း, ပရိယတ်ပတိပတ်စာရင်း ပို့သွင်းရခြင်း။

(၅) စာပြန်ပွဲ သဘင် အစည်းအဝေး, ဥပုသ်ပြု အစည်းအဝေး, တရားနာ အစည်းအဝေး စသော သံဃာ့ အစည်းအဝေး ရှိသောအခါ အညီအညွတ် ကြွလာ၍ အာယောဂပတ် ဘွဲခြင်း, ပခုံးနှစ်ဘက် ခြုံခြင်း, စကားတီးတိုးပြောနေခြင်း, စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ကျယ်လောင်စွာ ချွဲခန်း သလိပ် ဟက်ခြင်း, ဒူးထောင်ပေါင်ကား ထိုင်နေခြင်း, တုံးလုံးပက်လက် ခြေလက်ကားရား အိပ်ငိုက်ခြင်း စသော အဂါရဝများကို ပယ်ရှားရှောင် ကြဉ်၍ ထေရ်စဉ်ဝါစဉ်အတိုင်းနေ၍ ရှိသေစွာနာခံရခြင်း။

(၆) "သန္နိပတိတာနံ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ဒွယံ ကရဏီယံ ဓမ္မီ ဝါ
ကထာ အရိယော ဝါ တုဏှီဘာဝေါ"—

ဟောတော်မူသည်နှင့်ညီစွာ ဆွမ်းစဉ်ပရိတ်ရွတ်,မသာအသုဘ စသော အရေးကိစ္စဖြင့် သံဃာ စုဝေးမိကြသောအခါ အဘယ်အလှူမှာ ဟင်း ချိုသည်, လဘက်ကောင်းသည် စသော တိရစ္ဆာနကထာ, ရယ်စရာမောစရာ စကားတို့ကို ပြောဟော၍ တသောသော ရယ်မော၍ မနေပဲ ပဋိ သန္ထာရ စကား, သဒ္ဒါသဗြိုဟ်နှင့် စပ်သောစကား, ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ် စကား, ဇာတ်နိပါတ် ဝတ္ထုသက်သေ သံဝေဂစကား, သမထဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းစကား စသည်များကို ပြော၍သော်၎င်း၊ တရားကို နှလုံးသွင်း လျက် စကားမပြော တုဏှီဘောသော်၎င်း နေရခြင်း။

(၇) "ဒဏ္ဍေနေကေ ဒမယန္တိ၊ အင်္ကုသေဟိ ကသာဟိစ။
အဒဏ္ဍေန အသတ္ထေန၊ နာဂေါ ဒန္တော မဟေသိနာ"။—

ဟူသော ပါဠိတော်နှင့်ညီစွာ ဘုရားသားတော်ပီပီ ဘုရားရှင်အတုကို နည်းယူလျက် ရပ်သူရွာသား ကျောင်းသားရှင်ငယ်တို့ကို ဆဲရေး ငေါက် ငမ်း ကျုန်းတန်းရိုက်နှက် ပုတ်ခတ်၍ ဆုံးမလေ့မရှိပဲ နူးညံ့ ချိုသာသော စကားဖြင့် သဲဒဏ်ရေဒဏ်ပေးခြင်း,မြက်တလင်းသုတ်သင်စေခြင်း,အချိန်

နာရီ ပိုင်းခြား၍ စာအံစေခြင်း, ဘုရားရှိခိုးစေခြင်း စသည်ဖြင့် ယဉ်ကျေးလိမ္မာအောင် ဆုံးမရခြင်း။

(၈) ကျောင်းသားလူငယ်ကို သျှောင်ထုံး၍ ခေါင်းပေါင်း ပေါင်း၍ပေးခြင်း, ခွေးငယ်ကြောင်ငယ်တို့ကို လက်ပေးသင်ခြင်း, ကိုင်တွယ်ကစားခြင်း စသော သမာဓိ ပျက်ပြားကြောင်း, ထိုသူငယ်တို့၏ ရိုသေဂါရဝ သက္ကစ္စနည်းပါးကြောင်း အမှုတို့ကို မပြုစေခြင့်ထိန်းရခြင်း။

(၉) တစုံတရာဝယ်ခြမ်းရန်ရှိသည့်အခါ ဈေးဆိုင်ကန္တားသို့ ရဟန်း, သာမဏေတို့ မသွားမလိုက် မပါစေရ၊ မနေသာ၍ ဆရာ့ကိစ္စ, သံဃကိစ္စနှင့် လိုက်ပါရလျှင်လည်း အလိုရှိသော ဝတ္ထုကို ရွေးချယ်ပြသပြီး၍ ကယဝိညတ္တိ ဒုဗ္ဘာသိတ စရဏမဖြစ်ရအောင် ဆိတ်ဆိတ်နေရခြင်း။

(၁၀) ဂေလည စသော အကြောင်းမရှိပဲလျက် လှည်းရထားစီးခြင်း၊ ထီးဆောင်းခြင်း၊ မြို့တွင်းရွာတွင်း၌ ဘိနပ်စီးနင်းခြင်း၊ နေလွဲကွမ်းစား ဆေးဝါး ဆေးသောက်ခြင်း၊ ရောက်တတ်ရာရာ ပရိက္ခရာ‌ရောင်းချ၍ ငွေအနာမာသ စုထားခြင်း၊ ကြွေးမြီအတိုးအပွါး ချေးငှါးပေးချခြင်း၊ ဘုရားခွင့်ပြုတော်မမူအပ်သော ဒါယကာများကို ကျွေးမွေးပေးကမ်းခြင်း၊မဏ္ဍပ်ကန္တား ပွဲရုံများ၌ လူတို့ခမ်းနားကျင်းပရန် ကော်ဇော,ကန့်လန့်ကာ,ဖျာရိုင် သင်ဖြူး ငှါးရမ်းခြင်း၊ ကျောင်းတကာကြီး, ဘုရားတကာကြီး, သူဌေးကြီး,သူကြွယ်ကြီး စသည်ဖြင့် ကြီးတလုံးကိုအသုံးများစွာချ၍ ပြောဆိုလေ့ရှိခြင်း၊ ရဟန်း,သာမဏေတို့၏ သိက္ခာဂုဏ်သိန် အရှိန်အစော်ကို မငဲ့မညှာ ဒါယကာကြီးများကို ခင်ဗျား,ကျွန်ုပ်တော်နှင့် ပြောဆိုလေ့ရှိခြင်း၊ ဒါယကာချမ်းသာလျှင် ဝမ်းသာ, ဒါယကာ ဆင်းရဲလျှင် ဝမ်းနည်းသည့် အမှုအရာကိုပြသော သဟသောကီ,သဟနန္ဒီ, သုခိတေ သုခိတော, ဒုက္ခိတေ ဒုက္ခိတော လောကဝတ်ပျူငှါပြုခြင်း အစရှိသော အနနုလောမိက ဂိဟိသံသဂ္ဂ, ကုလဒူသနရှစ်ပါး, အနေသနနှစ်ဆဲ့တပါး စသည်များကို ပယ်ရှား ရှောင်ကြဉ်လျက် ဥပုသ် အသင်းပါ သံဃာထဲက ထိုကဲ့သို့သောပုဂ္ဂိုလ် တစုံဘယောက် ပေါ်ပေါက်လာလျှင်လည်း ကောင်းမွန်စွာမြစ်တား ဆုံးမရခြင်း၊ မြစ်တားဆုံးမ၍မရ ဥပုသ် အစည်းအဝေးသို့မှ မလာမဝင်လျှင် အထက်နာယက ဝိနည်းခိုရ် ဂိုဏ်းအုပ် ပုဂ္ဂိုလ်များထံ သွား၍လျှောက်ထားရခြင်း၊ အထက် နာယက ဝိနည်းခိုရ် ဆရာတော်

များက "ဂရုကော ခေါ သံဃဘေဒေါ" ဟောတော်မူသည်နှင့် ညီစွာ အမှတ်မဲ့ လျစ်လျူရှု၍မနေပဲ အရေးတခု အလေးပြု၍ သံဃာမကွဲမပြား ဝိပြားသေဝပ် ညီညွတ်စေ့စပ်အောင် ၃-ကြိမ်တိုင်တိုင် နှိပ်ကွပ် ဆုံးမ ပြောဟောရခြင်း။

(၁၁) သံဃနာယက ဆရာတော်ကြီးများ ဆုံးမစကားကိုမှ မနာ မယူ ဒုဗ္ဗစပြုနေသူကိုကား ကရုဏာလွန် ခန္တီချွန်သော သီလဝန်, ဂုဏဝန်, ပညာဝန်အကျော် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်သားမြေး ဖြစ်ကြသည့်အတိုင်း သည်းခံခြင်းများစေ၍ လူရောရှင်ပါ ကွဲပြားလျက် ခိုက်ရန် ဖြစ်ပွါး ငရဲများကြောင်းဖြစ်သော ဆွမ်းစဉ်ပရိတ်ရွတ်ခွဲခြင်း, မသာ အသုဘရှု အတူမလိုက်ခြင်း, စရပ်တခုတည်း အတူမတည်းခြင်း, ကြော်ငြာ စာကမ်းလျက် အရှက်ခွဲခြင်း စသော အဓမ္မကတိကအမှုတို့ကို လူသိရှင် ကြား မပြုမူ၍—

"ယဿ သဗ္ဗ မဟောရတ္တံ၊ အဟိံသာယ ရတော မနော။
မေတ္တံ သော သဗ္ဗဘူတေသု၊ ဝေရံ တဿ န ကေနစိ"။

ပါဠိတော်ရှိသည်နှင့်အညီ မေတ္တာ, ကရုဏာ မပျက်စေမူ၍ ထိုသူ့ ကျောင်းကန်, အုံး, အိပ်ရာ, အိုး, ခွက်, ကန့်လန့်ကာ, ဆွမ်း, ဟင်း,ရေ, အဖျော်ယမကာ စသောပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်း,စာပေကျမ်းဂန်တတ် ခြင်းဟူသော ပစ္စယ သမ္ဘောဂ, ဓမ္မသမ္ဘောဂနှစ်ပါးတွင် ပါဝင်သော အမှုချိုးကိုသာ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်လျက် သနားကြင်နာ မေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း နေထိုင်ရခြင်း။

(၁၂) ကျောင်းထိုင်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ တသောင်းမက ပုံနှိပ်၍ နိုင်ငံအ ရပ်ရပ် ပျံ့နှံ့လျက်ရှိသော ဝိနယကောသလ္လ စာအုပ်ကို လက်ကိုင်ထား ၍ ဒွေမာတိကာ, ခုဒ္ဒသိက္ခာတို့ကို ကျေပွန်စွာ ရမိနက်ထင် အချက်မြင် အောင် လေ့လာ၊ မာတိကာ အဋ္ဌကထာ ကခါကို အနက် အဓိပ္ပါယ် သိမြင်အောင် အားထုတ်၊ ဥပုသ် ၉-ပါး, ပဝါရဏာ ၉-ပါး, သက်နှီး ၉-ထည်, သပိတ် ၉-လုံး—

"ပွင့်,သီး,ပွန်း,မြေ၊ ဝါး,ပူ,ခြေ၊ ဝဇ္ဇေ ဒူရှစ်ဖြာ"-

ဟူသော ကုလဒူသန ရှစ်ပါး၊ ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာ, မူလဋီကာ တို့၌လာသော—

“ဝေဠုံ ပုပ္ဖံ ဖလံ ပတ္တံ၊ ဒန္တကဋ္ဌံ မုခေါဒကံ။
သိနာနံ မတ္တိကံ စုဏ္ဏံ၊ အထောပိ စာဋုကမျတံ။ ။
မုဂ္ဂသူပျံ ပါရိဘဋျံ၊ ဇင်္ဃပေသနိကံ တထာ။
ဝေဇ္ဇံ ပဟိဏကံ ဒူတံ၊ ပတိပိဏ္ဍာဋ္ဌ ဝဍ္ဍကံ။ ။
ခေတ္တနက္ခတ္တ ဝိဇ္ဇာစ၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇာနိ ဇီဝိတံ။
ကပ္ပေန္တိ တေံ နိဿာယ၊ ဧကဝီသတျနေသနံ”။-

ဟူသော အနေသန နှစ်ဆဲ့တပါးစသည်များကို သိနားလည်အောင် ကြံစည် အားထုတ်ရခြင်း။

(၁၃) အခန်းနေ စာသင်သားတို့မှာ ဘိက္ခုမာတိကာကို နှုတ်ရ ဆောင်ရွက်၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာကို အနက်ထင်အောင် သင်ကြား အားထုတ်ရခြင်း။

(၁၄) ညဉ့် နံနက် ဝတ်တက်ခေါင်းလောင်းထိုး၍ ဆရာ ကျောင်း ထိုင် ဘုန်းကြီးနှင့်တကွ ရဟန်း, သာမဏေ, ကျောင်းသား သူငယ်များ ပါ ဘုရားဝတ်တက်ရာသို့လိုက်၍ ပါတိမောက်, ရှင်ကျင့်ဝတ်, ကျောင်း သားရွတ်, ပရိတ်ကြီး, ကြည်ညိုဘွယ်သော သုတ္တန် သံဝေဂ ဂါထာများ ကို တနေရာစီခွဲ၍ အညီအညွတ်ရွတ်ဘတ်ပြီး၍ သဟသေယျမဖြစ်ရအောင် နံနက်ဝတ်တက်ရာမှ ပြန်သည့်အခါ အိပ်ရာ တိုက်ခန်းသို့ မဝင်စေပဲ ကျောင်းသား သူငယ်များပါ လွင်တီးခေါင်၌ နေထိုင်စေရခြင်း။

(၁၅) “န တာဝ သုပိတုံ ဟောတိ၊ ရတ္တိ နက္ခတ္တမာလိနီ။
ပဋိဇဂ္ဂိတု မေဝေသာ၊ ရတ္တိ ဟောတိ ဝိဇာနတံ။ ။
သံသာရဝိသဝဍ္ဎဿ၊ ဒွေ ယေဝ မဓုရာ ဖလာ။
ကမျသတ္တာ နုယောဂေါစ၊ ပတိပတျာ နုယုဉ္ဇနံ။ ။
ကတိပယံ စရေယျ သာမညံ၊ စိတ္တံ စေ န နိဝါရယေ။
ပဒေ ပဒေ ဝိသီဒေယျ၊ သင်္ကပ္ပါနံ ဝသာနုဂေါ။ ။
ဥဒယဗ္ဗယသင်္ခါရေ၊ နိဗ္ဗိန္ဒိတွာန ပဏ္ဍိတော။
သကိစ္စ မနုယုဉ္ဇေယျ၊ မောဃံ ကာလံ န ခေပယေ။ ။
အဓိဂါလာ ဝိဝိတ္တာနံ၊ အဓိပညာယ သိက္ခနာ။
သကိစ္စမိတိ ဝိညေယျာ၊ နာညာ ကာမဂဝေသနာ။ ။

အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ၊ ဝိတသံဝေဂဗုဒ္ဓိနော။
သဗ္ဗမ္ပိ ကတကမ္မန္တံ၊ သံသာရဒီယကာရဏံ။ ။
အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ၊ ကာမံဃေဝ ဂဝေသတော။
သဗ္ဗမ္ပိ ကတကမ္မန္တံ၊ ကင္ဂသိဝဒ္ဓိကာရဏံ"။—

စသော တရားဂါထာများနှင့် ညီစွာ ကလေးသူငယ်ထိန်းကျောင်းခြင်း, ယပ်တောင်တချောင်း တောင်းတစီးနှင့် မငြိုးမငွေ့ပြောလိုက်၍နေခြင်း စသော အမှုလွတ်ဗာဟိရ ကိစ္စနှင့် အချည်းနှီးကာလကို မကုန်ခန်းစေပဲ နေ့အခါ စာပေကျမ်းဂန် သင်ကြားပို့ချကြည့်ရှုခြင်း၊ နံနက် ဝတ်တက်ပြီးအခါ ၁-နာရီခန့် ၁-နာရီခွဲခန့်ကြာအောင် နိသဇ်, ရုက္ခမူ, အဗ္ဘောကာသိကစုတင်များကို ဆောက်တည်၍ အမြဲစီးဖြန်းနေကျ လက်ကိုင်ရှိသော ပါဠိဟာရိယကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းနေထိုင်ရခြင်း။

(၁၆) ကျောင်းသားသူငယ်များကို တလလေးသီတင်း ဝါတွင်းဝါပ ဥပုသ်စောင့်ခစ၍ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးနှင့်တကွ ကျောင်းသားလူငယ်ပါ ကျန်းမာသည့်အခါ တလလေးသီးတင်း ဝါတွင်း,ဝါပ ကောသနိက်စုတင် ဆောက်တည်လေ့ရှိရခြင်း။

(၁၇) "ပဋိမေ ဘိက္ခဝေ အာဒီနဝါ အပ္ပါသာဒိကေ"—

စသော ပါဠိတော်နှင့်ညီစွာ မြင်သူ,ကြားသူရဟန်းရှင်လူတို့ နှလုံးမသာမကြည်ညိုဘွယ်ရာ, ကြည်ညိုပြီးသောသူအချို့တို့လည်း ကြည်ညိုသဒ္ဓါပျက်ဘွယ်ရာ စာပြန်ပွဲ, အလှူရုံမဏ္ဍပ်ကန္နားတို့၌ ကစားတတ်, ခိုက်ရန်ဖြစ်တတ်,ဒေါင်းလန်းပန်းကန်တို့ကို ချိုးတတ်ခွဲတတ်,အလှူဝတ်ကိုလုယက်တတ်, လျှပ်ပေါ်လောက်လက် အရက်သောက် ဘိန်းစားနှင့် အလားတူသော ကျောင်းသား,ကပ္ပိယတို့ကို အလှူရုံ မဏ္ဍပ် ကန္နား, စာပြန်ပွဲများသို့ မခေါ်ခဲ့ရခြင်း။

(၁၈) တစုံတယောက်သောကျောင်းသား အလှူရုံ မဏ္ဍပ် ကန္နား, စာပြန်ပွဲများ၌ ပိုက်ဆံကစားခြင်း, ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွါးခြင်း စသော မကြည်ညိုဘွယ်အမှုကို ပြုခဲ့သော် ဆရာဖြစ်သူ နေရာမကျ လိမ္မာအောင် မဆုံးမခြင်းကြောင့်ဖြစ်ရကား ဆရာဘုန်းကြီးပါ မြတ်စွာဘုရားကို ရေဒက်တဆဲ့ငါးလုံး ကပ်လှူပြီးမှ ဥပုသ်ပြုရာ သံယာ့အစည်းအဝေး၌ လျှောက်ထားရခြင်း။

(၁၉) ကျန်းမာပကတိ ရှိလျက်နှင့် ပျင်းရိသည် အတွက်ကြောင့် စက္ခု၊ ခြေကို စောင့်ခြင်း စသော ဂါမပ္ပဝိသန သိက္ခာပုဒ်ကို လုံခြုံအောင် မထိန်းနိုင်၍ မကြည်ညိုဖွယ် ငယ်လှသော သာမဏေများကို အလှူရုံ မဏ္ဍပ်ကန္နားသို့ ကိုယ်စား မခစမလွှတ်ရ။

(၂၀) "ဒေသေထ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မံ အာဒိကလျာဏံ မဇ္ဈေကလျာဏံ ပရိယောသာနကလျာဏံ သာတ္ထံ သဗျဥ္ဇနံ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ ပရိသုဒ္ဓံ ဗြဟ္မစရိယံ ပကာသေထ၊ အဿဝဏတာ ဓမ္မဿ ပရိဟာယန္တိ"–

ဟူသော ပါဠိတော်နှင့်အညီ တရားနာရခြင်းနှင့်ကင်း၍ လိမ္မာ ယဥ်ကျေးခြင်းမဖြစ်နိုင်ရကား ကျောင်းသို့ရောက်လာသော ဥပုသ်သည် ဒါယကာ, ကျောင်းတိုက်ရှိ ရဟန်း, သာမဏေ, ကျောင်းသားများကို တလလေးသီတင်း ဂါထွင်း,ဝါပ နေ့တရား, ညဥ့်တရားပြောဟောလေ့ ရှိရခြင်း။

(၂၁) မိမိ၏ ဆုံးမဩဝါဒစကားကို လေးစားနာယူသော ရပ်သား ရွာသူ လူဒါယကာတို့ကို သင့်လျော်ရာအရပ် စရပ်, တန်ဆောင်း, ဘုရားကျောင်းများ၌ သင်္ကုတ်,ရေချမ်း,ပန်း,ဆီးမီး ပူဇော်လှူဒါန်းလျက် ဝတ်တက်ဝတ်ကပ် ရွတ်ဘက်သရဇ္ဈာယ်တတ်အောင် စည်းကြပ်သင်ပြလေ့ ရှိရခြင်း။

(၂၂) ခရီးဒေသစာရီ လှည့်လည် သွားလာသည့်အခါ ကုက္ကုစ္စ သံသယ မကင်းစကောင်းသော ဝိသဘာဂ ကျောင်းကန်များ၌ မတည်းမခို မနေမနား မစားမသောက်ရ၊ သဘာဂကျောင်းကန်၌လည်း တည်းခို နေထိုင်ရန် နေရာအာဝါသကို မရသေး၍ အာဝါသိကမဖြစ်ရသေးခင် ဘိနပ်ချွတ်ခြင်း စသော အာဂန္တုကဝတ်ကို မချွတ်မယွင်းစေရ၊ ဝါသူပဂတ ရမကောင်းသော သိက္ခာပုဒ် ရှစ်ပါးမှ တပါး ဩက္ခိတ္တစက္ခု စသော သိက္ခာပုဒ်များကို စောင့်ထိန်းခြင်းငှါ ခဲယဥ်းလှသော ရွာတွင်း အိမ်လပ်, လှည်းပေါ်များ၌ တည်းခိုညဥ့်အိပ်ခြင်းကိုမပြုရ၊ မဂ္ဂသညာဖြင့် ရွာကို ဖြတ်သန်း၍သွားရာ၌လည်း ရွာအရံရှိလျှင် အရံမှ, အရံမရှိလျှင်ခဲနှစ်ကျမှ စ၍ သုပ္ပဋိစ္ဆန္န, ကာယဗန္ဓန, ပိကာလေဂါမပ္ပဝိသန သုံးပါးမှတပါး ဘိနပ်ချွတ်ခြင်း, စက္ခုခြေကိုထိန်းခြင်း စသော ဂါမပ္ပဝိသနသိက္ခာပုဒ် တို့ကို စောင့်ချုပ်လျက် ဝင်ထွက်သွားလာရခြင်း။

(၂၃) "ဇာတ္တိမိဿေ ကုတောသီလံ၊ဇာတ္တိ မလံ ဖြပ္ပွစရိယာဿ"။-

ဟူသည်နှင့်အညီ လူသူထွက်၍ သာသနာတော်မှ ပျက်စီးစုတေ့ လွယ်ကြောင်း။ လူပင်မထွက်သော်လည်း မကောင်းသတင်း ကျော်စောခြင်းပွက်၍ ဂုဏ်ကျေးဇူးပုပ်ပျက်ကြောင်းဖြစ်သော မာတုဂါမ, မယ်သီလတို့ကို ဆွမ်းချက်ဟင်းချက်ကပ္ပိယ ပြုလုပ်မွေးထားခြင်း၊ စာပေ ကျမ်းဂန်ချပို့သင်ကြားခြင်းများကို အလျဉ်းမပြုရ၊ ဝေးဝေးကြီး ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း။

(၂၄) "ကြိယာကာရကသမ္ဗန္ဓံ၊ ယေ န ဇာနန္တိ မာဏာဝါ။
ပသူဟိ ယေဝ တေ တုလျာ၊ ခုရသိင်္ဂဝိဝဇ္ဇိတာ။ ။
ယော နိရုတ္တိံ ပဇာနာတိ၊ ဇာနမ္ပိ ပိဋကတ္တယံ။
ပဒေ ပဒေ ဝိကင်္ခေယျ၊ ဝနေ အန္ဓဂဇော ဝိယ"။-

ဟူသောသဒ္ဒါငယ်၊

"အာဘိဓမ္မိကာယေဝ ကိရ ဓမ္မံ ကထေန္တာပိ အကထေန္တာပိ ဓမ္မကထိကာနာမ"-

ဟူသော အဋ္ဌကထာတို့နှင့်ညီစွာ သဒ္ဒါမတတ်,အဘိဓမ္မာမတတ်က အရှိန်အစော် အာနုဘော်ကင်းပအပြစ်ဒေါသအာဒီနဝများလှသောကြောင့် သဘောသကန် ဉာဏ်ပဋိဘာန်နှင့် ပြည့်စုံ၍ ကျမ်းဂန်ဘတ်ခမြောက် အခြေရလောက်သောစာသင်သားတို့ကို စာပွဲသဘင်အခါပြန်ဘို့ရာ ဝိနည်းတွင်၍ သာမက သဒ္ဒါသုတ်နက်, သဂြိုဟ်ပါဠိအနက်, ပုဒ်စစ်, နမ်ဂိုဏ်း, စာစပ်, ဘောဒစ်န္တာ စသည်များကိုလည်း ဉာဏ်အားလျော်စွာ ကျက်အံ့ ပြန်ဆိုစေရခြင်း။

(၂၅) "အနာယကာ ဝိနဿန္တိ၊ နဿန္တိ ဗဟုနာယကာ။
ထိနာယကာ ဝိနဿန္တိ၊ နဿန္တိ သုသုနာယကာ"။-

ဟူသည်နှင့်ညီစွာ ဂိုဏ်းသံဃာအတွင်း၌ အမှုအခင်း တစုံဘရာ ဆုံးဖြတ်ရန် ပေါ်ပေါက်လာလျှင် ကြေးပြီးပြတ်အောင် နှိပ်ကွပ်ဆုံးဖြတ်သူမရှိက အဓိကရုဏ်းကျယ်ပွါး စကားများ၍ သံဃာ နှစ်ပက္ခ, သုံးပက္ခ ကွဲပြားသဖြင့်-

"သံဃေ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိန္နေ အညမညံ အက္ကောသာစ ဟောန္တိ၊ အညမညံ ပရိဘာသာ စ ဟောန္တိ၊ အညမညံ ပရိက္ခေပါ စ ဟောန္တိ၊ အညမညံ ပရိစ္စဇနာ စ ဟောန္တိ။ တတ္ထ အပ္ပသန္နာ

စေဝ နပ္ပသီဒန္တိ၊ ပသန္နာနဉ္စ ဧကစ္စာနံ အညထတ္တံ ဟောတိ။ အယံ ဘိက္ခဝေ ပဌမော ဓမ္မော သဒ္ဓမ္မဿ သမ္မောသာယ အန္တရဓာနာယ သံဝတ္တတိ''—

ဟူသော ပါဠိတော်နှင့်အညီ အချင်းချင်း ဆဲခရေးပြစ်တင် ရှောင်ကြဉ်ရန်ပွါး အများမချမ်းသာ သာသနာကွယ်ပျောက်လွယ်ကြောင်းဖြစ်၍ ဂိုဏ်းသံဃာအတွင်း အမှုအခင်း တစုံတရာ ပေါ်ပေါက်လာလျှင် နိဝ်ကွပ်ဆုံးဖြတ်မည့် ဓမ္မကထိက ဝိနည်းဓိုရ် နာယကပုဂ္ဂိုလ်ကို သင့်ရာသံဃာ့အစည်းအဝေး၌ မနည်းလွန်း, မများလွန်း သမုတ်ထင်ထားခလေ့ပြုရခြင်း။

(၂၆) သမုတ်တင်ထားအပ်သော ထိုဝိနည်းဓိုရ် ဓမ္မကထိက နာယကမထေရ်ကြီး၏ ဆုံးမစကားကို အများလိုက်နာလျက် သီတင်းကျွတ် ပဝါရဏာအခါ ဝိနည်းဓိုရ်ဆရာတော်ကြီးရှိရာ၌ နီးရာနီးရာ ဂိုဏ်းသံဃာ အားလုံး စုရုံးစည်းခဝး၍ မဟာပဝါရဏာပြုပြီးလျှင် တဥတု တခေါက်, နှစ်ခေါက်, သုံးခေါက်, လေးခေါက်, ငါးခေါက် အနီး,အဝေး အလျောက် နာယကမထေရ်ကြီးများထံ သွားရောက်၍ ဆုံးမဩဝါဒ ခံရခြင်း။

(၂၇) ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်သားမြေး ရွှေကျင်တိုက်သွေး သက်ဝင်ကြသော အနီး, အဝေး အရပ်ရပ် ဂိုဏ်းသံဃာ အပေါင်းတွင် ဝိနည်းဓိုရ် နာယကအဖြစ်ဖြင့် ရှေးကဆရာတော်ဘုရားကြီးများ သမုတ်တင်မြှောက်ပြီး အသီးအသီး အနွတ္တအလျောက် သံဃာတင်မြှောက်သမုတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကလည်း အမိန့်အာဏာကို ပေးစွမ်းနိုင်သော သာသနာပိုင် သာသနာပြုဆရာတော်ကို ပူဇော်တင်မြှောက်သော သာသနဒါယကာ သာသနာပြုမင်း လစ်ဟင်း ကင်းလွတ်ခိုက်ဖြစ်သော်လည်း—

''မဟာဇနေန သမ္မတောတိ ခေါ် ဝါသေဋ္ဌ မဟာသမ္မတော မဟာသမ္မတောတိ ပထမံ အက္ခရံ ဥပနိဗ္ဗတ္တံ''—

ဟူသကဲ့သို့ သံဃာသဘောတူတင်ကြသော သာသနာ့ဝန်ကို လွှဲသွန်ရှောင်တိမ်းခြင်းငှာ မသင့်ပေရာဟု နှလုံးထားကြ၍ တခုတည်းသော ဂါမသိမ်၌ သံဃဥပုသ်လောက်လျက်နှင့် ဥဒကုက္ခေပ, သတ္တဗ္ဘန္တရ, ဗဒ္ဓသိမ်များသို့သွား၍ ပါရိသုဒ္ဓိ,အမိဋ္ဌာန် ဥပုသ်မပြုကောင်းသောကြောင့် ဖင်း၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အဘိဏှသန္နိပါတ အပရိဟာနီယတရား တိုးပွါး

၍ သာသနာတော် စည်ပင်ထွန်းကား ကြီးပွားစေခြင်း အကျိုးငှါရင်း ၍ဥပဒေစာပါ သံဃာ့အစည်းအဝေးများကို မစည်းမကြပ်ရသေးသော အရပ်များ၌ မဖြစ်မနေရ ဖြစ်မြောက်အောင် စည်းကြပ်လျက် စွမ်း ရည်သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၍ သာသနာတော်ဝန်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်လောက် သော လဇ္ဇီအမျိုးကောင်းသားများကို သင့်ရာစာပြန်ပွဲ အစည်းအဝေး, ပဝါရဏာပွဲ အစည်းအဝေး စသည်တို့၌ ဝိနည်းမိုရ်ဓမ္မကထိက နာယက အကြီးအကဲ တင်မြှောက်ပြီးလျှင် ထိုဆရာတော်များကို ငါတို့ကိုးကွယ်ရာ ပေတည်းဟု ကျေးဇူးတတင် ဂိုဏ်းဝင်သံဃာတို့က ထိုဆရာတော်တို့ပြော ဆိုဆုံးမ ဩဝါဒပေးရာ မငြင်းမဆန် လိုက်နာခံ၍ကျင့်ကြံအားထုတ်ရခြင်း။

(၂၈) ဘုန်းကြီးပြန်ရုပ်သေးပွဲ၌ ခဲပစ်သူ ရဟန်းနှစ်ပါးကို ပုလိပ် သားတို့ ခဲနှင့်တကွဘမ်းမိ၍ ကြိမ်ဒဏ်ချက်ရေ ၂၀-စီ အရိုးရတို့ကတပ် ရိုက်ကြောင်း, ပွဲကြည့်သောရဟန်းများကို ပုလိပ်သားတို့ ရိုက်နှက်၍ ရဟန်းနှစ်ကျိပ် ငါးပါးလောက် ထိပ်ပေါက်ခေါင်းကွဲ ရှိကြောင်းများကို ကြားသိရသည့်အတိုင်း သာသနာတော် ညှိုးလျော်နွမ်းပါးလှသည်ကို ဝမ်းနည်းဘွယ် ကောင်းလှသည်ဖြစ်၍ ဘုန်းကြီးပြန်, မယ်တော်ပြန်, ဘ တော်ပြန် မသာအသုဘများ၏ ရုပ်သေး, ဇာတ်, သဘင်, အငြှဲ့ပွဲလမ်း များဖြင့် စည်ကားခြင်းကိုအလိုရှိ၍ သပြုပ်ချပ့်ရန် ဝိုက်ဆံ စရိတ်ကြေး ငွေများကို အောက်ကျေညာလယ် ရွာတွေ့တောင်းရမ်း၍ အခမ်းအနား အကြီးအကျယ် မပြုမလုပ်ဘဲ သီလဂုဏ်, သမာဓိဂုဏ်, ပညာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်၍ ပူဇော်လိုလျှင် သေသည့်အခါ ပူဇော် မည့်အတွက် အသက်တော်ရှင်စဉ် ဆရာမိဘတို့ကို ပူဇော်ချီးမြှောက် ရခြင်းသည် ...နှမ်မင်းစွာအကျိုးရှိ၏ဟု နှလုံးထား၍ သေလွန်မှ ပူဇော်ချီး မြှောက်လိုလျှင်လည်းမိမိတို့ဆရာ၏အရိုးခေတ်ရုပ်ပုံကိုစာချ၍နေပုံ,တရား ဟော၍နေပုံ, ရဟန်းတရားကို အားထုတ်၍နေပုံ စသည်ဖြင့် မိမိကြည် ညိုရာ ရုပ်ပုံကိုပြည့်စုံသပ္ပါယ်စွာထုလုပ်၍ အုတ်တိုက်, ကျောက်ဂူတို့မှာ တင်သွင်းတည်ထား ဗိုလ်ကတ်သုံးပုံများကိုရေးသားပြုစု၍ ဆရာ့ကိုယ်စား တရားဟောပြ စာပေများပို့ချနိုင်လျှင် ဟောပြောပို့ချမစွမ်းနိုင်၍သော် ...င်း, လူဖြစ်၍သော်ငင်း မပြောမဟောမပို့ချနိုင်လျှင် ပြောဟောပို့ချ နိုင်မ... ပညာရှိကိုတင်ထား ဆရာ့ကိုယ်စား ပူဇော်ချီးမြှောက်ရလျှင် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်သည် ဆရာရှိစဉ်ကဲ့သို့ပင် အစဉ်အဆက်

ဟိုးတက်စည်ပင်ပေလိမ့်မည်ဟု အရှည်ကိုမြင်တတ်သော ပညာဉာဏ်ဖြင့် အဘန်ဘန်စဉ်းစားကြ၍ ဘုန်းကြီးပြန်, မသာအသုဘ သံဝေဂအခန်းတို့၌ ပရမ်းပတာ ရယ်စရာရုပ်ကောင် ကျွမ်းထောင်တွန်းပြမှ တလိမ့်ခေါက်ကွေး ရုပ်သေးဇာတ်သဘင် မစီရင်မကျင်းပ မကစားကြမူ၍-

"အဗျာဝဋော တုမှေ အာနန္ဒ ဟောထ တထာဂတဿ သရီရပူဇာယ"-

ဟူသော ဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်း မြတ်စွာဘုရားကို သင်္ဂြိုဟ်သောနည်း, သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ရဟန်းတော်များကို သင်္ဂြိုဟ်သည့် နည်းများအတိုင်း အဝေးရပ်နေ တပည့်သားမြေးများ ရောက်လာနိုင်လောက်ရုံ ခုနစ်ရက်, အလွန်ဆဲ့ငါးရက်မျှ ထား၍ ဒါယကာတို့ တတ်စွမ်းနိုင်သမျှ အဖျင်းဆုံး ခေါင်းဘလုံး,ခေါင်းတင်ရန်ခဋင် ညောင်စောင်းတချပ်,လောင်တိုက်၌ လေးတိုင်စိုက် ခြောက်တိုင်စိုက် အလောင်းစင်, တအိမ်လျှင်သနပ်ခါးနံ့သာ ထင်းတချောင်းစီ၊ ဤမျှလောက်သော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် လူအများ ထမ်းပိုးလက်ပွေ့လျက်, လှည်းရထားနှင့်သော်လည်းတင်လျက် ငြိမ်သက်ဆေးလေးစွာ ညှိုးငယ်သံဝေဂရသော မျက်နှာနှင့်လုပ်တိုင်းသို့ ယူဆောင်ကာ နံ့သာထင်းပုံထက်သို့ တင်ပြီးလျှင် မီးတင်ဖုဟ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်ရလျှင် အားရမရောင့်ရဲနိုင်ရခြင်း။

(၂၉) ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ဥပဒေအချက်များနှင့် မညီမညွတ် ယွင်းချွတ်မဘက်ပြန်သောပုဂ္ဂိုလ် တစုံတယောက် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့လျှင်-

"ယေ ပဿန္တိ ယေ သုဏန္တိ၊ တေဟိ ဝတ္တဗ္ဗာ"-

ပါဠိတော်နှင့်ညီစွာ မြင်သူ, ကြားသူပုဂ္ဂိုလ်တို့က မေတ္တာ, ကရုဏာကို ရှေ့ထားလျက် ကာလ, ဘူတ, သစ္စ, အတ္ထသဉှိတ, မေတ္တာစကား၊ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံစွာ ပြောဆိုဆုံးမရခြင်း၊ ပြောဆိုဆုံးမ၍မရလျှင် အထက် ဝိနည်းမိုရ်နာယက မထေရ်ကြီးများထံ လျှောက်ထား၊မထေရ်ကြီးများက အမိကရုဏ်း မကျယ်မပွား ပိပြားသေဝပ်အောင် နှိပ်ကွပ်ဆုံးမရခြင်း။

(၃၀) ဆုံးမခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း အထက် သံဃာ့ဦးစီး နာယကမထေရ်ကြီးမှစ၍ သီတင်းသုံးဖော်များ အကျိုးလိုလား တရားရေးဟိုက်မချွေးဖြောင့်ဖြ၍သော်၎င်း, မြည်တွန်ဒဏ်ပေး၍မှသော်၎င်း ဆုံးမ

သော်လည်း မျက်မာန်စိတ်ဆိုး နှုတ်လုံမထိုးပဲ ငါ၏အကျိုးဖြစ်ပွါး သာသနာတော် စည်ပင်ထွန်းကားအောင် ဟောကြားဆုံးမ နှိပ်ကွပ်တော်မူကြပေသည်ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လိုက်နာခံ၍ နောင် အဘန်ဘန်ဆုံးမ ဩဝါဒပေးလွယ်ကြောင်း ကောင်းမွန်ရှိသေစွာ ကြည်သာစေမြဲ လျှောက်ထား၍ ရဟန်းတရားကို အားထုတ် နေထိုင်ရခြင်း။

၍ သုံးဆယ်မျှလောက်သော ဩဝါဒစကား ဥပဒေ အချက်များကို ရွှေကျင်ဂိုဏ်းသံဃာ၏ နာယကဦးစီး အကြီးအမှူး ဖြစ်တော်မူသော မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ပိုင်းခြား ဆုံးဖြတ် တည်ထားအပ်သတည်း။

၍ ဆိုခဲ့ပြီးအပ် အရပ်ရပ်သော ဩဝါဒကထာ ဥပဒေစာနှင့် ညီညွတ်စွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြ၍ သိက္ခာသာဇီဝ တူမျှသော ရဟန်းသံဃာတော်တို့ ချင်းချင်းဖြစ်က ဝိဝါဒဖြစ်ပွါး ကွဲပြားခြင်းမဖြစ်နိုင်ရာ၊ ဥပဒေနှင့် မညီပြုလုပ် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို နင်းကျော်ဖျက်ဆီး၍ လှည်းစီး, နွားမွေး,အတိုးပေး,ပရိက္ခရာလဲ, နေလွဲကွမ်းစား, ဆေးဝါးဆေးသောက်, အင်္ဂါမမြောက်ပဲ ကျောင်းနေ,ရွှေငွေလုပ် အဂ္ဂိရတ်ထိုး အလဇ္ဇီဒုဿီလ အမှုမျိုးကိုလိုက်စား၊ ပစ္စည်းလေးပါး လှူဒါန်းရှာကြသော ဒါယကာများကို အားမနာ၊ ရဟန်းသံဃာချင်းကိုလည်း မရှက်၊ အထက်က သာသနာပြု မင်းချီးမြှောက်သော ဂိုဏ်းအုပ် ဂိုဏ်းထောက် အာဏာလည်း ကင်းဝေး၊ လာလတ္တံ့သော အပါယ်ဘေးကိုလည်း မကြောက်၊ စိတ်ရောက်ရာ ကိုယ်ပါ၊ ပြုလိုရာ ပြုကျင့်ကြ၍ သိက္ခာသာဇီဝ မတူမျှသော အဓမ္မဝါဒီ အလဇ္ဇီဒုဿီလ ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ရဟန်းသံဃာ ဆရာချင်းချင်း မယောမရှက်သောကြောင့် တကာချင်းချင်းလည်း ကွဲအက်တတ်သည်၊ အချင်းချင်းခိုက်ရန်ပွါး၍ အပါယ်လားဘို့ရာသာဖြစ်၍ နေတတ်သည်၊ ထို့ကြောင့် ခိုက်ရန်မပွါး အပါယ်မလားရအောင် အလဇ္ဇီဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် ပစ္စယသမ္ဘောဂ, ဓမ္မသမ္ဘောဂ မယောရှက်သော်လည်း မေတ္တာမပျက် အပ်စပ်သည့်အချက်များ၌ ရန်မျက်မထား စကားနီးနှော ပြောဟောပေါင်းသင်း၍ နေထိုင်ကြကုန်ရာသည်။

လဇ္ဇီ သူတော်ကောင်း, လဇ္ဇီသူယုတ်မာ, အလဇ္ဇီ သူတော်ကောင်း, အလဇ္ဇီ သူယုတ်မာ ဟု ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးရှိသည်အနက် ဉာဏ,မန္တေမှ,

မာယာ, သာဌေယျ, ပါဠိစ္ဆာ, မဟိစ္ဆာ, ပကာသန, ဒေါသ, မာန ခက်ထန်လှသော လဇ္ဇီသူယုတ်မာဘက်ကဖြစ်စေ, ထိုကဲ့သို့ သဘောရှိသော အလဇ္ဇီ သူယုတ်မာဘက်ကဖြစ်စေ, နှစ်ဘက်စုံက ဖြစ်စေ၊မေတ္တာမဲ့သက် တရားပျက်၍ ရဟန်းချင်းချင်း မညီမညွတ် မစပ်မရှက် ကွဲအက်ထိပါး ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွါး၍ တရားမဲ့နေခဲ့ကြမှုကား မိမိ၏အကျိုးစီးပွါး, လောက၏အကျိုးစီးပွါး, သာသနာတော်မြတ်၏ အကျိုးစီးပွါးတို့ကို လိုလားတောင့်တကုန်သော ပစ္စယဒါယကာဖြစ်သူ လူတို့သည် ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းတို့ဖြင့် ငရဲမများ ကုသိုလ်ပွါးအောင် နှလုံးထားကြရမည်၊ အားထုတ် ကျင့်ကြံကြရမည်။

ရွှေကျင်ဂိုဏ်း ဥပဒေ ပြီး၏။

ဂိဟိစာရိတ္တ ကျင့်ခန်း

နှစ်ဘက်ကွဲပြား၍နေကြသော ရဟန်းသံဃာတို့တွင် ဘယ်ဘက်ကိုမှ မျက်မာန်ကြမ်းကြုတ် ဆဲရေး ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ကို မပြုပဲ မည်သည့် ဘုန်းကြီး ငါတို့ကို ကျွေးမွေးဘူးပေသည်၊ ဆေးဝါး ကုသဘူးပေသည်၊ ကြေးငွေ ချေးငှါး မှိုင်းမ အလိုရှိခါ ရပေသည်-စသည်ဖြင့် ဂေဟာသိတ ပေမဖြင့် ဆည်းကပ်ဝင်ရောက် ချီးမြှောက်အားပေး သာသနာပျက်စီး ညှိုးနွမ်းမည့်အရေးကိုလည်း ဝေးဝေးကြီးကြဉ်ရှောင်ကြ၍ မိမိတို့ သိသင့် သိထိုက်သည့် ပကတိ ငါးပါးသီလ, ဗြဟ္မစရိယ ပဉ္စမက ငါးပါးသီလ, ဧကဘတ္တိက ဆက္ကခြောက်ပါးသီလ, အာဇီဝဋ္ဌမက ရှစ်ပါးသီလ,အဋ္ဌင်္ဂုပေါသထ ရှစ်ပါးသီလ, နဝင်္ဂုပေါသထ ကိုးပါးသီလ, ဒုစရိုက်ဆယ်ပါး, သုစရိုက်ဆယ်ပါး, ပုညကြိယာဝတ္ထု ဆယ်ပါး, ဘောသနိက်-ပတ္တပိုဏ်ဓုတင်နှစ်ပါး, သာဓုဘရားလေးပါး, သိင်္ဂါလသုတ်၌ လာသော ကျင့်ဝတ်အပြားတို့ကို သိနားလည်အောင် ကျက်မှတ်နာခံ၍ ခဲယဉ်းငြိုငြင်စွာ ရှာဘွေရရှိသော မိမိပစ္စည်းဥစ္စာကို အကုန်အကျခံ၍ လှူဒါန်းရန်ကိစ္စ ရှိကြသောအခါ အသီးအနှံကိုလို၍ စိုက်ပျိုးသောလယ်သမားပုံ သီလ, သမာဓိ,ပညာဂုဏ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ရွေးချယ်လှူဒါန်း၍ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော် စည်ပင်ထွန်းကား ကြီးပွါးကြောင်း စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်းရှိအောင် မွေး၍ အားပေး ချီးမြှောက်ကုန်ရာသည်။

ထိုတွင် ပကတိငါးပါးသီလ၌ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကို နုတ်၍ အဗြဟ္မစရိယာ ဝေရမဏီ သိက္ခာပုဒ်ကို ထည့်လျှင် ဗြဟ္မစရိယပဉ္စမက ငါးပါးသီလမည်၏၊ ထိုငါးပါး၌ ဝိကာလ ဘောဇနာ ဝေရမဏီ သိက္ခာပုဒ်ကို ထည့်လျှင် ဧကဘတ္တိကဆက္က ခြောက်ပါးသီလမည်၏။

ပါဏာတိပါတာ, အဒိန္နာဒါနာ, ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏီ သိက္ခာပုဒ်သုံးပါး၊ မုသာဝါဒါ, ပိသုနဝါစာယ, ဖရုသဝါစာယ, သမ္ဖပ္ပလာပါ ဝေရမဏီ သိက္ခာပုဒ်လေးပါး၊ အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်သော ထိုအကုသိုလ်ကမ္မပထ ခုနစ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်သော မိစ္ဆာဇီဝါဝေရမဏီ သိက္ခာပုဒ်တပါး၊ ဤရှစ်ပါးသည် အာဇီဝဋ္ဌမက သီလမည်၏၊

အဋ္ဌဂံ့ ခပါသထ သီလကား တလလေးသီဘင်း, ရှစ်သီဘင်း ဝါတွင်း, ဝါပ သူတော်တကာ စောင့်သုံးကြရိုးဖြစ်၍ ထင်ရှား၏၊ ထိုအဋ္ဌင်္ဂဉပုသ် သီလ၌ "သဗ္ဗသတ္တေသု မေတ္တာသဟဂတေန စေတသာ ဝိဟရိဿာမိ" ဟုထည့်၍ ဆောက်တည်ပြီးလျှင်—

သဗ္ဗေ သတ္တာ အဝေရာ ဟောန္တု၊ အဗျာပဇ္ဈာ ဟောန္တု၊ အနီဃာ ဟောန္တု၊ သုခီ အတ္တာနံ ပရိဟရန္တု။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အဝေရာ၊ ပါဏာတိပါတစသော အကုသလ္လာရန်ငါးပါး၊ ရေ, မီး, မင်း, ခိုးသူ, မချစ်အပ်သော အမွေခံဟူသော အပရန်ငါးပါး မရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြစေကုန်သတည်း။အဗျာပဇ္ဈာ၊စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ဗျာပါဒမရှိကြကုန်သည်။ အနီဃာ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင် ပင်ပန်းခြင်း မရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြစေကုန်သတည်း။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိဟရန္တု၊ ရွက်ဆောင် သည်ပိုးနိုင်စေကုန်သတည်း။-ဟု မေတ္တာ ဗြဟ္မဝိဟာရ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းပွါးများ၍ နေခြင်းသည် နဝင်္ဂဉပုသ်သီလမည်၏။

ပါဏာတိပါတ, အဒိန္နာဒါန,ကာမေသုမိစ္ဆာစာရဟူသော ကာယဒုစရိုက်သုံးပါး၊ မုသာဝါဒ, ပိသုနဝါစာ, ဖရုသဝါစာ, သမ္ဖပ္ပလာပဟူသော ဝစီဒုစရိုက်လေးပါး၊ အဘိဇ္ဈာ,ဗျာပါဒ,မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော မနောဒုစရိုက်သုံးပါး၊ ဤဆယ်ပါးသည် ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးမည်၏၊ ထိုဒုစရိုက်ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည် သုစရိုက်ဆယ်ပါးမည်၏။

ဒါန, သီလ, ဘာဝနာ, အပစာယန, ဝေယျာဝစ္စ, ပတ္တိဒါန, ပတ္တာနုမောဒန, ဓမ္မဿဝဏ, ဓမ္မဒေသနာ, ဒိဋ္ဌုဇုကမ္မ၊ ဤဆယ်ပါးသည် ပုညကြိယာ ဝတ္ထုဆယ်ပါးမည်၏။

နာနာသန ဘောဇနံ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ဧကာသနိကင်္ဂ သမာဒိယာမိ။

နာနာသနဘောဇနံ၊ အထူးထူးသောနေရာ၌စားခြင်းကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ပယ်ပါ၏။ ဧကာသနိကင်္ဂ၊ တနေရာတည်း၌သာ စားလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။-ဟု

မိမိဘာသာ သော်လည်း ဆောက်တည်၍ ဥပုသ်စောင့်သည့်နေ့ဖြစ်စေ, မစောင့်သည့်နေ့ဖြစ်စေ တနေရာတည်း၌သာစား၍ နေရာမှထပြီးနောက် ဂေလည,ပိပါသ ဟူသောအကြောင်းမရှိလျှင် ဆေး,ကွမ်းကိုမျှ လည်မျို၏ တဘက်သို့ဝင်အောင် မစားသောက်ခြင်းသည် ဧကာသနိက်ဓုတင်မည်၏။

ဒုတိယဘာဇနံ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂံ သမာဒိယာမိ။

ဒုတိယဘာဇနံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောစားခွက်ကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ပယ်ပါ၏။ ပတ္တပိဏ္ဍိကင်္ဂံ၊ တခုတည်းသော စားခွက်၌ရှိသော ထမင်းကိုသာ စားလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အကြောင်းအင်္ဂါကို။ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။-ဟု မိမိချည်းပင်သော်လည်း ဆောက်တည်၍ ဥပုသ်နေ့၌ဖြစ်စေ, နေ့လွတ်၌ဖြစ်စေ စားခွက်တခုတည်း၌သာ ယောနှော၍ဖြစ်စေ, တခြားစီပုံ၍ဖြစ်စေ တထပ်တည်းဖြစ်စေ,အထပ်ထပ်ဖြစ်စေ စားခြင်းသည် ပတ္တပိဏ်ဓုတင်မည်၏၊ ဧကာသနိက်, ပတ္တပိဏ်ဓုတင် နှစ်ပါးစုံ ဆောက်တည် မူကား တခွက်တည်း၌ထည့်၍ တထပ်တည်းသာ စားအပ်၏။

[ဤ ဓုတင်, ပုညကြိယာဝတ္ထု, သုစရိုက်, ဒုစရိုက်တို့၏ ဝိနိစ္ဆယ, အကျိုး အပြစ် စသည်ကို ပရမတ္ထသရူပဘေဒနီကျမ်း၌ အကျယ်ပြဆွန်း အပ်ပြီ။]

ဒက္ခံ ဂဟဋ္ဌတံ သာဓု၊ သံဝိဘာဇ္ဇဥ္စ ဘောဇနံ။
အ-ဟာသော အတ္ထလာဘေသု၊ အတ္ထဗျာပတ္တိ အဗျထော။ ။

ဂဟဋ္ဌတံ၊ အိမ်၌နေသူ လူတို့ကျင့်ရာသောတရားကား။ ဒက္ခံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို တရားသဖြင့် ရရှိများစွာ စုမိအောင်ရှာဘွေခြင်း၌ လိမ္မာခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ပထမကောင်းခြင်းတည်း။ ဘောဇနံ၊ တရားသဖြင့် ရှာဘွေ၍ ရအပ်သော စားသောက်ဘွယ်ကို။ သံဝိဘာဇ္ဇံ၊ တမလွန်ကောင်းကျိုးကို ဖွံ့ဖြိုးစွာပေးနိုင်လောက်သော သီလဝန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဝေဘန်ခွဲခြမ်း လှူဒါန်း ပေးကမ်းနိုင်ခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ဒုတိယကောင်းခြင်းတည်း။ အတ္ထလာဘေသု၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို များစွာရကုန်သည်ရှိသော်။ အ-ဟာသော၊ ရွှင်ရွှင်ပျော်ပျော် မော်မော်ကြွားကြွား မထောင်လွှားခြင်းသည်။ သာဓု၊ တတိယကောင်းခြင်းတည်း။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အတ္ထဗျာပတ္တိ၊ ဥစ္စာ စည်းစိမ် ကောတိမ်ယိုယွင်း ပျက်စီးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊

ထိုဝိပတ္တိဆိုက် ကြုံကြိုက်သောအခါ၌။ အဖျဉ်းထော၊ နှလုံးမသာ မျက်နှာညှိုးငယ် မရှိ စိတ်မပျက်ခြင်းသည်။ သာဓု၊စတုတ္ထကောင်းခြင်းတည်း။

ဤသို့ ဣန္ဒြိယဇာတ်၌ လာသော တရားလေးပါးသည် သာဓုတရားမည်၏၊ ဤသာဓုတရားလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံအောင် နှလုံးသွင်းနိုင်,ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ကုန်သော သူတို့သည် ဣဋ္ဌာရုံ,အနိဋ္ဌာရုံနှစ်ပါး၊ လောကဓံရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံသော်လည်း တုန်လှုပ်ဘောက်ပြန်ခြင်းမရှိ၊ ချမ်းသာငြိမ်သက် တရားမပျက် သည်းခံနိုင်ကုန်၏။

သိင်္ဂါလသုတ်၌ လာသော ကျင့်ဝတ်တရားကား ပါဏာတိပါတ, အဒိန္နာဒါန်,ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ, မုသာဝါဒ ဟူသော ကမ္မကိလေသ လေးပါးတို့ကို ပယ်ခွါ၊ ဆန္ဒာ, ဒေါသာ, ဘယာ, မောဟာ ဟူသော အဂတိလေးပါးတို့ ကို လိုက်စား၍ မကောင်းမှုတရားတို့ကို မပြု ရှောင်သွေ—

(၁) သေရည်အရက်ကိုသောက်ခြင်း၊

(၂) အချိန်မဟုတ် မိုးချုပ်နေကုန် လမ်းဆုံလမ်းခွ၌ သွားလာလေ့ရှိခြင်း၊

(၃) ပွဲလမ်းသဘင် လိုက်သွားလေ့ရှိခြင်း၊

(၄) ကြွေအန် ကြက်တိုက်စသော ကစားမျိုးကို လိုက်စားခြင်း၊

(၅) မိတ်ဆွေယုတ်နှင့် ပေါင်းဘော်ခြင်း၊

(၆) မလုပ်မကိုင် ဆုတ်ထိုင်ပျင်းရှိခြင်း—

ဟူသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်ကြောင်း(အပါယမုခတရားခြောက်ပါး)တို့ကို မမှီဝဲ မချဉ်းကပ်မူ၍—

"မာတာ ပိတာ ဒိသာ ပုဗ္ဗာ၊ အာစရိယာ ဒက္ခိဏာ ဒိသာ။
ပုတ္တဒါရာ ဒိသာ ပစ္ဆာ၊ မိတ္တာမစ္စာ စ ဥတ္တရာ။ ။
ဒါသကမ္မကရာ ဟေဋ္ဌာ၊ ဥဒ္ဓံ သမဏဗြာဟ္မဏာ။
ဧတာဒိသာ နမဿေယျ၊ အလမတ္တော ကုလေ ဂိဟီ"။—

ဟူ၍လာသော အရပ်ခြောက်မျိုးတို့ကို ရှိခိုးကုန်ရာ၏၊ ထိုတွင်—

(၁) ကျေးဇူးတုံ့ဆပ်သောအားဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၊

(၂) ကိစ္စကြီးငယ်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊

(၃) မျိုးနွယ်စဉ်ဆက်ကို မပျက်အောင် တည်စေခြင်း၊

(၄) အမွေခံခြင်းငှါ ထိုက်အောင် ကျင့်ကြံအားထုက်ခြင်း၊
(၅) သေလွန်သောမိဘတို့အား ကုသိုလ်အဘို့ကို အမျှပေးဝေခြင်း-

ဟူသော ကျင့်ဝတ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ခစားလုပ်ကျွေးကုန်သော (သားသမီး)တို့ကို အရှေ့အရပ်နှင့်တူသော(မိဘ)တို့သည်—

(၁) မကောင်းမှုမှ ရှောင်ကြဉ်စေခြင်း၊
(၂) ကောင်းမှု၌ တည်စေခြင်း၊
(၃) အတတ်ပညာ သင်စေခြင်း၊
(၄) သင့်လျော်သောမယားနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခြင်း၊
(၅) သင့်သောအခါ အမွေဥစ္စာကို ပေးဝေခြင်း—

ဟူသော ငါးပါးသောအရာတို့ဖြင့် ချီးမြှောက်သနားကုန်သည် ဖြစ်၍ အရှေ့အရပ် ဘေးရန်ခပ်သိမ်းတို့သည် ငြိမ်းချမ်း သာယာကုန်၏။

(၁) ထကြွလို့လပြုခြင်း၊
(၂) အနီး၌ မပြတ်နေခြင်း၊
(၃) ပြောဆိုသမျှကို နားထောင်ခြင်း၊
(၄) လုပ်ကျွေးခြင်း၊
(၅) အတတ်ပညာကို သင်ယူခြင်း—

ဟူသောကျင့်ဝတ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ခစားလုပ်ကျွေးသော(တပည့်သား)ကို တောင်အရပ်နှင့်တူသော(ဆရာသမား)တို့သည်—

(၁) ကောင်းစွာဆုံးမခြင်း၊
(၂) ကောင်းစွာသင်ယူစေခြင်း၊
(၃) အကြွင်းမထား အတတ်ပညာကို ပြောကြားခြင်း၊
(၄) မိတ်ဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့နှင့် ပေါင်းဘက်စေခြင်း၊
(၅) အရပ်မျက်နှာတို့၌ အကွယ်အကာ အစောင့်အရှောက်ကို ပြုခြင်း—

ဟူသော ငါးပါးသော အရာဌာနတို့ဖြင့် သနားချီးမြှောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍ တောင်အရပ်မှလည်း ဘေးရန်ခပ်သိမ်းတို့သည် ငြိမ်းချမ်း သာယာ ကုန်၏။

(၁) မြတ်နိုးစုံမက်ခြင်း၊
(၂) မထေမဲ့မြင် မပြုခြင်း၊

(၃) မယားကြီးကိုပစ်ပယ်၍ မယားငယ်မယူခြင်း၊
(၄) စည်းစိမ်ဥစ္စာကို အစိုးတရလွှဲအပ်ခြင်း၊
(၅) တန်းဆာဝလာ ဆင်ယင်ရန် ပေးကမ်းခြင်း—

ဟူသော ကျင့်ဝတ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ခစားလုပ်ကျွေးသော (လင်) ကို အနောက်အရပ်နှင့်တူသော (မယား)သည်—

(၁) အိမ်၌ အမှုကိစ္စတို့ကို ကောင်းစွာစီမံခြင်း၊
(၂) ခြွေရံပရိသတ်တို့ကို ချီးမြှောက် စောင်မခြင်း၊
(၃) လင်စောင်မထားခြင်း၊
(၄) လင်ရှာဘွေခဲ့သမျှဥစ္စာကို မပျောက်မပျက်ရအောင် စောင့်ရှောက်ခြင်း၊
(၅) ကိစ္စဟူသမျှတို့၌ မပျင်းမရိ လိမ္မာခြင်း—

ဟူသော ငါးပါးသော အရာဌာနတို့ဖြင့် သနားချီးမြှောက်သည်ဖြစ်၍ အနောက်အရပ်မှလည်း ဘေးရန်ခပ်သိမ်းတို့သည် ငြိမ်းချမ်း သာယာကုန်၏။

(၁) ပေးကမ်းခြင်း၊
(၂) ချစ်ဘွယ်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်း၊
(၃) အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်ခြင်း၊
(၄) ကိုယ်နှင့်ထပ်တူပြုခြင်း၊
(၅) အရာရာကို မလိမ်မကောက် မချွတ်မယွင်းစေခြင်း—

ဟူသော ကျင့်ဝတ်ငါးပါးတို့ဖြင့် ခစားလုပ်ကျွေးသော(အမျိုးကောင်းသား)ကို မြောက်အရပ်နှင့် အလားတူကုန်သော(မိတ်ဆွေခင်ပွန်း)တို့သည်—

(၁) မေ့လျော့သည်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း၊
(၂) မေ့လျော့စဉ်အခါ ဥစ္စာပစ္စည်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်း၊
(၃) ကြောက်လန့်သည့်အခါ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်ခြင်း၊
(၄) ဘေးရန်ရှိသည့်အခါ မစွန့်ခြင်း၊
(၅) ထိုမိတ်ဆွေတို့၏ သားမြေးအနွယ်တို့ တုံ့လှယ် ပူဇော်ခြင်း—

ဟူသော ငါးပါးသောအရာဌာနတို့ဖြင့် သနား ချီးမြှောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မြောက်အရပ်မှလည်း ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်းချမ်းသာယာကုန်၏။

(၁) အမှုကိစ္စကို ယထာဗလ နေရာတကျ စီရင်ခြင်း၊
(၂) ထမင်းရိက္ခာပေးခြင်း၊
(၃) မကျန်းမမာသည်ကို လုပ်ကျွေးကုသခြင်း၊
(၄) ကောင်းနိုးရာရာ အရသာကို ဝေဘန်ခြင်း၊
(၅) အချိန်ကျလျှင် အမှုလုပ်ခြင်းမှ ခွင့်လွှတ်ခြင်း–

ဟူသော ကျင့်ဝတ်ငါးပါးဖြင့် ခစားလုပ်ကျွေးသော (အိမ်ရှင်သခင်) ကို အောက်အရပ်နှင့် အလားတူကုန်သော (ကျေးကျွန် အမှုလုပ်သူရင်း ငါး) တို့သည်–

(၁) ရှေ့ဦးစွာ အိပ်ရာမှထခြင်း၊
(၂) သခင့်နောက်မှ အိပ်ခြင်း၊
(၃) ပေးမှယူခြင်း၊
(၄) အမှုကိစ္စတို့ကို မခိုမကပ် လုပ်ဆောင်ခြင်း၊
(၅) သခင့်ကျေးဇူးသတင်းကို ထိုထိုအရပ်သို့ဆောင်ခြင်း–

ဟူသော ငါးပါးသောအရာဌာနတို့ဖြင့် ချီးမြှောက် သနားကုန်သည် ဖြစ်၍ အောက်အရပ်မှလည်း ဘေးရန်ခပ်သိမ်းတို့သည် ငြိမ်းချမ်း သာယာ ကုန်၏။

(၁) မေတ္တာ ကာယကံ၊
(၂) မေတ္တာ ဝစီကံ၊
(၃) မေတ္တာ မနောကံ၊
(၄) ရဟန်းသံဃာတော်တို့ကို မဆီးမတား တံခါးမပိတ်မဆို့ခြင်း၊
(၅) တတ်အားသမျှ ပစ္စည်းအာမိသ လှူဒါန်းခြင်း–

ဟူသော ကျင့်ဝတ် ငါးပါးတို့ဖြင့် ခစားလုပ်ကျွေးသော (အမျိုးကောင်းသား) ကို အထက်အရပ်နှင့် အလားတူကုန်သော (ရဟန်း သံဃာတော်) တို့သည်–

(၁) မကောင်းမှုမှ တားမြစ်ခြင်း၊
(၂) ကောင်းမှု၌ တည်စေခြင်း၊
(၃) စိတ်ကောင်းဝင်၍ အစဉ် စောင့်ရှောက်ခြင်း၊
(၄) မကြားဘူးသော တရားစကားကို ဟောပြောခြင်း၊

(၅) ကြားဘူးသောတရားစကားကို ထပ်မံ၍ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စေခြင်း၊

(၆) နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်းကောင်းကို ပြောကြားညွှန်ပြခြင်း—

ဟူသော ခြောက်ပါးသော အရာဌာနတို့ဖြင့် သနား ချီးမြှောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အထက်အရပ်မှလည်း ဘေးရန်ခပ်သိမ်းတို့သည် ငြိမ်းချမ်းသာယာကုန်၏။

ဤသို့ အရပ် ခြောက်မျက်နှာ သာယာငြိမ်းချမ်း ဘေးဘျမ်းမရှိသည်ဖြစ်၍ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဒုစရိုက် ဆယ်ပါးတို့ကို သာဟတ္ထိက, အာဏတ္တိက, အာနိသံသကထာ, အဗ္ဘာနုမောဒနလေးပါးနှင့် မြှောက်ပွါး၍ အပြားလေးဆယ်သော ဒုစရိုက်တို့ကို ရှောင်ရှား ကြဉ်ဘယ်လျက် လေးဆယ်သော သုစရိုက်, သီလ စသည်တို့ကို ဆောက်တည်ကျင့်သုံးကြပြီးလျှင် သင့်လျော်သော အခါ၌ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်မှာ ထိုင်၍—

အမတံ တေ ဘိက္ခဝေ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ယေ ကာယဂတံ သတိံ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သား ရဟန်းများတို့။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ကာယဂတံ၊ ကာယကောဋ္ဌာသကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော။ သတိံ၊ အောက်မေ့ခြင်း ကာယဂတာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ စီးဖြန်းသုံးဆောင်ရကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်အမြိုက်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ရသည် မည်ကုန်၏။—ဟု ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း ကာယဂတာသတိဘာဝနာ အမြိုက်သုခကို ကောင်းစွာ သုံးဆောင် ပွါးများကုန်ရာသည်။

ရှေးအခါ ဘိက္ခုနီမများ နေရာကျောင်းတခု၌ အလဗ္ဗာယ်သမားတို့ တည်းခိုနားနေရာ ကြက်တူရွေးတကောင် မွေးကျန်ရစ်၍ ဗုဒ္ဓရက္ခိတဟု အမည်တပ်လျက် အတတ်ပညာသင်ကြား အရိုးစု ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပေးထား၍ မပြတ်ပွါးများလျက် ချမ်းဧးသည့်အခါ နေဆာလှုံ၍ နေစဉ် စွန်တကောင် ချီကုပ် ထိုးသုတ်၍ သွားသည့်အခါ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိပဲ "အရိုးစုကြီးတခုက အရိုးစုငယ်တခုကို ချီ၍သွားလေပြီ၊ ဘယ်ဆီမှာ ဖရိုဖရဲ ကြွလိမ့်မည် မသိ"ဟု ပွါးများတိုင်းသော အဋ္ဌိက ကမ္မဋ္ဌာန်း

ကို စီးဖြန်းပွါးများသော ဗုဒ္ဓရက္ခိတ ကြက်တူရွေး၏ အာနုဘော်ကြောင့် စွန်၏ရင်ဘတ်၌ သံမှိုနှက်သည့်ပမာ တင်းကြပ်စွာ နာကျင်သည်နှင့် မချိနိုင်လွှတ်ချ၍ ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့ ပြန်ရောက် လာသော ဗုဒ္ဓရက္ခိတကို ဘိက္ခုနီမများ ဝိုင်းစု၍မေးမြန်းကြရာ–

"အရှင်မတို့ သင်ကြား၍ ထားသော အရိုးစု ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်း၍ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ခြင်း မရှိကြောင်း" ကို ပြန်ကြား ပြောဆိုသော တိရစ္ဆာန်ကြက်တူရွေးပင် နည်းပေးသော ဆရာကောင်းနှင့် တွေ့ကြုံရ၍ အရိုးစုကို ထင်မြင်အောင် ပွါးများသေး၏၊ လူဖြစ်သူငါတို့ကား မထင်မြင်ပဲရှိရရိုးလား"ဟု ကြက်တူရွေးကို အားကျနည်းယူမိကြလျက်-

အဋ္ဌိပုဉ္ဇော အယံကာယော၊အဋ္ဌိပုဉ္ဇော အယံကာယော။

အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ အဋ္ဌိပုဉ္ဇော၊ အရိုးစုတည်း။ အယံကာယော၊ဤကိုယ်သည်၊အဋ္ဌိပုဉ္ဇော၊ အရိုးစုတည်း။–ဟု အဘန်တလဲလဲ စိတ်စွဲ၍ ပွါးများအားထုတ်လျက် စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းသမာဓိကို ဖြစ်စေကုန်ရာသည်၊ ထိုသမာဓိကို အခြေခံလျက် ရုပ်နာမ်တရားကို သိမ်းဆည်းပြီးလျှင် ရုပ်နာမ်၏အကြောင်းကိုရှာလျက်"အနိစ္စံ,ဒုက္ခံ,အနတ္တာ၊ အနိစ္စံ, ဒုက္ခံ, အနတ္တာ"ဟု ဝိပဿနာဉာဏ် ဆယ်ချက်ဖြင့် မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်အောင် အားထုတ်ခြင်းသည်သာလျှင် လိုရင်းကိစ္စတည်းဟု နှလုံးထားကြကုန်ရာသည်။

ဂိဟိစာရိတ္တကျင့်ခန်း ပြီး၏။

ကျောင်းသားကျင့်ဝတ် ဆယ်ပါး

(၁) စားဘွယ်သီးမျိုး၊ တကြိမ်ခိုး၊ ထမ်းပိုးဒဏ် သုံးဆယ်ပါဘုရား။

(၂) နှစ်ကြိမ်ခြောက်ဆယ်၊ သုံးကြိမ်ဝယ်၊ ကျောင်းမယ်မနေရပါဘုရား။

(၃) ဘိုးထိုက်ခိုးလျှင်၊ တကြိမ်ပင်၊ တိုက်တွင် မနေရပါဘုရား။

(၄) ကိုင်ရှိုတုတ်သား၊ ခိုက်ရန်ပွား၊ ထွက်သွားကျောင်းတိုက်ကပါဘုရား။

(၅) ကစားမျိုးလိုက်၊ ကျောင်းသားမိုက်၊ ကျောင်း၌မနေရပါဘုရား။

(၆) ပတီးကိုစိပ်၊ ငြိမ်ဆိတ်ဆိတ်၊ ဆေးလိပ် မသောက်ရပါဘုရား။

(၇) ညဉ့်ရောနံနက်၊ ရက်မပျက်၊ ဝတ်တက်အမှန် လိုက်ရပါသည်ဘုရား။

(၈) ညဉ့်နံနက်ရွတ်၊ ရနှုတ်လွတ်၊ မပြတ်နေ့တိုင်းရွတ်ရပါသည်ဘုရား။

(၉) ဝါပဝါတွင်း၊ လေးသီတင်း၊ မပျင်းဥပုသ်စောင့်ရပါသည်ဘုရား။

(၁၀) ပစ္စဝေက္ခဏာ၊ လိန်ဒဏ်ပါ၊ ရခါရှင်ပြုရပါသည်ဘုရား။
ကျင့်ဝတ်ဆယ်ပါး၊ မောင်ကျောင်းသား၊ မမှားကျင့်သုံးရပါသည်ဘုရား။

ကျောင်းသားကျင့်ဝတ် ဆယ်ပါး ပြီး၏။

သင်္ဂါယနာတင်ပုံ

သုဏာတု မေ အာဝုသော သံဃော၊ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ အဟံ အာယသ္မန္တံ တိဿံ ဝိနယံ ပုစ္ဆေယျံ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော၊ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ၊ အဟံ ထေရေန ဝိနယံ ပုဋ္ဌော ဝိဿဇ္ဇေယျံ။

ဟူ၍ ဥပ်ထားအပ်၏။

(၁) ယံ တေန ဘဂဝတာ ဇာနတာ ပဿတာ အရဟတာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန ပဌမံ ပါရာဇိကံ ကတ္ထ ပညတ္တံ။ ။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် တိဿ။ ဇာနတာ၊ သိတော်မူထသော။ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူထသော။ အရဟတာ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ဉေယျငါးဖြာ လေးသစ္စာကို ဆရာမရှိ ဟုတ်တိုင်းသိတော်မူထသော။ တေနဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ယံ ပါရာဇိကံ၊ အကြင်ပါရာဇိကကို။ ပညတ္တံ၊ ပညပ်တော်မူအပ်ပြီ။ တံ ပါရာဇိကံ၊ ထိုပါရာဇိကကို။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ပညတ္တံ၊ ပညပ်တော်မူအပ်လေသနည်း။ ။ဘန္တေ၊ အရှင်မြတ်ဘုရား။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ ပညတ္တံ၊ ပညပ်တော်မူအပ်ပါသည်ဘုရား။

(၂) ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပညတ္တံ၊ ပညပ်တော် မူအပ်လေသနည်း။ ။ကလန္ဒပုတ္တံ၊ ကလန္ဒသူဌေးသား ဖြစ်သော။ သုဒိန္နံ၊ သုဒိန်ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ပါသည်ဘုရား။

(၃) ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အဘယ်အကြောင်းဝတ္ထုကြောင့်။ ပညတ္တံ၊ နည်း။ ။ကလန္ဒပုတ္တော၊ သော။ သုဒိန္နော၊ သည်။ ပုရာဏဒုတိယိကာယ၊ မယားဟောင်းနှင့်။ မေထုနံဓမ္မံ၊ မေထုန်အကျင့်ကို။ ပဋိသေဝိ၊ မှီဝဲပြီ။ တသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထိုအကြောင်းဝတ္ထုကြောင့်။ ပညတ္တံ၊ ဘုရား။

(၄) တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌။ ပညတ္တိ၊ မူလပညပ်သည်။ အနုပညတ္တိ၊ နောက်ထပ်ပညပ်သည်။ အနုပ္ပန္နပညတ္တိ၊ အပြုမဖြစ်ခင် တင်၍ ပညပ်အပ်သော အနုပ္ပန္နပညပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိလေသလော။ ။ကော၊

တခုတည်းသော။ ပညတ္တိ၊ မူလပညပ်သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ အနုပညတ္တိယော၊ နောက်ထပ် ပညပ်တိုးသည်။ အတ္တိ၊ ရှိပါကုန်၏။ အနုပ္ပန္နပညတ္တိ၊ အမှုမဖြစ်ခင် တင်၍ ပညပ်အပ်သော အနုပ္ပန္န ပညပ်သည်၊ တသ္မိံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌။ နတ္ထိ၊ မရှိပါဘုရား။

(၅) သဗ္ဗတ္ထပညတ္တိ၊ သဗ္ဗတ္ထပညပ်လေလော။ ပဒေသပညတ္တိ၊ ပဒေသပညပ်လေလော။ ။သဗ္ဗတ္ထပညတ္တိ၊ သဗ္ဗတ္ထပညပ်ပါဘုရား။

(၆) သာဓာရဏပညတ္တိ၊ ဆက်ဆံသော ပညပ်လေလော။ အသာဓာရဏပညတ္တိ၊ လေလော။ ။သာဓာရဏပညတ္တိ၊ ဆက်ဆံသော ပညပ်ပါဘုရား။

(၇) ဧကတော ပညတ္တိ၊ တဘက်သပ် ပညပ်လေလော။ ဥဘတော ပညတ္တိ၊ နှစ်ဘက်စုံ ပညပ်လေလော။ ။ဥဘတော ပညတ္တိ၊ နှစ်ဘက်စုံ ပညပ်ပါဘုရား။

(၈) ပဉ္စန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာနံ၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသတို့တွင်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ဥဒ္ဒေသ၌။ ဩဂဓံ၊ သက်လေသနည်း။ ကတ္ထ၊ ၌။ ပရိယာပန္နံ၊ အကျုံးဝင်လေသနည်း ။ ။နိဒါနောဂဓံ၊ နိဒါန်း၌ သက်ပါသည်ဘုရား။ နိဒါနပရိယာပန္နံ၊ နိဒါန်း၌ အကျုံးဝင်ပါသည်ဘုရား။

(၉) ကတမေန ဥဒ္ဒေသေန၊ အဘယ် ဥဒ္ဒေသဖြင့်။ ဥဒ္ဒေသံ၊ အကျဉ်း ပြအပ်ခြင်းသို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လေသနည်း။ ။ဒုတိယေန၊ နှစ်ခု မြောက်သော။ ဥဒ္ဒေသေန၊ ပါရာဇိကုဒ္ဒေသဖြင့်။ ဥဒ္ဒေသံ၊ အကျဉ်း ပြအပ်ခြင်းသို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ပါ၏ဘုရား။

(၁၀) စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဝိပတ္တီနံ၊ သီလ, အာစာရ, ဒိဋ္ဌိ, အာဇီဝဝိပတ္တိတို့တွင်။ ကတမာဝိပတ္တိ၊ အဘယ် အပျက်ပေနည်း။ ။ သီလဝိပတ္တိ၊ သီလပျက်ပါသည်ဘုရား။

(၁၁) သတ္တန္နံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ အာပတ္တိက္ခန္ဓာနံ၊ အာပတ်အစုတို့တွင်။ ကတမော၊ အဘယ်မည်သော။ အာပတ္တိက္ခန္ဓော၊ အာပတ် အစုပေနည်း။ ။ပါရာဇိကာ ပတ္တိက္ခန္ဓော၊ ပါရာဇိကအာပတ် အစုပါဘုရား။

(၁၂) ဆန္နံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာနံ၊ အာပတ်ဖြစ်ကြောင်း သမုဋ္ဌာန်တို့တွင်။ ကတိဟိ သမုဋ္ဌာနေဟိ၊ အဘယ်မျှသောသမုဋ္ဌာန်တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ။ဧကေန၊ တခုသော။ သမုဋ္ဌာနေန၊ ကိုယ်စိတ်ဟူသောသမုဋ္ဌာန်ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်ပါ၏ဘုရား။

(၁၃) စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ အဓိကရဏာနံ၊ အဓိကရုဏ်းတို့တွင်။ ကတမံ အဓိကရဏံ၊ အဘယ် အဓိကရုဏ်းပေနည်း။ ။အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းပါဘုရား။

(၁၄) သတ္တန္နံ၊ ကုန်သော။ သမထာနံ၊ သမထတို့တွင်။ ကတိဟိ သမထေဟိ၊ အဘယ်မျှသောသမထတို့ဖြင့်။ သမ္မတိ၊ ငြိမ်းလေသနည်း။ ။ ဒွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သမထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမ္မုခါဝိနယေနစ၊ သမ္မုခါဝိနည်းဖြင့်၎င်း။ ပဋိညာတကရဏေနစ၊ ဝန်ခံတိုင်းဆုံးဖြတ်ရသော ပဋိညာတကရဏဝိနည်းဖြင့်၎င်း။ သမ္မတိ၊ ငြိမ်းပါ၏ဘုရား။

(၁၅) တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းသည်။ ကော၊ အဘယ်ပေနည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌။ အဘိဝိနယော၊ လွန်ကဲသော ဝိနည်းသည်။ ကော၊ အဘယ်ပေနည်း။ ။ပညတ္တိ၊ မာတိကာ ပညပ်သည်။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းမည်ပါ၏။ ဝိဘတ္တိ၊ ပဒဘာဇနီသည်။ အဘိဝိနယော၊ လွန်ကဲသော ဝိနည်းမည်ပါ၏ ဘုရား။

(၁၆) တတ္ထ၊ ၌။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ပေနည်း။ တတ္ထ၊ ၌။ အဓိပါတိမောက္ခံ၊ လွန်ကဲသော ပါတိမောက်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ပေနည်း။ ။ပညတ္တိ၊ မာတိကာပညပ်သည်။ ပါတိမောက္ခံ၊ ပါတိမောက်မည်ပါ၏။ ဝိဘတ္တိ၊ ပဒဘာဇနီသည်။ အဓိပါတိမောက္ခံ၊ လွန်ကဲသော ပါတိမောက်မည်ပါ၏ ဘုရား။

(၁၇) ဝိပတ္တိ၊ ပျက်စီးခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပေနည်း။ ။ အသံဝရော၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်။ ဝိပတ္တိ၊ ပျက်စီးခြင်း မည်ပါသည် ဘုရား။

(၁၈) သမ္ဗတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပေနည်း။ ။ သီ၀ရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ သမ္ဗတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်း မည်ပါသည် ဘုရား။

(၁၉) ပတိပတ္တိ၊ ကျင့်ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပေနည်း။ ။ဧ၀ ရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို။ နကရိဿာမိ၊ မပြုတော့အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာ၀ဇီ၀ံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ အာပါဏကောဋိကံ၊ အသက်အပိုင်း အခြားတိုင်အောင်။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သမာဒါယ၊ ဆောက် တည်၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်ပါ၏ဘုရား။

(၂၀) ကတိအတ္တ၀သေ၊ အဘယ်မျှသော အကျိုးထူးတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဘဂ၀တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပထမံ၊ သော။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်လေသနည်း။ ။ဒသအတ္တ၀သေ၊ ဆယ်ပါး သောအကျိုးထူးတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ပထမံ၊ သော။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ပါ၏။ သံဃသုဋ္ဌုတာယ၊ သံဃာ၏ ကောင်းပါပြီဟု ၀န်ခံခြင်းငှါ။ သံဃဖာသုတာယ၊ သံဃာ ၏ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဒုမ္မင်္ကူနံ၊ မျက်နှာ မလှကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ နိဂ္ဂဟာယ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ။ ပေသလာနံ၊ သီလကို ချစ် ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ လဇ္ဇီရဟန်းတို့၏။ ဖာသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းငှါ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အာသ၀ါနံ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ သံ၀ရာယ၊ ဆို့ပိတ်ခြင်းငှါ။ သမ္ပရာယိကာနံ၊ နောင်တ မလွန်၌ ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော၊ အာသ၀ါနံ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ ပဋိဃာတာ ယ၊ ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ။ အပ္ပသန္နာနံ၊ မကြည်ညိုသေးသောသူတို့၏။ပသာ ဒါယ၊ ကြည်ညိုခြင်းငှါ။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုပြီးသောသူတို့၏။ ဘိယျော ဘာ၀ါယ၊ လွန်စွာအကြည်ညို ပွါးများခြင်းငှါ။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိယာ၊ သာသ နာတော် တည်တန့်ခြင်းငှါ၊ ၀ိနယာနုဂ္ဂဟာယ၊ ၀ိနည်းတရားကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ပါ၏ ဘုရား။

(၂၁) ကေ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သိက္ခန္တိ၊ ကျင့်ကုန်ဆဲ ပေနည်း။ ။သေက္ခာစ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့သည် ၎င်း။ ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကာစ၊ ရုပ်နာမ်အပိုင်းအခြားကို သိသော သီလ၀န္တ ကလျာဏပုထုဇဉ်တို့သည်၎င်း။ သိက္ခန္တိ၊ ကျင့်ကုန်ဆဲပါဘုရား။

(၂၂) ကော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သိက္ခိတသိက္ခာ၊ ကျင့်အပ်ပြီးသော သိက္ခာရှိပေကုန်သနည်း။ ။အရဟန္တော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သိက္ခိတသိက္ခာ၊ကျင့်အပ်ပြီးသော သိက္ခာရှိပါကုန်သည်ဘုရား။

(၂၃) ကတ္ထ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ပေသနည်း။ ။သိက္ခာကာမေသု၊ သိက္ခာသုံးပါးကို လိုလားသော လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ပါသည်ဘုရား။

(၂၄) ကော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကြပေကုန်သနည်း။ ။ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဝတ္တတိ၊ နှုတ်၌တက်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကြပါကုန်၏ဘုရား။

(၂၅) ကဿ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝစနံ၊ စကားပေနည်း။ ။အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဥ ယျ ငါးဖြာ လေးသစ္စာကို ဆရာမရှိ ဟုတ်တိုင်းသိတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ပါဘုရား။

(၂၆) ကေန၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဘတံ၊ ဆောင်၍လာခဲ့ပေသနည်း။ ။ပရံပရာယ၊ ဥပါလိ,ဒါသက,သောဏ,သိဂ္ဂဝ,မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ အစရှိသော ယခုထက်တိုင် ဆရာအဆက်ဆက်သည်။ အာဘတံ၊ ဆောင်၍လာခဲ့ပါသည်ဘုရား။

အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ တိဿော၊တိဿကို။ပထမဿ ပါရာဇိကဿ၊ ပထမပါရာဇိက၏။ ပညတ္တိဋ္ဌာနံ၊ ပညတ်ရာ အရပ်ကိုငင်း။ ပုဂ္ဂလာဒီနိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသည့် တို့ကိုငင်း။ ဆမ္ဗိသတိပကရဏာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ခြောက်ပါးသောအရာတို့ကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးမြန်းအပ်ပြီ။ ပုစ္ဆော ပုစ္ဆော၊ မေးအပ်တိုင်း မေးအပ်တိုင်း။ အာယသ္မာ တိဿော၊ သက်တော်ရှည်လှ ရှင်တိဿသည်။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေဆိုပေပြီ။ အာယသ္မန္တော၊ အိုအရှင်ကောင်းတို့။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပထမံ ပါရာဇိကံ၊ ပထမပါရာဇိက မာတိကာပညတ်များကို။ နိဒါနတော၊ နိဒါန်းမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာသို့။ အာရောပေန္တာ၊ တင်ကုန်လျက်။ သင်္ဂါယေယျာမ၊ ပေါင်းစု၍ရွတ်ကြကုန်စို့အံ့။ ။သာဓု သာဓု။

သမ္ဗုဒ္ဓနံ ပဒီပေါ စ၊ ဥဒကံ အာသနေန စ။ လ။ အာဝိကတာ ဟိဿ ဖာသု ဟောတိ။ ။ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ ခေါ အာယသ္မန္တော နိဒါနံ။ လ။ ဓာရယာမိ။ ။တတြိမေ စတ္တာရော ပါရာဇိကာ ဓမ္မာ ဥဒ္ဒေသံ အာဂစ္ဆန္တိ။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခူနံ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော သိက္ခံ အပ္ပစ္စက္ခာယ ဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတွာ မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝေယျ အန္တမသော တိရစ္ဆာနဂတာယပိ၊ပါရာဇိကော ဟောတိ အသံဝါသော။ ။သာဓု သာဓု။

[ပထမ ပါရာဇိက သင်္ဂါယနာတင်၍ ပြီးပြီ။]

(၁) တေန ဘဂဝတာ၊သည်။ ယံ ဒုတိယံ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ပြီ။ တံ ဒုတိယံ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ ကတ္ထ၊ ၌။ ပညတ္တံ၊ နည်း။ ။ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပညတ္တံ၊ ဘုရား။

(၂) ကံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တံ၊ နည်း။ ။ကုမ္ဘကာရပုတ္တံ၊ အိုးထိန်းသည်၏ သားဖြစ်သော၊ ဓနိယံ၊ ဓနိယရဟန်းကို။အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တံ၊ ဘုရား။

(၃) ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ ပညတ္တံ၊ နည်း။ ။ကုမ္ဘကာရပုတ္တော၊ သော။ ဓနိယော၊ သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဒါရူနိ၊သစ်တော်တို့ကို။အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးပဲ။ အာဒိယိ၊ခိုးယူပြီ။ တသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ကြောင့်။ ပညတ္တံ၊ဘုရား။

(၄) ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာနံ၊ တို့တွင်။ ကတိဟိ သမုဋ္ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ နည်း။ ။တီဟိ သမုဋ္ဌာနေဟိ၊တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ သိယာ၊ ရံခါ။ ကာယစိတ္တတော၊ ကိုယ်စိတ်ဖြင့်။ သိယာ၊ ရံခါ။ ဝါစာစိတ္တတော၊နှုတ်စိတ်ဖြင့်။ သိယာ၊ရံခါ။ကာယဝါစာစိတ္တတော၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

(၁) တတိယံ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ ကတ္ထ၊ ၌။ ပညတ္တံ၊ နည်း။ ။ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပညတ္တံ၊ ဘုရား။

(၂) ကံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊၍။ ပညတ္တံ၊ နည်း။ ။သမ္ဗဟုလေ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တံ၊ ဘုရား။

(၃) ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ ပညတ္တံ၊ နည်း။ ။သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေသုံ၊ ချကုန်ပြီ။ တသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်၊ ပညတ္တံ၊ ဘုရား။

(၄) ဆန္နံ၊ ကုန်သော၊ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာနံ၊ တို့တွင်။ ကတိဟိ သမုဋ္ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ နည်း။ ။တီဟိ သမုဋ္ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ သိယာ၊ ရံခါ။ ကာယ စိတ္တတော၊ ကိုယ်စိတ်ဖြင့်။ သိယာ၊ ရံခါ။ ဝါစာစိတ္တတော၊ ဖြင့်။ သိယာ၊ ရံခါ။ ကာယဝါစာစိတ္တတော၊ ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဘုရား။

(၁) စတုတ္ထံ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ ကတ္ထ၊ ၌။ ပညတ္တံ၊ နည်း။ ။ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပညတ္တံ၊ ဘုရား။

(၂) ကံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တံ၊ နည်း။ ။ဝဂ္ဂုမုဒါတီရိယေ၊ ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်း၌နေကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တံ၊ ဘုရား။

(၃) ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ ပညတ္တံ၊ နည်း။ ။ဝဂ္ဂုမုဒါတီရိယာ၊ ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်ကမ်း၌နေကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဂိဟီနံ၊ လူတို့အား။ အညမညဿ၊ တပါးသည်တပါး၏၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မဿ၊ ဈာနလာဘီ အရိယာလူမြတ်တို့တရား၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသိံသု၊ ပြောကြား ကုန်ပြီ၊ တသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်၊ ပညတ္တံ၊ ဘုရား။

(၄) ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာနံ၊ တို့တွင်။ ကတိဟိ သမုဋ္ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ နည်း။ ။တီဟိ သမုဋ္ဌာနေဟိ တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ သိယာ၊ ရံခါ။ ကာယစိတ္တတော၊ ဖြင့်။ သိယာ၊ ရံခါ။ ဝါစာစိတ္တတော၊ ဖြင့်။ သိယာ၊ ရံခါ။ ကာယဝါစာစိတ္တတော၊ ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်ပါ၏ဘုရား။

အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော။ တိဿော၊ ကို။ ဒုတိယပါရာဇိကာဒီနံ၊ ဒုတိယပါရာဇိက အစရှိသည်တို့၏။ ပညတ္တိဋ္ဌာနဥ္စ၊ ကိုလည်း၊ ပုဂ္ဂလာဒီနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ပုစ္ဆိတော၊ အပ်ပြီ။ ပုစ္ဆာပုစ္ဆာ၊ မေးအပ်တိုင်း မေးအပ်တိုင်း။ အာယသ္မာ တိဿော၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ပြီ၊ အာယသ္မန္တာ၊ တို့။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သမ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ခယံ၊ တို့သည်၊ ဒုတိယပါရာဇိကာဒီနိ ဒုတိယပါရာဇိကစသော မာတိကာပည်ပျတို့ကို။ သင်္ဂဟံ၊ သို့၊ အာရောပေန္တာ၊ ကုန်လျက်။ သင်္ဂါယနာမ၊ ကုန်ရာ၏။ သာဓု သာဓု။

ယော ပန ဘိက္ခု ဂါမာ ဝါ အရညာ ဝါ အဒိန္နံ ထေယျ-
သင်္ခါတံ အာဒိယေယျ။ လ။ တထာ ပါရာဇိကော ဟောတိ
အသံဝါသော။ တတ္ထာယသ္မန္တေ ပုစ္ဆာမိ။ လ။ ပါရာဇိကဒွေ
သော ဒုတိယော။ ။သာဓု သာဓု။

[ကြွင်းပါရာဇိကသုံးပါးကို သင်္ဂါယနာတင်၍ ပြီးပြီ။]

(၁) တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥပက္ကမိတွာ၊ လုံ့လပြု၍။ အသုစိံ၊
သုက်ကို။ မောစေန္တဿ၊ လွတ်စေသောရဟန်း၏။ ယံ-ယော သံဃာဒိ
သေသော၊ အကြွင်းသံဃာဒိသိသ်ကို။ ပညတ္တော၊ ပြီ။ သော သံဃဒိသေ
သော၊ ကို။ ကတ္ထ၊ ၌။ ပညတ္တော၊ နည်း။ ။သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။
ပညတ္တော၊ ဘုရား။

(၂) ကံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တော၊ နည်း။ ။အာယသ္မန္တံ
သေယျသကံ၊ အရှင်သေယျသကကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တော၊ ဘုရား။

(၃) ကိသ္မိံဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ ပညတ္တော၊ နည်း။ ။အာယသ္မာ
သေယျသကော၊ သည်။ ဥပက္ကမိတွာ၊ ၍။ အသုစိံ၊ ကို။ မောစေသိ၊ ပြီ။
တသ္မိံဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ ပညတ္တော၊ ဘုရား။

(၄) ဆန္နံ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာနံ၊ တို့တွင်။ ကတိဟိ
သမုဋ္ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ နည်း။ ။ဧကေန၊ သော။ သမုဋ္ဌာနေ
န၊ ကိုယ်စိတ်တည်းဟူသော သမုဋ္ဌာန်ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဘုရား။

(၁) တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ မာတုဂါမေန၊ မာတုဂါမနှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကာယသံသဂ္ဂံ၊ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇန္တဿ၊
၏။ သံဃာဒိသေသော၊ ကို။ ကတ္ထ၊ ၌။ ပညတ္တော၊ နည်း။ ။သာဝတ္ထိယံ၊
၌။ ပညတ္တော၊ ဘုရား။

(၂) ကံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တော၊ နည်း။ ။အာယသ္မန္တံ
ဥဒါယိံ၊ အရှင်ဥဒါယီကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တော၊ ဘုရား။

(၃) ကိသ္မိံဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ ပညတ္တော၊ နည်း။ ။အာယသ္မာ
ဥဒါယီ၊ သည်။ မာတုဂါမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကာယသံသဂ္ဂံ၊ သို့။ သမာ
ပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ။ တသ္မိံဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ ပညတ္တော၊ ဘုရား။

(၄) ဆန္ဒ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာနံ၊ တို့တွင်။ ကတိဟိ သမုဋ္ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ နည်း။ ။ဧကေန၊ သော။ သမုဋ္ဌာနေန၊ ကိုယ်စိတ်ဟူသော သမုဋ္ဌာန်ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ၏။

(၁) တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ဒုဋ္ဌုလ္လာဟိ၊ ရှုန့်ရင်း ကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်။ သြဘာသန္တဿ၊ ပြက်ရယ်ဆိုသောရဟန်း၏။ သံဃာဒိသေသော၊ ကို။ ကတ္ထ၊ ၌။ ပညတ္တော၊ နည်း။ ။သာဝတ္ထိယံ ၌။ ပညတ္တော၊ ဘုရား။

(၂) ကံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တော၊ နည်း။ ။အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တော၊ ဘုရား။

(၃) ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ ပညတ္တော၊ နည်း။ ။အာယသ္မာ ဥဒါယိ၊ သည်။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ဒုဋ္ဌုလ္လာဟိ၊ ကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သြဘာသိ၊ ပြီ။ တသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ ပညတ္တော၊ ဘုရား။

(၄) ဆန္ဒ၊ ကုန်သော။ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာနံ၊ တို့တွင်။ ကတိဟိ သမုဋ္ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ နည်း။ ။တီဟိ၊ ကုန်သော။ သမုဋ္ဌာနေဟိ၊ ကိုယ်စိတ်,နှုတ်စိတ်,ကိုယ်နှုတ်စိတ် တည်းဟူသော သမုဋ္ဌာန်တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌာတိ၊ ဘုရား။

(၅) အာယသ္မာ၊ သော။ တိဿော၊ ကို။ ပဌမာဒီနံ၊ ပဌမအစရှိကုန်သော။ သံဃာဒိသေသာနံ၊ တို့၏။ ပညတ္တိဋ္ဌာနာဒီနိ၊ ပညတ်ရာ အရပ်စသည်တို့ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးမြန်းအပ်ပြီ။ ပုဋ္ဌော ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ် တိုင်း မေးအပ်တိုင်း။ အာယသ္မာ တိဿော၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မန္တာ၊ တို့ ဧဒါနိ၊ ၌။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော။ ပဌမာပတ္တိကော၊ ရှေးဦးစွာလွန်ကျူးဆဲခဏ၌ အပ်၍ ရောက်ခြင်း ရှိကုန်သော။ သံဃာဒိသေသေ၊ သံဃာဒိသိသ်တို့ကို။ သင်္ဂါယံ၊ သင်္ဂါယနာ၌။ အာရောပေန္တာ၊ တင်ကုန်လျက်။ သင်္ဂါယေယျာမ၊ ကုန်ရှိအံ့။ ။သာဓု သာဓု။

ဣမေ ခေါ ပနာယသ္မန္တော တေရသ။ လ။ ကောစိ ဒေသော လေသမတ္တော ဥပ္ပဒိဿော၊ ဘိက္ခု စ ဒေါသံ ပဋိဂ္ဂါတိ၊ သံဃာဒိသေသော။ ။သာဓု သာဓု။

အာယသ္မန္တာ၊ တို့။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ယာဝတတိယကေ၊ ကမ္မဝါစာ သုံးကြိမ်ဆုံးခြင်း၌ သင့်ရောက်ရှိကုန်သော။ သံဃာဒိသေသေ၊ တို့ကို။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။အာရောပေန္တာ၊ ကုန်လျက်။ သင်္ဂါယေယျာမ' ကုန်စို့အံ့။ ။သာဓု သာဓု။

ယော ပန ဘိက္ခု သမဂ္ဂဿ သံဃဿ။ လ။ သံဃာဒိသေသုဒ္ဒေသော တတိယော။ ။သာဓု သာဓု။

အာယသ္မန္တာ၊ တို့။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ အနိယတေ၊အနိယတမည်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊တရားတို့ကို။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ အာရောပေန္တာ၊ ကုန်လျက်၊ သင်္ဂါယေယျာမ၊ ပေါင်းစုရွတ်ကြကုန်စို့။ ။သာဓု သာဓု၊

ဣမေ ခေါ ပနာယသ္မန္တော ဒွေ အနိယတာဓမ္မာ။ လ။ ဓာရယာမိ။ အနိယတုဒ္ဒေသော စတုတ္ထော။ ။သာဓု သာဓု။

အာယသ္မန္တာ၊ တို့။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ တိံသာယ၊သုံးဆယ်သော။ နိဿဂ္ဂိယေသု၊ နိဿဂ္ဂိတို့တွင်။ ကထိနဝဂ္ဂံ၊ ကထိနဝဂ်ကို။လ။ကောသိယဝဂ္ဂံ၊ကို။ လ။ ပတ္တဝဂ္ဂံ ကို။လ။ဒွေနဝုတိယာ၊ ကိုးဆယ့်နှစ်ပါးသော။ ပါစိတ္တိယေသု၊ တို့တွင်။ မုသာဝါဒဝဂ္ဂံ၊ ကို။ လ။ ဘူတဂါမဝဂ္ဂံ၊ကို။လ။ ဩဝါဒဝဂ္ဂံ၊ ကို။လ။ ဘောဇနဝဂ္ဂံ၊ ကို။ လ။ အစေလကဝဂ္ဂံ ကို။လ။ သုရာပါနဝဂ္ဂံ၊ကို။ လ။ သပ္ပါဏကဝဂ္ဂံ၊ ကို။ လ။ သဟဓမ္မိကဝဂ္ဂံ၊ ကို။ လ။ ရာဇဝဂ္ဂံ၊ ကို။ လ။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ပါဋိဒေသနီယေ၊တို့ကို။လ။သေခိယေသု၊ တို့တွင်။ ပရိမဏ္ဍလဝဂ္ဂံ၊ကို။လ။ ဥဇ္ဇဂ္ဃိကဝဂ္ဂံ၊ကို။လ။ခမ္ဘကတဝဂ္ဂံ၊ကို။လ။ပိဏ္ဍပါတဝဂ္ဂံ၊ကို။လ။ ကဗဠဝဂ္ဂံ၊ကို။လ။ သုရုသုရုဝဂ္ဂံ၊ ကို။လ။

(၁) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့ဿ။ ဇာနတာ၊ ထသော။ ပဿတာ၊ ထသော။ အရဟတာ၊ ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ထသော။ တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ ပါဒု ကာရုဠ္ဟဿ၊ ခြေနင်းစီးသောသူအား။ ဓမ္မဒေသနာဒိနိ၊ တရားဟောခြင်း စသည်တို့ကို။ ကာရောန္တဿ၊ ပြုသော ရဟန်းအား။ ယံ-ယာနိဒုက္ကဋာနိ၊ အကြင်ဒုက္ကဋ်တို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ကုန်ပြီ။ တာနိဒုက္ကဋာနိ၊ တို့ကို။ ကတ္ထ၊ ၌။ ပညတ္တာနိ၊ ကုန်သနည်း။ ။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပညတ္တာနိ၊ ဘုရား။

(၂) ကာံကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တာနိ၊ ကုန်သနည်း။ ။ဆဗ္ဗဝဂ္ဂိယေ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပညတ္တာနိ၊ ဘုရား။

(၃) ကိသ္မိံဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ ပညတ္တာနိ၊ ကုန်သနည်း။ ။ တေသုတေသုဝတ္ထူသု၊ ထိုထိုဝတ္ထုတို့ကြောင့်။ ပညတ္တာနိ၊ ဘုရား။

(၄) တေသု၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ပညတ္တိ၊ သည်။ အနုပညတ္တိ၊ သည်။ အနုပ္ပန္နပညတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ လော။ ။ကေကာ၊ တခုတခုကုန် သော။ ပညတ္တိ၊ သည်။ ကေကာ၊ သော။ အနုပညတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အနုပ္ပန္နပညတ္တိ၊ သည်။ တေသု၊ တို့၌။ နတ္ထိ၊ ဘုရား။

(၅) ကတိဟိ သမုဋ္ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမုဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ။ တေန တေန သမုဋ္ဌာနေန၊ ထိုထိုကာယစိတ္တ, ဝါစာစိတ္တ, ယထာရဟ သမုဋ္ဌာန်ဖြင့်။ သမုဋ္ဌန္တိ၊ ဘုရား။

အာယသ္မာ ထေရော၊ အရှင်ထေရ်ကို။ ပါဒုကဝဂ္ဂဿ၊ ၏။ ပညတ္တိ-ဋ္ဌာနာဒီနိ၊ ပညတ်ရာအရပ်စသည်တို့ကို။ ပုစ္ဆိတော၊ ပြီ။ ပုဋ္ဌော ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်တိုင်း မေးအပ်တိုင်း။ အာယသ္မာ ထေရော၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ ဣဒါနိ၊ ၌။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ ပါဒုကဝဂ္ဂံ၊ ပါဒုကဝဂ်ကိုရင်း။ သဗ္ဗာ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ အဓိကရဏ-သမထေ၊ အဓိကရဏသမထတို့ကိုရင်း။ သင်္ဂါယံ၊ သို့။ အာရောပေန္တာ၊ တင်ကုန်လျက်။ သင်္ဂါယေယျာမ၊ ပေါင်းစုရွှ်ရွတ်ကြကုန်စို့။ ။သာဓု သာဓု။

> န ပါဒုကာရုဠ္ဟဿ အဂိလာနဿ ဓမ္မံ ဒေသေဿာမီတိ သိက္ခာကရဏီယာ။လ။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌာ ခေါ အာယသ္မန္တော သတ္တ အဓိကရဏ သမထာ ဓမ္မာ။လ။ တွေကံ ဟာယ ဘဂဝတော သုတ္တာဂတံ သုတ္တပရိယာပန္နံ အန္ဝဍ္ဎမာသံ ဥဒ္ဒေသံ အာဂစ္ဆတိ၊ တတ္ထ သဗ္ဗေဟေဝ သမဂ္ဂေဟိ သမ္မောဒမာနေဟိ အဝိဝဒ-မာနေဟိ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ။ ။ဝိတ္ထာရုဒ္ဒေသော ပဉ္စမော။ ။ သာဓု သာဓု။
>
> [ဘိက္ခုပါတိမောက်ကို သင်္ဂါယနာတင်၍ ပြီးပြီ။]

သင်္ဂါယနာတင်ပုံ ပြီး၏။

နိဒါန်း

သက္ကရာဇ် ၁၂၃၈-ခု၊ တန်းခူး လပြည့်ကျော် ၈-ရက်နေ့
သံဃာတော်တစုတို့က လျှောက်ထောင်းပန်သည့်စာ

ဘုရားတပည့်တော် ကြည့်မြင်တိုင် ရှင်ဇနိန္ဒာဘိ, ငင်းရှင်ကိတ္တိ, ငင်းရှင်မာလာ, သရက်တော ရှင်ဂုဏ, အရွှေတောရ ရှင်ရေဝတ, ရွှေခုံတိုင် ရှင်ဇယန္တ, ကြားတောရ ရှင်ဉာဏ, ငင်း ရှင်သာဂရ, ဗားကရာ ရှင်အရိယ, သွေးဆေးကန် ရှင်မေဓာ, ဗုဇွန်ထောင် ရှင်ဝရ, မြေနီကုန်း ရှင်ပညာဝံသတို့မှစ၍ ဆရာတော်ဘုရားကို ကိုးစားယုံကြည်ရင်း ရှိသော တပည့်သံဃာတော်ဘစုတို့ အသနားတော်မြတ်ခံ လျှောက်ပါသည် ဆရာတော် ဘုရား။

တပည့်တော်တို့မှာ သာသနာတော်၌ ဘုရားသခင် အမှုတော်ထမ်း ရဟန်းရှင် ပြုလုပ်နေထိုင်ရသည်မှာ သာဝဇ္ဇ-အနဝဇ္ဇ,ဒုဋ္ဌုလ္လ-အဒုဋ္ဌုလ္လ, ဂရုက-လဟုက အစရှိသော အပြစ်ကြီးငယ်တို့ကို ဖောင်ထုတ်ပြသ ဩဝါဒ ပေးတတ်သော ဆရာဥပနိဿယနှင့်ကင်း၍ တင့်တယ်ခြင်း ဖြစ်နိုင်ခဲသောကြောင့်၎င်း၊ တပည့်တကာတို့ကိုလည်း သဒ္ဓါ,ပညာနှင့် မျှသဖြင့် နိဗ္ဗာန်ခရီး နီးစေခြင်းငှါ ယထာဓမ္မ,ယထာဝိနယအလျောက် ချီးမြှောက် ပြုပြင်ခြင်း၌ ဒေသနာတော်နှင့် သင့်လျော်ညီမျှ ကျင့်ခဲ့သောကြောင့်၎င်း၊ ဆရာတော်ဘုရား ဟရားကျမ်းဂန်နှင့်အညီ အဆုံးအမ ဩဝါဒ ပေးရာ သဘာဂဖြစ်သော တပည့်ဂိုဏ်းသံဃာကြီးငယ်တို့နှင့်တကွ သံဃသုဒ္ဓ, သံဃဖာသုဖြစ်အောင် မရှောင်မညှာ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးတော်မူရာ မှတ်နာလိုပါကြောင်းကို အသနားတော်မြတ်ခံ လျှောက်ပါသည်- ဆရာတော် ဘုရား။

သက္ကရာဇ် ၁၂၃၈-ခု တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၈-ရက်နေ့၊ ဒါယကာ တစုတို့က လျှောက်တောင်းပန်သည့်စာ

ဘုရားတပည့်တော် ရန်ကုန်မြို့နေ တကာ အခွန်ဝန်ရွှေစိုး, သိမ်ကြီးတကာ မောင်ဘော်, ကျောင်းတကာ ဘိုးညှင်း, ကျောင်းတကာ ဘိုးကြီး, ဗုဋ္ဌန်ထောင်ရပ်နေ ပွဲစားကြီးထွန်းကျော်မှစ၍ တကာ,တကာမအများနှင့်တကွ ဆရာအကြီးတော်, ဆရာလှော်, ဆရာဆိုး,ဆရာကြီး, ဆရာဆိုးပုံ, ဆရာအုန်းခိုင်တို့ ရှိခိုးအသနားတော်မြတ်ခံ လျှောက်ပါသည်-ဆရာတော်ဘုရား။

တပည့်တော်တို့ ရန်ကုန်မြို့ ရာမညတိုင်းမှာ သာသနာတော်ကို အမှီပြု၍ ရဟန်းသံဃာတော်တို့ကို ပစ္စယာနုဂ္ဂဟဖြင့် ချီးမြှင့်လှူဒါန်းကြရာ အလဇ္ဇီ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လှူ၍ အကျိုးရသင့်,မရသင့်၊ အလဇ္ဇီ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အလှူခံ တကျိပ်လေးပါးသို့ ဝင်သင့်,မဝင်သင့်၊ အလဇ္ဇီ ဒုဿီလ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဥဒ္ဒိဿ, အာဒေသန ပြုသင့်,မပြုသင့် အလဇ္ဇီ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် ထိပါး၍ ဂရဟိတအမနာပ ပြုသင့်, မပြုသင့် အစရှိသည်ဖြင့် စူဠဂဏ္ဍိအယူ,မဟာဂဏ္ဍိအယူ မတူသီးခြား ကွဲပြား ရှိကြ၍ ရှင်လူအများတို့ ကလဟဝိဝါဒ အငြင်းအခုံစကား ဖြစ်ပွါးရှိသည်များကို ဆရာတော်ဘုရား တရားကျမ်းဂန်နှင့်အညီ ဆုံးဖြတ် ပေးသနားတော်မူရာ ၂-ပက္ခသားတို့ သဘောမခြား မှတ်သားကြိုက်ညီလိုပါသောကြောင့် ဘုရားသခင် ရွှေမျက်နှာတော်ကို ထောက်ထားတော်မူသဖြင့် ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာကျမ်းဂန်တို့နှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်းထွာ သချာပိုင်းခြား ဆုံးဖြတ်တော်မူသည်များကို မှတ်သားနာယူပါရအောင် အဆုံးအမ ဩဝါဒစာတမ်း ခွဲခြမ်းစီရေး ပေးသနားတော်မူပါမည့်အကြောင်းကို ရှိခိုးအသနားတော်မြတ်ခံ လျှောက်ပါသည်- ဆရာတော်ဘုရား။

ဓမ္မာသဓဒိုပနိစာတာမ်း

ရွှေကျင်ဆရာတော် ဩဝါဒစကား ပေးထား ဆိုးမအပ်သည်၊ ဆရာတော်၏ တရားစကားများကို နာကြားရသည်ဖြစ်၍ ဆရာတော်ကို ယုံကြည်မြတ်နိုး အားကိုးရင်းရှိကြကုန်သော ဟံသာဝတီမြို့နယ်ရှိ ရဟန်းရှင် လူ သူ့ခပ်သိမ်းအပေါင်းတို့….။ယခုအခါ ဟံသာဝတီ ရာမညတိုင်းတွင် လူရှင်အများတို့ ခိုကိုးရာ သာသနာပြု သာသနာဓိပတိအကြီး ဦးစီးနာယက မရှိသည်ကို အကြောင်းပြုသဖြင့် ရှမ်းပြည်တရားမရှိ ဆိုဘိသည့်အလား ဆေးသမား,မိဘ,ဆရာကင်းသော သူနာဗာလတို့အသွင် မိမိတို့ပြုလိုရာသာ ဝါသနာစရိုက် ရှိကြသည်နှင့်လျော်စွာ သဒ္ဒါပညာနည်းပါး ဆရာသမား အဆုံးအမနှင့်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ရဟန်း, သာမဏေတို့….။

"ဒါရုံ ဝေဠုံ ဖလံ ပုပ္ဖံ၊ စုဏ္ဏံ နှာန မုခေါဒကံ။
မတ္တိကံ ဒန္တကဋ္ဌာဒိ၊ န ဒဒေ ကုလသင်္ဂဟာ"။—

ကျမ်းဂန်လာရှိသည့် အတိုင်း မြတ်စွာဘုရားသခင် ခွင့်ပြုတော်မမူအပ်သော အနုနည်းတဖြစ်သူ လူဒါယကာတို့အား သစ်, ဝါး, သစ်သီး, သစ်ပွင့်ပေးခြင်း အစရှိသော ကုလဒူသနဒုက္ကဋ်, သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်း အလွန်မကောင်းသော ကုလဒူသန အမှုများကို ပြုကျင့်လွန်ကျူးမိကြခြင်း။

သည်မှတပါး—

"ဧကစ္စော ဘိက္ခု ဝေဠုဒါနေန ပတ္တဒါနေန ပုပ္ဖဒါနေန ဖလဒါနေန ဒန္တကဋ္ဌဒါနေန မုခေါဒကဒါနေန သိနာနဒါနေန စုဏ္ဏဒါနေန မတ္တိကာဒါနေန စာဋုကမျတာ မုဂ္ဂသူပျတာ ပါရိဘဋျတာ ဇင်္ဃပေသနိယကမ္မံ ဝေဇ္ဇကမ္မံ ဒူတကမ္မံ ပဟိဏဂမနံ ပိဏ္ဍပတိပိဏ္ဍဒါနံ အနုပဒါနံ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာ နက္ခတ္တဝိဇ္ဇာ အင်္ဂဝိဇ္ဇာတိ"—

ဤသို့လာသော ကျမ်းဂန်၏အရ လာဘာပေက္ခ စိတ်ထားဖြင့် ဒါယကာတို့အောက် မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချပြောဆိုခြင်း- စာဋုကမျတာမိစ္ဆာဇီဝ၊ မှန် မမှန်တရား အယားဝတ္ထုကိုမငဲ့ မင်း, ဆင်းရဲသား, ဥစ္စာများနာရှိသူ လူတို့၏ အလိုအကြိုက်လိုက်၍ ပြောကြားခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော မုဂ္ဂသူပျတာမိစ္ဆာဇီဝ၊ ဒါယကာတို့၏သားငယ်ကို နှိထိန်းပမာ

ချီသာစကား ပြောကြားခေါင် ရင်ခွင်ပိုက်ချီ ထိန်းသိမ်းလေ့ရှိခြင်း-ပါရိဘဋ္ဍတာမိစ္ဆာဇီဝ၊ ဒါယကာတို့၏ အစေအပါးခံခြင်း- ဇင်္ဃပေသနိယမိစ္ဆာဇီဝ၊ ဆေးပေးဆေးကုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဝေဇ္ဇကမ္မမိစ္ဆာဇီဝ၊ ဒါယကာတို့ တမန်စေခိုင်းရာ သွားလာခြင်း-ဒူတကမ္မမိစ္ဆာဇီဝ၊ ဒါယကာတို့ အမှုကိစ္စရှိတိုင်း စေခိုင်းရာသွားလာခြင်း-ပဟိဏဂမနမိစ္ဆာဇီဝ၊ ထမင်းကျွေးခြင်းစသော ပိဏ္ဍဒါနမိစ္ဆာဇီဝ၊ မြေကြန်, နက္ခတ်, ဗေဒင် ဟောတတ်ခြင်း–မိစ္ဆာဇီဝစသော နှစ်ဆဲ့တပါးသော အနေသနမိစ္ဆာဇီဝ။

သည့်မှတပါး လူတို့အိမ်ကို မီးလောင်ရာဝယ် သည်ပိုးညီညာ ရွက်ဆောင်တတ်သော ရဟန်းများကဲ့သို့ ဒါယကာတို့နှင့် ကောင်းဘော်ဆိုးဘက်ပြုခြင်းစသော သဟသောကီသဟနန္ဒီတာမိစ္ဆာဇီဝ၊ ဒါယကာတို့အား အိုးခွက်, ကန့်လန့်ကာ, ဖျာ, ရိုင်, သင်ဖြူး စသည် ငှါးရန်း ပေးကမ်းလေ့ရှိခြင်း- အနနုလောမိက ဂိဟိသံသဂ္ဂမိစ္ဆာဇီဝ၊ အပ္ပဝါရိတ-မဘိတ်ခကြားဘူးသူ လူ့တို့အား တောင်းရမ်းခြင်း- အကပ္ပိယဝိညတ် စသော မိစ္ဆာဇီဝ၊ မအင်ခရာ ကုန်စလယ် ရောင်းဝယ်ဘောက်ကားခြင်း-ကယဝိက္ကယ ရှုပ်ယသံဝေါဟာရစသော မိစ္ဆာဇီဝအမှုတို့ဖြင့် ကဏှသပ္ပ, တောကျားဗျဿ, ဗိဠာရတို့နှင့်မခြား အသက်မွေး မှားမိတတ်ကြခြင်း။

သည့်မှတပါး–

"သဗ္ဗနီလကမဠ္ဌ၊ ပီဘလောဟိတ ကဏှကေ။
မဟာရင်မဟာနာမ၊ ရင်ရတ္တေ တိရိဋကေ"။–

ဟူသောဂါထာ လာသည်အတိုင်း အလွန် ရှေ့လွန်းဝါလွန်းသော အဆင်းအားဖြင့်ရင်း, ဆိုးရည်အားဖြင့်ရင်း, သံသယမကင်းစကောင်းသော ဘဲ, က . . ပါ, သင်္ကန်းလတ် သင်္ကန်းတို့ကို ဝတ်ရုံမိတတ်ခြင်း။

"ပူဝေ ပာလိဒ္ဓိ ခန္ဓေ စ၊ မဏ္ဍ္ဍေ တုဂ်ဟာရကေ။
အ . . နိ . . ပဏ္ဍေသု၊ တစေ လောဒ္ဓ ကဏ္ဍုလံ။
ကသု . . . . ပုတ္တ၊ သ . . လ . . ဝိဝ . . ယ"။–

ပြုအပ်သော ဂါထာနှင့်အညီ နံ့နှင်းဆိုး, ပေါက်ပွင့်ဆိုး, ပိုးမိတ်နီစသော မအပ်သော ဆိုး ရည်ရှိသောသင်္ကန်းတို့ကို ဝတ်ရုံမိတတ်ခြင်း။

"သဗ္ဗနီလကဩဒါတ၊ ပီဘလောဟိတကဏှကာ၊
မဟာရင်္ဂမဟာနာမ၊ ရင်္ဂရတ္တာ ဥပါဟနာ။ ။
သဗ္ဗမဉ္ဇိဋ္ဌကာ စိတြာ၊ နီလ ပီတာဒိဝဒ္ဓိကာ။
တိတ္တိရပတ္တိကာမေဏ္ဍာ၊အဇဝီသာဏဝဒ္ဓိကာ"။—

ဂါထာလာတိုင်း အလုံးစုံညိုသောဘိနပ်, အလုံးစုံဖြူသောဘိနပ် အစရှိသော အထည် အဆင်း အားဖြင့် မအပ်သောဘိနပ်၊ ကင်းသန်းကျောက်ကုန်းကဲ့သို့ အသဲနီ, အသဲနက်တပ်သော အဆင်းအားဖြင့် မအပ်သောဘိနပ်တို့ကို လွန်ကျူးကျော်နင်း စီးသွားမိတတ်ခြင်း၊—

"န ဘိက္ခဝေ အဂိလာနေန ဘိက္ခုနာ သဉပါဟနေန ဂါမော ပဝိသိတဗ္ဗော၊ ယော ပဝိသေယျ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ"—

စသောပါဠိတော်ကို မထောက်ဆား မဖျားမနာ ခြေကွဲနာမရှိပဲ မြို့တွင်း ရွာတွင်း ဘိနပ်စီးမိတတ်ခြင်း၊ ပရိမဏ္ဍလ သိက္ခာပုဒ်တော်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် သင်္ကန်းကို အဝန်းညီစွာ မဝတ်ရုံပဲ စွန်တောင်တွဲလျားဆွဲသွားဝတ်ရုံမိတတ်ခြင်း၊ သုပ္ပဋိစ္ဆန္နသိက္ခာပုဒ်တော်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် မြို့တွင်းရွာတွင်း သင်္ကန်းမရုံပဲ သွားလာ ဝင်ထွက်မိတတ်ခြင်း၊ ဩက္ခိတ္တစက္ခုသိက္ခာပုဒ်တော်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် မြို့တွင်းရွာတွင်းတို့၌ လေးတောင်ထက်အလွန် ထမ်းပိုးတပြန်ထက်ကျွန်၍ စက္ခုန္ဒြေ မစောင့်မရှောင် မော်၍ကြည့်မိတတ်ခြင်း၊ ဝိကာလ ဘောဇန သိက္ခာပုဒ် ဒုက္ကဋဝါရနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် နေလွဲသည်နောက် ကွမ်းစား ဆေးဝါးအမှု,ဖျော်ရည် သောက်အမှုတို့ကို ဂေလည,ဗိပါသ အကြောင်းကိစ္စ ခပြောပလောက်အောင်မရှိပဲ လွန်ကျူးကျော်နင်း ပြုကျင့်မိတတ်ခြင်း။

"အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ရူမံ ပါတုံ"—

ဟူ၍ ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်အားသာ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ပညပ်တော်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောပလောက်သော ရောဂါမရှိပဲ အခိုးဘံ အခိုးလိပ်သောက်၍ လူ့ခြင်း၍ခလျော် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို လွန်ကျူးကျော်နင်းမိတတ်ခြင်း၊ သန္နိဓိသိက္ခာပုဒ် ဒုက္ကဋဝါရနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် နေ့ဆက်ရက်ဆက် ကွမ်းဆေးတို့ကို အကာသ်၍ စားဝါးမိတတ်ခြင်း။

"အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနဿ ဆတ္တံ ဓာရေတုံ"—

ပညပ်တော်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပါဒရက်ကိုယ်ပူနာရောဂါ စသော အပ်လောက်သော အကြောင်းမရှိပဲ တော, ရွာမဆို ထိုထိုအရပ်၌ ထီးမဆောင်းအပ်သည်ကို ဆောင်းမိတတ်ခြင်း။

> "ဇုမေဟိ အဌ္ဌဟိ ကုလဒူသနကမ္မေဟိ ဥပ္ပန္နံပစ္စယာ ပဥ္စန္နံမ္ပိ သဟဓမ္မိကာနံ န ကပ္ပန္တိ။အဘူတာရောစ နရူပိယသံဝေါ ဟာရာ-ဒိပစ္စယာ သဒိသာ ဟောန္တိ"—

ဟူသောအဌ္ဌကထာပါဌ်နှင့်အညီ ကုလဒူသနအမှုဖြင့် ဆည်းစုရှာမှီး၍ရအပ်သောပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့သည် ရွှေငွေဖြင့် ရောင်းဝယ်၍ ရအပ်သောပစ္စည်းနှင့်အတူ သိတင်းသုံးဘော်ဟူသမျှ မအပ်နိုင်ဟု ကျမ်းဂန်လာသည်များကို နှလုံးမထား အခြားသော အလဇ္ဇီရဟန်းသာမဏေတို့ လက်မှ ရအပ်သော မအပ်မရာသော ဆွမ်း, သင်္ကန်းစသော မိစ္ဆာဇီဝ, ကုလဒူသန, အနေသနပစ္စည်းကို တွေ့ကရ အမှတ်မဲ့ စားသောက်ဝတ်ရုံသုံးဆောင်မိတတ်ခြင်း။

> "ယေသု ကုလေသု ကုလဒူသနကမ္မံ ကတံ ဟောတိ၊တတော ပစ္စယာ န ဂဟေတဗ္ဗာ။ အာသဝက္ခယပ္ပတ္တာပိ အကပ္ပိယာဝယေ-ဝ။ ကသ္မာ န ဂဏှာတိ ပုစ္ဆိတေ ဇိံ ပုဗ္ဗေ မယာ ကတတ္တာ တိ ဝုတ္တေ၊ န ဒါနိ မယံ တေန ကာရဏေန ဒေမ၊ဇုဒါနိ သီလ-ဝန္တတာယ ဒေမာတိ ဝုတ္တေ ဝဋ္ဋတိ"—

ဟူသော အဌ္ဌကထာပါဌ်နှင့်အညီ မိမိတို့ ရှေးကုလဒူသနအမှုကို ပြုမိဘူးရာ ဒါယကာတို့ လှူဒါန်းအပ်သော ပစ္စည်းလပ်တို့ကို ငါတို့မခံထိုက်, မခံအပ်ဟု မြစ်ပယ်ခြင်း စသော အပ်ရာအပ်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သောဝိနည်းကုံ ဆေးကုနည်းဖြင့် မိစ္ဆာဇီဝလွတ်အောင် မကုသမှု၍ လှူဒါန်းလာတိုင်း အမှတ်မဲ့သာ မိစ္ဆာဇီဝဖြစ်အောင် တောကျား ဗျာ, ကေဝဋ္ဋ, နေသာဒတို့နှင့်မခြား၊ အပါယ်လာကြောင်း မကောင်းမှု အကုသိုလ် သိက္ခာပဒဝီတိက္ကမကို ပြုကျင့်မိတတ်ခြင်း။

ဤသို့စသော ဘုရားရှင် သိက္ခာပုဒ်တော်နှင့် မလျော် ဝိနည်းတော်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် အမှုများကို နေ့ဆက် ရက်ဆက် အာယတိသံဝရစိတ်မကွက်ပဲ ပြုကျင့်ဘန်များ၌ အလွန်သုတ်သင် ဆေးလျော်ခက်သော တန်

စီးပွက် တန်စီးတွင်း သင်္ဘယ် ဆိုသယ်မ လက်သုတ်ပဝါအသွင် အထပ်ထပ် အာပတ် အညစ်အကြေး ဟင်္ဂာန်များသဖြင့် ရှေးကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တွင် ရှင်ရဟန်းအလဇ္ဇီတို့ပမာ ငရဲရွာ, ပြိတ္တာဘုံ ဆတ်ဆတ် တုန် ဆွေ့ဆွေ့ခုန် အဖုံဖုံသောဆင်းရဲကို ခံစားရကြောင်း အလွန်မ ကောင်းသော အလဇ္ဇီပါပမ္မများကို ကျော်နင်းလွန်ကျူး မပြုမိကြရ အောင် ရဟန်းဖြစ်သူတို့ကလည်း အထူး သတိဆောင်ကြရမည့် အ ကြောင်း။

ဒါယကာ ဖြစ်သူတို့ကလည်း မိမိတို့ နောင်သံသရာ အကျိုးငှါ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြရာ ရပ်ရွာသရာသံဃာတို့အား သီလပျက်ပြား ညစ်နွမ်းကြောင်း မတောင်းရမ်းကောင်းပဲ ဆွမ်း,သစ်သီးစသည် တောင်း ရမ်းခြင်း၊ အိုး,ခွက်,ကန့်လန့်ကာ,ဖျာ,ရှိုင်,သင်ဖြူး စသည်ငှါးရမ်းခြင်း၊ နက္ခတ်,ဗေဒင် စသည်များကို ရဟန်းတို့ထံ မေးမြန်းခြင်း၊ ကိစ္စကြီးငယ် ရှိသည့်အခါ မိမိတို့ဆရာ ရဟန်း, သာမဏေတို့ထံ ညီညာဝိုင်းအုံပါ ဆိုလေ့ရှိခြင်း၊ တရပ်တပါးသွားလာစေခိုင်းခြင်း၊ ရပ်မှု ရွာမှု မင်းမှုဆောင် အမှုမျိုးနှင့် စပ်၍ မစဉ်းစားမြော်ပါပဲ မိမိတို့ဆရာများထံ တောင်းပန် ချောက်ကြားမိတတ်ခြင်း စသော မိမိတို့ လယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ် ကိုးကွယ်ရာ ဆရာတော် သံဃာတော်များ သီလပျက်စီးစရာ သာသနာ တော် ညှိုးနွမ်းကြောင်း မကောင်းသောအမှုများကို မပြုမိကြရမည့်အ ကြောင်း။

သည်မှတပါး—

"ယော သီလဝါ ဒုဿီလေသု ဒဒါတိ ဒါနံ၊
ဓမ္မေန လဒ္ဓံ သုပသန္နစိတ္တော။
အဘိသဒ္ဒဟံ ကမ္မဖလံ ဥဠာရံ၊
တံ ဒက္ခိဏာ ဒါယကတော ဝိသုဇ္ဈတိ"။-

ဟူသော ဒက္ခိဏာ ဝိဘင်္ဂ သုတ်ပါဠိတော်ကို ပယ်ရှားဘိသည့် အလား အလဇ္ဇီဒါယိကပုဂ္ဂိုလ်များ၌ အလဇ္ဇီပဂ္ဂဟစိတ်မထင် စင်ကြယ် သော စိတ်ထားဖြင့် မဝိဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို လိုလားတောင့်တ၍ လှူသော် လည်း ကုသိုလ်အကျိုးမရှိ နိရတ္ထကကဲ့သို့ ယူမှား,ပြောဆိုမှား၍ ဒိဋ္ဌိဗ ကမ္မတရား ပျက်ပြား အာယ်မလားကြရအောင် များများကြီး သတိထား ကြရမည့်အကြောင်း။

"ယထာ ဗီဇံပိ အဂ္ဂိမှိ၊ ဒယှတိ န ဝိရူဟတိ။
ဧဝံ ကတံ အသပ္ပုရိသေသု၊ ဒယှတိ န ဝိရူဟတိ။
ကတညုမှိ စ ပေါသမှိ၊ သီလဝန္တေ အရိယ ဝုတ္တိနေ။
သုခေတ္တေ ဝိယ ဗီဇာနိ၊ ကတံ ကတံ န နဿတိ"—

ဟူသော စတုက္ကင်္ဂုတ္တရ နိပါတ်လာ စကား၌ ကျေးဇူးမသိတတ်သော သူ လူယုတ်မာတို့၌ ကျေးဇူးပြုရခြင်းသည် မီးထဲ၌ ပစ်ချအပ်သော မျိုးစေ့ကဲ့သို့ ကျေးဇူးပြုကျိုးမနပ် တဘန်ကျေးဇူးတုံ့ပြန်၍မရ နိရတ္ထကသာ ဖြစ်တတ်သည်၊ ကျေးဇူးသိတတ်သော ကတညူ ကတဝေဒီ သီလဝန် သူတော်ကောင်းတို့၌ ကျေးဇူးပြုရခြင်းသည် လယ်ကောင်း၌ စိုက်ပျိုးအပ်သော မျိုးစေ့ကဲ့သို့ကျေးဇူးတဘန်ပြန်၍ အဆပ်ခံရသဖြင့်ကျေးဇူးပြုရကျိုးနပ်လေသည်- ဟူသော ဤဘဝ လောကကျေးဇူးပြုကို လိုလားကြသူ လူတို့အား ပစ္စက္ခလောကအကျိုး၄ါ ဟောကြားတော်မူသော ဘုရားရှင်၏ အဓိပ္ပါယကို ယထာဘူတ နားမလည် ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ယင်းသို့ သံသရာအလို့၄ါ ဒါနကုသိုလ်ဖြစ်အောင် နှလုံးမထား၊ လူချင်းချင်း ဤပစ္စုပ္ပန် ဘဝ ကျေးဇူးပြုကြသည့်အရာတွင် လာသောစကားကို ကုသိုလ် ဒါနပြုကြသည့်အရာ၌လာသည့် ပါဠ်ကိုကဲ့သို့ နှလုံးသွင်း အယူမှားကြ၍ ဂုဏ်းပါဠိတော်"အဂ္ဂိမှိ ခိတ္တံ ဗီဇံဝ"ကို လူထဲ ရှင်ထဲ၌ ဘတ်ရွတ်သဖြင့် "အလဇ္ဇီရဟန်းတို့အား အလဇ္ဇီပဂ္ဂဟာစိတ်မထင် စင်ကြယ်သော စိတ်ထားနှင့် နိဗ္ဗာန်ကိုလိုလား၍ လှူဒါန်းငြားသော်လည်း မီးပုံထဲ၌ပစ်ထားအပ်သော မျိုးစေ့များကဲ့သို့ အကျိုးလားလားမရှိ နိရတ္ထကသာတည်း" ဟု ပြောဆိုယူမှား၍ ဒိဋ္ဌိဇကမ္မတရား ပျက်ပြားဆုတ်ယုတ် မရှိကြရအောင် သတိ အထူးဆောင်ကြရမည့်အကြောင်း။

စင်စစ်မူကား မိလိန္ဒပဉှာပါဠိ, ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ် ပါဠိအတိုင်း ပါရာဇိက ဒုဿီလကိုပင် လှူဒါန်းသော်လည်း အလှူပေး ဒါယကာ သီလဝါဖြစ်ရာ၌ "ဒါယကတော ဝိသုဇ္ဈတိ"အရ အကျိုးမဟပ္ဖလ အလှူပေး,အလှူခံနှစ်ဦးပင် ဒုဿီလဖြစ်ရာ၌ "ဉဘတော နော ဝိသုဇ္ဈတိ" တတိယ ဒါနအရ အကျိုးအပ္ပကသာ မှတ်ကြရမည့်အကြောင်း။

"ဘဂဝတာပိ အတ္တနော သာသနေ သီလဝတော ယေဝ ပဗ္ဗဇ္ဇာ အနုညာတာ၊ န ဒုဿီလဿ။ ဒါယကာနမ္ပိ သီလဝတော

မယာဝ ပရိစ္စာဂေါ၊ န ဒုဿီလဿ၊ အစ္စုန္နောကာရာနံ့ မဟပ္ဖလ-
ဘာဝသ ပစ္စာသိသနတော”—

ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဠိ၌-ပါရာဇိကကျရောက်ပြီးသော ဒုဿီလ
တို့အား ဒါယကာတို့ လှူဒါန်းအပ်သည့် ပစ္စည်း ၄-ပါးကို သုံးဆောင်
ရာ၌ လေးပျဖလိုရှိသော ဖြစ်ပုံအခြင်းအရာကိုသာ အကြောင်းနှင့်တကွ
ပြလိုအပ်သော စကားဖြစ်သည်၊ ယင်း ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပစ္စည်း
၄-ပါးကို ဘုရားခွင့်ပြုတော်မမူသောကြောင့် ယင်းဒုဿီလတို့၌ လှူဒါန်း
ရာဝယ် ကုသိုလ်အကျိုးမရ ဆိုလိုသည့်စကားမဟုတ်၊ အကယ်၍ယင်းသို့
ဆိုချေသော် ဒက္ခိဏာ ဝိဘင်္ဂသုတ်,မိလိန္ဒပဉှာစကားတို့နှင့် ဖြောင့်ဖြောင့်
ဆန့်ကျင်တွေ့မည်ဖြစ်၍ ယင်းသို့ဂိုဏ်းမလွတ်သော အမိပ္ပါယ်ကို ယူချေ
သော် မသင့်လျော်နိုင်ရာဟု နှလုံးမပြုမိကြကုန်ပဲ၊ ဘုရား,ရဟန္တာ စကား
ကို ပုတ်ခတ်ပယ်ရှားဘိသည့်အလား၊ ဒုဿီလတို့၌လှူဒါန်း၍ အကျိုး
နိရပ္ပကကဲ့သို့သောစကားများကို ပြောကြားယူမှား မရှိကြအောင်—

“ဒါယကတော ဝိသုဇ္ဈတိ ဧတ္ထ ဝေဿန္တရ မဟာ-
ရာဇာ ဝဟောတဗ္ဗော။ သော ဟိ ဇူဇကဿ ဗြာဟ္မဏဿ
ဒါရကေ ဒတွာ ပထဝိံ ကမ္ပေသိ”—

ဟူသော ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ် အဋ္ဌကထာပါဠိ၌လည်း ဝေဿန္တရာ
နှင့် ဇူဇကာပုဏ္ဏားကို ဉပလက္ခဏာနည်းအားဖြင့်သာ ဉဒါဟရဏ်တုတ်
ဆောင်သော စကားဖြစ်သည်၊ ဇူဇကာကဲ့သို့သော ဂိဟိဒုဿီလကိုသာ
ယူရမည်၊ ရဟန်းဒုဿီလကို မယူသင့်ဟု ဆိုလိုသော စကားမဟုတ်၊
အကယ်၍ ယင်းသို့ဆိုချေသော် သမဏဒုဿီလကို ပုဂ္ဂလိကအလှူခံရာ၌
ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်ပုံကို ဆိုပြီးလျှင် ယင်း ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်ကိုပင်
သာမကယုတ်ဆိုသော မိလိန္ဒပဉှာရဟန္တာစကားကို ပုထုဇဉ် အဋ္ဌ
ကထာ ဆရာက ပယ်ရှားရာရောက်ခဲ့မည်၊ ယင်းသို့ အစွန်းမလွတ်သော
အမိပ္ပါယ်ကို ယူချေသည်ရှိသော် မသင့်လျော်နိုင်ချေ၊စင်စစ်မူကား ယင်း
ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်အဋ္ဌကထာ, မိလိန္ဒပဉှာ စကားနှစ်ရပ်လုံးကိုပင်
မပယ်ရှားသင့်သည်နှင့် လျော်စွာ ယင်း နှစ်ကျမ်းလုံးတို့မှ လာသော
စကားကိုယူ၍“ယော သီလဝါ ဒုဿီလေသု”စသော ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိ
အရာဝယ် ဒုဿီလအရကို ဂိဟိဒုဿီလ, သမဏ ဒုဿီလ နှစ်ဝလုံးကို

ပင် ယူသင့်သည်ယူသော အနက်သဘောကို မဆင်ခြင်မိကြကုန်သည် ဖြစ်၍ ယင်း ဒက္ခိဏာ ဝိဘင်္ဂသုတ် အဋ္ဌကထာ, မိလိန္ဒပဉှာ စကားနှစ် ရပ် မစပ်မဟပ် အညမညပဋိပက္ခဖြစ်စရာ ယင်း "ဒုဿီလေသု"ပုဒ်၏ အရကို ဂိဟိဒုဿီလကိုသာ ယူရမည်၊ သမဏဒုဿီလကို မယူသင့်ဟု မပြောကြား မယူမှားမိကြရအောင်—

"နေဝ ဒါယကတောဟိ တွေ ဒီယဂါမဝါသိ လုဒ္ဒကော ကထေတဗ္ဗော၊ သော ကိရ ပေတာဿ ဒက္ခိဏောဒကံ ဒေန္တော ကေဿ ဒုဿီလဿေဝ တဿော ဝါရေ အဒါသိ။ တတိယ- ဝါရေ အမနုဿော ဒုဿီလော မံ ဝိလုမ္ပတီတိ ဝိရဝိ။ စတုတ္ထ- ဝါရေ ကေဿ သီလဝန္တဿ ဘိက္ခုနော ဒတွာ ပါပိတ- ကာလေယေဝ တဿ ပါပုဏာတိ"—

ဟူသော ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ် အဋ္ဌကထာပါဠိ၌လည်း အလှူပေး, အလှူခံ နှစ်ဦးလုံး ဒုဿီလဖြစ်ရာ၌ ဒါနကုသိုလ်ကံ၏ နည်းပါးလှသော သတ္တိရှိသောကြောင့် တမလွန်ဘဝပြောင်းသွား၍ ပြိတ္တာဖြစ်ရလေသော သူအား ပြိတ္တာဆင်းရဲမှလွတ်လေအောင် အမျှပေးဝေသော်လည်း ပြိတ္တာ ဆင်းရဲမှမလွတ်နိုင်သည်ကို ဥဒါဟရဏ်ထုတ်ဆိုသော စကားမျှဖြစ်သည်၊ အကျိုးနိရတ္ထက ဖြစ်သည်ကို သိစေလို၍ ထုတ်ဆိုသော စကားမဟုတ်၊ အကယ်၍ အကျိုး အလျဉ်းမရ နိရတ္ထကသာ ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ပြ လို၍ ထုတ်ဆိုသည်ဟု ယူချေသည်ရှိသော် ယင်းသို့ အလှူပေး, အလှူခံ နှစ်ပါးစုံ သီလမရှိရာ၌ "န တံ ဒါနံ သာတ္တကန္တိ ဗြူမိ" ဟူ၍ ဟော တော်မမူပဲ "န တံ ဒါနံ ဝိပုလဖလန္တိ ဗြူမိ" ဟူ၍ အဝိပုလဖလ အဖြစ်ဖြင့်သာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ပါဠိတော်နှင့် ပင် ဆန့်ကျင်ခဲ့တော့မည်ဖြစ်၍ ယင်းသို့သော ဝိရုဒ္ဓအဓိပ္ပါယ်များကို လည်း မယူမှားမိကြရအောင် သတိဆောင်ကြရမည့်အကြောင်း။

စင်စစ်သော်ကား—

"ဒါနံနာမ သဂ္ဂဏာဿာပိ နိဂ္ဂဏာဿာပိ ယဿ ကဿစိ ဒါတဗ္ဗံ၊ ယထာ ဟိ နိန္နေ ဝါ ထလေ ဝါ ဝပိတဗီဇံ နိပ္ဖ- လံနာမ နတ္ထိ၊ သဂ္ဂဏေ သုခေတ္တေဝိယ မဟပ္ဖလံ ဟောတိ"—

ဟူသော မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာလာတိုင်း ဒါနဟူသည် အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်အားလျော်စွာ အကျိုးနည်း,များသာ ခြားသည်၊ အကျိုးလုံးလုံး မရှိသည်မည်သည် မရှိဟူ၍ မှတ်ကြရမည့်အကြောင်း။

"ဒုဿီလော သံဃနွိ န ဝုစ္စတိ။ သံဃော ဟိ ဒုဿီ- လောနာမ နတ္ထိ"—

ဟူသော ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ် အဋ္ဌကထာ၌လည်း ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည် သံဃာမမည်၊ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပေါင်းကိုသာ သံဃာ တော်အသွင်ကိုစွဲ၍ သံဃာဟုရည်ရော်သမုတ်အပ်သော အပေါင်းသံဃာ သည် ဒုဿီလမမည်၊ ယင်း အပေါင်းသံဃာကို ရည်ရော်၍ လှူဒါန်းနိုင် လျှင် သံဃာတော်ကို လှူဒါန်းသည် မည်သည်၊ ဒုဿီလ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လှူဒါန်းသည်မမည်ဟု ဆိုလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာ၏ ဒေသကာဓိပ္ပါယ ကို နားမလည်နိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ယင်းသို့သော အဋ္ဌကထာပါဌ်ဖြင့် ပင် ပါရာဇိကမကျသေးသော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းသည် သံဃာမမည် ဟု ဆိုလိုဘိသည့်အလား ယူမှားပြောမှား ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မတရား မပျက်ပြားကြ ရအောင် သတိ အထူးဆောင်ကြရမည့်အကြောင်း။

"ဒုမ္မင်္ကူနံ နိဂ္ဂဟာယ။ ပ။ သိက္ခာပဒံ ပညပေဿာမိ"—

ပါဠိတော်မြွက်၌လည်း အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဟိတေသိတ,ကရုဏာ စိတ်ထားနှင့် အပြစ်ကိုထင်ရှားပြ၍ နိဂ္ဂဟောဝါဒ ဆုံးမရခြင်း၊ ယင်းသို့ ဆုံးမ၍မရသည့်အခါမှ အလဇ္ဇီရဟန်းကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ဥပေါ သထ, ပဝါရဏာမှုမပြုစေပဲ ကြဉ်ဘဲရခြင်း၊ တဇ္ဇနီယကံ, ပဗ္ဗာဇနီယကံ စသော နိဂ္ဂဟကံတို့ဖြင့် နှိပ်နင်းခြင်းကို သံဃာတို့က ပြုစေလိုသောဘုရား ရှင်၏ ဒေသကာဓိပ္ပါယကို နားမလည်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ် ရဟန်းတို့အား လူဖြစ်သူတို့ကပင် ကဲ့ရဲ့နှိပ်နင်းဆဲရေးခြင်းကြောင့် အပြစ် မရှိဟူသောစကားများကို ပြောကြားပြစ်မှား၍ အပါယ်မလားရအောင်-

"ဥဇ္ဈာပနကေ ခိယနကေ ပါစိတ္တိယံ"—

ဟူသည်နှင့် အညီ ရဟန်းချင်းချင်း အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကဲ့ရဲ့လို သော အဇ္ဈာသာဓိပ္ပါယ စိတ်ဖြင့် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကို အလဇ္ဇီဒုဿီလ စသည်ဖြင့် ရှေ့တွင် တည့်တည့်ဆိုမူ ပါစိတ်၊ မျက်ကွယ် အတင်းအဖျင်း တိုက်၍ ပြောဆိုမူ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည်များကို ထောက်၍ ရဟန်း

တို့ကလည်း အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အကြောသာမိပ္ပါယ စိတ်ထားဖြင့် မျက်မှောက်,မျက်ကွယ် ကဲ့ရဲ့စကား မပြောကြားမိကြရအောင်၊ ဂဟဋ္ဌ ဖြစ်သူ လူတို့ကလည်း အလဇ္ဇီရဟန်းတို့အား လဇ္ဇီရဟန်းကောင်းတို့က ပင် ဆဲရေးကဲ့ရဲ့လိုသောစိတ်ထားနှင့် ဤသူသည် အလဇ္ဇီဒုဿီလတည်း ဟု ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့မပြုကောင်း,မပြုထိုက်သည်ကို ထောက်သဖြင့် ငါတို့လို လူဂဟဋ္ဌ ဖြစ်သူတို့ကမူကား ဆိုဘွယ်မရှိဟု ယထာဘူတ နှလုံးထားကြ ကုန်သည်ဖြစ်၍ ယင်းသို့သော အလဇ္ဇီဒုဿီလ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပြစ်မှား လိုသော စိတ်ထားဖြင့် မျက်မှောက်,မျက်ကွယ် ပြစ်တင်မှား၍—

"မနသာ စေ ပဒုဋ္ဌေန၊ ဘာသတိ ဝါ ကရောတိ ဝါ။
တတော နံ ဒုက္ခ မန္ဝေတိ၊ စက္ကံဝ ဝဟတော ပဒံ"။—

ပါဠိတော်နှင့်လျော်စွာ ဝန်ဆောင်နွားလား၏ ခြေရာတွင် အစဉ် တစိုက် လှည်းဘီး နောက်မှလိုက်၍ တနင်းတည်းနင်းသကဲ့သို့ မိမိသန္တာန် ၌ သံသရာဝဋ် အခါခါ ဘေးဒုက္ခလှည်းဘီးစက် နက်နက်နာနာ မနင်းမိ အောင် သတိအထူးဆောင်ကြရမည့်အကြောင်း။

သည်မှတပါးလည်း ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါ ခုဋ္ဌုတ္တရာကျွန် မ, စိတ္တသူကြွယ် စသော ဥပါသိကာ,ဥပါသကာ ဖြစ်ကြသူ လူတို့ဝိနည်း, ပိဋကတ်နှင့်တကွ ပိဋကတ်သုံးပုံကို နှုတ်ငုံအရ ဆောင်ရွက် သင်ကြားကြ သည်များကို ထောက်ထား၍ ဝိနည်းတရားကို လူများမသင်ကြား မလေ့ လာကောင်း ဟူ၍လည်း အဓမ္မဝါဒ မပြောကြား မိကြရအောင်၊ ဘုရား လက်ထက်တော်တွင် အရှင်သာရိပုတ္တရာ,အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်မြတ် တို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့၏ တပည့်ဒါယကာ ကီဋာဂိရိဇနပုဒ်သား လူ အများတို့အား ရှေးဦးစွာ ကပ္ပိယာကပ္ပိယ ဝိနည်းတရားကို ဟောကြား ပြီးမှ ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ရဟန်းတို့အား နိုင်နင်းအောင် ဆုံးမရသည် များကိုငင်း၊ ဒုတိယသင်္ဂါယနာ တင်အံ့သောအခါ အရှင်ယသ ရဟန္တာမထေရ်သည် ဝေသာလီပြည် ဝဇ္ဇီတိုင်းသားတို့အား ကပ္ပိယာကပ္ပိယ ဝိနည်းတရားများ ကို ဟောကြားပြီးနောက်မှ ဝဇ္ဇီတိုင်းသား အလဇ္ဇီရဟန်းတို့အား နိုင် နင်းခွင့် ရသည်များကိုငင်း ထောက်ထားကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းတော် တို့က လူတို့အား ဝိနည်းတရားကို မဟောကြားကောင်းဟူ၍ အဓမ္မဝါဒ မပြောကြားမိကြရအောင်၊ စင်စစ်ပူကား—

"ဝိနယေ ဌိတေ သာသနံ ဌိတံ"—

ကျမ်းဂန် လာသည့်အတိုင်း ဝိနည်းတရား ထင်ရှားမှသာလျှင် သာသနာတော် စည်ပင် ထွန်းလင်းကြောင်း၊ ကိငှာဂိရိ ဇနပုဒ်သား လူများကဲ့သို့ရင်း, ဝေသာလီပြည် ဝဇ္ဇီတိုင်းသားတို့ ကဲ့သို့ရင်း ဝိနည်း တရားကို လူတို့လေ့လာမှတ်သား နားလည်ကြလျှင် အလဇ္ဇီရဟန်းတို့ လူတို့အား ဟိရိဩတ္တပ္ပဝင်၍ အလဇ္ဇီဓမ္မမှဝေးစွာရှောင်ကြဉ်နိုင်ကြောင်း၊ လဇ္ဇီရဟန်းကောင်းတို့၏ အဆုံးအမကိုလည်း လိုက်နိုင်လွယ်ကြောင်းဖြစ် သည်နှင့်လျော်စွာ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်လိုသောစိတ်မ ထင် စင်ကြယ်စွာသောစိတ်ထားနှင့် များစွာသော ဥပါသကာအပေါင်း သည်ပင် ကပ္ပိယာကပ္ပိယ ဝိနည်းတရားများကို သင်ကြား လေ့ကျက် ဆောင်ရွက်ဟောပြောလေ့ ရှိကြခြင်းသည်ပင်လျှင် သာသနာတော် စည် ပင်ထွန်းလင်း၍ သာသနာဘော်ထမ်း ရဟန်းတော်တို့နှင့်တကွ ကိုးကွယ် လှူဒါန်းကြသူ လူဒါယကာတို့ပါ လွန်စွာ အကျိုးစီးပွားများရန်ရှိသည့် အကြောင်း၊ ယင်းသို့ ဝိနည်းတရားကို လေ့လာသင်ကြား၍ ကပ္ပိယာ ကပ္ပိယဝိနယအလဇ္ဇီဓမ္မများကို လွန်ကျူး ကျော်နင်းသော အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်များကို မြင်သည့်အခါဝယ် ပြစ်မှားကဲ့ရဲ့ အရွဲ့တစောင်း မ ကောင်းပြောဆို ဝန်တိုပုတ်ခတ်မှား၍ အပါယ်မလားကြရအောင်လည်း သတိအထူးဆောင်ကြရမည့်အကြောင်း။

"ကရုဏာယ ဝတ္တုကာမောဘူတော ဒုဿီလသမောနာမ နတ္ထိ"—

ပါဠိ,အဋ္ဌကထာ လာသည့်အတိုင်း သနားတတ်သော ကရုဏာရှိ သော သူတော်ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သနားအပ်သောအရာတွင် အတူ မရှိသော သနားခြင်း၏တည်ရာဖြစ်သော အဆုံးမရှိ ကြီးမားလှသော သံသရာဘေး, အပါယ်ဘေးကြီးရေ၀ လွန်စွာ ရောက်ရှာကြလတ္တံ့သော ယင်းသို့သောအလဇ္ဇီဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဂဠုန်သုတ်အပ်သောနဂါး, မြွေပစပ်ဝယ်ဘား, ကြောင်ဘားလက်ဝယ် ကြွက်သူငယ်, စွန်လက်သဲဝယ် စာသူငယ်တို့နှင့်မခြား အလွန်သနားခြင်း-ကရုဏာ ဗြဟ္မစိုရ်တရားများ ကိုသာ ကောင်းစွာပွါးများကြကုန်သည်ဖြစ်၍—

"အတ္တာနမေဝ ပဌမံ၊ ပတိရူပေ နိဝေသယေ"—

ပါဠိတော်နှင့်လျော်စွာ မိမိတို့ကိုယ်ကိုသာ ယင်းသို့သော အလင်္ဂီ ပါပဓမ္မတို့နှင့် ငြိစွန်း၍ ပစ္စုပ္ပန်, သံသရာဘေးဘျမ်း မထိကြရအောင် ရှေးဦးစွာ သတိအထူး ဆောင်ကြရမည့်အကြောင်း။

"မနာပမေဝ ဘာသေယျ၊ နာမနာပံ ကုဒါစနံ"။—

ကျမ်းဂန်ပါဠိ လာရှိသည့်အတိုင်း ရဟန်းရှင်လူ သူတပါးတို့နား၌ ကြားကြားသမျှ ပသာဒနီယဖြစ်ဘွယ် မေတ္တာရှိဘွယ် ကြည်ညိုဘွယ် သော သုဘာသိတ, ပိယဝါစာစကားကိုသာ ပြောဆိုမိကြရအောင်—

"စက္ခုမာပိ ယထာ အန္ဓော၊သောတဝါ ဗဓိရော ယထာ။
ပညဝါပိ ယထာ မူဂေါ၊ ဗလဝါ ဒုဗ္ဗလောရိဝ"။—

စသော ပါဠိဒေသနာလာသည်နှင့်လျော်ညီစွာ မိမိတို့၌ သူတပါးတို့ မထေလေးစား ကဲ့ရဲ့ပြစ်မှား ပြောကြားအပ်သောစကားများကို ကြားသိ ရသောအခါတို့၌လည်း မျက်စေ့မကန်းသော်လည်း ကန်းသောဝိယ အန္ဓ နှင့်မခြား၊နားပင်ကြားသော်လည်း နားမကြားသောဝိယ ဗဓိရနှင့်တစေ၊ လူရိပ်လူခြည်ကိုသိတတ်သော ပညာပင်ရှိသော်လည်း ထိုင်းမှိုင်းတွေဝေ မသိတတ်လေသည့်အသွင်၊ ဆွေမျိုးခွန်အား ဥစ္စာအားပင်ရှိကတည်း အားနည်းသည့်ပမာ သူတပါးတို့ အမနာပစကားများကို ဘယ်ဟာတခု အမှုမထား ကိုယ်ကျင့်တရားများကိုသာ မပျက်စီးအောင် သတိဆောင် နိုင်ကြမှ ချမ်းမြေ့သာယာ ပစ္စုပ္ပန်,သံသရာ ကျိုးများစွာကိုမြင်၍ သံသ ရာဒုက္ခအယဉ်မှ ဆောလျင်စွာ ထွက်မြောက်နိုင်ကြမည်ဟု ဒေသကာ မိပ္ပါယ လာသည်များကို အတည်တည် နှလုံးထားကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ယင်းသို့သော ပရုပ္ပဝါဒ,ဂရဟိတ,အမနာပစကားများကို ကြားရသည့် အတွက် ကိုယ်ကျင့်သီလပျက်ပြား ဒေါမနဿတရား ထိပါးနှောင့်ရှက် မရှိစေရ၊ "ခန္တိ ပရမံ တပေါ တိတိက္ခာ" ဒေသနာတော်မြွက် အရ မြတ်လှစွာသော သည်းခံခြင်း- ခန္တိသံဝရတရားများနှင့် ပြည့်စုံအောင် အထူး သတိဆောင်ကြရမည့်အကြောင်းများနှင့် ဓမ္မောသဓ ဓမ္မရေး တိုက်ကျွေးဟောကြား ဩဝါဒပေးထားအပ်သည်- ဟံသာဝတီ ရန်ကုန် မြို့နယ်တွင်း ဆရာတော်ကို ကြည်ညိုကိုးစားရင်း ရှိကြကုန်သော ကပည့် တကာဖြစ်သူ ရဟန်းရှင်လူ သူခပ်သိမ်းအပေါင်းတို့....။

ရွှေကျင်ဆရာတော် ပထမ စကားအကျဉ်းအားဖြင့် ညွှန်ကြားပေးထားချက်

ယခုအခါ ဟံသာဝတီ ရန်ကုန်မြို့သား ဒါယကာ လူတို့နှင့်တကွ ရဟန်းတော်သံဃာတော်အများ ပကတိနှစ်ပါး လျှောက်ထား တောင်းပန်ချက်အရ ယခင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂလတို့အား လှူဒါန်းရာဝယ် ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိ ဖြစ်, မဖြစ်စသောအားဖြင့် ငြင်းခုံခြင်းမရှိ ဝိဝါဒဘေးကင်းစင်ဝေး၍ အခါခပ်သိမ်း နှလုံးဧမြစွာ ဖြစ်နိုင်ကြကြောင်း အလွန်ကောင်းမြတ် ခိုင်ခံ့သော ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့ကို နှိုးနှော၍ အများသဘောကျလောက်အောင် ထုတ်ဆောင်ရေးသား အကျယ်အားဖြင့် ဟောကြားဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား ယင်း ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ,ဋီကာပါဠ်တို့တည်း။

သေယျထိဒံ။ ။စုဒ္ဒသ ခေါ ပနိမာနန္ဒ ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ ဒက္ခိဏာ" တထာဂတေ အရဟန္တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ ပထမာ ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ ဒက္ခိဏာ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ ဒုတိယာ ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ ဒက္ခိဏာ၊ တထာဂတသာဝကေ အရဟန္တေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ တတိယာ ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ ဒက္ခိဏာ။ အရဟတ္တဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ စတုတ္ထီ ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ ဒက္ခိဏာ။ အနာဂါမိဿ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ ပဉ္စမီ ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ ဒက္ခိဏာ။ အနာဂါမိဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ ဆဋ္ဌီ ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ ဒက္ခိဏာ။ သကဒါဂါမိဿ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ သတ္တမီ ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ ဒက္ခိဏာ။ သကဒါဂါမိဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ အဋ္ဌမီ ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ ဒက္ခိဏာ။ သောတာပန္နေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ နဝမီ ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ ဒက္ခိဏာ။ သောတာပတ္တိဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ ဒသမီ ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ ဒက္ခိဏာ။ ဗာဟိရကေ ကာမေသု ဝီတရာဂေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ ဧကာဒသမီ ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ ဒက္ခိဏာ။ ပုထုဇ္ဇနသီလဝန္တေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ ဒွါဒသမီ ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ ဒက္ခိဏာ။ ပုထုဇ္ဇနဒုဿီလေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ တေရသမီ ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ ဒက္ခိဏာ။ တိရစ္ဆာနဂတေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ စုဒ္ဒသမီ ပါဋိပုဂ္ဂလိကာ ဒက္ခိဏာ။

တတြာနန္ဒ တိရစ္ဆာနဂတေ ဒါနံ ဒတွာ သတဂုဏာ ဒက္ခိဏာ ပါဋိ
ကင်္ခိတဗ္ဗာ။ ပုထုဇ္ဇနဒုဿီလေ ဒါနံ ဒတွာ သဟဿဂုဏာ ဒက္ခိဏာ
ပါဋိကင်္ခိတဗ္ဗာ။ ပုထုဇ္ဇနသီလဝန္တေ ဒါနံ ဒတွာ သတသဟဿဂုဏာ
ဒက္ခိဏာ ပါဋိကင်္ခိတဗ္ဗာ။ ဗာဟိရကေ ကာမေသု ဝီတရာဂေ ဒါနံ ဒတွာ
ကောဋိသတသဟဿဂုဏာ ဒက္ခိဏာ ပါဋိကင်္ခိတဗ္ဗာ။ သောတာပတ္တိ
ဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နေ ဒါနံ ဒတွာ အသင်္ချေယျာ အပ္ပမေယျာ
ဒက္ခိဏာ ပါဋိကင်္ခိတဗ္ဗာ။ ကော ပန ဝါဒေါ သောတာပန္နေ၊ ကော ပန ဝါ
ဒေါ သကဒါဂါမိဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နေ၊ ကော ပန ဝါဒေါ သက
ဒါဂါမိဿ၊ ကော ပန ဝါဒေါ အနာဂါမိ ဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နေ၊
ကော ပန ဝါဒေါ အနာဂါမိဿ၊ ကော ပန ဝါဒေါ အရဟတ္တ
ဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နေ၊ ကော ပန ဝါဒေါ အရဟန္တေ၊ ကော
ပန ဝါဒေါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ကော ပန ဝါဒေါ တထာဂတေ အရ
ဟန္တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ။

သတ္တ ခေါ ပနိမာနန္ဒ သံဃဂတာ ဒက္ခိဏာ။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခေ ဥဘ
တောသံဃေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ ပဌမာ သံဃဂတာ ဒက္ခိဏာ။
တထာဂတေ ပရိနိဗ္ဗုတေ ဥဘတောသံဃေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ ဒုတိ
ယာ သံဃဂတာ ဒက္ခိဏာ။ ဘိက္ခုသံဃေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ တတိ
ယာ သံဃဂတာ ဒက္ခိဏာ။ ဘိက္ခုနိသံဃေ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ
စတုတ္ထီ သံဃဂတာ ဒက္ခိဏာ။ ဧတ္တကာ မေ ဘိက္ခူ ဘိက္ခုနိယော
သံဃတော ဥဒ္ဒိသထာတိ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ ပဉ္စမီ သံဃဂတာ ဒက္ခိ
ဏာ။ ဧတ္တကာ မေ ဘိက္ခူ သံဃတော ဥဒ္ဒိသထာတိ ဒါနံ ဒေတိ၊
အယံ ဆဋ္ဌီ သံဃဂတာ ဒက္ခိဏာ။ ဧတ္တကာ မေ ဘိက္ခုနိယော သံဃ
တော ဥဒ္ဒိသထာတိ ဒါနံ ဒေတိ၊ အယံ သတ္တမီ သံဃဂတာ ဒက္ခိဏာ။

ဘဝိဿန္တိ ခေါ ပနာနန္ဒ အနာဂတမဒ္ဓါနံ ဂေါတြဘုနော ကာ
သာဝကဏ္ဌာ ဒုဿီလာ ပါပဓမ္မာ၊ တေသု သံဃံ ဥဒ္ဒိဿ ဒါနံ
ဒဿန္တိ၊ တဒါပါဟံ အာနန္ဒ သံဃဂတံ ဒက္ခိဏံ အသင်္ချေယျံ အပ္ပ
မေယျံ ဝဒါမိ၊ န တွေဝါဟံ အာနန္ဒ ကေနစိ ပရိယာယေန သံဃ
ဂတာယ ဒက္ခိဏာယ ပါဋိပုဂ္ဂလိကံ ဒါနံ မဟပ္ဖလတရံ ဝဒါမိ။

စတဿော ခေါ အာနန္ဒ ဒက္ခိဏာ ဝိသုဒ္ဓိယော။ ကတမာ စ-
တဿော၊ အတ္ထာနန္ဒ ဒက္ခိဏာ ဒါယကတော ဝိသုဇ္ဈတိ နော ပဋိဂ္ဂါ-

ဟကတော။ အတ္တာနန္တံ ဒက္ခိဏာ ပဋိဂ္ဂါဟကတော ဝိသုဇ္ဈတိ နော ဒါယကတော၊ အတ္တာနန္တံ ဒက္ခိဏာ နေဝဒါယကတော ဝိသုဇ္ဈတိ နော ပဋိဂ္ဂါဟကတော။ အတ္တာနန္တံ ဒက္ခိဏာ ဒါယကတော စေဝ ဝိသုဇ္ဈတိ ပဋိဂ္ဂါဟကတော စ။

ကထဉ္စာနန္ဒ ဒက္ခိဏာ ဒါယကတော ဝိသုဇ္ဈတိ နော ပဋိဂ္ဂါဟကတော။ ဣဓာနန္ဒ ဒါယကော ဟောတိ သီလဝါ ကလျာဏဓမ္မော၊ ပဋိဂ္ဂါဟကာ ဟောန္တိ ဒုဿီလာ ပါပဓမ္မာ။ ဧဝံ ခေါ အာနန္ဒ ဒက္ခိဏာ ဒါယကတော ဝိသုဇ္ဈတိ နော ပဋိဂ္ဂါဟကတော။

ကထဉ္စာနန္ဒ ဒက္ခိဏာ ပဋိဂ္ဂါဟကတော ဝိသုဇ္ဈတိ နော ဒါယကတော။ ဣဓာနန္ဒ ဒါယကော ဟောတိ ဒုဿီလော ပါပဓမ္မော၊ ပဋိဂ္ဂါဟကာ ဟောန္တိ သီလဝန္တော ကလျာဏဓမ္မာ။ ဧဝံ ခေါ အာနန္ဒ ဒက္ခိဏာ ပဋိဂ္ဂါဟကတော ဝိသုဇ္ဈတိ နော ဒါယကတော။

ကထဉ္စာနန္ဒ ဒက္ခိဏာ နေဝ ဒါယကတော ဝိသုဇ္ဈတိ နော ပဋိဂ္ဂါဟကတော။ ဣဓာနန္ဒ ဒါယကော စေဝ ဟောတိ ဒုဿီလော ပါပဓမ္မော၊ ပဋိဂ္ဂါဟကာ စ ဟောန္တိ ဒုဿီလာ ပါပဓမ္မာ။ ဧဝံ ခေါ အာနန္ဒ ဒက္ခိဏာ နေဝ ဒါယကတော ဝိသုဇ္ဈတိ နော ပဋိဂ္ဂါဟကတော။

ကထဉ္စာနန္ဒ ဒက္ခိဏာ ဒါယကတော စေဝ ဝိသုဇ္ဈတိ ပဋိဂ္ဂါဟကတော စ။ ဣဓာနန္ဒ ဒါယကော စေဝ ဟောတိ သီလဝါ ကလျာဏဓမ္မော၊ ပဋိဂ္ဂါဟကာ စ ဟောန္တိ သီလဝန္တော ကလျာဏဓမ္မာ။ ဧဝံ ခေါ အာနန္ဒ ဒက္ခိဏာ ဒါယကတော စေဝ ဝိသုဇ္ဈတိ ပဋိဂ္ဂါဟကတော စ။ ဣမာ ခေါ အာနန္ဒ စတဿော ဒက္ခိဏာ ဝိသုဒ္ဓိယောတိ။

ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ။ ဣဒံ ဝတွာန သုဂတော အထာပရံ ဧတ ဒဝေါစ သတ္ထာ —

“ယော သီလဝါ ဒုဿီလေသု ဒဒါတိ ဒါနံ၊
ဓမ္မေန လဒ္ဓံ သုပသန္နစိတ္တော။
အဘိသဒ္ဒဟံ ကမ္မဖလံ ဥဠာရံ၊
သာ ဒက္ခိဏာ ဒါယကတော ဝိသုဇ္ဈတိ။ ။

ယော ဒုဿီလော သီလဝန္တေသု ဒဒါတိ ဒါနံ၊
အဓမ္မေန လဒ္ဓံ အပ္ပသန္နစိတ္တော။
အနဘိသဒ္ဒဟံ ကမ္မဖလံ ဥဠာရံ၊
သာ ဒက္ခိဏာ ပဋိဂ္ဂါဟကတော ဝိသုဇ္ဈတိ။ ။

ယော ဒုဿီလော ဒုဿီလေသု ဒဒါတိ ဒါနံ၊
အဓမ္မေန လဒ္ဓံ အပ္ပသန္နစိတ္တော။
အနဘိသဒ္ဒဟံ ကမ္မဖလံ ဥဠာရံ၊
န တံ ဒါနံ ဝိပုလဖလန္တိ ဗြူမိ။ ။

ယော သီလဝါ သီလဝန္တေသု ဒဒါတိ ဒါနံ၊
ဓမ္မေန လဒ္ဓံ သုပသန္နစိတ္တော။
အဘိသဒ္ဒဟံ ကမ္မဖလံ ဥဠာရံ၊
တံ ဝေ ဒါနံ အာမိသဒါနာန မဂ္ဂ''န္တိ။ ။

[ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ် ပါဠိတော်။]

ဝိသုဇ္ဈတီတိ မဟပ္ဖလဘာဝေန ဝိသုဇ္ဈတိ။ မဟပ္ဖလာ ဟောတီ-
တိ အတ္ထော။

[ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ် အဋ္ဌကထာ။]

ဘန္တေ နာဂသေန ဂိဟိဒုဿီလဿ စ သမဏဒုဿီလဿ စ
ဥဘိန္နံ ကိံ နာနာကရဏံ အတ္ထိ။ ဥဘောပေတေ သမဏဂိဟိကာ
ဒုဿီလာ။ ဥဘိန္နံပိ သမံ ဝိပါကံ ဟောတိ။ ဥဒါဟု ကိဉ္စိ နာနာ-
ကရဏံ အတ္ထီတိ။

ဒသိမေ မဟာရာဇ ဂုဏာ သမဏဒုဿီလေ ဂိဟိဒုဿီလတော
ဝိသေသာ အတိရေကာ။ ဒသဟိ စ ကာရဏေဟိ ဥတ္တရိဒက္ခိဏံ
ဝိသောဓေတိ။ ကတမေ ဒသဂုဏာ။ ဣဓ မဟာရာဇ သမဏဒုဿီလော
ဗုဒ္ဓေ သဂါရဝေါ၊ ဓမ္မေ၊ သံဃေ၊ သဗြဟ္မစာရီသု သဂါရဝေါ ဟောတိ။
ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာယ ဝါယမတိ။ သဝနဗဟုလော ဟောတိ။ ဘိန္နသီ-
လောပိ မဟာရာဇ သမဏဒုဿီလော ပရိသံ ဂတော အာကပ္ပံ
သဏ္ဌပေတိ ဂရဟာဘယာ ကာယိကံ ဝါစသိကံ ရက္ခတိ၊ ပဓာနာဘိ
မုခဉ္စဿ ဟောတိ စိတ္တံ၊ ဘိက္ခုသာမညံ ဥပဂတော ဟောတိ။ ကရော-
န္တောပိ မဟာရာဇ သမဏဒုဿီလော ပါပံ ပဋိစ္ဆန္နံ အာစရတိ။ ယထာ

မဟာရာဇ ဣတ္ထိ သပတိကာ ပါပံ သမာစရန္တိ နိလီနာ ရဟသောနေဝ ပါပံ သမာစရတိ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ ကရောန္တောပိ သမဏာ ဒုဿီလော ပါပံ ပဋိစ္ဆန္နံ အာစရတိ။

ကတမေဟိ ဒသဟိ ကာရဏေဟိ ဉတ္တရိဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ၊ အဝဇ္ဇကာဝစရာရဏာတောပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ။ ဣသိ သမဏာဘဏ္ဍလိင်ဓာရဏာတောပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ။ သံဃသမယသမနုပဝိဋ္ဌတောပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ။ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃသရဏာဂမနတောပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ။ ပဓာနာတိသယနိကေတဝါသိတာယပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ။ ဇိနသာသနဓနပရိယေသနတောပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ။ ပဝရဓမ္မဒေသနတောပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ။ ဓမ္မဒီပဂတိပရာယဏာတောပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ။ အဂ္ဂေါ ဗုဒ္ဓေါတိ ဧကန္တဉဇုဒိဋ္ဌိတောပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ။ ဥပေါသထသမာဒါနတောပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ။ ဣမေဟိ ခေါ မဟာရာဇ ဒသဟိ ကာရဏေဟိ ဉတ္တရိဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတီတိ။

သုဝိပန္နောပိ မဟာရာဇ သမဏာဒုဿီလော ဒါယကာနံ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ။ ဥပမာယပိ သော အတ္ထော ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗော ဘဝတိ။ ယထာ မဟာရာဇ ဉဒကံ ပံသုယာ ဝိလံပိ ကဒ္ဒမရဇောဇလ္လံ အပနေတိ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ သုဝိပန္နောပိ သမဏာ ဒုဿီလော ဒါယကာနံ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ။ ယထာ ဝါ ပန မဟာရာဇ သုကုထိတံပိ ဉဒကံ ဇလန္တံ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ နိဗ္ဗာပေတိ။ ဝေမေဝ ခေါ မဟာရာဇ သုဝိပန္နောပိ သမဏာဒုဿီလော ဒါယကာနံ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ။ ယထာ ဝါ ပန မဟာရာဇ ဘောဇနံ အရသံပိ ခုဒ္ဒါဒုဗ္ဗလျံ မပနေတိ၊ ဧဝမေဝ ခေါ မဟာရာဇ သုဝိပန္နောပိ သမဏာဒုဿီလော ဒါယကာနံ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ။ ဘာသိတံပိ ဟေတံ မဟာရာဇ ဘဂဝတာ မဇ္ဈိမနိကာယဝရေ ဒက္ခိဏာ ဝိဘင်္ဂသုတ္တေ–

"ယော သီလဝါ ဒုဿီလေသု ဒဒါတိ ဒါနံ၊
ဓမ္မေန လဒ္ဓံ သုပသန္နစိတ္တော။
အဘိသဒ္ဒဟံ ကမ္မဖလံ ဉဠာရံ၊
သာ ဒက္ခိဏာ ဒါယကတော ဝိသုဇ္ဈတီတိ"။ ။

[မိလိန္ဒပဉှာ။]

ပတိပတ္တိအန္တရဓာနံ နာမ ဈာနဝိပဿနာမဂ္ဂဖလာနိ နိဗ္ဗတ္တေတုံ အ
သက္ကောန္တာ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလမတ္တံ ရက္ခန္တိ။ ဂစ္ဆန္တေ ကာလေ သီလံ
ပရိပုဏ္ဏံ ကတွာ ပဓာနဉ္စ အနုယုဉ္ဇမာနာပိ မဂ္ဂံ ဝါ ဖလံ ဝါ သစ္ဆိ
ကာတုံ အသမတ္ထာ နတ္ထိ ဒါနိ အရိယဓမ္မပ္ပဋိဝေဓောတိ ဝေါသာနံ
အာပဇ္ဇိတွာ ကောသဇ္ဇဗဟုလာ အညေ န စောဒေန္တိ န သာရေန္တိ
အကုက္ကုစ္စကာ ဟောန္တိ။ တတော ပဋ္ဌာယ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ မဒ္ဒန္တိ၊
ဂစ္ဆန္တေ ကာလေ ပါစိတ္တိယာနိ အာပဇ္ဇန္တိ၊ တတော ဂရုကာပတ္တိံ
အာပဇ္ဇန္တိ၊ ပါရာဇိကမတ္တမေဝ တိဋ္ဌတိ၊ စတ္တာရိ ပါရာဇိကာနိ ရက္ခန္တာနံ
သတေပိ သဟဿေပိ ဓရမာနေ ပတိပတ္တိအန္တရဓာနံ န ဟောတိ၊
ပစ္ဆိမကဿ ဘိက္ခုနော သီလဘေဒေန ဝါ ဇီဝိတက္ခယေန ဝါ အန္တရဟိ
တာ ဟောတီတိ၊ ဣဒံ ပတိပတ္တိအန္တရဓာနံ နာမ ဟောတိ။

[အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။]

ဗာဟိရကဿ အဋ္ဌ သမာပတ္တိလာဘိနော ပဉ္စာဘိညဿာပိ ဒိန္န-
ဒါနတော သာသနေ တိသရဏဂတဿ ဒိန္နဒါနံ မဟပ္ဖလတရံ ဟောတိ၊
သရဏဂမနတော ပဋ္ဌာယ ဟိ သောတာပတ္တိဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိ
ပန္နောတိ အဓိပ္ပေတော။

[မူလပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ။]

သစေ ပန လဇ္ဇီ အလဇ္ဇိံ ပဂ္ဂဏှာတိ ဓမ္မကထာယ အဇ္ဈေသတိ အနု
မောဒနာယ အဇ္ဈေသတိ ကုလေသု ဥပတ္ထမ္ဘေတိ။ ဣတရောပိ အမှာကံ
အာစရိယော ဤဒိသော စ ဤဒိသော စာတိ တဿ ပရိသတိ ဝဏ္ဏံ ဘာ
သတိ။ အယံ သာသနံ ဩသက္ကာပေတိ အန္တရဓာပေတီတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။

[အဋ္ဌကထာ။]

သစေ ပန လဇ္ဇီ၊ ပ။ ဩသက္ကာပေတီတိ ဧတ္ထ ကေဝလံ ပဂ္ဂဏှိတုကာ
မတာ ယေဝ န ဝဋ္ဋတိ၊ ဓမ္မဿ ပန သာသနဿ စ သောတူနဉ္စ အနုဂ္ဂ
ဟတ္ထာယ ဝဋ္ဋတိ။

[ဂင်းဋီကာ]

အလဇ္ဇိံ ပန ဗဟုဿုတမ္ပိ သင်္ဂဟံ ကာတုံ န ဝဋ္ဋတိ။ သော ဟိ အ
လဇ္ဇိပရိသံ ဝဍ္ဎေန္တော လဇ္ဇိပရိသံ ဟာပေန္တော သတ္ထုသာသနံ ဥဒ္ဓမ္မံ ဥဗ္ဗိ
နယံ ကရောတိ။

[ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ။]

ဤသည်လျှင် အလဇ္ဇီဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လှူဒါန်းရာဝယ် အကျိုး ရသင့်, မရသင့်ကိုငှ်း၊ ပါရာဇိကသို့ မရောက်သေးလျှင် ရဟန်းသံဃာ ပင် မည်သေးသည်ကိုငှ်း ပြဆိုဆုံးဖြတ်ရာဝယ် ယထာရဟ သာဓကမူ လောက်သောပါဠိ, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာပါဌ်တို့တည်း။

သီလဝါ၊ သီလရှိသော သာသနာပ, သာသနာအတွင်း လူရှင်ရဟန်း သည်။ ဒုဿီလေသု၊ သီလမရှိကုန်သော သာသနာပ, သာသနာတွင်း လူရှင်ရဟန်းတို့၌။ ကမ္မဖလံ၊ ဒါနကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးသည်။ ဥဠာရံ၊ ဖွံ့ဖြိုးများပြား၏ဟူ၍။ ကမ္မဖလံ၊ ဒါနကုသိုလ်ကံ အကျိုးကို။အဘိသဒ္ဒဟံ- အဘိသဒ္ဒဟန္တော၊ အလွန့်ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ သုပသန္နစိတ္တော၊ အလှူ ဝတ္ထု၏ပြည့်စုံခြင်းစသောအကြောင်းကြောင့်အလွန်ဝမ်းမြောက် ကြည်ညို သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒါတိ၊ လှူ၏။ သာ ဒက္ခိဏာ၊ ထိုအလှူပေးသူ သီလရှိသည်ဖြစ်၍ သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ပေးလှူ အပ်သော အလှူဒါနသည်။ ဒါယကတော၊အလှူပေးသူဒါယကာကြောင့်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ များသော အကျိုးရှိသည့် အစွမ်းဖြင့် စင်ကြယ်၏။ ။ (အကြွင်းကား အနက်လွယ်၏)။

ဤ၌ "သီလဝါတိ ဂိဟိသီလဝါ" စသည်ဖြင့်ငှ်း၊ "ဒုဿီလေသူတိ သမဏဒုဿီလေသု"စသည်ဖြင့် အဋ္ဌကထာ,ဋီကာတို့၌ အထူးမဘွင့်ဆို ခြင်းကြောင့်ငှ်း၊ "ကေဒေသဿ ဂဟဏေ အသတိ ဂဟေတဗ္ဗဿ နိပ္ပဒေသတာဝ ဝိညာယတိ"သဒ္ဒါကျမ်းဆရာတို့ဆိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ငှ်း၊ သာသနာပ,သာသနာတွင်း ၂-ရပ်လုံး၌ပင် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ကြောင့်ငှ်း ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော "ယော သီလဝါ ဒုဿီလေသု"ဟူသော ပုဒ်၏ အတ္ထယောဇနာနယကို ပညဝါပုဂ္ဂိုလ်တို့ သန္နိဋ္ဌာန်ကျ ဒုဟမန္ဒ် သိအပ်ယုံကြည်အပ်၏၊ ဤယောဇနာနည်းဖြင့် "ဒုဿီလေသု"ဟူသော ပုဒ်၌ "လူဒုဿီလကိုသာ ယူအပ်၏၊ ရဟန်းဒုဿီလကို မယူအပ်"ဟု မှတ်ထင်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သံသယကို ကင်းရှင်းစေအပ်သတည်း။

ဤအကြောင်းသည် ပြဆိုလတ္တံ့သော မိလိန္ဒပဉှာ စကားဖြင့်လည်း အလွန် ထင်ရှားလတ္တံ့၊ ဤဆိုလိမ့်သည်ကား ယင်းမိလိန္ဒပဉှာပါဌ်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ကထံ—

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သမဏဒုဿီလော၊ ရဟန်းဒုဿီလ သည်။ ဂိဟိဒုဿီလတော၊လူဒုဿီလထက်။ ကာတမေဟိ ဒသဟိ ကာရ

ဏောဟိ၊ အဘယ်ဆယ်ပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ ဥစ္စာရှိ၊ လွန်ကဲသည်ဖြစ်၍။ ဒက္ခိဏာ၊ ဒါယကာတို့၏ အလှူကို။ ဝိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်နိုင်သနည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သမဏာဒုဿီလော၊ ရဟန်းဒုဿီလသည်။ အဝဏ္ဏကဝစခါရကာတောပိ၊ ထားလက်နက်တို့ဖြင့်မသတ်ထိုက်သော အရဟတ္တဓဇကာသာဝ တည်းဟူသော ချပ်ဝတ်တန်ဆာကိုဆောင်တတ်သောကြောင့်လည်း။ ဒက္ခိဏာ၊ ဒါယကာတို့၏ အလှူကို။ ဝိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်နိုင်၏။ ဣသိသမဏာဘဏ္ဍာလိင်္ဂခါရကာတောပိ၊ ရသေ့ ရဟန်းတို့၏ ဘဏ္ဍာ,ရသေ့ ရဟန်းတို့၏အသွင်ကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်လည်း။ ဒက္ခိဏာ၊ ဒါယကာတို့၏ အလှူကို။ ဝိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်နိုင်၏။ သံဃသမယသမနုပဝိဋ္ဌတောပိ၊ သံဃာသာမညအဖြစ်ဖြင့် သံဃာတို့နှင့်တကွ ပေါင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ဝင်ခြင်းကြောင့်လည်း။ ဒက္ခိဏာ၊ ကို။ ဝိသောဓေတိ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃသရဏဂမနတောပိ၊ ဘုရား,တရား,သံဃာတို့ကို ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သောကြောင့်လည်း။ ဒက္ခိဏာ၊ ကို၊ ဝိသောဓေတိ၊ ၏။ ပဓာနာလယနိကေတဝါသိတာယပိ၊ လွန်မြတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာဖြင့် ပုန်းအောင်းနေထိုင်ရာ ကျောင်းသင်္ခမ်းတို့၌ နေလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ဒက္ခိဏာ၊ ကို။ ဝိသောဓေတိ၊ ၏။ ဇိနသာသနရေပရိယေသနတောပိ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မစသော ဘုရားသခင်၏ အဆုံးအမတော်ကို သင်ကြားရွက်ဆောင်တတ်, ဆည်းပူးတတ်သောကြောင့်လည်း။ ဒက္ခိဏာ၊ ကို။ ဝိသောဓေတိ၊ ၏။ ပဝရဓမ္မဒေသနတောပိ၊ မြတ်သောဘုရားတရားကို ဟောကြားတတ်သေးသောကြောင့်လည်း။ ဒက္ခိဏာ၊ ကို။ ဝိသောဓေတိ၊ ၏။ ဓမ္မဒီပဂတိပရာယဏာတောပိ၊ မှီခိုရာကျွန်းသဘွယ်, ဆီမီးသဘွယ်ဖြစ်သော ပရိယတ္တိဓမ္မစသော တရားသည်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသောကြောင့်လည်း။ ဒက္ခိဏာ၊ ကို။ ဝိသောဓေတိ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဂ္ဂေါ၊ နတ်လူတို့ထက်မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကန္တဥဇုဒိဋ္ဌိတောပိ၊ စင်စစ်ဖြောင့်မှန်သောအယူရှိသောကြောင့်လည်း။ ဒက္ခိဏာ၊ ကို။ ဝိသောဓေတိ၊ ၏။ ဥပေါသထသမာဒါနတောပိ၊ ရဟန်းကောင်းတို့နည်းတူ ဥပုသ်ယူတတ်ဆောက်တည်တတ်သောကြောင့်လည်း။ ဒက္ခိဏာ၊ ကို။ ဝိသောဓေတိ၊ ၏။ (ဤကား မိလိန္ဒပဉှာဂဏ္ဌိပဗ္ဗအနက်)။

ဤ၌“ဒသဟိ ကာရဏေဟိ ဥတ္တရိ” ဆိုသော်လည်း ဆယ်ပါးသော အကြောင်း အားလုံးပြည့်စုံမှသာ မဟုတ်၊ ၎င်းဆယ်ပါးတို့တွင် တပါးပါးသော အကြောင်းကြောင့်ပင် လူ့ဒသီလထက်သာလွန်၍ ရဟန်းဒသီလသည် ဒါယကာတို့၏ အလှူရေစက်ကို သုတ်သင်နိုင်၏ဟူသော အနက်ကိုပြခြင်းငှါ “အဝဇ္ဇကဝစဓာရဏာတောပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ” စသည်ဖြင့် တပါးတပါးသော ကာရဏာ၏ အဆုံး၌ “ဝိသောဓေတိ” ကြိယာပုဒ် ချပ်၍ ချပ်၍ အသီးအသီး ပြဆိုသည်မှတ်၊ ၎င်းဆယ်ပါးသောအကြောင်း ဂုဏ်ရှိသည်ကို ရည်ရော်အောက်မေ့၍ လှူဒါန်းနိုင်မှသာ ဒက္ခိဏာကို သုတ်သင်နိုင်မည်။

ပုဂ္ဂိုလ်ခြဗ်ကိုလှူဒါန်းရာ၌ကား မသုတ်သင်နိုင်ရာဟူ၍လည်း ယုံမှားသံသယမရှိအပ်၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား“အဝဇ္ဇကဝစဓာရဏန္တိ သမနုဿရိတွာ ဒါတုံ သက္ကောန္တိ ဿ”စသည်မဆိုမူ၍ “အဝဇ္ဇကဝစဓာရဏာတော” စသည်ဖြင့် ဟိတ်၏အဖြစ်ဖြင့်သာ ဆိုခြင်းကြောင့်တည်း။

နောင် သာသနာတော် ကွယ်ပြီးသည့်နောက် လိင်္ဂသာသနာသို့ ရောက်သောအခါ ကာသာဝကဏ္ဍဒသီလကိုသာ ရည်၍ နာဂသိန်မထေရ် ဟောတော်မူလေသလော ဟူ၍လည်း မတွေးတောအပ်၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား“ဘဝိဿန္တိ ခေါ ပန မဟာရာဇ အနာဂတမဒ္ဓါနံ” စသည်ဖြင့် မဆိုမူ၍ “ဣမေ မဟာရာဇ သမဏဒသီလော”ဟု သာမညသာ ဆိုခြင်းကြောင့်တည်း။

ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးသော ပါရာဇိကမရောက်သေးသော ဒုသိတသီလသည်လည်း ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟု ဝိမတိဋီကာလာသောကြောင့် ယင်းဒုဿီလကိုသာ ဤ၌လိုအပ်လေသလော၊ ပါရာဇိကဒုဿီလကို မလိုအပ်ခဲ့လေသလောဟူ၍လည်း တွေးတောယုံမှားမရှိအပ်၊ ပါရာဇိကဒုဿီလကိုပင် ဤ၌လိုအပ်လေသည်ဟု စင်စစ်သိအပ်၏၊အဘယ့်ကြောင့် နည်းဟူမူကား ဂုဏ်ဆယ်ပါးကိုပြရာ၌ “ဘိက္ခုသာမညံ ဥပဂတော” ဟူ၍ လာသည်ကို၎င်း၊ “သမဏ ဘဏ္ဍလိင် ဓာရဏာတော၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃ သရဏာဂမနတော” စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သောစကားအစဉ်ကို ထောက်ရှုသဖြင့်၎င်း ပါရာဇိက ဒုဿီလအဖြစ်၏ အလွန်သိသာထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

၅ဆယ်ပါးသော ဂုဏ်အကြောင်းတို့ဖြင့် လူဒုဿီလထက် ရဟန်းဒုဿီလသည် ဒါယကာတို့၏ အလှူဒါနကို သုတ်သင်နိုင်၏ ဆိုသော်လည်း မိမိဂုဏ်သတ္တိဖြင့်ပင် ဒါယကာတို့၏ ဒါနကို မဟပ္ဖလဖြစ်အောင် သုတ်သင်နိုင်ရာသည်ဟူ၍လည်း မတွေးတောသင့်၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား "ယော သီလဝါ ဒုဿီလေသု"အစရှိသော ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်ပါဠိ "ဒါယကတော ဝိသုဇ္ဈတိပက္ခ"ကို သာဓကဆောင်သောကြောင့်တည်း။

ထို့ကြောင့် ရဟန်းဒုဿီလသည် ဆယ်ပါးသော အကြောင်းဂုဏ်တို့ကြောင့် လူဒုဿီလထက် သာလွန်သည်ဖြစ်၍ ဒါယကာတို့၏ အလှူဒါနကို သုတ်သင်နိုင်၏ဟု ဆိုသော်လည်း အလှူပေးသူဒါယကာက ကံ, ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နေရာကျ လှူဒါန်းတတ်သော သီလဝါဒါယကာ ဖြစ်ပါမှလည်း အကျိုးမဟပ္ဖလဖြစ်နိုင်မည်မှတ်၊ အကယ်စင်စစ် အလှူပေးသူဒါယကာ သီလဝါဖြစ်၍ ကံ, ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြူစင်စွာသော သဒ္ဓါစိတ်ဖြင့် လှူဒါန်းနိုင်လျှင်လည်း ပါရာဇိကကျ ရဟန်းဒုဿီလကိုပင် လှူသော်လည်း "ဒါယကတော ဝိသုဇ္ဈတိ"အရ အကျိုးမဟပ္ဖလပင် ဖြစ်သေး၏၊ ပါရာဇိကမကျသေးသော အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ကား ပဂေဝ ဟု သန္နိဋ္ဌာန်ကျ မှတ်အပ်ပေ၏။

ယင်းသို့ဖြစ်သည်ရှိသော် ၎င်းရဟန်းအလဇ္ဇီ ဒုဿီလသည် ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်အလာ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် တကျိပ်လေးယောက်တို့၌ အကျုံးဝင်နိုင်ပါမည်လော ဟူ၍လည်း မတွေးတော မယုံမှားအပ်၊ ယခင်မိလိန္ဒပဉှာသာဓကပါဌ်ဖြင့် အန္တိမသမဏဒုဿီလ၏ ပုဂ္ဂလိကအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အရာ၌ ဝင်သည့်အဖြစ်၊ ၎င်းသာဓကပါဌ်ကို ထောက်သဖြင့်လည်း ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိ လေးပါးအရာဝယ် လာသော ဒုဿီလ၏ သမဏဒုဿီလလည်း ဖြစ်သင့်သည့်အဖြစ်၊ ယင်းသို့ ဖြစ်သဖြင့်လည်း ယင်းစကားနှင့်တစပ်တည်းလာသော "စုဒ္ဒသခေါ ပနာနန္ဒ"စသော ရှေးဝါကျစကား၌လည်း အန္တိမ သမဏဒုဿီလ၏ ပုဂ္ဂလိက အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အရာ၌ ပါဝင်သင့်သည့်အဖြစ်၊ ၎င်းအန္တိမ ပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အရာ၌ ဝင်သင့်သော အကြောင်းကို ထောက်သဖြင့်လည်း အန္တိမသို့ မရောက်သေး

သော ဂရုကာပန္န သီလဝိပတ္တိ, အာစာရ ဝိပတ္တိ ပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်း သည်လည်း အလျှုခံတကျိပ်လေးတွင် ဝင်သင့်သည့်အဖြစ်ကို ကေန်သိအပ်၏ မှတ်လေ၊

ယင်းသို့ဖြစ်သည်ရှိသော် ၎င်းရဟန်း ဒုဿီလသည် အလျှုခံပုဂ္ဂိုလ် တကျိပ်လေးယောက်တို့တွင် အဘယ်၌ ဝင်သင့်ပါသနည်း ဟူငြားအံ့၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယသရဏဂုံမျှရှိသေးသော ရဟန်းဒုဿီလသည် "ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃ သရဏဂမနတောပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ" ဟူသော မိလိန္ဒ ပဥ္စာပါဠိဖြင့်ပင်လျှင် သောတာပတ္တိဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နသရဏဂတဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်၌ ဝင်သင့်သည်၏အဖြစ်သည် ထင်ရှား လေပြီ မှတ်။

"သောတာပတ္တိဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နောတိ ဧတ္ထ-ဟေဋ္ဌိမကောဋိယာတိ သရဏဂတောပိ ဥပါသကော သော-တာပတ္တိ ဖလသစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နောနာမ"-

ဟူသော ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ် အဋ္ဌကထာကိုရင်း၊

"သရဏဂမနတော ဟိ ပဋ္ဌာယ သောတာပတ္တိ ဖလ-သစ္ဆိကိရိယာယ ပဋိပန္နောနာမ"-

ဟူသော မူလပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာကိုရင်း ထောက်သဖြင့်လည်း ယင်းသမဏဒုဿီလ၏ သရဏဂတပုဂ္ဂိုလ်တွင်း၌ သွင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်သည် သိသာထင်ရှား၏၊ ပါရာဇိကသို့ ရောက်ပြီးသည့်နောက် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအဖြစ်သို့ မရောက်သေးမြှောကာလပတ်လုံး သရဏဂုံ မပျက်သင့်သေး သော ယုတ္တိကိုထောက်သဖြင့်လည်း ၎င်းအနက်သည် သိသာထင်ရှား သလျှင်ကတည်း၊ အကယ်၍ ရဟန်းဒုဿီလသည် သရဏဂတဒုဿီလ အလျှုခံပုဂ္ဂိုလ် အရာ၌ပင် မဝင်သင့်-ဆိုချေသည်ရှိသော် "ဗုဒ္ဓ ဓမ္မ သံဃ သရဏဂမနတောပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ" ဟူသော ယခင် မိလိန္ဒ ပဥ္စာရဟန္တာစကားကို ပယ်ရှားရာရောက်ခဲ့တော့မည် ဧကန်မှတ်အပ်၏။

ဧဝံ ဟောတု၊ ပါရာဇိက မကျသေးသော ဘိက္ခုအလဇ္ဇီကို အဘယ် အလျှုခံပုဂ္ဂိုလ်အရာ၌ သွင်းအပ်သနည်းဟူငြားအံ့။

"ဥပသမ္ပန္နံ ဘိက္ခုနော တတော ဥတ္တရိ၊ ဥပသမ္ပန္နဿေဝ ဝဋ္ဋံသမ္ပန္နဿ ဘိက္ခုနော တတော ဥတ္တရိ"-

ဟူ၍လာသော အဋ္ဌကထာပါဠိတို့၌ ပါရာဇိက မရောက်သေးသော လဇ္ဇီ,အလဇ္ဇီ ရဟန်းဟူသမျှသည် ဝင်၏မှတ်၊ ထိုပါဠိ နှစ်ရပ်တို့တွင်—"ဥပသမ္ပန္နဿ ဘိက္ခုနော" ဟူသော ရှေ့ပါဠိဖြင့် ဂေါဗလိဗဒ္ဒနည်းအားဖြင့် နောက် "ဥပသမ္ပန္နေဿဝ ဝတ္တ သမ္ပန္နဿ"ပုဒ်၏အနက်ကို ချန်၍ ဝတ်နှင့်မပြည့်စုံသော ရဟန်းကိုသာ ယူအပ်၏၊ ဝတ်နှင့်မပြည့်စုံသော ရဟန်းဟူကလည်း—

"ဝတ္တံ အပရိပူရေန္တော သီလမ္ပိ န ပရိပူရတိ"—

ဟူသောပါဠိတော်နှင့်အညီ စုဒ္ဒသခန္ဓကဝတ်, အသီတိမဟာဝတ်, ပါရိဝါသိက ရဟန်း စသည်တို့ ဖြည့်ကျင့်အပ်သော အဋ္ဌာရသဝတ် စသည်တို့ကို ဖြည့်ကျင့်လေ့မရှိလျှင် ဤမှတပါးသော သိက္ခာပုဒ်တော်တို့ကိုလည်း အလွန့်ရှိသေစွာ ဖြည့်ကျင့်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ရကား သီလနှင့် ပြည့်စုံတော့မည် မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် ယင်း "ဥပသမ္ပန္နဿ ဘိက္ခုနော"ဟူသော ရှေ့ပါဠိဖြင့် လဇ္ဇီသီလသမ္ပန္န မဟုတ်သော ပါရာဇိကမရောက်သော ဘိက္ခုဟူသမျှကိုပြအပ်၏၊ နောက်"ဥပသမ္ပန္နေဿဝ ဝတ္တသမ္ပန္နဿ"ဟူသောပါဠိဖြင့် စေတိယင်္ဂဏ, ဗောဓိယင်္ဂဏ စသော ဝတ်, စုဒ္ဒသခန္ဓကဝတ်, အသီတိမဟာဝတ်, အဋ္ဌာရသဝတ် စသော ဝတ်ကြီး,ဝတ်ငယ် အသွယ်သွယ်တို့၌ အလေးဂရုပြု၍ ဖြည့်ကျင့်လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ယူအပ်၏၊ ဤကဲ့သို့သော ဝတ်ကြီး,ဝတ်ငယ်တို့၌ အလေးတမူ ပြုလေ့ရှိသောသူ ဟူကလည်း ဤမှတပါးသော သိက္ခာပုဒ်တော်များကိုလည်း စင်စစ် အလေးပြုတော့မည် ဧကန်ဖြစ်၍ ယင်း "သမ္ပန္နေဿဝ ဝတ္တသမ္ပန္နဿ" ဟူသော နောက်ပါဠိဖြင့် လဇ္ဇီသီလဝန္တသိက္ခာကာမ ပုဂ္ဂလဝိသေသကို ပြအပ်၏ မှတ်။

ဤမျှလောက်သောစကားအစဉ်ဖြင့် အလှူပေးသောဒါယကာ သီလဝါဖြစ်၍ ကံ,ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သဖြင့် စင်ကြယ်စွာသောစိတ်ထားနှင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လှူဒါန်းနိုင်လျှင် ပါရာဇိက ဒုဿီလကိုပင် လှူဒါန်းရာ၌လည်း "ဒါယကတော ဝိသုဇ္ဈတိ"အရ အကျိုး မဟာပ္ဖလ၊ အလှူပေး, အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ပါးလုံး ဒုဿီလဖြစ်လျှင် "ဥဘတော နော ဝိသုဇ္ဈတိ"အရ အကျိုး အဝိပုလအပ္ပကသာ တည်းဟူသောအနက်ကို မိလိန္ဒပဉှာ, ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ် ပါဠိတော်လာတိုင်း ဆိုအပ် ဆုံးဖြတ်အပ်သတည်း။

ထိုမှတပါး ယင်းသို့သော အလဇ္ဇီဒုဿီလသည် ရဟန်းသံဃာ မမည်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ကဲ့ရဲ့ပုတ်ခတ် ပြောဆိုသော်လည်း အပြစ်မရှိမှတ် ထင်ကြသော သူတို့အား သနားချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား ယင်း ဝိနိစ္ဆယတည်း။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ပါရာဇိက ရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း အကြင်ရွှေလောက် မိမိ၏ရဟန်းအဖြစ်ကို ဝန်ခံခြင်းကို မစွန့်သေး၊ ထိုရွှေလောက် ရဟန်းသံဃာ သာမန်အဖြစ်သို့ပင် သဂြိုဟ် ရေတွက် အပ်၏၊ ထိုပါရာဇိက ဒုဿီလတို့၌ပင် သံဃာကို ရည်ညွှန်း၍ လှူဒါန်း နိုင်သည့်အခါ သံဃဂတ ဒါနမြောက်သေး၏ဟူ၍ ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာ၌ မိန့်အပ်၏၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ထို ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌–

"ဒုဿီလာ ဟိ လိင်္ဂဂဟဏတော ပဋ္ဌာယ။ ပ။ ယာဝ ဘိက္ခု ပဋိညာ အနုဝတ္တတိ၊ တာဝ ဘိက္ခုယေဝ။ တေဟိ စ ပရိဘောဂေါ အလဇ္ဇီပရိဘောဂေါ၊ တေသု ဘိက္ခုသံဃံ ဥဒ္ဒိဿ ဒါနံ သံဃ ဂတ ဒက္ခိဏာနာမ"–

ဟူ၍ မိန့်အပ်လေပြီ၊ ယခင် မိလိန္ဒပဉှာ၌လည်း–

"သမဏဒုဿီလော ဟိ မဟာရာဇ ဘိက္ခုသာမညံ ဥပ ဂတော"–

ဟူ၍၎င်း၊

"သံဃံသမယသမနုပဝိဋ္ဌတောပိ ဒက္ခိဏံ ဝိသောဓေတိ"–

စသည်ဖြင့်၎င်း မိန့်အပ်လေပြီ၊ ဤသို့လျှင် ပါရာဇိက ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ် ပင်သံဃာမှုချ မမည်သော်လည်း ရဟန်းသာမည်သို့၎င်း,သံဃာသာမည သို့၎င်း သွင်း၍ရေတွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ကျမ်းခိုင်အမှန်တိုက်ရိုက် လာသည်ကို ထောက်သဖြင့် ပါရာဇိကသို့ မရောက်သေးသော အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းသည်မူကား ကေန္တ ရဟန်းစင်စစ် မည်သည်၏အဖြစ်၊ သံဃာစင်စစ်မည်သည်၏အဖြစ်၊ ထိုအလဇ္ဇီသံဃာ အပေါင်းသည် ပါရာ ဇိကသို့ မရောက်မချင်း ချင်းတို့ချင်းစည်းဝေး၍ သိမ်သမုတ်ခြင်းအမှု, ပဉ္စင်းခံခြင်းအမှု စသည်ကို ကောင်းစွာ ပြုစုရွက်ဆောင်ကြလျှင် ထို သိမ သမ္မုတိကံ, ဥပသမ္ပဒကံ စသည်တို့သည် ကေန် အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဤမျှကလောက် သံဃာကြီးတို့ကို ပြီးစီးအောင် ရွက်ဆောင်နိုင်သေးသော ပါရာဇိကသို့ မရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ထိုထိုကဲ့ရဲ့လိုသော စိတ်ထားနှင့် ဤအလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ရဟန်းသံဃာမမည်၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ကံ,ကံ၏ အကျိုးကိုယုံကြည်၍ စင်ကြယ်စွာသော စိတ်ထားနှင့် လှူဒါန်းသော်လည်း ကုသိုလ်အကျိုးမရ၊ ၎င်း အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရှိခိုးဝပ်ချခြင်းကိုမျှ မပြုအပ်ဟု ပုတ်ခတ်ပြောဆို ထိုထိုဂရဟိတ စကားဖြင့် ပြစ်မှားကြသော သူတို့သည် ပါရာဇိကသည့် လေးပါး, နှစ်ဆဲ့လေးပါး ထက် အလွန်ရှိသေးသကဲ့သို့ "စတ္တာရော ပါရာဇိကာ၊ စတုဝီသတိပါရာဇိကာ"ဟူသော ပါဠိမောက် ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာတို့ကို ပယ်ရှားဘိသည့်အလား ပါရာဇိကမရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကိုပင် ပါရာဇိကနှင့် စွပ်စွဲဘိသည့်အသွင် ရဟန်း သံဃာတော်တို့ကို ပြစ်မှားပုတ်ခတ်မိသဖြင့် သံသရာဝန် အလွန်လေးကြလိမ့်မည် ဧကန် အမှန် စင်စစ်မှတ်ကြရမည်။

"အဋ္ဌဟိ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတံ ဘိက္ခုံ အာကင်္ခမာနာ ဥပါသကာ အပ္ပသာဒံ ပဝေဒေယျုံ။ ကတမေဟိ အဋ္ဌဟိ။ ဂိဟီနံ အလာဘာယ ပရိသက္ကတိ၊ ဂိဟီနံ အနတ္ထာယ ပရိသက္ကတိ၊ ဂိဟီနံ အဝါသာယ ပရိသက္ကတိ၊ ဂိဟီနံ အက္ကောသတိ ပရိဘာသတိ၊ ဂိဟီ ဂိဟီဟိ ဘေဒေတိ၊ ဗုဒ္ဓဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ ဓမ္မဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ။ သံဃဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ အဂေါစရေ စ နံ ပဿန္တိ။ ဣမေဟိ။ လ။ အပ္ပသာဒံ ပဝေဒေယျုံ။ အပ္ပသာဒံ ပဝေဒေန္တေန ပန အာသနာ န ဝုဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ န ဝန္ဒိတဗ္ဗံ၊ န အဉ္ဇလိ ကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ၊ န ဒေယျဓမ္မော ဒါတဗ္ဗော"—

ဟူသော အင်္ဂုတ္တရ ပါဠိ,အဋ္ဌကထာ လာသည့်အတိုင်း—

(၁) လူတို့အား လာဘ်မရအောင် အားထုတ်ခြင်း၊

(၂) အကျိုးစီးပွားပျက်စီးအောင် ပြုလုပ်ခြင်း၊

(၃) လူတို့အား ဆဲရေးခြင်း၊

(၄) လူနှင့်လူချင်းကွဲပြားအောင်ပြုခြင်း၊

(၅) ဘုရားကျေးဇူးမဲ့ကို ဆိုခြင်း၊

(၆) တရားကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုခြင်း၊

(၇) သံဃာတော် ကျေးဇူးမဲ့ကိုဆိုခြင်း၊
(၈) ဝေသိယာဂေါစရ စသော အဂေါစရတို့၌ သွားလာ ထင်မြင်ခြင်း—

ဟူသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား သာ ဒါယကာတို့ ရှိမခိုးခြင်း, တစုံတခု လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို မလှူဒါန်းခြင်း စသော အပ္ပသာဒ အမှုကို ပြုလိုလျှင်သာ ပြုထိုက်သည်ဟူ၍ ဟောတော်မူသည်၊ ယင်းသို့ ဟောတော်မူခြင်းသည်လည်း ပြစ်မှားလိုသော စိတ်မထင် စင်ကြယ်သောစိတ်ထားနှင့် ပြုနိုင်မည့်အရာကို ရည်၍ ဟောတော်မူသည် မှတ်ကြရမည်၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား ပြစ်မှားခြင်း ဒေါသ အကုသိုလ်အရာကို ဘုရားရှင် တိုက်တွန်း ခွင့်ပြုတော်မူမည် မဟုတ်သောကြောင့်တည်း။

ထိုသို့ လူတို့အား လပ်မရအောင် အားထုတ်ခြင်း အစရှိသော အင်္ဂါ ရှစ်ပါးတို့နှင့် မပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပင် ဖြစ်သော်လည်း ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနေရာမှ မထခြင်း, ရှိမခိုးခြင်းစသော အပ္ပသာဒ အမှုကို ဒါယကာတို့က မပြုသင့်,မပြုထိုက်၊ နေရာမှထခြင်း, ရှိခိုး ဝပ်ချခြင်းစသော ပသာဒအမှုကိုသာ စင်စစ် ပြုသင့် ပြုထိုက်၏၊ ထို့ကြောင့် ဋ္ဌင်း အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် သုတ္တပက္ခ၌—

“အဋ္ဌဟိ ဘိက္ခဝေ အင်္ဂေဟိ သမန္နာဂတံ ဘိက္ခုံ အာကင်္ခမာနာ ဥပါသကာ ပသာဒံ ပဝေဒေယျုံ။ န ဂိဟီနံ အလာဘာယ ပရိသက္ကတိ၊ န ဂိဟီနံ အနတ္ထာယ ပရိသက္ကတိ၊ န ဂိဟီနံ အက္ကောသတိ ပရိဘာသတိ၊န ဂိဟီ ဂိဟီဟိ ဘေဒေတိ၊ န ဗုဒ္ဓဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ န ဓမ္မဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ န သံဃဿ အဝဏ္ဏံ ဘာသတိ၊ န စ အဂေါစရေ နံ ပဿန္တိ၊ ဣမေဟိ။ပေ။ပသာဒံ ပဝေဒေယျုံ”—

ဟူ၍ ဟောတော်မူသည်။

ထိုသို့ ပါရာဇိကမရောက်သေးသော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဒါယကာလူတို့က အရှိအသေပြုထိုက်, ရှိခိုးထိုက်သေးသည်ကို မဆိုထားဘိ၊ ရဟန်းချင်းပင်ဖြစ်သော်လည်း သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ်, ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း တန်နက်, တနာရီစသည်ဖြင့် မိမိထက်သိက္ခာကြီးမှု ရှိခိုးခြင်းကိုပြုအပ်၏ဟုသိရာ၏၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း

ဟူမူကား ရှိမခိုးထိုက်သော အဝန္ဒိယပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ် သာ မာန်မဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဥက္ခိတ္တက အလဇ္ဇီ, နာနာသံဝါသက အလဇ္ဇီ, ပရိဝါသ်မာနတ်ကျင့်ဆဲဖြစ်သော ဂရုကဋ္ဌ စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာလျှင် အဝန္ဒိယအဖြစ်၌ ထုတ်ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အလဇ္ဇီသာမန်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အဝန္ဒိယ ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်၌ မထုတ်ဆိုအပ်၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဝါ-ထို့ကြောင့် မဟုတ်လော–

"ဒသိမေ ဘိက္ခဝေ အဝန္ဒိယာ။ ပုရေ ဥပသမ္ပန္နေန ပစ္ဆာ-ဥပသမ္ပန္နော အဝန္ဒိယော၊ အနုပသမ္ပန္နော အဝန္ဒိယော၊ နာ-နာသံဝါသကော ဝုဍ္ဎတရော အဓမ္မဝါဒီ အဝန္ဒိယော၊ မာတု-ဂါမော အဝန္ဒိယော၊ ပဏ္ဍကော အဝန္ဒိယော၊ ပါရိဝါသိကော အဝန္ဒိယော၊ မူလာယပဋိကဿနာရဟော အဝန္ဒိယော၊ မာ-နတ္တာရဟော အဝန္ဒိယော၊ မာနတ္တစာရော အဝန္ဒိယော၊ အဗ္ဘာ-နာရဟော အဝန္ဒိယော။ ဣမေ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဒသ အဝန္ဒိ-ယာ"–

စသည်ဖြင့်သာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ အလဇ္ဇီ အဝန္ဒိယောဟူ၍ကား ဟောတော်မမူအပ်၊ ထို့ကြောင့် အန္တိမသို့မရောက်သေးသော ပုဂ္ဂိုလ် များကို အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း သီတင်းငယ် ဖြစ်သော ရဟန္တာအရှင်က တနေ့တရက်, တနံနက်, တနာရီမျှ အလဇ္ဇီအောက် ငယ်လျှင် ထို ရဟန္တာအရှင်ကပင် ရှိခိုးရသေး၏၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကြသူ ရှင်, လူ, ရဟန်းတို့ကမူကား ပဝေဝ၊ ရှိခိုးကောင်းသည်သာတည်း ဟု မှတ်အပ်၏။

ထို အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အလဇ္ဇီပဂ္ဂဟ စိတ်မထင် စင်ကြယ်သော စိတ်ထားနှင့် မင်္ဂလိနိဗ္ဗာန်ကို လိုလားတောင့်တ၍ ရှိခိုးဝပ်ချ အဥ္စလိကမ္မကို ပြုထိုက်သည် စင်စစ်ဖြစ်၏ဟူ၍မှတ်၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ထို ပါရာဇိကသို့မရောက်အောင် အားထုတ်၍ ကျင့်ဆောင်ခြင်းအကျင့်သည် ထင်ရှားတည်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး ပတိပတ္တိသာသနာတော် ကွယ် သည်မမည်သေးဟု အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသောကြောင့် ယင်း ပတိပတ္တိရှိ သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရှိခိုးပူဇော်သောသူတို့မှာ အကျိုးနိရတ္ထက မဖြစ် သင့်သည်ကို သိအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ၌–

"ပတိပတ္တိအန္တရဓာနံ နာမ ဈာနဝိပဿနာမဂ္ဂဖလာနိ နိဗ္ဗတ္တေတုံ အသက္ကောန္တာ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလမတ္တံ ရက္ခန္တိ။လ။ ဣဒံ ပတိပတ္တိအန္တရဓာနံ နာမ"–

ဟု မိန့်အပ်ပြီ။

ပတိပတ္တိအန္တရဓာနံနာမ၊ ပတိပတ္တိသာသနာတော် ကွယ်ခြင်းမည်သည်ကား။ ဈာနဝိပဿနာ မဂ္ဂဖလာနိ၊ ဈာန်, ဝိပဿနာ,မဂ်,ဖိုလ်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကြကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလမတ္တံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလမျှကို။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏။ ကာလေ၊ကာလသည်။ ဂစ္ဆန္တေ၊ ရွေ့လျောဆုတ်သွားသည်ရှိသော်။ သီလံ၊ သီလကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်ကို။ ကတွာ၊ပြု၍။ ပဓာနဥ္စ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း။ အနုယုဉ္ဇမာနာပိ၊အားထုတ်ကြကုန်သော်လည်း။ မဂ္ဂံဝါ၊ မဂ်ကိုငှင်း။ ဖလံဝါ၊ ဖိုလ်ကိုငှင်း။ သစ္ဆိကာတုံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ အသမတ္ထာ၊ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒါနိ-ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အရိယဓမ္မပ္ပတိဝေဓော၊ မြတ်သော အရိယမဂ်ဖိုလ်တရားကို ထိုးထွင်း၍သိနိုင်ခြင်း ရနိုင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓေါသာနံ၊ ဝန်ချခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍။ ကောသဇ္ဇဗဟုလာ၊ ပျင်းရိခြင်းများကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညေ၊ တပါးကုန်သော အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ န စောဒေန္တိ၊ မစောဒနာကြကုန်။ နသာရေန္တိ၊ သတိမပေးကြကုန်။ အကုက္ကုစ္စကာ၊ ကုက္ကုစ္စကင်း ပေါ့ဖျင်းကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ ငယ်ငယ်နှောင်းနှောင်းသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ မဒ္ဒန္တိ၊ ကျော်နင်းကုန်၏။ ကာလေ၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားပြန်သည်ရှိသော်။ ပါစိတ္တိယာနိ၊ ပါစိတ်အာပတ်တို့သို့ငှင်း။ထုလ္လစ္စယာနိ၊ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်တို့သို့ငှင်း။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုမှနောက်၌၊ ဂရုကာပတ္တိံ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါရာဇိကမတ္တမေဝ၊ ပါရာဇိကလေးပါးမျှသည်သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပါရာဇိကာနိ၊ တို့ကို။ ရက္ခန္တာနံ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သောရဟန်းတို့၏။ သဘောပိ၊ အရာသည်ငှင်း။ သဟဿောပိ၊ အထောင်သည်ငှင်း။ ဓရမာနေ၊ ထင်ရှားရှိသေးသည်ရှိသော်။ ပတိပတ္တိအန္တရဓာနံနာမ၊ ပတိပတ္တိသာသနာတော်၏ ကွယ်ပျောက်ခြင်းမည်သည်။

နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ ပစ္ဆိမကာသ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ပါရာဇိကလေးပါးမျှရှိသော ရဟန်း၏။ သီလဘေဒေနဝါ၊ ပါရာဇိကသို့ ရောက် သီလကျိုးပေါက်ပျက်စီးခြင်းဖြင့်ရင်း။ ဇီဝိတက္ခယေနဝါ၊ အသက်ကုန်သဖြင့်ရင်း၊ အန္တရဟိတာ၊ ပတိပတ္တိ အကျင့်ကွယ်လေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဣဒံ၊ ဤပါရာဇိကလေးပါး အကျင့်မျှမရှိသည်တိုင်အောင် ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ ပတိပတ္တိ အန္တရဓာနံနာမ၊ အလုံးစုံ ပတိပတ္တိ သာသနာ ကွယ်သည် မည်၏။ ။(ဤကားအနက်)။

ဤမျှလောက်သော စကားအစဉ်ကား အလဇ္ဇီဒုဿီလတို့ကို လှူဒါန်းရာ၌ အလှူပေးဒါယကာက သီလနှင့်ပင်ပြည့်စုံ၍ ယောနိသောစိတ်ထားနှင့် မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ကို လိုလားတောင်းတ၍ လှူပါသော်လည်း ကုသိုလ်မရ၊ ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရဟန်းသံဃာပင် မမည်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လူတို့ကပင် ရှိခိုးဝပ်ချ သာမိစိကမ္မကိုပြုခြင်းငှါ မထိုက်ဟူ၍ ယူမှားပုတ်ခတ်မှားသဖြင့် အပါယ်လားလတ္တံ့သည့် သတ္တဝါတို့အား သနားနှီးမြှောက်ခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့် ဤမျှလောက်စဉ် ပါရာဇိကလေးပါးပင် ရဟန်းတော်တို့၌ ထင်ရှားရှိသော်လည်း ပတိပတ္တိသာသနာ အလုံးစုံကွယ်သည် မမည်သေး၊ ထိုပါရာဇိက မကျသေးသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းသည် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း သိမ်သမုတ်ခြင်း-သီမသမ္မုတိကံ, ရဟန်းခံခြင်း- ဥပသမ္ပဒါကံ, ကထိန်ခံခြင်း-ကထိနကံ, ပရိဝါသ်မာနတ် အဗ္ဘာနကံ စသောသံဃကံတို့ကို မိမိတို့ အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ချည်းပင် ကမ္မဝါစာ ပီပြင်စွာနှင့် ကောင်းစွာရွတ်ဘတ် ရွက်ဆောင်ထိုက် ရွက်ဆောင်နိုင်သော သံဃာတော်စင်စစ်ပင် ဖြစ်ပေသေးသည်ဟု သဒ္ဓါပသန္နစိတ်ကို ဖြစ်ပွါးစေသဖြင့် ထိုအလဇ္ဇီမသူတော် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို တွေ့မြင်ရာ၌ ဒေါမနဿ အကုသိုလ်တရား မနှိပ်စက်စေရ ကုသိုလ်တရားရအောင်သာ နှလုံးထားကြနိုင်စေခြင်းငှါ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာလာတိုင်း ပြဆိုအပ်သော စကားအစဉ်မျှသာ ဖြစ်သည်။

ဤစကားအစဉ်ကို ကြား၍ သိက္ခာပုဒ် တော်များကို လေးစားမှုအလဇ္ဇီ မသူတော်သဘော ဝင်နေ့ာနှိပ်စက် အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကလည်း ယင်းစကားကို လေသအမြွက်ထောင်သဖြင့် သာသနာတော်ဘောင်၌ ပါရာဇိကမကျအောင် နေနိုင်ရုံမျှနှင့်ပင် အလဇ္ဇီအကျင့်ကိုအလို

ရှိတိုင်းကျင့်သော်လည်း မိမိတို့ကိုယ်ကို အပါယ်ဘယ ဘေးလွှတ်ကင်း လွတ်နိုင်ကြမည်ဟု မမှတ်သင့်၊ အဘယ့်ကြောင့် နည်းဟူမူကား ကဿပ ရှင်တော်ဘုရား လက်ထက်တော်၌ အလဇ္ဇီပါပဓမ္မဖြင့် နေထိုင်ကြသော ရဟန်းတို့သေသည်မှ နောက် ငရဲ, ပြိတ္တာဘုံသို့ ရောက်လေသည့် အရာ များဝယ်–

"ဧတေ ခေါ ဘိက္ခဝေ ကဿပဿ ဘဂဝတော သာသနေ ပါပ ဘိက္ခူ"–

ဟူ၍ လာသော "ပါပ ဘိက္ခူ" ဟူသည်၌ ပါရာဇိကမရောက်သေးပဲ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက သိက္ခာပုဒ်ကိုသာ လွန်ကျူးကျော်နင်းကြသော ရဟန်းတို့ ကိုသာ လိုအပ်ကုန်၏ ဟု အဋ္ဌကထာ၌ လာသောကြောင့်တည်း၊ ထို စကားသည်မှန်၏။ ထိုအဋ္ဌကထာ၌–

"ပါပဘိက္ခူတိ ဧတ္ထ အညေသု ဌာနေသု မူလစ္ဆိန္နော ပါရာ-ဇိကပ္ပတ္တော ပါပဘိက္ခူတိ ဝုစ္စတိ။ ဣဓ ပန ပါရာဇိကံ အနာ-ပန္နာပိ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကသိက္ခာပဒါနိ ဝီတိက္ကမိတွာ ဝိစရန္တာယေဝ ပါပဘိက္ခူတိ အဓိပ္ပေတာ"–

ဟူ၍ မိန့်အပ်ပြီ။

ထိုအလဇ္ဇီ ပါပပုဂ္ဂလတို့အား ဆည်းကပ်မှီဝဲ ကိုးကွယ်မိသော လူ, ရှင်, ရဟန်းတို့ကိုလည်း ဧကန်မုချ သဂ္ဂ, မောက္ခ နိဗ္ဗာန်လမ်းဝ ဖြောင့်မတ်လှပြီဟူ၍လည်း မမှတ်အပ်ကုန်၊ အဘယ့်ကြောင့် နည်းဟူမူ ကား ငါတို့ဘုရားလက်ထက်တော် အခါ ရှင်ဒေဝဒတ်ကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ် အတုလိုက်၍ ကျင့်မိတတ်ကြကုန်သော လူ,ရှင်, ရဟန်းတို့ ကဲ့သို့ရင်း၊ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ချေဖျက်ပြောဆို ထိုထိုအလဇ္ဇီအမှုကို ပြုကျင့်တတ် သော ကပိလမည်သောရဟန်းကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် အတုလိုက်၍ ပြုကျင့်တတ်ကုန်သော ရှင်, လူ, ရဟန်းတို့ကဲ့သို့ရင်း၊ ထိုအလဇ္ဇီပါပ ပုဂ္ဂလတို့ထံ အဓမ္မဝါဒ,အသဒ္ဓမ္မဿဝနကို ကြားနာရဘန်များသဖြင့် မသူတော်စိတ်ဝင်စား၍ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ အတိုင်း ကျင့်မိ လိုက်မိ မှားသည် ဖြစ်၍ မသူတော်တို့ကို မြှောက်စား၊ သူတော်စင် ရှင်,လူ,ရဟန်းများကို

ပြစ်မှားခြင်း အစရှိသော မကောင်းမှု အကုသိုလ်တရား တိုးပွါး၍ အပါယ်လားခြင်း အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌—

ယေ ခေါ ပနဿ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ အာပဇ္ဇန္တိ၊ တေသံ ဒီဃရတ္တံ အပါယဒုက္ခာဝဟနတော ဒုက္ခသမ္ဘဝေါ"—

ဟူ၍အဋ္ဌကထာ ဆရာမိန့်အပ်သတည်း၊ ထို့ကြောင့်—

"န ဘဇေ ပါပကေ မိတ္တေ၊ န ဘဇေ ပုရိသာဓမေ။
ဘဇေထ မိတ္တေ ကလျာဏေ၊ ဘဇေထ ပုရိသုတ္တမေ"။—

ဓမ္မပဒပါဠိတော်လာတိုင်း "အသေဝနာစ ဗာလာနံ"ပုဒ်အရ ဗာလအဖြစ်၌ တည်သော မိမိတို့သာလျှင် သီလသိက္ခာကို စင်ကြယ်စွာ မကျင့်ဆောင်နိုင်သည် သာမက မိမိတို့ထံ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်လာသော တပည့် ရှင်, လူ, ရဟန်းတို့အားလည်း ညဏ်မျက်စိခမှာက်မှား လေအောင် ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို လူတို့အား ရဟန်းတို့က မဟောကြားကောင်း၊ ၎င်းလူတို့လည်း အလဇ္ဇိဓမ္မနှင့်စပ်သော ဝိနည်းတရားများကို မလေ့လာ မသင်ကြား မမှတ်သားကောင်း စသည်ဖြင့်၎င်း၊ ရဟန်းတို့အကြောင်းမဲ့ နေလွဲ ကွမ်းစား, ဆေးဝါး ဆေးသောက်, အဖျော်ရည်သောက်ခြင်း၊ မြို့တွင်း ရွာတွင်း ထီး,ဘိနပ်စီးဆောင်းခြင်း၊ နံ့သင်းဆိုး, ပေါက်ပွင့်ဆိုး, ပိုး, ပိတ်နီ, သက္ကလတ်စသော မအပ်သော ဆိုးရည်ရှိသော အဝတ်သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံခြင်း၊ ကင်းသန်းကျောက်ကုန်းကဲ့သို့ အသဲနီ, အသဲနက်တပ်သော ဘိနပ်ကိုစီးခြင်း၊ ခွင့်ပြုတော်မမူအပ်သော အနနုညာတ ဒါယကာတို့အား သစ်သီးပေးခြင်း၊ ဆေးကွမ်းတည်ခြင်း၊ ထမင်းကျွေးခြင်း၊ လူတို့ချင်းကဲ့သို့ လောကဝတ် ပျူငှါပြုခြင်း၊ လူတို့ချင်းကဲ့သို့ မစင်ကြယ်သော လောကဝတ် စိတ်ထားနှင့် ဒါယကာတို့အား ပိယဝါစာပြောဆိုခြင်း၊ မစင်ကြယ်သော စိတ်ထားနှင့် ဒါယကာတို့အကြိုက် အလိုလိုက်၍ မုဂ္ဂသူပျတာ စကားကို ပြောဆိုခြင်း၊ ဒါယကာတို့အောက် မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချ၍ ရှိသေသမှု ... ကြမျတာစကားကို ပြောဆိုခြင်း၊ ဒါယကာတို့၏ သားငယ်များကို ...တိန်းပမာ ...သာစကားနှင့် ခေါ်ငင်ဘက်ပိုက် ...ိုး ချော့မော့ခြင်း ဟု ...ဆိုအပ်သော ပါရိဘဋျတာမိစ္ဆာဇီဝ အမှုကို ပြုကျင့် လွန်ကျူး

ခြင်း၊ ဘုရားရှင်လတ်ထက်တော်အခါ ကိဋာဂိရိဇနပုဒ်တွင် ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ရှင်သူယုတ်တို့ကဲ့သို့ မိမိတို့ကျောင်းတိုက်အရံထဲ၌ မာတုဂါမ, သူငယ်, ကချေသည်, ရုပ်သေးသမားစသည်တို့နှင့် ရောပြွမ်း၍ ပွဲလမ်းသဘင် ပျော်ရွှင်မြူးတူးစေခြင်း စသော ပါပဓမ္မ ပါပသမာစာရ အမှုတို့ကို မိမိတို့ ပြုကျင့်လွန်ကျူးရုံမျှသာ မက ၎င်းအမှုများသည် ဝိနည်းတတ်၍ အပ်အောင် ပြုလျှင် ပြုအပ်သည် သာတည်းဟု လေသ အမြွက်ရှာကြံ၍ ဓမ္မကို အဓမ္မ, ဝိနယကိုအဝိနယ အဓမ္မဝါဒ ပြသဟောကြားခြင်း၊ ယင်းသို့သော ပါပဓမ္မများကို စောင့်စည်း ရှောင်ကြဉ်၍ နေလေ့ရှိသော သူတော်စင် သီလဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း မိမိထံ ဆည်းကပ်လာသော ဒါယကာတို့ အထင်မှား၍ သဒ္ဓါတရား ပျက်ပြားအောင် ကြံဆောင်ပြောဆိုခြင်း စသော ပါပသမာစာရ တို့နှင့် ရောပြွမ်းသော အဓမ္မဝါဒီ အလဇ္ဇီဒုဿီလ ပါပပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပဂ္ဂဟ စိတ်မထင် စင်ကြယ်သောစိတ်ထားနှင့် မဂ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်ကို လိုလား၍ လှူဒါန်းနိုင်သောကြောင့် ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိပင်ဖြစ်သော်လည်း ထိုသို့သော အဓမ္မဝါဒီ အလဇ္ဇီပါပ ပုဂ္ဂလတို့ကို အမြတ်တနိုး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်း၎ါ စင်စစ် မပြုသင့်,မပြုထိုက်သည့်အဖြစ်ကို "န ဘဇေ ပါပကေ မိတ္တေ"စသော ပါဠိတော်ဖြင့်ပင် အထင်အရှား သိသာလှပြီ။

ယင်းသို့သော အဓမ္မဝါဒီ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ယုတ်မှန်လျှင် လှူဒါန်းသူဒါယကာတို့ စင်ကြယ်သောစိတ်ထားနှင့် နိဗ္ဗာန်တရားကိုလိုလား၍ လှူဒါန်းရာဝယ် အကယ်စင်စစ် ကုသိုလ်တရား ဖြစ်ပွါးစေကာ ယင်းသို့သော အဓမ္မဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ယုတ်တို့အား ချီးမြှောက်ခြင်း၎ါ မသင့်မလျော်၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား ထို အဓမ္မဝါဒီ အလဇ္ဇီပါပ ပုဂ္ဂလတို့အား ချီးမြှောက်ခြင်း၌ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ် အရှင်မြတ်တို့အား ချီးမြှောက် လှူဒါန်းရသည်လောက် အကျိုးမဟပ္ဖလ မဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ အဓမ္မဝါဒီ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း ထို ဒါယကာတို့၏ ထောက်ပံ့ချီးမြှင့်ခြင်းကိုစွဲ၍ အလဇ္ဇီသဟဲကို ပွါးများစေလျက် လဇ္ဇီ သူတော်ကောင်း ပရိသတ်ကို ချိုးဖဲ့နှိပ်နင်း၍ သာသနာတော်ကို ဆုတ်ယုတ်ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်စေနိုင်သောကြောင့်၎င်းတည်း၊ ထို့ကြောင့်မဟုတ်လော ဝိမတိ ဝိနောဒနီ ဋီကာ၌—

"အလဇ္ဇိမ္ဟန ဗဟုဿုတမ္ပိ သဂ်ဟံ ကာတုံ န ဝဋ္ဋတိ၊ သော ဟိ အလဇ္ဇိပရိသံ ဝဍ္ဍေတွာ လဇ္ဇိပရိသံ ဟာပေန္တော သတ္တုသာသနံ ဥဒ္ဓမ္မံ ဥဗ္ဗိနယံ ကရောတိ"–

ဟု မိန့်အပ်ပြီ၊ ၎င်းဋီကာပါဌ်လည်း ရဟန်းတို့ချင်းချင်း အလဇ္ဇီ ရဟန်းတို့အား မချီးမြှောက် မထောက်ပံ့သင့်သည်ကို လာရင်းဖြစ်သော်လည်း အဝုတ္တသိဒ္ဓိ သာမတ္ထိယ အားဖြင့်၎င်း, လက္ခဏာဟာရနေတ္တိနည်းအားဖြင့်၎င်း ဒါယကာလူတို့ကလည်း အလဇ္ဇီရဟန်းတို့ကို အားပေး အားမြှောက် မပြုအပ်, မပြုထိုက်သည်ကိုလည်း သွင်း၍ယူအပ်၏ မှတ်လေ၊ ဤအရာဝယ် ချီးမြှောက်မိသော ပဏ္ဍိတရဟန်း,ဒါယကာတို့မှာ အလဇ္ဇီပဂ္ဂဟ စိတ်မထင် စင်ကြယ်သောစိတ်ထားနှင့် လှူဒါန်း ချီးမြှောက်နိုင်သည့်အခါ အကုသိုလ်ဖြစ်မည်ကိုမဆိုထားဘိ၊ ကုသိုလ်တရားပင် ဖြစ်ပွါးစရာ ရှိသေးပါလျက် "န ဝဋ္ဋတိ"ဟု ဋီကာဆရာဆိုခြင်းသည် သမင်,သားငါးတို့ကို ကိုက်စားတတ်သော သစ်ကျားရဲအား သနားသောစိတ်ဖြင့် အစာဝအောင်ကျွေးဘိသည့်ပမာ သာသနာ့ခတ်ကိုဖျက်တတ်သော အဓမ္မဝါဒီ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အားမပေးသော်လည်း အားပေးရာရောက်သောကြောင့် မလျော် မလျောက်ပတ်၍သာ ဆိုသည်၊ ချီးမြှောက်သူ ရဟန်း,ဒါယကာတို့မှာမူကား အလဇ္ဇီ ပဂ္ဂဟ စိတ်ထားနှင့် အားပေးချီးမြှောက်မိမှသာလျှင် အကုသိုလ်ပက္ခသို့ ဝင်သည်မှတ်၊ ထို့ကြောင့်–

"သစေ ပန အလဇ္ဇီ။ပ။ သာသနံ ဩသက္ကာပေတီတိ ဇာနိတ္ဝာ ကေဝလံ ပဂ္ဂဏှိတုကာမတာယေဝ န ဝဋ္ဋတိ။ ဓမ္မဿ ပန သာသနဿ သောတူနဉ္စ အနုဂ္ဂဟတ္ထာယ ဝဋ္ဋတိ"–

ဟု ဝိနည်းဋီကာတို့၌ မိန့်အပ်ပြီ၊ ထိုသို့ အလဇ္ဇီ ပဂ္ဂဟ စိတ်မထင် စင်ကြယ်သည့်စိတ်နှင့် လှူဒါန်းရာ၌ ကုသိုလ်တရားဖြစ်ပွါးသည် ဆိုသော်လည်း သီလဝန္တတို့၌ လှူဒါန်းရသကဲ့သို့ ကုသိုလ်အကျိုး မများနိုင်သည်သာ ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် လှူဒါန်းသူ ဒါယကာတို့အား အထူး အကျိုးများစေခြင်းငှါ–

"ဝိစေယျ ဒါနံ ဒါတဗ္ဗံ၊ ယတ္ထ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ။
ဝိစေယျ ဒါနံ ဒတွာန၊ သဂ္ဂံ ဂစ္ဆန္တိ ဒါယကာ"။–

ဟု၍၎င်း၊

"ဝိစေယျ ဒါနံ သုဂတပ္ပသတ္ထံ၊
ယေ ဒက္ခိဏေယျာ ဣဓ ဇီဝလောကေ။
ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ဖလာနိ၊
ဗီဇာနိ ဝုတ္တာနိ ယထာ သုခေတ္တေ"။—

ဟူ၍၎င်း၊

"သီလဝတော ခေါ မဟာရာဇ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ၊ နော ဒုဿီလဿ"—

ဟူ၍၎င်း ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

[သံယုတ် ပါဠိတော်။]

ဤ၌ ကောင်းနိုးရာရာ အလှူဝတ္ထုကို၎င်း, သီလရှိရာ အကျိုးများရာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၎င်း ရွေးချယ်၍ လှူဒါန်းခြင်း ၂-ပါးသည် ဝိစေယျ ဒါန မည်၏ မှတ်၊ ထို့ကြောင့် သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် အဋ္ဌကထာ၌—

"ဝိစေယျဒါနန္တိ ဝိစိနိတွာ ဒိန္နဒါနံ၊ တတ္ထ ဒွေ ဝိစိနနာ ဒက္ခိဏာဝိစိနနံ ဒက္ခိဏေယျဝိစိနနဉ္စ၊ တတ္ထ လာမကလာမကေ ပစ္စယေ အပနေတွာ ပဏီတပဏီတေ ဝိစိနိတွာ တေသံ ဒါနံ ဒက္ခိဏာဝိစိနနံနာမ။ ဝိပန္နသီလေ ဠတော ဗဟိဒ္ဓါ ဆန္နဝုတိပါသဏ္ဍဘေဒေ ဝါ ဒက္ခိဏေယျေ ပဟာယ သီလာဒိဂုဏသမ္ပန္နာနံ သာသနေ ပဗ္ဗဇိတာနံ ဒါနံ ဒက္ခိဏေယျဝိစိနနံနာမ"-

ဟုမိန့်အပ်ပြီ၊ ဤမျှလောက်သော စကားအစဉ်သည် မြင်မြင်သမျှ သုသီလ,ဒုဿီလ မရွေးမချယ် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် လှူဒါန်းလေ့ရှိခြင်း သည်သာသျှင် သင့်မြတ်လှတော့သည်ဟု မှတ်ထင်တတ်သော သဒ္ဓါလွန် ၍ပညာနံ့သောသူတို့ သတိထားကြရန် စီမံရေးသားအပ်သော စကား အစဉ်တည်း။

ဤစကား အစဉ်ကိုထောက်သဖြင့် ပညာလွန်၍သဒ္ဓါနံ့သောသဘော ရှိသော သူတို့ကလည်း အလွန်ရွေးချယ်စိစစ်ခြင်းများ၍ လှူဒါန်းခြင်းဒါန ကုသိုလ်ပြုစရာ ပုဂ္ဂိုလ်အလွန်ရှားသဖြင့် ကုသိုလ်တရား နည်းပါးလျက် အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဝန်တိုပြစ်မှား မစ္ဆေရ အကုသိုလ် တရားသာလျှင် တိုးပွါး၍နေတတ်သည်များကိုလည်း သတိ ကြပ်ကြပ် ထားကြရမည်၊

အလဇ္ဇိဒုဿီလအမူအရာကို ဒိဋ္ဌ,သုတ,ပရိသင်္ကိတမရှိပဲလျက် မြင်မြင်သမျှကို အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်လေလောဟု မတွေးတောကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါလည်း—

"ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌေသု အာသင်္ကာ န ကာတဗ္ဗာ"—

ဟူ၍ ဝိနည်းဋီကာတို့၌ မိန့်အပ်ပြီ၊ ထို့ကြောင့် ရွေးချယ်လိုသောသူတို့ကလည်း ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမြင်လျှင် အလဇ္ဇီပင်လေလော တွေးတောယုံမှားသဖြင့် အရွေးအချယ် အားမကြိုးလွန်းစေပဲ ပုဂ္ဂိုလ်သာမန်မြင်သမျှကို ပင် ကြည်ညိုသဒ္ဓါ, သနားမေတ္တာမကင်းသဖြင့် အလဇ္ဇီပဂ္ဂဟစိတ်မထင်စင်ကြယ်သောစိတ်ထားနှင့် အထိုက်အလျောက် လှူဒါန်းနိုင်လေ့ရှိခြင်း၊ ယင်းသို့အဓမ္မာဒိ အလဇ္ဇီပါပ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံလည်း အမြဲမှီဝဲဆည်းကပ်လေ့မရှိ၊ လဇ္ဇီရဟန်းကောင်းတို့ထံ၌သာ အမြဲမှီဝဲဆည်းကပ်လေ့ရှိခြင်းသည်ပင်လျှင် "ဗာလာနံ အသေဝနာ မင်္ဂလာ"အရ ဘုရားအလိုတော်ကျ ပဋိပတ်, သံသရာချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းစင်စစ် ဖြစ်သည်ဟူ၍ မှတ်အပ်၏။

ဤသည်များကို နှလုံးထားကြကုန်သဖြင့် အလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အလဇ္ဇီပဂ္ဂဟစိတ်မထင် စင်ကြယ်စွာသော စိတ်ထားနှင့် လှူဒါန်းသော်လည်း ကုသိုလ်အကျိုးမရဟူ၍ မဆိုမိကြရအောင်၊ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အပေါင်းသည် သံဃာပင်မဟုတ်ဟု ပုတ်ခတ်ပြောဆိုမှား၍လည်း အပါယ်မလားကြရအောင်၊ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အလဇ္ဇီပဂ္ဂဟစိတ်ထားနှင့် အားပေး အားမြှောက် ပြုမှား၍လည်း သာသနာဆုတ်ယုတ် ပျက်ပြားကြောင်းကိုမပြုမိကြရအောင်ဝိနည်းတရားကို လူတို့မသင်မကြားကောင်း, ရဟန်းတို့ကလည်း လူတို့အား ဝိနည်းတရားကို မဟောကြား မသင်ပြကောင်းစသည်ဖြင့်လည်း အဓမ္မဝါဒ မဟောကြားမိကြရအောင်—

"န ပရေသံ ဝိလောမာနိ၊ န ပရေသံ ကတာကတံ။

အတ္တနောဝ အဝေက္ခေယျ၊ ကတာနိ အကတာနိ စ"။—

ပါဠိတော်နှင့်အညီ ရဟန်းရှင်လူသူတပါးတို့၏ အပြစ်ကိုမရှု မိမိတို့၏ အပြစ်အားဒိနဝကိုသာရှု၍ မိမိတို့ကိုယ်ကိုသာ ဘုရားရှင်အလိုတော်နေရာကျဆုံးမစောင့်ရှောက်နိုင်ကြအောင်၊ "အဋ္ဌဝါ သုဝေဝါ"သေဘေးကြီးလာမှ ကိုယ့်ါနောင်တ မရှိကြရအောင် သတိအထူး ဆောင်ကြမည့်အကြောင်း။

သည်မှတပါး ဝွမ်းအားအလျောက် အလှူဒါန ပြုကြသည့်အမှု သုမင်္ဂလအခါတို့၌လည်း အဆိပ်နှင့် ရောသောဘောဇဉ်, မစင်နှင့်ရောမွှမ်းသော ဝက်သား, ကြက်သား, အာဟာရများကို စာသောက်မိသောသူ၏ အသွင် အကုသိုလ်ဒုစရိုက် များစွာဝင်နှော၍ ကုသိုလ်ဇောနည်းပါးသဖြင့် ဒါနကုသိုလ်အကျိုးမဖွံ့ဖြိုးနိုင်စရာ အလွန်ကြောက်အပ်စွာသော ပွဲလမ်းသဘင် ပျော်ရွှင်မြူးတူး မိမိလည်းရှုးယစ်ရခြင်း၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း ရှုးယစ်စေခြင်းမကောင်းမှုတို့နှင့် ရောရှက်သောဟီနဒါနများကို မပြုမိကြရအောင် ယင်းသို့သော လောဘဘာဏှာ, အဝိဇ္ဇာမခြိုရံစေရ၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်တိဟိတ် ဥက္ကဋ္ဌဒါန ကုသိုလ်ကိုသာ ပြုမိကြရအောင် သတိအထူးဆောင်ကြရမည့်အကြောင်း။

သည်မှတပါး ဥပုသ်သီလစောင့်သုံးကြသည့်အခါ များ၌လည်း သီလညစ်နွမ်းခြင်း၏အကြောင်း မကောင်းသော နေလွဲကွမ်းစားအမှုများကို ရောဂါအန္တရာယ်အထူးမရှိလျှင် ရှောင်ကြဉ်နိုင်ကြအောင်၊ထမင်းစကား, ဟင်းစကား, စစ်မက်စကား, သူခိုးသူပျောက်စကား စသောမဂ်ဖိုလ်မှ ဟီလာတိရစ္ဆာန ကထာ, သမ္ဖပ္ပလာပစကားသာများ၍ ဂေါပါလဥပုသ်များကဲ့သို့မဖြစ်စေရ၊အလွန်စကားနည်းပါး အနိစ္စကမ္မဋ္ဌာန်းများကိုသာ များများစီးဖြန်းအားထုတ်၍ လောဘ,ဒေါသ ခြိရံခြင်းမရှိ၊ အရိယဥပုသ် မြောက်အောင် သတိဆောင်ကြရမည့်အကြောင်း။

ငါးပါးသီလများကိုလည်း ခါးဝတ်ပုဆိုးပမာ အခါမပြတ် ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်ကြမှ မနုဿတ္တဒုလ္လဘကို ကောင်းစွာလှလှ ရကျိုးနပ်ကြမည့် အကြောင်း။

ဤသို့ အရပ်ရပ်နိဗ္ဗာန်လမ်းကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီးဖြောင့်မတ်ကြစရာ ယုံးမအပ်သော တရားစကားကို အတန်တန် ကြားနာရပြီးရှိကြသည်နှင့်လျော်စွာ ဆရာဟောကြားဆုံးမအပ်သည့်အတိုင်း နှစ်ဦးလုံးပင် ကြည်လင်သဒ္ဓါ ယုံကြည်စွာ နာခံမှတ်သား ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ “အဇ္ဇာဒိ ကတွာ ပါဏုပေတံ ဝါဒန္တရ” မဖြစ်စေကြပဲ ရှုဥဂ္ဂဏ္ဍို, မဟာဂဏ္ဍိ ကွဲပြားမရှိစေရ“ယမှနောဒကေန ဂင်္ဂေါဒကံ ဝိယ သံသန္ဒန” ဖြစ်ကြရအောင် များများကြီး သတိဆောင်ကြရမည့် အကြောင်းများနှင့် ကာရုညစိတ်ထား ပေကြာဇရှာသွား တရားစည်ကြီး ရိုက်တီးအပ်သည့်

ဆရာတော်ကို ယုံကြည်ကိုးစား ဆရာဟောကြားအပ်သည့် တရားစည်သံများကို မှတ်သားနာခံ ကျင့်ကြံလိုကြသူ ဟံသာဝတီမြို့နယ်တွင်း သီတင်းသုံးနေကြသည့် တပည့်မိတ္တာ သံဃာတို့နှင့်တကွ တပည့်တကာ ဥပါသကာ, ဥပါသိကာ ဖြစ်ကြကုန်သူ လူများအပေါင်းတို့….။

နိဂုံး

သာသနာတော် ၂၄၂၀-ပြည့်နှစ်၊ သက္ကရာဇ် ၁၂၃၈-ခု၊ တန်းခူးလပြည့်ကျော် ၈-ရက်နေ့၊ ရန်ကုန်မြို့ တိကုံစေတီတော်မြတ်၏ အရှေ့ကျောင်းတော်ရာအရံအတွင်း၊ ၎င်းရန်ကုန်မြို့မှစ၍ ကြည့်မြင်တိုင်, ဗိုဇွန်ထောင် သံဃာတော်ကြီးများနှင့်တကွ အထောင်မကသော ရဟန်း,ရှင်, လူပရိသတ်တို့၏ အလယ်၌ သဒ္ဓါ ဒဿ ဂုတ္တ ဖြစ်သော သမဏာမွန် သီလဝန်တို့၏ ကြက်သရေမင်္ဂလာဩဘာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံစွာသော ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားသည် ၎င်းပရိသတ်အစည်းအဝေး၌ မိမိထက်သိက္ခာဝါကြီးကုန်သော ဆရာတော် သံဃာတော်တို့အား ရှိခိုးဝပ်တွား အသနားခံတောင်းပန်သဖြင့် အခွင့်ယူပြီးမှ ဓမ္မာသနဌာနအထူးသို့ တက်၍ မမြွက်စတောင်းသော စကားတို့ဖြင့် ဤစူဠဂဏ္ဌိ,မဟာဂဏ္ဌိတရားကို ရင်းဖျားပိုက်ကျုံး မဆုံးဖြတ်မီကပင် ပုထုဇဉ်တို့ ဂတိ, မာန, ဒေါသမဆန်ကျမ်းဂန်လာတိုင်းကိုသာ မညှာမတွယ် မကွယ်မထောင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ဆုံးဖြတ်ပါမည်ဟု ရွှေတိကုံမြတ်စွာဘုရား၌ အကြိမ်များစွာသစ္စာပန်နက်ဆိုမြွက်ခံဝန်ကြောင်းနှင့် ရဲရင့်တည်တံ့ ခိုင်ခံ့သားနား မြွက်ကြားဘွင့်လှစ်တော်မူ၍ ဆုံးဖြတ်တော်မူအပ်သော ၎င်းဓမ္မဝိနိစ္ဆယ ဩဝါဒစာတမ်းကို မလွန်မင်းသားဆရာ အကြီးတော် မောင်သံမှိုအား အစအဆုံး သိမ်းရုံးစေ့စပ် ဘတ်စေသဖြင့် ကြားနာရကုန်သော အဘိယာစက နှစ်ပက္ခသားတို့ သိခြားမမှု အယူဝါဒဒွိဟပြေကြသည်ကိုင်း၊ သည်မှတပါးလည်း ပဏ္ဏ သီလဝါရိတ္တအကျင့်ကို နေ့ညဉ့်မဘောက် စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းပါမည့်အကြောင်း၊ မသာအသုဘရှိကြသည့်အခါလည်း အသာအယာ ပတ်သာ ကြေးဝိုင်း ဆိုင်းမှစ၍ သံဝေဂကမ္မဋ္ဌာန်း လုံးလုံးကန်းအောင် ၄ါးရမ်းကြီးမှတ် မပြုလုပ်ပါမည့်အကြောင်း၊အလှူဒါနပွဲသမျှကိုလည်း လောဘ, ဒေါသ, မောဟရန်မက် နှောင့်ရှက်ရောနှောလျက် ဩမကမဖြစ်အောင် ဇာတ်များ ပေး အကများကို ပယ်ရှားတန်းဖြတ်၍ ဟုံ့ပုလ်သက်သက်

ကိုသာ အားထုတ်ပါမည့် အကြောင်းများနှင့် မြို့နေရွာသား ယောကျ်ား, မိန်းမ ၇၀၀-ကျော်တို့ ဆရာတော်ဘုရားထံ ခံဝန်လျှောက်ထားကြသည် ကိုဒင်း၊ ကြားကြားသမျှ ပရိသတ်တို့နှင့်တကွ သိကြား,ဗြဟ္မာ,သာသနာ တော်စောင့် နတ်မြတ်အပေါင်းတို့ ကောင်းချီးပေးကြစေကုန်သောဝ်။

ဟံသာဝတီ ရန်ကုန်မြို့ကြီး၌ ပျော်ပိုက်မွေ့လျော်သော သံဃာတော် များစွာ ဒါယကာ အပေါင်းတို့သည် သူတော်ကောင်း အကျင့်အနေမှာ ဝိဝါဒါဓိကရဏာဖြင့် နှစ်ကာလ မြင့်ကြာစွာ မဟာဂိုဏ်း, စူဠဂိုဏ်း ၂-ဦး အထူး ကွဲပြားကြရာ သံဃာတော်နှင့်တကွ ၂-ပက္ခသားတို့လျှောက်ထား တောင်းပန်ချက်အရ ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရား ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ် တော်မူအပ်သော—

ဓမ္မောဘာသဓိပ္ပန် စာတမ်းပြီး၏။

ဥယျောဇဉ်

သံသာရဘယဘီရုက လဇ္ဇီပေသလ သိက္ခာကာမဖြစ်၍ ဝိမုတ္တိရသ အစစ် ဓမ္မနှစ်ကို အားသစ်လိုသူ အများသူတော်တို့ အထူးနှလုံးသွင်းကြရန် သပ္ပုရိသုပနိဿယကို ရှေးဦးစွာ အမြွက်မျှ ထည့်သွင်းလိုက်ပေအံ့။

အကရောန္တောပိ စေ ပါပံ၊ ကရောန္တ မုပသေဝတိ။
သင်္ကိယော ဟောတိ ပါပသ္မိံ၊ အဝဏ္ဏော စဿ ရူဟတိ။ ။

ယာဒိသံ ကုရုတေ မိတ္တံ၊ ယာဒိသံ စုပသေဝတိ။
သော ဝေ တာဒိသကော ဟောတိ၊
သဟဝါသော ဟိ တာဒိသော။ ။

သေဝမာနော သေဝမာနံ၊ သမ္ဖုဋ္ဌော သမ္ဖုသံ ပရံ။
သရော ဒိဒ္ဓေါ ကလာပံဝ၊ အလိတ္တ မုပလိမ္ပတိ။
ဥပလေပဘယာ ဓီရော၊ နေဝ ပါပသခါ သိယာ။ ။

ပူတိမစ္ဆံ ကုသဂ္ဂေန၊ ယော နရော ဥပနယှတိ။
ကုသာပိ ပူတိ ဝါယန္တိ၊ ဧဝံ ဗာလူပသေဝနာ။ ။

တဂရဉ္စ ပလာသေန၊ ယော နရော ဥပနယှတိ။
ပတ္တာပိ သုရဘိ ဝါယန္တိ၊ ဧဝံ ဓီရူပသေဝနာ။ ။

တသ္မာ ပလာသပုဋ္ဌဿေဝ၊ ဉတွာ သမ္ပာက မတ္တနော။
အသန္တေ နုပသေဝေယျ၊ သန္တေ သေဝေယျ ပဏ္ဍိတော။
အသန္တော နိရယံ နေန္တိ၊ သန္တော ပါပေန္တိ သုဂ္ဂတိံ။ ။

ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ ပါပံ၊ ဆိုးရွားညစ်ကျု မကောင်း ကျင့်ကြံသော အမှုကို။ အကရောန္တောပိ၊ မိမိပင်မပြုသော်လည်း။ ကရောန္တံ၊ မကောင်းမှုပြုသူကို။ စေ ဥပသေဝတိ၊ အကယ်၍ မှီဝဲငြားအံ့။ သော၊ ထိုမှီဝဲတတ်သောသူသည်။ ပါပသ္မိံ၊ ဆိုးရွားညစ်ကျု မကောင်းမှု၌။ သင်္ကိယော၊ ယုံမှားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝဏ္ဏော စ၊ ကျေးဇူးမရှိခြင်းသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုမှီဝဲဆည်းကပ်သောသူအား။ ရူဟတိ၊ ရောက်၏။

ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသောသူကို၊ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ကုရုတေ၊ ပြု၏။ ယာဒိသဉ္စ၊ အကြင်သို့

သဘောရှိသော ခင်ပွန်းကိုလည်း။ ဥပသေဝတိ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်၏။ သော၊ ထိုမှီဝဲဆည်းကပ်တတ်သောသူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ တာဒိသကော၊ ထိုသူနှင့် အမှုမခြား အလားတူသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားမှန်၏။ သဟာဝါသော၊ တကွပေါင်းဘော်နေထိုင်သောသူသည်။ တာဒိသော၊ ထိုသူနှင့် ကိုယ်နှုတ်အမူ အလားတူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သေပျမာနော၊ မှီဝဲဆည်းကပ်အပ်သော သူယုတ်သည်။ သေဝမာနံ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်လာသော။ သမ္ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိချဉ်းကပ်အပ်သော သူယုတ်သည်။ သမ္ဖုသံ၊ တွေ့ထိချဉ်းကပ်လာသော။ အလိတ္တံ၊ မလိမ်းကျံအပ်သော။ ပရံ၊ သူတယူးကို။ ဥပလိမ္ပတိ၊ မကောင်းမှုဖြင့်လိမ်းကျံ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဒိဒ္ဓေါ၊ မကောင်းသောအဆိပ်ဖြင့် လူးအပ်သော။ သရော၊ မြားသည်။ ကလာပံ၊ တောင့်ကို။ ဥပလိမ္ပတိ ဣဝ၊ လိမ်းကျံသကဲ့သို့တည်း။ ဥပလေပဘယာ၊ လိမ်းကျံအံ့သည်မှကြောက်သောကြောင့်။ ဓီရော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ ပါပသခေါ၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်။ နေဝသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

ပူတိမစ္ဆံ၊ ပုပ်သောငါးကို။ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ဖြင့်။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ ဥပနယှတိ၊ ထုပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ကုသာပိ၊ ထုပ်သော သမန်းမြက်တို့သည်လည်း။ ပူတိ၊ အပုပ်အတိ။ ဝါယန္တိ၊ လှိုင်ကုန်၏။ ဗာလူပသေဝနာ၊ မိုက်သောသူလူမလိမ္မာကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤငါးပုပ်ကို သမန်းမြက်ဖြင့်ထုပ်သည်နှင့် ပမာတူ၏။

ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ တဂ္ဂရဉ္စ၊ တောင်စလပ်,စကား,စံပယ်,ချရား စသောပန်းကို။ ပလာသေန၊ ပေါက်ရွက်ဖြင့်။ ဥပနယှတိ၊ ထုပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ပတ္တာပိ၊ ထုပ်သောပေါက်ရွက်တို့သည်လည်း။ သုရဘိ၊ ကောင်းသောအနံ့အတိ။ ဝါယန္တိ၊ လှိုင်ကုန်၏။ ဓီရူပသေဝနာ၊ ပညာရှိကို ဝဲမှီဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤပန်းကောင်းကို ပေါက်ရွက်ဖြင့်ထုပ်သည် နှင့်တူ၏။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပလာသပုဋဿေဝ၊ ဖက်ထုပ်၏။ သမ္ပာကံဉတွာ၊ ကောင်းသောအနံ့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းအကျိုးကိုရသကဲ့သို့။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ သမ္ပာကံ၊ ကောင်းသောအကျိုးနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဉတွာ၊ သိ၍။ ပဏ္ဍိ

တော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အသန္တေ၊ သူတော်မဟုတ် ယုတ်သောသူတို့ကို။ နုပသေဝေယျ၊ မမှီဝဲမဆည်းကပ်ရာ။ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကိုသာလျှင်။ သေဝေယျ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ရာ၏။ အသန္တော၊ သူတော်မဟုတ် ယုတ်သောသူတို့သည်။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ နေန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သုဂတိံ၊ သုဂတိဘုံသို့။ ပါပေန္တိ၊ ရောက်စေတတ်ကုန်၏။

ဤတွင်၍ ငါးပုပ်ကို ထုပ်သောသမန်းမြက်၊ စံပယ်ချရားကိုထုပ်သောပေါက်ဖက်တို့၏ ကောင်းသောအနံ့ ,မကောင်းသော အနံ့နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကဲ့သို့ ပစ္စုပ္ပန်,သံသရာ နှစ်ဖြာသောအကျိုးတို့ကို လိုလားကြကုန်သော အမျိုးကောင်းသား အမျိုးကောင်းသမီးတို့၏သူတော်သူယုတ်တို့ကို ပညာဖြင့် နှိုင်းချိန်ရွေးချယ်၍ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် ပေါင်းသင်းရန်—

သမ္ဗုဒ္ဓိသုပန္နိသဲယ အမြွက် ပြီး၏။

ဧမ္ဗိနယာဝတာမ်း

ဇာတိ, ဇရာ, ဗျာဓိ, မရဏ, သောက, ပရိဒေဝ, ဒုက္ခ, ဒေါမနဿ, ဥပါယာသ အစရှိသော တဆဲ့တပါး သော မီးတို့ဖြင့် တညီးညီး တပြောင်ပြောင် အမြဲလောင် အပ်သည် ဖြစ်၍ မျက်စိတမှိတ် လျှပ်တပြက်မျှ သက်သာ ရာမရ သံသာရဝဋ္ဋဒုက္ခတို့ဖြင့် မပြတ်နှိပ်စက် အပ်သည် ကို မပြတ်အောက်မေ့လေ့, ဆင်ခြင်လေ့, ကြောက်ရွံ့လေ့ ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်အရှင်မြတ်တို့သည် ဤယခု ဆိုလတ္တံ့ သော သမ္မာပတိပတ်အကျင့် ဝတ်အတိုင်း ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ သဒ္ဓါကြည်လင် ရွှင်လန်းသောစိတ်ဖြင့် ကြိုး ပမ်းအားထုတ်တော် မူနိုင်ကြစေကုန်သတည်း။

၁-ရှေ့ကျောင်တိုက်သံဃာတို့ကိုဆုံးမသော နိဿယဝေါဒ

သီတင်းသုံးနေအံ့သောငှါ ဆိုက်ရောက်လာသော အာဂန္တုကပုဂ္ဂိုလ် တို့ သုံးရက်, သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် လျှောက်ထားလာမှ ဆရာမထေရ်ကြီး က ပုဂ္ဂိုလ်အင်ကိုထောက်ထား၍ သနားခွင့်ပြုလိုလျှင် ခွင့်ပြုခြင်း။ ။ခွင့် ပြုသောအခါ၌လည်း အလုံးစုံခွင့်မပြုလိုက်ပဲ ဤတိုက်တာတွင် သံဃာ ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ထံ လျှောက်ထားဦးတော့၊ ဤမျှသာခွင့်ပြုခြင်း။ ။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများထံ ကျိုးနွံစွာလျှောက်ထား၍ အခွင့်ရလျှင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တို့ထံမှ အခွင့်ရပါကြောင်းကို အထက်ဆရာကြီးထံ ပြန်လျှောက်ထားရ ခြင်း။ ။ဦးပဥ္စင်ကြီး ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံမှ အခွင့်ရလျှင် အာမခံဆရာရှာ တော့ဟု အထက်ဆရာကြီးက ခွင့်ပေးရခြင်း။ ။အာမခံဆရာရခဲ့သော် ၎င်းအာမခံ ဆရာနှင့်တကွ ဆရာကြီးထံရောက်၍ ၎င်းအာမခံဆရာက ဤပုဂ္ဂိုလ်၌ ဆိုဆုံးမရန်ရှိသမျှကို ဘုရားတပည့်တော်က ဆုံးမပါမည်၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တစုံတရာဘောက်ပြန်တိမ်းယိမ်းရှိလျှင် ဘုရားတပည့်တော်အား ထိုက်ရာဒဏ် သနားတော်မူပါဟု လျှောက်ထားဝန်ခံရခြင်း။ ။ထိုအခါ မ ထေရ်ကြီးက အာမခံတပ်, အာမခံအပ် နှစ်ရပ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ နှလုံး

သွင်းရန်, သတိထားရန်, ပြုကျင့်ရန်များကို ဟောပြော ပြသ ဆုံးမရ ခြင်း။ ။၎င်းနောက် အာမခံနှင့်တကွ တိုက်တွင်းရှိ မိမိထက်ကြီးသမျှ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံ တပါးစီစေ့အောင် နေရာကျောင်းသို့လိုက်၍ တပည့်တော် အား သနားသဖြင့် ဆိုဆုံးမတော်မူပါ၊ ဆုံးမတော်မူသမျှကို မသွေ မလှန် လိုက်နာခံပါမည်ဘုရားဟူ၍ လျှောက်ထားရခြင်း။ ။၎င်းနောက် သံဃာကြီးငယ်တို့ တကွဝတ်တက်ရာ သံဃာ့အစည်းအဝေးတွင် အစုံ အညီ ရှေးနည်းအတိုင်း မိမိအား သံဃာတော်များ မရှုံမကြောက် ဆို ဆုံးမဝံ့အောင် ကျိုးနွံစွာ ဘိတ်ကြား လျှောက်ထားရခြင်း။ ။၎င်း သံဃာတော်အလယ်တွင် အဓမ္မိယ ပစ္စည်းရှိခဲ့လျှင် ကုန်စင်အောင် စွန့် ပစ်ပြီး၍ ဘုရားတပည့်တော်၌ အကပ္ပိယ အဓမ္မိယ ပစ္စည်း အသုံးအ ဆောင် တစုံတခု မရှိ၊ စင်ကြယ်ပါကြောင်းကို ဘုရားရှင် မျက်မှောက် တော်ဝယ် သံဃာတော်တို့အလယ် လျှောက်ထားရခြင်း။ ။သူတပါး ထံမှရအပ်သော အကပ္ပိယကုလဒူသနစသည်ဖြင့်ဖြစ်သော လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ် အများ သံသယ မကင်းစအပ်သော ဆွမ်း,သင်္ကန်း ပစ္စည်းတို့ကိုလည်း သိလျက်, သံသယမကင်းပဲလျက် မသုံးဆောင်ပါ၊ ဘုရားတပည့်တော် လည်း ကုလဒူသနအမှု၊ အကြောင်းမဲ့ နေလွဲဘွမ်းစား, ဆေးဝါးဆေး သောက်, ထီးဆောင်း, ဘိနပ်စီးစသော အလဇ္ဇီဓမ္မတို့ကို မလွန်ကျူးမိ အောင် အထူးသတိပြု၍ ရှောင်ကြဉ်ပါမည်၊ ပုထုဇဉ်ဂတိအလျောက် ရှုန့်ကြမ်းသော အာပတ်ကြီးတို့၌ သတိမှောက်မှားရှိလျှင် နွံနာအောင် ဒဏ်ထမ်း၍ အာယတိ သံဝရဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ စောင့်ရှောက်ပါမည် ဘုရားဟု လျှောက်ထားဝန်ခံရခြင်း။ ။ထိုအခါ သံဃာကြီးပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဤ ယခုလျှောက်ထားဘိတ်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဤတိုက်တာ၌ သီတင်း သုံးနေခြင်းကို သဘောမတူသောပုဂ္ဂိုလ်ရှိလျှင်, မဆုံးမဝံ့ကြသောပုဂ္ဂိုလ် ရှိလျှင် မိန့်တော်မူကြ၊ သဘောတူလျှင် ဆိတ်ဆိတ်နေကြဟု ဘိတ်ကြား ရခြင်း။ ။ထို့နောက် သံဃာသဘောတူကြသည့်အခါ ဆရာကြီးထံ ဒွေမာတိကာတို့ကို ပြန်ဆိုရခြင်း။ ။ဒွေမာတိကာ ပြန်ဆိုပြီးသည့်အဆုံး၌ အာမခံနှင့်တကွ လာ၍ ဆရာမထေရ်ကြီးထံ နိဿယည်းယူရခြင်း၊ ။အာ မခံပုဂ္ဂိုလ်က နိဿယည်းဆရာတို့ ပြုကျင့်အပ်သောဝန်ကို ဘုရားတပည့် တော်က ကြောင့်ကြပြု၍ ကြည့်ရှုပြုစုပါမည် ဝန်ခံရခြင်း။ ။နိဿယည်း ဆရာ၌ပြုရသော မျက်သစ်ရေ, ဒန်ပူ ပေးခြင်းစသော ဝတ်နိဗဒ်တို့ကို

ငါ့ရှင် အလိုရှိသမျှ နေတော့၊ ငါ၌ပြုရသော ဝတ်နိဗဒ်တို့ကို ငါခွင့်လွှတ်ပါ၏ဟူ၍ ခွင့်ပြုပြီးလျှင် သင့်ရာကျောင်း၌ ကျောင်းနေပုဂ္ဂိုလ်ကြီးထံ အပ်နှံ၍ထားရခြင်း။ ။ငင်းနောက် ဉာဏ်နုလှ စာပေအားနည်းလှသောသူကို ချန်ထား၍ ညရွတ်သုတ်ကို အနက်ထင်အောင်လေ့လာ၍ ပါဠိကို နှုတ်ငုံမရမချင်း တပါးစာကို မတက်စေရ၊ ညရွတ်သုတ်စုကိုရမှ တပါးစာကိုတက်စေရခြင်း စသည်တည်း။ ။ဤကား ဤတိုက်အတွင်း သိတင်းသုံးနေလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပြုရသော ပုဗ္ဗပယောဂ အကျင့်ပတိပတ် ဥပဒေနည်းတည်း။

၂-အာမခံပုဂ္ဂိုလ် ကျင့်ရာသောဥပဒေ

မိမိ အာမခံအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌ အဝတ်အရုံတို့ကို နေရာကျနအောင် ကြောင့်ကြတခု ကြည့်ရှုပြုပြင် သွန်သင်ပြရခြင်း။ ။ဆွမ်းစားကျောင်း, ဘုရားဝတ်တက်ရာကျောင်း, စာအံ သရဇ္ဈာယ်ရာသိမ်ဘန်ဆောင်း,ဥပုသ်ပြုရာသိမ်တန်ဆောင်း အရပ်တို့၌ငင်း၊ နဝကမ္မ ပြုလုပ်ကြသည့်အခါ၌ ငင်း ကျင့်ရာသောနည်း၊ ဆရာသမား သိတင်းသုံးဘော်တို့၌ ကျင့်ရာသော နည်း စသည်တို့၌ ဆရာမထေရ်ကြီး ဆုံးမ၍ ထားအပ်သည့် အတိုင်း နေရာကျနအောင် မိမိအာမခံအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ကြောင့်ကြတခု အာရုံပြု၍ သွန်သင်ဆုံးမရခြင်း။ ။မိမိ အာမခံအပ်သောပုဂ္ဂိုလ် တစုံတခု ပြောပလောက်အောင် ဘောက်ပြန်၍ ဒဏ်ထမ်းရလျှင် အမှုအင်ကိုကြည့်၍ အာမခံတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်း ငင်းပုဂ္ဂိုလ်၏ ထက်ဝက်ဒဏ်ကို ထမ်းရခြင်း။ ။မိမိ အာမခံအပ်သောပုဂ္ဂိုလ် အရပ်တပါးထွက်ပြေးလျှင် အထက်ဆရာကြီးထံလျှောက်၍ ဒဏ်အခေါက်နှစ်ဆယ်ထမ်းရခြင်း၊ မိမိ အာမခံအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဒုဗ္ဗစသဘောထင်၍ မဆုံးမနိုင်လျှင် မထေရ်ကြီးတို့ထံပန်၍ အာမခံကို ပြန်နုတ်ရခြင်း စသည်တည်း။ ။ဤကား အာမခံတတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။

၃-အာမခံအပ်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် ကျင့်ရာသော ဥပဒေ

အာမခံဆရာ ဆုံးမသမျှကို တရားနှင့်ညီသော, မညီသော၊ သို့လော, သို့လား ဆင်ခြေမတက် သက်သက်ကျိုးနွံစွာ နာခံရခြင်း၊ ငင်းအာမခံဆရာသာ ငါ့မှာစင်စစ်ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော့သည်၊ငါ့အား သူမဆိုမဆုံးမ

ဝံ့၍ အာမခံကိုပြန်နုတ်ခဲ့သော် တစုံတယောက် အာမခံဆရာမရနိုင်ရာသည် ဖြစ်၍ ငါသွားရတော့မည် ကေန်ဖြစ်တော့သည်ဟု နှလုံးထား၍ အာမခံဆရာ၌ လွန်စွာရိုသေကျိုးနွံတုပ်ဝပ်ရခြင်း၊ ကျေးဇူးတတင် ချစ်ခင်မေတ္တာဖြင့် ရိုသေစွာ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုရခြင်း၊ အာမခံ ဆရာထံ ရံခါရံခါ သွားလာ၍ တရားဆိုးမခံရခြင်း စသည်တည်း။ ။ဤကား အာမခံအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။ ။၎င်းဝတ်နှင့်မညီ အမှတ်မဲ့ ပြုခဲ့လျှင် တိုက်အုပ်, တိုက်ကြပ်, မထေရ်ကြီးတို့က အာမခံဆရာနှင့်တကွ ဒဏ်ပေးရခြင်း၊ မထေရ်ကြီးတို့ပါ အမှတ်မဲ့နေခဲ့သော် ၎င်းအာမခံတတ်, အာမခံအပ် နှစ်ရပ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်တကွ တိုက်အုပ်, မထေရ်တို့ပါ အထက်ဆရာကြီးက ဒဏ်နှံ့နာအောင် ပေးခြင်းကို ပြုကြစတမ်း။ ။ ဤကား အာမခံအပ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဘောက်ပြန်ရာ၌ ကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။

၄-အဝတ်အရုံ၌ ကျင့်ရာသော ဥပဒေ

သင်းပိုင်ကို အလွန်ရှည်စွာ တွဲလျားချ၍ ဝတ်ခြင်း, အလွန်တိုစွာ ဝတ်ခြင်း, ဆင်နှာမောင်းကဲ့သို့ ရှေ့အစွန်းရှည်ခြင်း, ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကဲ့သို့ ရှေ့အစွန်းတိုခြင်း, ငါးမြီးကဲ့သို့ အစထွက်ခြင်း, အထက်အစကို အတွင်းသို့လိပ်၍ သွင်းသဖြင့် လူတို့ကဲ့သို့ ခါးပုံထိုး၍ဝတ်ခြင်း, ချက်ကို ဘော်၍ဝတ်ခြင်း, ပုဆိုးဝတ်သကဲ့သို့ အစကိုချည်လိမ်၍ ဝတ်ခြင်းစသော ဘောက်ပြန်သော ဝတ်ခြင်းမရှိစေရ၊ မတိုလွန်းမရှည်လွန်း သားလုံးဖုအဆုံးကို ဖုံးမိရုံမျှပြုလျက် တိမဏ္ဍလ ဝတ်နည်းကျအောင် အရိုအသေ ကောင်းမွန်စွာ အခါခပ်သိမ်းဝတ်ခြင်း၊ ကိုယ်ရုံနေ့ကိုင်သက်န်းကို သင်းပိုင်ထက် မရှည်လွန်းစေရ, တဘက်နိမ့်မြင့်မရှိစေရ ဖိုးရိုဖွားရား ဖရိုဖရဲ မရှိစေပဲ ရှေ့အစွန်း, နောက်အစွန်း နှစ်ဘက်ကို ဖုံးလွှမ်း၍ ညီညွတ်စွာ အခါခပ်သိမ်းသတိထား၍ရုံခြင်း၊ဘုရားရှိခိုးပူဇော်ရာတို့၌လက်ျာလက်ရုံးကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း,လက်ဝဲလက်ရုံးကိုဘော်ခြင်း,ရင်ကိုဘော်ခြင်းစသော ဒုပ္ပါရုပနတို့ကို မဖြစ်စေရ အခြားနေရာတို့ထက် သတိပြု၍ ဝတ်ရုံခြင်း၊ စာတက်သွားရာ,ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ သွားရာစသည်တို့၌ သွားတိုင်း, သွားတိုင်း သင်းပိုင်,ကိုယ်ဝတ်ကို ပြင်ဆင်၍ အရိုအသေ ကောင်းမွန်စွာ ဝတ်ရုံခြင်း၊ ရေချိုးရာတို့၌ ကိုယ်ရုံနှင့်တကွ မချိုးနိုင်လျှင် ထိုမှ ပြုမသွားမလာ နေရာ

မြဲတိုင်း၌သာ ထိုင်၍ချီးရခြင်း၊ နဝကမ္မအမှု စသည်ပင်ရှိသော်လည်း ကိုယ်ရုံကို မချထားပဲ အမြဲရန်း၍ရုံ၍နေခြင်း၊ ပူအိုက်သည့်အခါ သင်္ကန်း အစွန်းနှစ်ဘက်ကို ပခုံးနှစ်ဘက် လက်ဝဲ လက်ျာ သိုင်းတင်ခြင်း, လည်ပင်း ရောက်ခြင်း, ခါးပန်း၍ဝတ်ခြင်း, ရောဂါအန္တရာယ်မရှိပဲ နေပူမိုယ်းစွတ် မရှိပဲ တိုက်တာအတွင်း ထိုမှ၍မှ သင်္ကန်းကို ဦးခေါင်းခြုံ၍သွားခြင်း စသော သမဏသာရုပ္ပမရှိသော ဝတ်ရုံခြင်းတို့ကို မဖြစ်စေရ၊ ကောင်း မွန်စွာ အခါခပ်သိမ်း သတိထား၍ ဝတ်ရုံခြင်းစသည်တည်း။ ။ဤကား ဝတ်ရုံခြင်းတို့၌ ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။

၅-ဆွမ်းစားကျောင်း၌ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေ

ဆွမ်းတော်တင်ကရဒက်ခေါက်သည့်အခါ သင်းပိုင်, ကိုယ်ဝတ်တို့ကို ညီညွတ်စွာပြင်ဆင်လျက် ဆွမ်းတော်တင်ရာ ဘုရားကျောင်းသို့ မနှေး မလျင် ကောင်းမွန်စွာ သွား၍ ဘုရားရှိခိုး ဝတ်တက်ခြင်း၊ ဆွမ်းတော်ပွဲအုပ် ရောက်လာသည့်အခါ ဆွမ်းတော်, ပန်းတော်, ရေချမ်းတော် ကပ်လှူပြီး သည့်နောက် ဆွမ်းစားကရဒက် ခေါက်သည့်အခါမှ ဘုရားကျောင်းက ဆင်း၍ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ တက်ခြင်း၊ ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ တက်သည့် အခါမထေရ်ကြီးတို့ရှေ့အရှိအသေကုန်းကိုင်းညွတ်တွားလျက် သီတင်းကြီး တို့ကို မတိုးမဝှေ့ မနှေးမလျင် ကောင်းမွန်ရှိသေစွာဝင်သွား၍ မိမိနေမြဲ တိုင်း နေရာ၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေ၍ ဆွမ်းစားခြင်း၊ ဆောင့်ချောင့် ထိုင်၍ မစားရခြင်း၊ စားဘော်စားဘက် သံဃာများစွာစုံညီမှ စားရခြင်း၊ ဆွမ်းလုပ်ကို မငယ်လွန်း,မကြီးလွန်းအဝန်းညီအောင် အလွန်အားထုတ် ပြုပြင်၍ စားရခြင်း၊ ထိုမှ၍မှ များစွာမကြည့်၊ သူတပါးမျက်နှာကိုလည်း မော်၍မကြည့်၊ သပိတ်ဆွမ်းလုပ်တို့ကိုသာကြည့်၍ သေခိယ သိက္ခာပုဒ် တော်, ပဋိကူလသညာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို နှလုံးထား၍ စားခြင်း၊ ဇွန်းရှိ လျက် ဟင်းရည်ခွက်ကို လက်နှင့်နှိုက်၍မစားရခြင်း၊ ဟင်းရည် ဟင်း ဖတ် မများလွန်းစေရ အတိုင်းအရှည်နှင့်ယှဉ်၍ စားရခြင်း၊ ဆွမ်းစား ပြီးသည့်အခါ ကျယ်လောင်စွာလုပ်ဆေးခြင်း,ချွဲဟက်ခြင်း,ဆွမ်းစားပွဲအ နီး ဒန်ပူစားခြင်း,သွားကြားထိုးခြင်း, ဖုတ်သလဲမြှုမှုန်ခါတွက်ခြင်းစသော မကြည်ညိုဘွယ်ကိုမပြုမိစေခြင်း၊ မိမိအား ထိုက်လျောက်သော စားခွက်, သောက်ခွက်တို့ကို ဆေးကျော်သိမ်းဆည်းပြီးလျှင် ဆွမ်းစားကျောင်း

ပေါ်၌ အရှည်အကြာမနေ မိမိနေရာသို့ ဆင်းသွားခြင်း၊ တနေရာမှထ၍ တနေရာ၌ မစားသောက်ရခြင်း၊ သစ်သီးခဲဘွယ် ဝေဘန်သော ဖလဘာဇက, ခဇ္ဇဘာဇက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ တစုံတခုနှန်းမျှ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်မပြုခြင်း၊ ဆွမ်းလိုက်ပါလော့, ဟင်းလိုက်ပါလော့ စသည်ဖြင့် များစွာ မတောင်းမရမ်း မခေါ်မအော်ခြင်း၊ အကြောင်းထူး ဝိသေသမရှိလျှင် ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ တက်သည့်အခါမှစ၍ ဆွမ်းစားကျောင်းမှ ဆင်း၍သွားသည်တိုင်အောင် တစုံတခွန်းမျှ စကားပြောဆိုမရှိရခြင်း၊ ဆွမ်းစား ကျောင်းအုပ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ပင်သော်လည်း အာဂန္တုကိစ္စ, ပြောပလောက်သော ဂိလာနကိစ္စ, ပြောပလောက်သော သံဃကိစ္စ, တနေကုန် တညဥ့်ကုန် သွားရမည့်ကိစ္စကို ချန်ထား၍ တပါးသောကိစ္စဖြင့် ကရဒက်မခေါက်မီ ဆွမ်းချက်တဲမှ ဆွမ်းကိုမယူဆောင်စေရခြင်း၊ မိမိကိုသပိတ်ဖြင့် ပတ္တပိုဏ် စားသူကိုချန်ထား၍ ပြောပလောက်အောင် အသည်းအထန် မနာမဖျားအနည်းငယ်သောအကြောင်းများနှင့် ဆွမ်းစားကျောင်းမှ ဆွမ်းကို ယူဆောင်စေ၍ အခြားနေရာ၌ တခွဲတခြားမစားရခြင်း၊ ဤသို့စသော သံဃဝိဝါဒကင်း၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာနေရကြောင်း ကောင်းမြတ်သော အမူအကျင့်တို့ကို ပြုကျင့်ခြင်းစသည်တည်း။ ။ဤကား ဆွမ်းစားကျောင်း၌ ကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။

၆-ဘုရားဝတ်တက်ရာကျောင်း၌ ကျင့်ရာသော ဥပဒေ

ဘုရားဝတ်တက်ကရဒက်ခေါက်လျှင် မကြာလွန်းစေရ၊ ပြောပလောက်သော သံဃကိစ္စ, ဆရာကြီးကိစ္စမှတပါး မိမိကိစ္စဖြင့် ကိစ္စကြီးငယ် ရှိသေးသည်ဟု အမြွက်မပြုပဲ ဆောလျင်စွာ ဘုရားကျောင်းသို့သွားရခြင်း၊ သင်းပိုင်,ကိုယ်ဝတ်တို့ကို ရှေးအခြားနေရာထက်မက သတိထား၍ အဝန်းသုံးပါး အလွန်ညီညွတ်အောင် ဝတ်လျက် အစွန်းနှစ်ဘက်ကို မပေါ်စေရအောင် ကောင်းမွန်စွာဖုံးလွှမ်း၍ တဘက်ရှံ့ လက်ကန်တော့စမွယ်တင်၍ ငြိမ်သက်သောဣန္ဒြေဖြင့် ကောင်းမွန်ရှိသေစွာ သွားရခြင်း၊ ဘုရားကျောင်းသို့ မရောက်မီအကြား စကားအများပြောဆိုခြင်းမရှိ၊ဘုရားဂုဏ်တော်စသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စွမ်းအားရှိသမျှ နှလုံးထား၍သွားရခြင်း၊ မထေရ်ကြီးတို့ကိုတွေ့မြင်လျှင် ဘိနပ်ချွတ်ခြင်း, ရှိသေကိုင်းညွတ် တုပ်ဝပ်ခြင်း, သီတင်းကြီးတို့ကိုရှိခိုး၍ သီတင်းငယ်တို့ကို မတိုးမဓွေ မထိမခိုက်

စေရ၊ ဘုရားကျောင်း သံဃာ့အစည်းအဝေးသို့ ကောင်းမွန်စွာ ဝင်လျက် ဘုရားရှင်ကို မြင်လျှင် မြင်ချင်း လက်အုပ်ချီ၍ ရှိခိုးခြင်း ပူဇော်ခြင်း၊ ရေချမ်းတော်, ပန်းတော် ကပ်လှူပြီး ဘုရားပူဇော်ပြီးနောက် ပါတိမောက်, ညရွတ် နံနက်ရွတ်သုတ်တို့ကို အညီအညွတ်ရွတ်ရခြင်း၊ ၎င်းအခါ ပျင်းမှု ပျင်းရာမလုပ် အစွမ်းရှိသမျှ အားပါးထုတ်၍ အများနည်းတူ ကြည်ဖြူသဒ္ဓါ ကောင်းမွန်စွာရွတ်ခြင်း၊အနာရောဂါစသော အကြောင်းထူးဝိသေသရှိ၍ ဝတ်တက်ဝတ်ကပ်မလိုက်နိုင်လျှင် သင့်ရာပုဂ္ဂိုလ်အား အကြောင်းနှင့်တကွ မှာထားလိုက်ခြင်း၊ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်က သံဃထေရ်အား လျှောက်ထားခြင်း၊ မိမိအောက်အခြားမဲ့ ဝတ်တက်နေကျ ပုဂ္ဂိုလ်မပါလာလျှင် ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်က သံဃထေရ်အား လျှောက်ကြားခြင်း၊ အကြောင်းမဲ့ နေရစ်ခဲ့သော်၎င်း,အကြောင်းထူးရှိသော်လည်း မှာထားခြင်းငှါ အခွင့်ရလောက်လျက် မမှာမထား လျှောက်လျှား နေရစ်ခဲ့သော်၎င်း နိဂ္ဂဟအောင်ဒဏ်ထမ်းရခြင်း၊ ဝတ်တက်ပြီးအဆုံး၌ သံဃထေရ်ကြီးတို့ခွင့်လွှတ်သည့် အခါမှ ကောင်းမွန်စွာ ဖြည်းညင်းသက်သာနေရာမှထ၍ ဘုရားရှင်ကိုနောက်ဆုတ်ရှိခိုးလျက် သံဃာများကို မထိမခိုက်စေရ၊ ကြမ်းနင်းသံ မမြည်မကြားစေရအောင် ရိုသေစွာ ဘုရားကျောင်းက ဆင်းသွားရခြင်း၊ အကြောင်းထူးဝိသေသ မရှိလျှင် ဘုရားကျောင်းသို့ တက်သည်မှစ၍ ဆင်းခဲ့သည့်တိုင်အောင် တစုံတခွန်းမျှ စကားမပြောမဆို တုဏှီဘာဝ ပြန်ခဲ့ခြင်း၊ ဤသို့စသော သံဃာတော်တို့ ကုသိုလ်တရား အထူးဖြစ်ပွါးခြင်းအကြောင်း ကောင်းမြတ်သော အကျင့်ဝတ်ပတိပတ်တို့ကို ပြုကျင့်ကြရမည်။ ။ဤကား-ဘုရားရှိခိုး ဝတ်တက်ရာကျောင်း၌ ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။

၇-ညဥ့်အခါစာပြန်ရာ သိမ်တန်ဆောင်း၌ ကျင့်ရာသောဥပဒေ

ဘုရားရှိခိုးဝတ်တက်ရာမှ ပြန်လည်ပြီးနောက် တစုံတရာ အကြောင်းထူးဝိသေသမရှိလျှင် အရပ်တပါး မသွားမလာ စာပြန်ရာသိမ်တန်ဆောင်းသို့ မနှေးမလျှင် ကောင်းမွန်စွာသွား၍ မိမိနေမြဲတိုင်းနေရာ၌ ထိုင်၍, ထ၍ စာပြန်သရဇ္ဈာယ်ခြင်း၊ ရုပ်ရှက်ခတ် စကြံသွား၍ စာမအံရခြင်း၊ စကြံသွား၍အံလိုလျှင် သိမ်တန်ဆောင်းအောက် အနီးအနား

မြေပြင်တလင်း၌ဆင်း၍ စာအံရခြင်း၊ မိမိအနီးအပါး အိပ်ငိုက်သူကို မြင်လျှင် မနှိုးပဲမနေရခြင်း၊ မိမိအိပ်ငိုက်သည်ကို သူတပါးတို့နှိုးလာလျှင် မအိပ်ချင်အောင် ထိုင်၍မအံ ထ၍အံခြင်း၊ အောက်သို့ဆင်းသဖြင့် စင်္ကြံသွား၍အံခြင်း၊ စာပြန်ရာ၌ အကျယ်အပွါး စာစကားကိုမျှ ပြော၍မနေရခြင်း၊ ပြောပလောက်သော အကြောင်းထူးဝိသေသ မရှိလျှင် စာပြန်ရာသိမ်တန်ဆောင်းသို့ တက်သည်မှစ၍ စာအံတိတ်ကရ ဒက်ခေါက်သည်တိုင်အောင် အကျိုးမရှိသောစကားကို တစုံတခွန်းမျှ မပြောမဆိုခြင်း၊ စာအံတိတ်ကရဒက် ခေါက်လျှင်ခေါက်ချင်း သိမ်ပေါ်၌ စကားပြော၍မနေပဲ, အရှည်အကြာ စာအံ၍မနေပဲ စာပြန်ရာအကြီးအအုပ်သံဃထေရ်ရှိရာ လက်အုပ်ချီ၍ အရိုအသေ မနေးမလျှင် သိမ်တန်ဆောင်းမှဆင်း၍ မိမိနေရာကျောင်း အိပ်နေကျအခန်းတွင်း၌ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စွမ်းအားရှိသမျှ နှလုံးသွင်း၍ အိပ်ရခြင်း၊ သူတပါးအိပ်ခန်း, သူတပါးနေရာတို့၌ အမှတ်မဲ့ အိပ်မိလျှင် နံနက်ထအခါ ဒဏ်ဆယ်ခေါက် ထမ်းရခြင်း၊ ဆယ်ဝါမှအောက်ငယ်သော ကျန်းမာပကတိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သိမ်တန်ဆောင်း သံဃာစည်းဝေးရာအရပ်မှ အခြားမိမိနေရာစသည်တို့၌ အမှတ်မဲ့စာအံ၍နေသူမှာ ဒဏ်ဆယ်ခေါက်၊ အိပ်၍နေသူမှာ ဒဏ်အခေါက်သုံးဆယ်ထမ်းရခြင်း၊ ဆယ်ဝါထက်ကြီးသူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း မည်သည့်အရပ် နေရာမဆို စာအံတိတ်ကရဒက် မတီးမချင်း နှစ်ပါး, သုံးပါးစသည်စု၍ အလွတ်စကား အလကားပြောဆိုနေခဲ့သော် ဒဏ်ဆယ်ခေါက်၊ အိပ်၍နေခဲ့သော် ဒဏ် အခေါက်သုံးဆယ် ထမ်းရခြင်း၊ ကိုယ်လက်မချမ်းမသာ ရောဂါစသောအကြောင်းရှိ၍ သိမ်တန်ဆောင်းသို့ တက်သဖြင့် စာမအံနိုင်မသော် သိမ်တန်ဆောင်းအုပ် မထေရ်ကြီးထံခွင့်ပန်လျှောက်ထားပြီးမှ မိမိကျောင်းသို့သွားရခြင်း၊ နေ့တိုင်းပင် စာမအံနိုင်လျှင် အထက် ဆရာကြီးထံ လျှောက်ထား၍နေရခြင်း၊ စာမအံနိုင်သူပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လျှင် သူတပါး စာအံ မတိတ်မီအတွင်း မအိပ်မလှည်း ပုတီးစိပ်၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွါးများ၍နေရခြင်း၊ သံဃထေရ်ကြီး ဖြစ်သူတို့လည်း အချင်းချင်း အခြားကိစ္စတိုင်ပင်ရန်ရှိသော်လည်း မလွှဲမကင်းသာလျှင် ထိုအခါမတိုင်ပင်ရလျှင် အကျိုးမဦးလောက်သော အကြောင်းကိုကြည့်၍ သူတပါးတို့ စာအံကြသည့်အတွင်း စာအံတိတ်ကရဒက်မခေါက်မီ မတိုင်ပင်ပဲ အများနည်းတူ စာ

အံနိုင်လျှင်စာအံ၊ စာမအံနိုင်လျှင် ပုတီးစိပ်ပြီး၍ စာအံတိတ် ကရဒက် ခေါက်ပြီးသည့် နောက်မှသာ ချင်းတို့ချင်း တိုင်ပင်ရန် ရှိသည်များကို တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်း၊ ၎င်းဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း နေ့ရာမကျ အမှတ်မဲ့ပြုခဲ့မိလျှင် မိမိလျှောက်လျှားဘာသာ ဒဏ်ဆယ်ခေါက် စသည်ထမ်း၍ မည်သည့်အပြစ်ကြောင့် ဒဏ်ထမ်းရပါကြောင်းကို သံဃထေရ်အား လျှောက်ကြားရမည်။ ။ဤကား ညဉ့်အခါ စာပြန်ရာသိမ်တန်ဆောင်း၌ ကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။

၈-ဥပုသ်ပြုရာ သိမ်တန်ဆောင်း၌ ကျင့်ရာသော ဥပဒေ

ဥပုသ်ပြု ကရဒက် ခေါက်လျှင်ခေါက်ချင်း မကြာလွန်းစေရ ဥပုသ်ပြုရာ သိမ်တန်ဆောင်းသို့ သွားရခြင်း၊ ကိုယ်ဝတ်ကိုယ်ရုံကို လက်ကန်တော့ စမွယ်တင်လျက် တဘက်ရုံနည်းကျအောင် ဝတ်ရုံပြီးလျှင် ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်၍ သိမ်တန်ဆောင်းသို့ ကောင်းမွန်စွာ လာရခြင်း၊ သီတင်းကြီးတို့ကို ရှိသေကိုင်းညွှတ်လျက် သီတင်းငယ်တို့ကိုလည်း တိုးဝှေ့ တိုက်ခိုက်မရှိ သံဃထေရ်ရှိရာ လက်အုပ်ချီ၍ အရိုအသေ သံဃာ့အစည်းအဝေးသို့ ဝင်ရခြင်း၊ ပါတိမောက်ပြမည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဥပုသ်မပြုမီ အဘိတ်နေ့ တရက်ကလာ၍ မထေရ်ကြီးထံ အမေးအဖြေနှင့်တကွ ပါတိမောက်ပြန်ရခြင်း၊ ပါတိမောက်ပြန်သည့်အခါ သောင်းညာပင်ပန်းခြင်း စသော အနည်းငယ်သောအကြောင်းကို အကြောင်းပြုသဖြင့် အကျဉ်းသင်္ခေပမပြပဲ အခါခပ်သိမ်း အကျယ်ဝိတ္ထာရပြခြင်း၊ ပါတိမောက် ပြပြီးသည့်နောက် မေတ္တာသုတ်စသည်တို့ကို အညီအညာရွတ်ရခြင်း၊ ရွတ်ပြီးသည့်နောက် ဆုံးမရန်ရှိသည်များကို သံဃထေရ်တို့က ဆုံးမပြီး၍ခွင့်လွှတ်ခါမှ အစဉ်အတိုင်းထ၍ ဖြည်းညင်းသက်သာစွာ သိမ်တန်ဆောင်းမှ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ဤသို့စသော အကျင့်ကို ပြုကျင့်အပ်၏။ ။ဤကား ဥပုသ်ပြုရာ သိမ်တန်ဆောင်း၌ ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။ ။၎င်းအတိုင်း မညီဘောက်ပြန်ခဲ့ကြလျှင် အာမခံနှင့်တကွ ထိုက်ရာဒဏ်။

၉-နဝကမ္မပြုလုပ်ရာ၌ ကျင့်ရာသော ဥပဒေ

နဝကမ္မကရဒက် ခေါက်လျှင်ခေါက်ချင်း မကြာလွန်းစေရ သံဃာ့အစည်းအဝေးသို့ သွားရခြင်း၊ ညီညာဖျဖျ နောက်မကျရအောင် အထူး

သတိပြုရခြင်း၊ မိမိအာမခံအပ်သောပုဂ္ဂိုလ် နောက်မကျရအောင် အထူး သဖြင့် ကြည့်ရှုနှိုးဆော်ခြင်း၊ သံဃထေရ် ညွှန်ချဝေဘန်ရာ အမှုကို တွက်ချက်ခိုကပ်မရှိ စွမ်းအားအလျောက် အားထုတ်ရွက်ဆောင်ခြင်း၊ ကိုယ်လက် မအီမသာ ရောဂါစသော အကြောင်းရှိလျှင် သံဃာကြီး, ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများထံပန်ကြားလျှောက်ထား၍ နေရခြင်း၊မပန်ကြားအမှတ်မဲ့ နေခဲ့သော် သင့်လျော်အောင် ဒဏ်ထမ်းရခြင်း၊ အကြောင်းထူး ဝိသေသ မရှိ အမှတ်မဲ့ပျင်းမှုရာ ခိုကပ်နေရစ်ခဲ့သော်ငြား, အလွန်ကြာမြင့်စွာ နောက်ချန်၍ နေရစ်ခဲ့သော်ငြား လျောက်လျားဘာသာ ဒဏ်အခေါက် နှစ်ဆယ်,သုံးဆယ် စသည်ထမ်း၍ မထေရ်ကြီးတို့ထံ မည်သည့်အပြစ်နှင့် ဒဏ်ထမ်းရပါကြောင်းကို လျှောက်ရခြင်း၊ နဝကမ္မ ပြုလုပ်သည့်အခါ အကျိုးမရှိ နိရတ္ထက တိရစ္ဆာနကထာ ရယ်မောစရာ စကားတို့ကို မပြော မဆိုမိအောင် အထူးသတိပြုရခြင်း၊ ၎င်းနဝကမ္မပြုလုပ်ကြရာ ဝိုင်းဘွဲ၍ လက်ဘက်ရည်သောက်ခြင်း စသော လူတို့ကဲ့သို့ ဟော့ရမ်းသော အမှု အရာတို့ကို မပြုခြင်း၊ အကြီးအအုပ် သံဃထေရ်တို့မှတပါး သံဃာငယ် ချင်းချင်း မည်သူမည်ဝါ မလာကြသည့်,အဟုတ်အဟတ် မလုပ်ကြသည် စသည်ဖြင့် မညည်းတွားရခြင်း၊ ကျယ်လောင်စွာ မခေါ်မအော်ရခြင်း၊ နေရာကျအောင် မလုပ်သည်, မတတ်သည်, ပျင်းသည်, ဖျင်းသည် စသည်ဖြင့် သူတပါးအမှုကို မကဲ့ရဲ့ရခြင်း၊ ဤနဝကမ္မ ပြုလုပ်ကြသည့် အခါ ငါ၏တွက်တာနှင့် တစုံတခု အပြစ်တင်ရန်, ပြောဆိုရန် မရှိပါစေ သတည်းဟု အထူးသတိပြု၍ အရှိအသေ ငြိမ်သက်သောဇာနြေဖြင့် ကောင်း မွန်စွာ ပြုလုပ်အားထုတ်ခြင်း၊ သံဃထေရ်ကြီးတို့က တခုခုကို စေခိုင်းရာ တခွန်းတည်းသောစကားဖြင့် မငြင်းမဆန် သွားလာအားထုတ် ပြုလုပ် ခြင်း၊ အမှုကိစ္စပြီး၍ မထေရ်ကြီးတို့ခွင့်ပြုသည့်အခါမှ လိုရာအရပ်သို့ ဘဲ သွားခြင်း၊ အမှုမပြီးမီ အကြောင်းအထူး ဝိသေသရှိ၍ ဘဲသွားလိုသော် မထေရ်ကြီးများထံ ပန်ကြား၍သွားရခြင်း စသည်တည်း။ ။ဤကား နဝကမ္မပြုလုပ်ရာ၌ ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။

၁၀-ရေခပ်ရေချိုးသွားရာ၌ ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေ

နှစ်ပါး, သုံးပါး စသည် တိုင်ပင်ပေါင်းစု၍ မသွားခြင်း၊ လမ်းခရီး အကြား သူတပါးနှင့် ပေါင်းဖော်မိသော်ငြား, ရေခပ်ဆိပ်၌ အများနှင့်

ပေါင်းဆုံမိသော်ငြင်း စကားများစွာ မပြောဆိုရခြင်း၊ သုံးပါး,လေးပါး စု၍ အတူ ရေမချိုးရခြင်း၊ မိမိထက်ခြောက်ဝါကြီးသော အာစရိယမတ္တ မထေရ်ကြီးတို့အနီးအပါး ရေမချိုးရခြင်း၊ ၎င်းမထေရ်တို့၏ အထက်အညာ ကနေ၍ ရေမချိုးရခြင်း၊ တိစိဝရိက်ခုတင်ဥက္ကာဌ်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ပဲ လျက် မလျောက်မပတ် အချည်းနှီးချွတ်၍ ရေမချိုးပဲ ရေသနုပ်နှင့်တကွ ချိုးရခြင်း၊ အချင်းချင်းစကားပြောလျက် ရယ်မောမြူးတူး ရေကူးရေကစား ထိုမှဤမှ ကူးသန်းသွားလာခြင်းကိုမပြု ချိုးမြဲတိုင်းသောနေရာ၌ ငြိမ်သက် သော ဣန္ဒြေရှိသဖြင့် ရေချိုးရခြင်း၊ ပုဆစ်ဖမျက် နစ်လောက်ရုံ မျှသော ရေ၌သော်လည်း ရေအပြင်ကို ခြေနှင့်ခတ်ခြင်း, လက်နှင့်ပုတ်ခြင်း, လက် ချောင်းနှင့် တောက်ခြင်းကို ပြုကာမျှဖြင့်လျှင် ဟာသဓမ္မသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ပါ စိတ် အာပတ်သင့်ကြောင်းကို အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်ဆိုရကား ရေချိုးရာ၌ အ လွန် အာပတ်နှင့်နီးသည်ဖြစ်၍ ပျော်ရွှင်လိုသောစိတ်ဖြင့် လက်ခြေ ကိုယ် အင်္ဂါတို့ကို လှုပ်ရှားရောက်ရက်မရှိစေရ အထူးသတိပြု၍ ချိုးရခြင်း၊ ရေ ချိုး ရေခပ်ဆိပ်၌ အတိုင်းထက်အလွန် အရှည်အကြာ မနေရခြင်း၊ ဤသို့ စသော အကျင့်ဝတ်တို့ကို ပြုကျင့်ကြရမည်။ ။ဤကား ရေးချိုးရေခပ်ရာ၌ ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။ ။၎င်းဥပဒေနှင့်မညီ ဘောက်ပြန်ခဲ့ ကြလျှင် အာမခံဆရာ ကျောင်းနေပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါ ထိုက်ရာဒဏ်။

၁၃–မြို့တွင်းရွာတွင်းသို့ ဝင်ရာ၌ ကျင့်ရာသော ဥပဒေ

မြို့တွင်းရွာတွင်းသို့ ဝင်လိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ဆရာမထေရ်ကြီးထံ ပန် ကြား လျှောက်ထား၍ အခွင့်ပြုမှဝင်ရခြင်း၊ အကြင်ကိစ္စအမှုဖြင့် အကြင် ဒါယကာ့အိမ်သို့ သွားအံ့သောငှါ မထေရ်ကြီးထံပန့်လျှောက်၏၊ ထိုကိစ္စ ပြီးစီးသည့်အခါ ထိုမှဤမှ မလယ်မပတ် နေမြဲကျောင်းအရပ်သို့ ဖြောင့် ဖြောင့် မတ်မတ် ပြန်လည်ခဲ့ရခြင်း၊ ပြန်လည်ပြီးသည့်အခါ ဆရာမထေရ် ကြီးထံ လာ၍ မြို့တွင်းရွာတွင်း၌ ဖြည့်ကျင့်အပ်သော ဩက္ကိတ္တစက္ခုစသော သေခိယသိက္ခာပုဒ်တော် လုံခဲ့သည်, မလုံခဲ့သည်၊ ကျိုးပေါက်ခဲ့သည်, မပေါက်ခဲ့သည်များကို လျှောက်ထား၍ ကျိုးပျက်ပြောက်ကျားရှိခဲ့လျှင် သဲ ဒဏ်,ရေဒဏ် ဆယ်ခေါက်,ဆယ့်ငါးခေါက်စသည်ထမ်း၍ ဒေသနာ ကြား ရခြင်း စသည်တည်း။ ။ဤကား မြို့တွင်းရွာတွင်းသို့ ဝင်သောအခါ ပြု

ကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။ ။ဂုဏ်းအတိုင်း မပြုမကျင့် အမှတ်မဲ့ လွန်ကျူးသူတို့မှာ တိုက်မှအာပ။

၁၂–ဓာတ်နေရင်းရပ်ရွာသို့ အခိုက်အတန့်ပြန်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေ

ရပ်ရွာသို့ အခိုက်အတန့် ပြန်သွားလိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည် အာမခံဆရာ သံဃထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး, အထက် ဆရာမထေရ်ကြီးတို့ထံ စေ့နှံ့အောင် လျှောက်ထားပြီးမှ ပြန်သွားရခြင်း၊ လမ်းခရီးအကြား အဓမ္မိယမိစ္ဆာဇီဝဖြင့် သံသယ မကောင်းစကောင်းသော ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာ, အစားအသောက်တို့ကို စားသောက်မှီဝဲ,တည်းခိုခြင်း စသော သိက္ခာပုဒ်တော်နှင့် မလျော်သော အမှုကို မဖြစ်စေရ အထူး သတိပြု၍ စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ရပ်ရွာသို့ပြန်ပြီးသည့်နောက် အကြောင်းထူးဝိသေသမရှိပဲလျက်, ဆယ်ရက်ထက် အလွန် ရပ်ရွာ၌ အရှည်အကြာ မနေရခြင်း၊ အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍ အရှည်အကြာနေခဲ့ရလျှင် နှစ်လကျော်, သုံးလကြာမှ ပြန်လာခဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာမခံဆရာ အသစ်ရှာ၍ တခြားပုဂ္ဂိုလ်သစ်တို့နည်းတူစွာ သံဃာ့မထေရ်ကြီးတို့ထံ အသစ် လျှောက်ရခြင်း၊ အခွင့်ရမှခံနေရခြင်း၊ အကြောင်းထူးဝိသေသကိစ္စမရှိ အမှတ်မဲ့ ရှည်ကြာစွာ ရပ်ရွာ၌နေခဲ့သော် ရောက်သည့်အခါ နွံနာလောက်အောင် ဒဏ်များစွာထမ်း၍ သံဃာကိုနှစ်သိမ့်စေလျက် အာမခံဆရာအသစ်ရှာ၍ သံဃာ့မထေရ်ကြီးတို့ ခွင့်ပြုမှ ဒွေမာတိကာစသည်ကို အသစ်ပြန်ဆို၍ နေရခြင်း၊ ဤသို့စသော အကျင့်တို့ကို ပြုကျင့်ကြရမည်။ ။ဤကား ရပ်ရွာပြန်ရာ၌ ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။

၁၃-ပရိဝါသ်မာနတ်ဆောက်တည်ရာ၌ ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေ

ကာမဝိတက်ကို ကြံမိကာမျှဖြင့် သဲဒဏ်များစွာထမ်း၍ စိတ်ကိုနှိပ်ကွပ်ဆုံးမကြသော နေရဥ္စရာမြစ်နား ဥရုဝေလဝါသီ တောအရပ်ရသော့တာပသပုဂ္ဂိုလ်တို့ အကျင့်များကိုထောက်၍ သဒ္ဓါစွဖြင့် ဂရုကအာပတ်သို့ရောက်လျှင် နွံနာလောက်အောင် ဒဏ်ထမ်း၍ နေ့ညဉ့် မဖုံးမလှမ်းဆောလျင်စွာ အာဝိကတပြုခြင်း၊ ညဉ့်လွန်အောင်ပုံးနမ်း၍ ပ...-

ပရိဝါသ်ကို ဆောက်တည်ခဲ့ရလျှင် တရက်,တရက် ဖုံးလွှမ်းသည်၏ အတွက်ကို သဲဒဏ်,ရေဒဏ်ငါးခေါက်စီ တာချ၍ ဝတ်နေရက်များတိုင်း ဒဏ်များစွာထမ်းရခြင်း၊ အပ္ပဋိစ္ဆန္နမာနတ်မျှနေသော်လည်း ကမ္မဝါစာဆရာ, ကာရကသံဃာတို့ကို အလွန် မြတ်နိုးစေခြင်း၄ါ စေတီတော်, သံဃာတော်အား ရေဒဏ် ငါးလုံး,ဆယ်လုံးလျှပြီးမှ သံဃာကို မာနတ် တောင်းပန်လျှောက်ထားရခြင်း၊ပကတတ်ရဟန်းအနီး တဆယ့်နှစ်တောင် အတွင်း ဘိနပ်မစီးမသွား,ပုစ္ဆာပြဿနာမမေးမဖြေ, ပကတတ်ရဟန်းတို့ နှင့် တမိုးတရံတည်း မအိပ်မနေရခြင်းစသော ဒဏ်သားရဟန်းတို့ ကျင့်ရာသော ဝတ်တို့ကို အရိုအသေ ကောင်းစွာ ကျင့်ဆောက်တည်ခြင်း၊ပရိဝါသ်, မာနတ်ကြားရာအရပ်၌ ဒဏ်သား, ပကတတ်သားနှစ်ပါးလုံးပင် တိရစ္ဆာနကထာများကို မပြောမဆိုပဲ သင့်လျော် လျောက်ပတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးထား၍ ကောင်းမွန်စွာနေထိုင်ရခြင်း၊ ဤသို့စသော အာသဝေါ ကိလေသာကင်းကြောင်း ကောင်းမြတ်သော သလ္လေခအကျင့် တရားတို့ကို သံသာရဘီရုက မဟာသမဏ သကျပုတ္တတို့ပီပီ ညီညွတ်သော ကိုယ်စိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍ ကောင်းမွန်စွာ ကျင့်ဆောက်တည် နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ။ဤကား ပရိဝါသ်,မာနတ် ဆောက်တည်ရာ၌ ကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။

၁၄-အထက်ဆရာမထေရ်ကြီး ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေ

တပည့်ပရိသတ်တို့အား ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ စသည်တို့ကို စွမ်းအား အလျောက် ပို့ချပြသခြင်း၊ တလလျှင် လေးသီတင်း, ရှစ်သီတင်းစသည်ဖြင့် တရားစကား ဟောကြားပြသ၍ ပရိသတ်တို့အား သဒ္ဓါတရား တက်ပွါးစေခြင်း၊ အခါ အခါ၌ ဩဝါဒအနုသာသနီ မပြတ်ပေးသဖြင့် ပရိသတ်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်း၊ နိဂ္ဂဟာရဟ, ပဂ္ဂဟာရဟ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အလျောက် ချီးမြှောက်နှိပ်ကွပ် ဆုံးမခြင်း၊ နှုတ်မကျန်းတန်းခြင်း၊ အချော်အဖျင်းမပြောခြင်း၊ နဝကမ္မအမှုမထူခြင်း၊ ပဋ္ဌင်းငယ်,သာမဏေငယ်တို့နှင့် ရောနှောခြင်း စသော သင်္ဂဏိကာရာမတာ, စကားများခြင်း-ဘဿာရာမတာ, အိပ်ကြူးခြင်း-နိဒ္ဒါရာမတာ စသော ရဟန်းတရားမှ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း မကောင်းသောအမှုအရာတို့ကို မဖြစ်စေရ အထူးသတိပြုခြင်း၊ ပဋ္ဌင်းငယ်,သာမဏေငယ်တို့ နေရာတိုက်ခန်း စသည်

တို့သို့ လယ်ပတ်သွားလာ တရားလွတ်စကား ပြောဆိုမရှိခြင်း၊ မိမိထံ ရောက်လာသော တပည့်, ပရိသတ်တို့အား အကျိုးမရှိ အသွတ်စကား, ရယ်မောဘွယ်ရာ စကားများကို ကြဉ်၍ ၊ လျောက်ပတ်သော ဩဝါဒကထာ, ဓမ္မကထာစသော အကျိုးစီးပွါးများလောက်သော စကားတို့ကိုသာ ပြောဆိုခြင်း၊ ဆန္ဒာဒေါသာဘယာဂတိသို့ မလိုက်ခြင်း၊ ပစ္စည်းလပ်တို့၌ ခင်မင်မက်မော နှမြောစုံမက်မရှိခြင်း၊ မျက်နှာကြီးငယ် မရွယ်မထောက် သံဃာအားကျေးဇူးနည်းများ ပုဂ္ဂိုလ်အားလျော်စွာ အနုဂ္ဂဟနှစ်ပါးဖြင့် တပည့်သားတို့အား ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်း၊ ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်း, သံဃိကပစ္စည်း, ဂရုဘဏ်ပစ္စည်း, လဟုဘဏ်ပစ္စည်းရပ်များကို တရားအလျောက် နေရာရောက်အောင် သုံးဆောင်ဝေဘန် ဖြန့်ချီခြင်း၊ သံဃိကပစ္စည်းကို ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းကိုကဲ့သို့ပြု၍ အမှတ်မဲ့ မသုံးဆောင်မဝေဘန်ခြင်း၊ တခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ ရအပ်သောပစ္စည်းလပ်တို့ကို အဓမ္မိယပစ္စည်းမှန်းသိလျက်, သံသယမကင်းစကောင်းပဲလျက် အများနှင့်ဆက်ဆံရာ,ဘဏ္ဍာသိမ်းရာ ဆွမ်းစားကျောင်း စသည်တို့သို့ မပို့မတင်စေပဲ အနပေက္ခစွန့်ပစ်ခြင်း၊ စွန့်၍တဘန် ရပြန်လျှင်လည်း သုံးဆောင်ဝေဘန် လက်ခံသိမ်းထားမရှိခြင်း၊ တစုံတခု အမှုအဓိကရုဏ်း ပေါ်ပေါက်လာလျှင် လူရှင်အများ ကြားသိတော့မည်, တိုက်တာ ကြက်သရေ ပျက်တော့မည်ဟု ဖုံးလွှမ်းလျှို့ဝှက် မပြု၊ အမှုအင်ကို ကြည့်ရှု၍ ထင်ရှားသင့်သည်ကို ထင်ရှားအောင် တိုက်အုပ်, တိုက်ကြပ်အရာ လွှဲထားအပ်သော ဦးပဉ္စင်းတပည့်ကြီးတို့နှင့် သဘောတူ စီရင်ဆုံးမခြင်း၊ မလိမ်မာသူ အောက်လူငယ်တို့ တဘက်စကားဖြင့် တပည့်ကြီးပုဂ္ဂိုလ်များကို မေးမြန်းတိုင်ပင်မပြုပဲ တပည့်ကြီးပုဂ္ဂိုလ်များအား ပြစ်တင်စကား မပြောမဆိုခြင်း၊ တဆင့်စကား နားကြားရုံမျှဖြင့် အမှုသည်ကို မမေးမမြန်းရခင် ရှေးဦးတင်၍ တစုံတယောက်သော တပည့်ကိုမျှ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ ဒေါသအမျက် မထားခြင်း၊ ကျောင်းသားသူငယ်ကို သော်မှလည်း ပြင်းထန်စွာသော ဒေါသစိတ်ဖြင့် အော်အင်ငေါက်ငမ်း ဆွဲရမ်းရိုက်နှက် ပုတ်ခတ်ခြင်းကိုမပြု၊ အမှုနှင့်လျော်စွာ သင့်ရာဒဏ်ကိုပေး၍ ကြောက်ရွံ့ယဉ်ကျေးလောက်အောင် ဆုံးမခြင်း၊ ဂုဏ်မာနဖြင့် ဝင့်ဝါပလွှား ဝါကြွားသော ကိုယ်အမူအရာ, နှုတ်အမူအရာ အကျင့်တို့ကို မိမိလည်း မဖြစ်စေရ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း မဖြစ်စေရ၊ အထူးသတိပြု၍ ပရိသတ်ကို သုံးမ

စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ မိမိ၌ သိက္ခာပုဒ်တော် အာပတ်အရာနှင့်စပ်၍ သံသယ မကင်းသဖြင့် တပည့်ဦးပဉ္စင်းတို့ လျှောက်ထား စောဒနာလာသည့်အခါ မကြည်လင် မနှစ်သက်သော အမူအရာတို့ကို မဖြစ်စေရ၊ ဆရာအရာ၌ တည်သောတပည့်ကောင်း ဖြစ်ပေသည်တကားဟု ကောင်းမွန်စွာ နှလုံး ထားလျက် နားခံသာသောစကားဖြင့် အကြောင်းအားလျော်စွာ ပြန် ကြားပြောဆိုခြင်း၊ ဒါယကာတို့နှင့် အနုလောမိက ဂိဟိသံသဂ္ဂ အနေ သနအမူအရာတို့ကို မိမိလည်း မဖြစ်စေရ, တပည့်ပရိသတ်တို့ကိုလည်း မဖြစ်စေရအောင် မပြတ်မလပ် ဟောပြောဆုံးမခြင်း၊ စာပေကျမ်းဂန် သင်အံသရဇ္ဈာယ်ခြင်း ပရိယတ်အရာ, ပုတီးစိပ်ခြင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း ပတိပတ်အရာတို့၌ မပြတ်မလတ်အားထုတ်နှိုးဆော်တိုက်တွန်းခြင်း၊ မည် သည့်စာကို တက်သနည်း၊ မည်သည့်စာကို ဆောင်သနည်း၊ မည်သည့် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်သနည်းစသည်ဖြင့် ရံဖန်ရံခါမေးမြန်း၍တပည့် ပရိသတ်တို့အား တရားတိုးတက်အောင် ကြိုးဆောင်နှိုးဆော်ခြင်း၊ငါဆုံးမ ၍ထားအပ်သော ဥပဒေနည်းအတိုင်း ကျင့်ဆောင်နိုင်ပါ၏လော စသည် ဖြင့် မေးမြန်း၍ တပည့်ပရိသတ်တို့အား ဥပဒေနည်းအတိုင်း နေရာကျ အောင် အထူးသဖြင့်ကြည့်ရှုခြင်း၊ ပြောပလောက်အောင် ဖျားနာသည့် တပည့်ရဟန်း,သာမဏေတို့ကိုအထူးအာရုံပြု၍ကြည့်ရှုမိုင်းမခြင်း၊တပည့် ပရိသတ်တို့လိုရာပစ္စည်းရပ်ကို စွမ်းအားအလျောက် ချီးမြှောက်ပေးကမ်း ဝေဘန်ခြင်း၊ တပည့်ပရိသတ်တို့ ဖြစ်ဟန်ပျက်ဟန်,နေပုံနေဟန်,ကျင့်ကြံ ဟန်တို့ကိုအမှန်သိရအောင် သူလျှိုတမန်တို့ကိုသော်လည်းလွှတ်၍ မပြတ် မလပ်ထောက်လှမ်း မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်း၊ ၂-ကြိမ်,၃-ကြိမ် ပြောဆိုဆုံးမ၍ သော်မှမရ ဒုဗ္ဗစတပည့်, အလဇ္ဇီတပည့်တို့ကို ဆန္ဒာဘယာ မလိုက် တိုက်တာအတွင်းမှ နှင်ထုတ်ခြင်း၊ မလိမ်မာသူ လူငယ်တို့ကို မမြှောက် စားခြင်း၊ အများသံဃာ သဘောမတူသောပုဂ္ဂိုလ်ကို အကြီးအအုပ် အရာ မလွှဲထားခြင်း၊ သံဃာ ယုံမှတ်အပ်သည်ဟု လွှဲထားအပ်သော တပည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့နှင့်တိုင်ပင်၍ အလုံးစုံ အမှုကြီးငယ်တို့ကို စီရင် ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ "ခမာဇာဂရိယုဋ္ဌာနံ၊ သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ" ဟူသော သည်းခံခြင်း, နိုးကြားခြင်း, ထကြွလုံ့လရှိခြင်း, ပစ္စည်းပရိက္ခရာ ဝေဘန် ဖြန့်ချိခြင်း, သနားတတ်ခြင်း, အရာရာမျိုးတို့၌ သုဇန,ဒုဇ္ဇန အဆိုး အကောင်း တပည့်ပရိသတ်တို့၏ အခြင်းအရာကို မှန်ကန်စွာသိအောင်

ပညာဖြင့်ရှုဆင်ခြင်ခြင်း၊ ဤနာယကဂုဏ် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံအောင် နှလုံးထားခြင်း။ ။ဤကား ဦးခိုင်နာယက ပြုလုပ်သူ ဆရာမထေရ်ကြီး ပြုကျင့်ရသော ဥပဒေနည်းတည်း

၁၅-ဆရာမထေရ်ကြီးနှင့်တကွ သံဃာသဘောတူ တိုက်အုပ် တိုက်ကြပ်အရာလွှဲထားအပ် သောပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ပြုကျင့်ရာ သောဥပဒေ

မထေရ်ကြီးထံ ရံခါရံခါ သွားလာ၍ မထေရ်ကြီးဆုံးမရာ နာခံမှတ်သားခြင်း၊ ဆရာမထေရ်ကြီး ဆုံးမအပ်သော ဥပဒေနည်းအတိုင်း နေရာကျ အောင် ပရိသတ်ငယ်သားတို့၌ ကြောင့်ကြတခု အာရုံပြု၍ ကြည့်ရှုဆုံးမ ခြင်း၊ ဆရာမထေရ်ကြီး ပညပ်အပ်သောအမှုဥပဒေနည်းတို့ကို ဆရာကြီးထံ မပန်မကြား အမှတ်မဲ့ မနုတ်ထားခြင်း၊ ပညပ်သစ်ဥပဒေ အထွေအထူး ထားပြန်လိုလျှင် ဆရာမထေရ်ကြီးနှင့် တိုင်ပင်၍ ထားရခြင်း၊ တစုံ တယောက် အောက်ငယ်သားတို့ တဆင့်စကားဖြင့် ဆရာမထေရ်ကြီး အား ပြစ်မှားကဲ့ရဲ့ မပြုရခြင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ချင်းချင်း တပါးသြဇာကို တပါး မဖျက်ခြင်း၊ တယောက်ကျေးဇူးမဲ့ကို တယောက်ကွယ်ရာ အတင်း အဖျင်းမပြောပဲ ကျေးဇူးဂုဏ်ကိုသာ ရှာကြံ၍ပြောဆိုခြင်း၊ အောက်ငယ် သားတို့ အဆင့်ကုန်းချောစကားနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးချင်း မကွဲပြားရအောင်, သူပြောလာတိုင်း မယုံမိအောင် အထူးသတိပြုခြင်း၊ မနာလိုကုန်းချော စကား မိမိထံပြောကြားလာသောငယ်သားတို့ကို နှိပ်နှာအောင် ဒဏ်ပေး ဆိုမြည်ခြင်း၊ အောက်ငယ်သားတို့ သူ့တပည့်, ငါ့တပည့် သူ့အသင်း, ငါ့အသင်း ကွဲပြားမရှိစေရ၊ တဘတည်းသားတို့ကဲ့သို့ ညီညွတ်စေ့စပ် အောင်,တလုံးတစည်းတည်းဖြစ်အောင်ပရိသတ်အလုံးကို ဆုံးမကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ အစားအစာနှင့်စပ်သော ပစ္စည်းလပ်ကို သူ့ဟာ, ငါ့ဟာ သီးသန့်ကွဲပြား မသိထားပဲ မိမိပုဂ္ဂလိကရအပ်သော အစား အစာ,ပစ္စည်းလပ်တို့ကိုသော်လည်း သူအပြစ်တင်လောက်အောင် ရခဲ့၍ရှိ လျှင် ဆွမ်းစားကျောင်းသို့တင်၍ သံဃာ့ဘောင်သို့ပို့ချခြင်း၊သံဃာ့အလယ် သံဃာငယ်တို့ရှေ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးချင်း တယောက်တခြား ကွဲပြားငြင်းခုံ မပြု ရခြင်း၊ သံဃာမှအပသင့်တင့်ရာအရပ်ဝယ် ချင်းတို့ချင်း ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍

သဘောညီမျှပြီးသော စကားအမှုတို့ကိုသာ သံဃာ့လယ်၌ ပြောဆိုဆုံးမ ခြင်း၊ ပရိသတ်အလယ်ကျယ်လောင်စွာ အော်အင်ငေါက်ငမ်း မကျွန်းတန်း စေရခြင်း၊ အခါခပ်သိမ်းကျယ်လောင်စွာ ရည်ရွှင်မြူးတူးမပြုရခြင်း၊ ဆရာ မထေရ်ကြီးလပ်,သံဃာ့လပ်ပစ္စည်းတို့ကို အညီအညွတ် ဝေဘန်မိအောင် အထူးသတိပြုရခြင်း၊ သံဃကိစ္စ၌ အထူးရွက်ဆောင်ဘော်ရသော သံဃ ဘာရနိတ္ထရဏပုဂ္ဂိုလ်, အများသံဃာ့တွက်တာ အနုမောဒနာ တရား စသည်ဟောကြား ရွက်ဆောင်တတ်သော သရဘာဏကပုဂ္ဂိုလ်, သံဃာ အား အစေ့အစပ်ဖြစ်အောင်ဟောကြားပေတတ်သော ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်, သံဃာကို စာဝါများစွာတို့ဖြင့် ကျေးဇူးများစွာရှိအောင် ရွက်ဆောင် ချီးမြှင့်လေ့ရှိသော ဂဏာဝါစက ပုဂ္ဂိုလ်,သမ္မုတိရအောင် ဖျားနာသော ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို နဝကမ္မအမှုသစ်မှ နုတ်ထားခြင်း၊ သက်နိုး, သဗ္ဗိတ်, ပရိက္ခရာ အထူးချီးမြှောက်ခြင်းစသည်တို့ကို ပြုလုပ်မိအောင် ဆရာမထေရ် ကြီးထံ ပန်ကြားလျှောက်ထား၍ ချီးမြှင့်သင့်သော ပုဂ္ဂလဝိသေကို အထူး ချီးမြှင့်ခြင်း၊ နိဂ္ဂဟာ့ရဟ-နှိပ်နင်းထိုက်သူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို နိုင်နင်းအောင် နှိပ်ကွပ်ဆုံးမခြင်း၊ ကျောင်းသားလူငယ် တို့ကိုသော်လည်း ကျယ်လောင် စွာ အော်အင်ငေါက်ငမ်း ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်မရှိစေရ၊ သင့်လျော်အောင်သာ ဒဏ်ပေး၍ နွံနာ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်း၊ ဆုံးမ၍မရ ဒုဿီလကျင့်သူ တို့ကို ဆရာမထေရ်ကြီးထံ လျှောက်ထားခြင်း၊ မိမိတို့လည်း နှိပ်နင်းနွံနာ လောက်အောင် မဆုံးမ၊ ဆရာမထေရ်ကြီးထံသည်း မလျှောက်ထား၊ ဆန္ဒာ,ဘယာ,မောဟာဂတိလိုက်၍ အမှတ်မဲ့ အရှည်အကြာ နေမိလျှင် သတိရသည့်အခါ နွံနာလောက်အောင် ဒဏ်ထမ်းရခြင်း၊ အထက်ဆရာ မထေရ်ကြီး၌ မတော်မလျော်သော အပြစ်ကိုမြင်လျှင် ပြောဆိုလျှောက် ထားဝံ့ခြင်း၊ လျှောက်ထားသောအခါ ဆရာမထေရ်ကြီး သဘောမတူရှိခဲ့ လျှင်လည်း မျက်မှောက်မျက်ကွယ် အဆောတလျှင် ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့မပြုပဲ သံဃာ့အလယ် လှန်ပြန်ပြောဆိုမပြုပဲ လျှောက်ပတ်သည့်အခါမှ နေရာ တကျ ပြောဆိုလျှောက်ထားခြင်း စသော တပည့်တို့အင်္ဂါ အဓိမတ္တပေမ, အဓိမတ္တဂါရဝ တရားများကို အထူးနှလုံးထား၍ အထက်ဆရာကြီးနှင့် ယုဂဂ္ဂါဟ,ပဋိဝါသ မပြုမိအောင် အထူးသတိပြုခြင်း စသည်တည်း။ ။ ဤကား ဆရာမထေရ်ကြီးက တိုက်အုပ်, တိုက်ကြပ်အရာ လွှဲထားအပ် သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ ကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။

၅၆-တိုက်သားသံဃာငယ်ဦးပဉ္စင်းတို့ကျင့်ရာ သော ဥပဒေ

တိုက်အုပ်, တိုက်ကြပ်,ဦးပဉ္စင်းကြီးတို့ ဆုံးမစကားကို တရံတဆစ်မျှ ခွန်းတုံ့မပြန်မလှန်ခြင်း၊ ဆရာမထေရ်ကြီးတို့ထံ ရံခါရံခါ သွား၍ တရားဆုံးမခံခြင်း၊ ၎င်းမထေရ်ကြီး,ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့၌ အလွန်ရိုသေဦးညွတ် တုပ်ဝပ်လေ့ရှိခြင်း၊ ဆရာမထေရ်ကြီး, ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ သံဃာလယ်၌ မောဟာဂတိကြောင့် မဟုတ်သည့်အရာကိုပင် ပြစ်တင်ပြောဆိုမိသော်လည်း သံဃာလယ်၌ ခွန်းတုံ့ပြန်လှန်မငြင်းဆန်ပဲ ခန္တီသောဝစဿတာ မင်္ဂလာတရားများကို နှလုံးထား၍ ဆိတ်ဆိတ်သည်းခံသဖြင့် လျှောက်ပတ်သင့်လျော်သောအခါမှ အဟုတ်အမှန် သဘောကျအောင် ကောင်းမွန်ရိုသေစွာ လျှောက်ထားရခြင်း၊ တိုက်အုပ်, တိုက်ကြပ်, ဦးပဉ္စင်းကြီးတို့၏ အပြစ်အနာကို မရှာမရှ ကျေးဇူးဂုဏ်ကိုသာ ရှုလေ့ရှိခြင်း၊ ၎င်းတိုက်အုပ်, တိုက်ကြပ်, ဦးပဉ္စင်းကြီးတို့ သဘောတူ စီရင်ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီးသော အမှု, ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောအဓိကရုဏ်းတို့ကို ဆန္ဒာ, ဘယာလိုက်၍ စီရင်ဆုံးဖြတ်ကြသည် စသည်ဖြင့် တစုံတခွန်းမျှ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချမပြုရခြင်း၊ အရိုအသေ လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးလျှောက်ထားခြင်း၊ သီတင်းကြီးတို့ကိုပန်၍ ဆီမီးထွန်းခြင်း, ဆီမီးငြိမ်းခြင်း, ပုစ္ဆာပြဿနာ မေးခြင်း, ဖြေခြင်း, တရားစကားဟောပြောခြင်း, စာအံခြင်း, စာချခြင်း, မိမိနေရာသီတင်းကြီးပုဂ္ဂိုလ်လာလျှင် နေရာမှထကြွခြင်း, ရှိခိုးဝပ်ချပြုခြင်း၊ ဆရာမထေရ်ကြီးထံ ဆည်းကပ်သောအခါ,သံဃာ့ဘောင်သို့ သက်ဝင်သောအခါတို့၌ သီတင်းကြီးနေရာ, သီတင်းငယ်နေရာ မှတ်သား၍ မိမိအားလျှောက်ပတ်သော နေရာတို့၌ နေရခြင်း၊ မိမိထက်ကြီးသော သီတင်းကြီးတယောက်လာပြန်လျှင် ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်၏အောက် နောက်ကိုဆုတ်၍ အသာကောင်းမွန်စွာ နေရခြင်း၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့် ၇-နှစ်ရွယ် သာမဏေငယ် တို့ကိုသော်လည်း နင်, ဟယ် စသော အာဂါရဝစကားတို့ကို၎င်း၊ ရဟန်းငယ်ချင်းချင်း, သာမဏေငယ်ချင်းချင်း မင်း, ငါဟူသောစကားကို၎င်း၊ လူတို့ချင်းကဲ့သို့ ခင်ဗျားဟူသော စကားကို ခေါ်ဆိုသုံးစွဲလေ့မရှိ အတိသက္ကစ္စဖြစ်အောင် အယုတ်ဆုံးအားဖြင့် ၇-နှစ်ရွယ် သာမဏေငယ်ချင်းတို့သော်လည်း အချင်းချင်း ဦးထိပ်ရွက်ပါသည်ဘုရား,တင်ပါသည်ဘုရားစသည်ဖြင့် အရိုအသေပြောဆိုလေ့ရှိခြင်း၊

မထေရ်ကြီးဆရာ, အာမခံဆရာ, ကမ္မဝါဆရာ, ရှင်ပြုရာသရဏဂုံပေးသောဆရာတို့၌ ပြုရာသောဝတ်နိဗဒ်ကို မလစ်မလပ် မပြတ်ပြုမိစေခြင်း၊ သတိလစ်လပ် မအားလပ်၍ အခါခပ်သိမ်းမပြုစွမ်းနိုင်လျှင် ၎င်းဆရာတို့ထံ ဝတ်နိဗဒ်လစ်လပ်သည့်အရာများကို သနားခွင့်ပြုတော်မူပါဟုခွင့်ပန်လျှောက်ထား၍ နေရခြင်း၊ ရေချမ်းတော်,ပန်းတော်စသော မိမိစွမ်းနိုင်ရာ တခုခုသောဝတ်နိဗဒ်တို့ကို နေ့စဉ်မပြတ်စေရ၊ စေတိယင်္ဂဏ, ဗောဓိယင်္ဂဏဝတ်တို့ကိုအမြဲအားထုတ်ပြုစုခြင်း၊ချင်းတို့ချင်း ကတောက်ကဆတ်ခိုက်ရန်ဖြစ်ကြောင်း မကောင်းသောစကားတို့ကို မပြောမဆိုမိအောင် အထူးသတိပြုခြင်း၊မလိမ်မာလှသည့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ငေါက်ငမ်းပြောဆိုခံရသည့်အခါမှာ ငေါက်လျှင်ငေါက်ချင်း, အော်လျှင် အော်ချင်းတို့ကို မဖြစ်စေသဖြင့် ဆိတ်ဆိတ်သည်းခံသဖြင့် ဆရာမထေရ်ကြီး,ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ထံ၌သာလျှင် အကြောင်းခြင်းရာကို တိုင်ကြားလျှောက်ထား ပြောဆိုလေ့ရှိခြင်း၊ ယင်းသို့ သည်းမခံ လှန်ပြန်ပြောဆိုရှိလျှင် ၂-ဦးလုံးကိုပင် အာမခံဆရာတို့က ဒဏ်နှံ့နှံ့အောင် ပေးရခြင်း၊ အကြောင်းထူးဝိသေသမရှိပဲ သူတပါးတိုက်ခန်းသို့ မလယ်မပတ်မသွားမလာရခြင်း၊အကြောင်းကိစ္စမရှိပဲ ၃-ပါး, ၄-ပါး စု၍ စကားတပြောပြောမနေထိုင်ရခြင်း၊ မိမိနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တပည့်သူငယ် လက်ခံလိုလျှင် အထက်ဆရာကြီးထံ ခွင့်ပန်လျှောက်ထား၍ အခွင့်ရသည့်အခါ တိုက်အုပ်,တိုက်ကြပ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံ အပ်နှံ လျှောက်ထား၍ သူတော်ငယ် ပြုလုပ်စေပြီးလျှင် သူတော်ငယ်တို့ကို အုပ်ထိန်းဆုံးမသူဆရာ့ထံ ဘိတ်မန်လျှောက်ထား၍ ငါ့တပည့်,သူ့တပည့်ဟု ကေလာယနစွဲသမ်းခြင်း အားမကြီးစေရ၊ သံဃာတော်တို့ ဘုံတပည့် အမှတ်နှင့်ထား၍ သံဃာတော်တို့ ဆုံးမပြောဆိုတိုင်း, သုံးစွဲစေခိုင်းတိုင်း ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ရှိနိုင်မှ တပည့်သူတော်ငယ်တို့ကို လက်ခံမွေးမြူခြင်း၊ ရှင်ပြုသောအခါ၌လည်း ဆယ့်ငါးနှစ်,ဆယ့်ခြောက်နှစ်အချိန် လိမ်မာလောက်သောအရွယ်ရောက်မှ ငြိမ်သက်သော ရှင်သာမဏေတို့ဇာခြေနှင့် ကောင်းမွန်စွာနေနိုင်ဟန်ထင်မှ ဆရာမထေရ်ကြီး, သံဃထေရ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ သဘောတူမှ လိင်, ဒဏ်, သေခိယ စသော ရှင်ကျင့်ဝတ်ပတိပတ်တို့ကို နှုတ်တက်အာဂုံရ၍ သရဏဂုံကို ဌာန်,ကရိုဏ်း,နိဂ္ဂဟိတန္တ,မကာရန္တ,သိထိလ, ဓနိတဝိသအောင် သင်ပြီးမှ အာမခံဆရာရှိမှ ရှင်သာမဏေ ပြုစေရခြင်း၊ ရှင်သာမဏေပြုပြီးနောက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အာမခံဆရာက ဝတ်နည်း,

ရှိနည်း, ဆွမ်းစားနည်းတို့ကို အသေအချာ ကြပ်မကြည့်ရှု ဆုံးမပဲ့ပြင်၍ လိမ်မာယဉ်ကျေးပြီးမှ ဆွမ်းစားကျောင်း ရှင်သာမဏေအပေါင်းအဘော် တို့နှင့် အတူတကွ စားစေရခြင်း၊ မိမိတပည့် ရှင်သာမဏေငယ်တို့ကို လွန်စွာခင်မင်စွဲလမ်းခြင်း သတ္တကေလာယနမရှိစေပဲ ယခင်သူတော်ငယ် ကဲ့သို့ အလုံးစုံ သံဃာတော်တို့ ဘုံတပည့်အမှတ်နှင့်သာ အာမခံဆရာ, သံဃထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံ အလုံးစုံ အပ်နှံထားသဖြင့် သံဃာကြီး,ငယ် အလုံးစုံတို့ စေခိုင်းဆုံးမ ပြောဆိုသမျှကို ဝန်တိုဇာယ္သာ မသဒ္ဓါသော အမူ အရာ မထင်စေရ၊ ကြည်လင်သဒ္ဓါ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နှိုးနိုင်မှသာ ရှင်သာမဏေတပည့် လက်ခံမွေးမြူခြင်း၊ ၎င်းရှင်သာမဏေတို့မှာ တလ လျှင် ၄-ကြိမ်, ၈-ကြိမ် လိင်ပြန်ဒဏ်ထမ်းစေရခြင်း၊ အရပ်တပါး စာသင် ပြောင်သွားလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အာမခံဆရာနှင့် ရှေးဦးစွာ တိုင်ပင် နှီးနှော ပြောဆိုလျှောက်ထားပြီး၍ တိုက်အုပ်, တိုက်ကြပ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံ လျှောက်ထားပြီးမှ ဆရာမထေရ်ကြီးထံလျှောက်ထားရခြင်း၊ဆရာမထေရ် ကြီးက အကျိုးစီးပွါး များလောက်သည်ဟု ညွှန်ကြားရာ အရပ်ကိုသာ သွားလာရခြင်း၊ သွားလာအံ့သည့်အခါ အာမခံဆရာ, သံဃထေရ်ပုဂ္ဂိုလ် တို့ကို အကျွန်ုပ်၌ အပြစ်ကြီးငယ်ရှိသမျှကို သည်းခံတော်မူပါ၊ မတော် မလျော် နေထိုင်သည်များကို ကြားသိလျှင် အကျွန်ုပ်အား သနားသဖြင့် အဝေးအနီးမဆို ထိုထိုနေရာအရပ်သို့ မှာထားဆုံးမတော် မူလိုက်ပါ စသည်ဖြင့် ရိုသေစွာလျှောက်ထား၍ အလုံးစုံသံဃာကြီးငယ် ဟူသမျှကို ပဋိသန္ထာရ အစေ့အစပ်ပြုပြီးမှ မေတ္တာစိတ်ကို ရှေ့ရှုထား၍ သွားလာ ရခြင်း၊ ငါးဝါမပြည့်,ဒွေမာတိကာ မရသည်ဖြစ်၍ နိဿယမုတ္တကအင်္ဂါနှင့် မပြည့်စုံခင် ဆရာအမှီကင်း၍ မနေထိုင်ပါ၊ ပရိသတ်မွေးမြူလောက်သော ဆရာ့အင်္ဂါမရှိပဲလျက် တပည့်ပရိသတ်မွေး၍ ကျောင်းသီး ကျောင်းခြား မနေထိုင်ပါ စသည်ဖြင့် ဆရာမထေရ်ကြီးထံ အာမခံလျှောက်လွှာပေးရင်း အတိုင်း နေရာကျအောင် အထူးသဖြင့် အားထုတ်ပြုကျင့်ကြရမည်။ ။ ၎င်းကျင့်ဝတ်အတိုင်းကျင့်ဆောင်နိုင်မှ ဤငါတို့ဂိုဏ်းအတွင်း သီတင်းသုံး နေကြရမည်။ ။ဤကား တိုက်သားပုဂ္ဂိုလ်ကြီးငယ်တို့ ကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။

၁၇-ကျောင်းနေပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကျင့်ရာသော ဥပဒေ

မိမိကျောင်း၌ နေကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ဆိုဆုံးမရန် ရှိသည်များကို တရားနှင့်အညီ ဆုံးမပြောဆိုခြင်း၊ ဆိုဆုံးမ၍ မနိုင်သူတို့ကို အာမခံဆရာ,တိုက်အုပ်,တိုက်ကြပ်ဆရာတို့ထံ လျှောက်ထားပြောကြားခြင်း၊ မိမိကျောင်းတွင် နေသောပုဂ္ဂိုလ်သို့ အကြောင်းမရှိပဲ တခန်းနှင့်တခန်း မကူးသန်းကြရအောင်, အလွတ်စကား ပြောဆို၍ မနေကြရအောင် ကြည့်ရှုခြင်း၊စာပေသင်အံသရဇ္ဈာယ်နိုင်ခြင်း၊ အိပ်ရာထ ကရဒက်,နဝကမ္မကရဒက် စသည် ခေါက်သည့်အခါ ကျောင်းလုံးပါလာအောင် နှိုးဆော်ကြပ်မကြည့်ရှုခြင်း၊ မိမိကျောင်း၏ အနီးအပါး အမှိုက်မြက်သစ်ပင် မရှိစေရအောင် သုတ်သင် ရှင်းလင်းစေခြင်း၊ ကျိုးသည်ပျက်သည်ကို ပြင်ဆင်ပြုပြင်စေခြင်း၊ မိမိကျောင်း၌ သူနာရဟန်းရှိလျှင် အထူးသဖြင့် ကြည့်ရှုပြုစုနိုင်ခြင်း၊ အထူးသဖြင့် ငြိမ်သက်သောဣန္ဒြေရှိခြင်း စသည်တည်း။ ▮
ဤကား ကျောင်းနေပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။

၁၈-သူနာ ရဟန်းတို့၌ ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေ

ပြောပလောက်အောင် နာဖျားမကျန်းရှိသည့်အခါ အာမခံ ဖြစ်သူတို့က အထူးအားရုံပြု၍ ကြည့်ရှုခြင်း၊ ရောဂါမဆုတ် တိုးတက်အံ့ထင်လျှင် တိုက်အုပ်,သံဃထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး,ဆရာမထေရ်ကြီးထံ လျှောက်ထားခြင်း၊ သံဃထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့က ဆေးသမားလက်သည်တို့ကို ခေါ်သင့်သည့်အခါရောက်လျှင်ခေါ်ကုစေ၍ ဆရာမထေရ်က သံဃာတော်တို့ကိုလျှောက်ပတ်အောင် ပန်ကြား လျှောက်ထား၍ ဆေးသမားလက်သည် တို့အား ကပ္ပိယ ကာရကတို့ကို စေခိုင်းခေါ်ငင်သဖြင့် ဆုချီးမြှောက်ရခြင်း၊ ဆေးဝါးတိုက်သူ, ယာဂုဆွမ်းပေးသူ လူငယ်, ရှင်ငယ် အမှန်ထား၍ လူနာတို့အားချီးမြှောက်ရခြင်း၊ တိုက်သားဖြစ်သူ ရဟန်းငယ်,သာမဏေငယ်တို့ကလည်း သူနာကိစ္စနှင့်စပ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသမျှ အမှုမျိုးကို သနားကြင်နာသောစိတ်ဖြင့် မေတ္တာရှေးရှု ဝန်းပိုင်းကြည့်ရှု ပြုစုရခြင်း၊ သူနာအများဖြစ်၍ တခွဲတခြား ပြုစုခက်သော် သပ္ပါယဖြစ်ရာ တခုခုသောကျောင်း၌ ပေါင်းစုနေစေ၍ အညီအညွတ် ကြည့်ရှုပြုစု ချီးမြှောက်ရခြင်း၊ သတိလစ်လပ်၍ ဆရာသံဃာတို့ အာပတ်မသင့်ရအောင် သံဃာသဘောတူ ဂိလာနုပဋ္ဌာကပုဂ္ဂိုလ် အမြဲထားရခြင်း၊ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်က အထူးသတိ

ပြု၍ ပြုစုရခြင်း စသည်တည်း။ ။ဤကား ဂိလာနရဟန်း၌ ပြုရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။

၁၉-အာဂန္တုကရဟန်းတို့၌ ပြုရာသော ဥပဒေ

မိမိ၏ထံ အာဂန္တုကရဟန်း ဆိုက်ရောက်လာလျှင် ခရီးဦးကြိုဆို၍ အရှိအသေ ပုဆစ်, ဒူး, နဖူး မြေကျရှိခိုးဝပ်ချရခြင်း၊ သောက်ရေ ပေးခြင်း၊ သောက်ရေတည်ခြင်း၊ ပဋိသန္ထာရ စကားတို့ကို အရှိအသေပြောဆိုပြီးသည့်နောက် သက်ရွယ်ရင့်ပြီး မထေရ်ကြီးဖြစ်၍ ညောင်းညာ ပင်ပန်းအံ့ထင်လျှင် အာဂန္တုကဝတ်ပြုနေကျ ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ကိုယ်တိုင်သော်၎င်း,ပဥ္စင်းငယ်တို့ကိုသော်၎င်း ခြေလက်ဆုပ်နယ် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုခြင်း, ပြုစေခြင်း၊ကာလအခါရောက်လာသော အာဂန္တုကပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အဝေးအနီးမဆို ထိုထိုရောက်လာသမျှ အာဂန္တုက ကြီး,ငယ်တို့အား ဆွမ်းလုပ်ကျွေးခြင်း၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပြုစုလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရေတံခေါင်း, လက်ဆေးခံ, လက်သုတ်ပုဝါ, ဆွမ်းစားပြီးနောက် သုံးဆောင်ရန် ဒန်ပူ အသင့်ပြင်ဆင်ထားပြီးနောက် လျောက်ပတ်စွာ ဆွမ်းဟင်းပွဲကိုပြင်ဆင်လျက် စားပွဲတင်ဒေါင်းလန်း၌ ဆွမ်းစားခွက်ကိုတင်၍ ရှိသေကောင်းမွန်စွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးပြီးလျှင် နေ့သန့်စရာ အိပ်ရာတို့ကို ပြင်ဆင် ခင်းထားပြီးမှ မိမိကျောင်းသို့ ဘဲသွားရခြင်း၊ အာဂန္တုက သောက်ရေခပ်သူ, ရေတံခေါင်းလဲသူ, ထွေးခံသွန်သူ, ကွမ်းဆေးကပ်သူတို့ကို သတိမလပ်စေရ အထူးနေရာကျအောင် သွန်သင်ဆုံးမခြင်း၊ အာဂန္တုကမထေရ်ကြီးကိုပန်၍ ဆိမ်းထွန်းခြင်း,ဆီးမီးငြိမ်းခြင်း, ပုစ္ဆာပြဿနာမေးလျှောက်ခြင်း, ပုစ္ဆာပြဿနာဖြေခြင်း, ဝစ္စကုဋီ-ပဿာဝကုဋီတို့ကိုညွှန်ကြားခြင်း စသော အာဂန္တုကဝတ်တို့ကို မလစ်မလပ်စေရခြင်း၊ တိုက်အုပ်, တိုက်ကြပ်, ထေရ်ကြီး ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း လျောက်ပတ်သည့် အကွက်အခါကို ကြည့်၍ အာဂန္တုကမထေရ်ကြီးထံ ရံခါရံခါ လာသဖြင့် ပဋိသန္ထာရ ပြုရခြင်း၊သီတင်းငယ်ဦးပဥ္စင်း, သာမဏေတို့လည်း နေ့ည္မဆိုလျောက်ပတ်သည့်အချိန်အခါကို ကြည့်ရှု၍ အာဂန္တုက မထေရ်ကြီးအား ခြေဆုပ်လက်နယ် ဝတ်ကြီး, ဝတ်ငယ်ပြုရခြင်း၊ အာဂန္တုကမထေရ်ကြီးတရားစကားဆုံးမရာ နာခံရခြင်းစသည်တည်း။ ။ဤကား အာဂန္တုကပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။

၂၀-ပတိပတ္တိအရာ၌ ပြုကျင့်ရာသော ဥပဒေ

တလလျှင် လေးသီတင်း, ရှစ်သီတင်း ကောသနိက်ခုတင်, ပတ္တပိုဏ်ခုတင် စွမ်းအင်အလျောက် အားထုတ်ခြင်း၊ ခလုပစ္ဆာခုတင်ကို နေ့စဉ်မပြတ်ကျ ြခြင်း၊ အိပ်ရာထ ကရဒက်ခေါ်က်သည့်နောက် တဘန်လှည်း၍မအိပ်ပဲ နိသဇ်ခုတင် နေ့စဉ်မပြတ် ဆောက်တည်ခြင်း၊ ဝိနည်းတိစီဝရိက်ကို အမြဲဆောင်၍ တိစီဝရိက်ခုတင်မှာ တနှစ်လျှင် တဥတု,နှစ်ဥတု စွမ်းနိုင်သမျှ အချည်းနှီးမလွတ်ရအောင် အားထုတ်ရခြင်း၊ မိုယ်းရိပ်, ဆီးနှင်း ကင်းသည့်အခါ အရုဏ်မတက်မီအတွင်း ကျောင်းခန်းထဲကထွက်သဖြင့် အမိုးကင်းရာအရပ်တွင် အရုဏ်တက်စေ၍ အဗ္ဘောကာသိကခုတင်, ရုက္ခမူခုတင်အကျင့်ကို ဆောက်တည်ခြင်း၊ ဒွတ္တိံသာကာရ, အသုဘဘာဝနာ, လက္ခဏာရေး ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို တတ်စွမ်းသည့်အလျောက် အချည်းနှီးမလွတ်စေရအောင် အာမခံဆရာ, အထက်ဆရာကြီးတို့ထံဝန်ခံ၍ နေ့စဉ်မပြတ်မလပ်စေရ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခြင်း၊ ဝိသေသအထူး ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နေ့ညဉ့်မပြတ် အားထုတ်လိုသောပုဂ္ဂိုလ်အားအလုံးစုံ သံဃကိစ္စ, နဝကမ္မဟူသမျှတို့၌ ယထာသုခ နေခွင့်ရအောင် အခွင့်ပေးခြင်း၊ အထူးချီးမြှောက်ခြင်း စသည်တည်း။ ။ဤကား ခုတပဓာန ပတိပတ္တိအရာ၌ ကျင့်ရာသော ဥပဒေနည်းတည်း။

ပဗ္ဗဇိတဒုလ္လဘကို ရကြသည်အခိုက် ယုတ်သောအပိုင်းအခြား အားဖြင့် ဤမျှလောက်ကိုမှမကျင့် အမှတ်မဲ့နေသူမှာ အခြားတိုက်တာအရပ်တပါး ပျော်ရာသွားကြရမည်။

ဤဆိုအပ်ပြီးသော နှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝတ်တို့ကို သဒ္ဓါသမ္ပန္န ကုလပုတ္တ အမျိုးကောင်းသားတို့သည် သကျပုတ္တ မဟာသမဏဗိဗိ ညီညွတ်သောကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ကြည်လင်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ညီညာဖြဖြ အားထုတ်ကျင့်ဆောင် နိုင်ကြစေကုန်သတည်း။

နောက်အဆက်ဆက် သူတော်ကောင်းအမျိုးသားတို့အား ဒိဋ္ဌာနုဂတိ
အကျိုးကိုမြှော်ကိုးတောင့်တသဖြင့် ရေးသားစီရင်အပ်သော
ဩဝါဒအကျင့်ဝတ်ဥပဒေနည်း ဤတွင်ပြီး၏။

စွမ်းအားလျော်စွာ အားထုတ်ရာသော သမထဝိပဿနာနည်း

ဤ ငါ၏ခန္ဓာကိုယ်၌ တစုံတခု အကျုံးမြုံမျှ တွယ်တာ အပ်သော သဘောမရှိ၊ဆံပင်,အမွေး။ပ။ဦးနှောက်၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အစုမျှသာဖြစ်၏၊ ဤသုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အစုသည်လည်း တလုံးတခဲ တပေါင်းတစည်းတည်း မဟုတ် မဟာဘုတ်, ဥပါဒါရုပ်နှစ်ပါး အဘို့ရှိ၏၊ ကျန်းတန်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော ပထဝီဓာတ်, ပျောင်းဘွဲ့ခြင်း-အာပေါဓာတ်, အရှိန်အစော်တည်းဟူသော တေဇောဓာတ်, လွင့်ပါးခြင်းလက္ခဏာရှိသော ဝါယောဓာတ်, မြင်အပ်ခြင်း-ရူပါရုံ, အနံ့နံ့ခြင်း-ဂန္ဓာရုံ,သာယာအပ်ခြင်း-ရသာရုံ,တွေ့ခြင်း-ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဤသို့အစရှိသော ရုပ်တရားတို့၏ အပေါင်းအစုမျှသာဖြစ်၏။

၎င်းရုပ်တရား အပေါင်းအစုသည်လည်း ဤခန္ဓာကိုယ် ပရမာဏုမြူမျှသော အရိုးအသား၌သော်လည်း အရာအထောင်မကသော ကမ္မဇရုပ်, စိတ္တဇရုပ်,ဥတုဇရုပ်, အာဟာရဇရုပ်, ကမ္မသမုဋ္ဌာနဥတုဇရုပ်, စိတ္တသမုဋ္ဌာနဥတုဇရုပ်, အာဟာရသမုဋ္ဌာန ဥတုဇရုပ်အစရှိသော သမုဋ္ဌာနရုပ် အပေါင်းအစုမျှသာ ဖြစ်၍ ရထရေကျုံမြူ မှုန့်လောက်ရှိသော အရိုးအသားစိုင်တခု၌ အကုဋေအသင်္ချေမက မရေမတွက်နိုင်သော ရုပ်တရားအစုမျှဖြစ်၍ တလုံးတခဲတည်း မဟုတ် ၎င်းရုပ် တရားအစုတို့သည်လည်း ကံ, စိတ်, ဥတု, အာဟာရတရား လေးပါးတို့သည် အဘန်ဘန် ပြုပြင်အပ်သည်ဖြစ်၍ အဘန်တလဲလဲ ထပ်၍ထပ်၍ ဖြစ်၍ဖြစ်၍ ပျက်ကြကုန်၏၊ တကြိမ်တကြိမ်ဖြစ်သော မရေတွက်နိုင်သော ရုပ်တို့သည် စိတ္တက္ခဏ တဆယ့်ခုနစ်ချက်မျှသာ ကာလအရှည် တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မျက်စိတမှိတ်,လျှပ်တပြက်အတွင်း၌ အကြိမ်ပေါင်း အရာအထောင်မက ထပ်၍ထပ်၍ ဖြစ်၍ဖြစ်၍ အသစ်အသစ်လည်း၍ ပျက်ကြလေကုန်၏။

ထိုမျှကလောက် ဆောလျင်စွာ ပျက်စီးသည်ဖြစ်၍ မမြဲသည်ဖြစ်ရကား အနိစ္စ၊ ထိုသို့ပျက်စီးခြင်းဖြင့် ဘောက်ပြန်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲရကား ဒုက္ခ၊ ၎င်း ဒုက္ခအစုတို့၏ တလုံးတခဲတည်းမဟုတ် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ရုပ်မှုန့်အပေါင်းတို့၏ အသီးအသီးသဘောအားဖြင့် တစုတစုစီ တကွဲတခြားစီ ဖြစ်ရကား လုံးလုံးလျောင်းလျောင်း ကိုယ်ကောင်

ဟူသည်,ငါဟူသည် တစုံတခုမျှမရှိရကား အစိုးမရ, ကိုယ်မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အနတ္တ၊ ဤသို့ အနိစ္စ,ဒုက္ခ,အနတ္တ အစုမျှသာဖြစ်၏၊ နိဿတ္တနိဇ္ဇီဝ, အဗျာပါရမျှသာ ဖြစ်၏။

ဤရုပ်တရားတို့ကို ဤယခုအောက်မေ့၍ အာရုံပြု၍ ဝိပဿနာရှုသောတရားအပေါင်းသည်လည်း အာရုံ၌ ညွတ်ခြင်း- နမန သဘော ရှိသောကြောင့် နာမ်တရားမည်၏၊ ဤနာမ်တရားအပေါင်း၌ အာရုံကိုညွတ်ကာမျှသောသဘောသည် ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၊အာရုံကိုသုံးဆောင်ခြင်းခံစားခြင်းသဘောသည် ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ အမှတ်ပြုခြင်းသဘောသည် သညာက္ခန္ဓာ၊ ဤ ရုပ်တရားတို့၌ မတပ်ခြင်း, မပြစ်မှားခြင်း, မတွေဝေခြင်း, ကြည်လင်စွာ အောက်မေ့ခြင်း,တည်ကြည်ငြိမ်သက်ခြင်း အစရှိသောတရားအပေါင်းသည် သင်္ခါရက္ခန္ဓာ။ ဤ နာမက္ခန္ဓာလေးပါး အပေါင်းအစု ဖြစ်၏။

ဤ နာမက္ခန္ဓာလေးပါးတို့သည်လည်း ရှေးဘဝ၌ ဖြစ်လေပြီးသော အဝိဇ္ဇာ, တဏှာ, ဥပါဒါန်, ကံ, သင်္ခါရတို့သည် အဘန်တလဲလဲ ပြုပြင်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဤယခု အဘန်တလဲလဲ ဖြစ်၍ဖြစ်၍ ပျက်၍ပျက်၍ နေကြကုန်၏၊ မျက်စိဘမိုတ်, လျှပ်စစ်တပြက်အတွင်း၌ အသိန်း, အသန်းမက လျင်သော အပြန်ရှိသည်ဖြစ်၍ အသစ်အသစ်လည်း၍ ပျက်၍ပျက်၍ နေကြကုန်သည်ဖြစ်၍ မမြဲရကား အနိစ္စ၊ ထိုသို့ပျက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲရကား ဒုက္ခ၊ ထိုနာမ်တရားအပေါင်း၏ တလုံးတခဲဘည်း မဟုတ် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော များစွာသော သဘောတရားတို့၏ အစုံအဝေးဖြစ်၍ ငါဟူသော, ကိုယ်ဟူသော အခြင်းအရာ စွဲလမ်းစရာ မရှိသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်မဟုတ်ရကား အနတ္တ။

ဤသို့လျှင် ရူပက္ခန္ဓာ, နာမက္ခန္ဓာ အပေါင်းအစု အနိစ္စစု, ဒုက္ခစု, အနတ္တစုမျှသာတည်း ဟု သတ္တ,ဇီဝါ ငါ, သူတပါး ဟူသည် မရှိ၊ တွယ်တာနှစ်သက် စုံမက်အပ်သော သဘောမည်သည် မရှိ၊ စင်စစ်စက်ဆုပ်ရွံရှာအပ်, ကြောက်အပ်, ငြီးငွေ့အပ်, လွှတ်အပ်, စွန့်ပစ်အပ်သော သဘောတရား အစုမျှသာတည်း၊ ဤသို့သော သဘောတရား အစုမျှသာတည်း၊ ဤသဘော အစုမျှသာတည်း၊ ဤသာတည်းဟူ၍ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ် သဘောတိုင်အောင် ဆင်ခြင်အပ်၏။

ဤကား သမထ,ဝိပဿနာနည်း အကျဉ်းတည်း၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့် အတိုင်း နှုတ်တက်အာဂုံပြု၍ အဘန်တလဲလဲ ကြိုးပမ်း အားထုတ်နိုင် ကြစေကုန်သတည်း။

သမထ ဝိပဿနာနည်းအမြွက်နှင့်တကွ အာစရိယောဝါဒနည်းအခန်း ဤတွင်ခါးပတ် သတ်လတ်ပြီ။

"စိတ္တံ ဒမေထ မေဓာဝီ၊ စိတ္တံ ဒန္တံ သုခါဝဟံ"။—

ကျမ်းဂန်ဒေသနာ လာသည့်အတိုင်း အနမတဂ် သံသာစက်ဝယ် ပရပွက်ဆူ သပွတ်အူသို့ မည်သူဆရာတယောက်မျှ ဆုံးမ၍မရ၊ ဂင်္ဂါဝါလုမက ဘုရားအဆူဆူ ချွတ်ယူမဖြစ်၊ အမုန်ယစ်သော တောဆင်ပေါက်ပမာ လွန်စွာရုန့်ကြမ်းသော စိတ်မိုက်စိတ်ကြမ်း စိတ်သေ့သွမ်း စိတ်လေပွေ နောက်သို့သာ သုထက်ငါလိုက်စား မိုက်မှားကြ၍ "ဥဒ္ဓံ-ယာဝဘဝဂ္ဂါစ၊ အဓောယာဝအဝီစိ" တိုင် သူ့ထက်ငါအပြိုင် ပရပိုင်ညွန်အစစ်မှာ နစ်သည်ထက်နစ်ကြအောင် အဆိပ်ကိုစားမှားသောသူ့, ဆွဲမူ၍ သေသောသူအလား ကိုယ်၏ဒုက္ခကို ကိုယ်ရှာမှားစေတတ်သော ကောဓ, ဥပနာဟ, ပါပိစ္ဆာ, မဟိစ္ဆာ, အတြိစ္ဆာ, လာဘသိလောက, ဂရဟာ,ဝမ္ဘနာ, အက္ကောသနာ,ခိပနာ စိတ်ယုတ်မာတို့ကို ပယ်ခွါတွန်းသတ်၍ သောဝစဿတာမင်္ဂလာ တပည့်တို့အင်္ဂါနှင့်ညီစွာ ဆရာဆုံးမအပ်သည့် ဥပဒေနည်းအတိုင်း နောင်သိဿာနုသိဿ တပည့်စဉ်ဆက်မပျက်စေရ၊ နတ်တို့သုဓာ နတ်ဩဇာကို နတ်ဒေဝါတို့ မမုန်းနိုင်သကဲ့သို့ ဆရာ့နည်းနာ ဆရာ့ဩဇာ ဆရာ့လက်သုံး ဆရာစဉ်ဆက်တို့ ထုံးကို နှလုံးကြပ်ကြပ် မပြတ်ထားနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

စာရိတ္တအဆုံးအမ

(၁) စကားပြောကျယ်, အရယ်ကျယ်, အခေါ်ကျယ်,အချေကျယ်, အသမ်းကျယ်၊ ကျယ်ငါးပါးကို ပယ်ရမည်။

(၂) စကားများ, အရယ်များ, အအိပ်များ, အစားများ, နဝကမ္မများ, ပစ္စည်းဆည်းစုများ, ရှင်ငယ် လူငယ်တို့နှင့် ရောနှောများ,အလယ်အပတ်များ၊ များရှစ်ပါးကို ပယ်ရမည်။

(၃) အစားကြမ်း၊ အအိပ်ကြမ်း၊ အသွားကြမ်း၊ အထိုင်ကြမ်း၊ အရယ်ကြမ်း၊ စိတ်ကြမ်း၊ ကိုယ်ကြမ်း၊ နှုတ်ကြမ်း၊ အဆုံးမကြမ်း၊ ကြမ်းကိုးပါးကို ပယ်ရမည်။

အစားကြမ်းမှာ လက်များစွာနှင့် ဟင်းခွက်ကိုနှိုက်ခြင်း၊ ရှူးရှူးရှဲရှဲအသက်ရှူ၍ စားခြင်း၊ ဟင်းရည် ဟင်းဖတ်ကို အတိုင်းအရှည်မသိ အစားကြီးခြင်း၊ စကားတပြောပြော စားခြင်း၊ ဝက်သား ကြက်သား ငါး အမဲကို လွန်စွာစုံမက် အချက်အဝယ်ခိုင်း၍ ရှာကြံခြင်း၊ လက်ဘက်အုပ် လာဘက်ရည် ထွေထွေလာလာ ရှာကြံစားသောက်ခြင်း စသည်တည်း၊ အအိပ်ကြမ်းမှာ နေ့ကိုင်နေ့ရန်းကိုချ ကိုယ်ဝတ် သင်းပိုင်မျှနှင့် အိပ်ခြင်း၊ ဒူးထောင်ပေါင်ကားအိပ်ခြင်း၊ဟောက်၍အိပ်ခြင်း စသည်တည်း၊အသွားကြမ်းမှာ အလွန်မြန်စွာ သွားခြင်း၊ တောင်မြောက်ကြည့်ရှု လျှပ်ပေါ်လော်လည်သွားခြင်း၊ ကြမ်းနင်းပြင်းခြင်း၊ လှေကားအဆင်းအတက် မြန်ခြင်း စသည်တည်း၊ အထိုင်ကြမ်းမှာ မြူမှုန် ဖုန်သလဲရှိရာ အခင်းမပါ နေထိုင်ခြင်း၊ မရှိမသေ နေထိုင်ခြင်း၊ သီဘင်းငယ်တို့ကို တိုးဝှေ့တိုက်ခိုက်နေထိုင်ခြင်းစသည်တည်း၊ အရယ်ကြမ်းမှာ လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ ရယ်ခြင်း၊ ခစ်ခစ်မြည်အောင်ရယ်ခြင်း၊ ဟီးလား ဟားလားအသံဖြင့် ပြင်းစွာ ရယ်ခြင်း စသည်တည်း၊ စိတ်ကြမ်းမှာ စိတ်အလွန်တိုခြင်း၊ရန်ငြိုးကြီးခြင်း၊ ငြူစူစောင်းမြောင်းခြင်း၊သူတပါးတို့အား မကောင်းကြံခြင်း စသည်တည်း၊ ကိုယ်ကြမ်းမှာ သီတင်းသုံးဖော်တို့ရှေ့ မရှိမသေ ထိုင် ထ သွား လာခြင်း၊ မကုန်းမကိုင်းနိုင်ခြင်း၊ပုဆစ် ဒူး နဖူးမြေကျ ဝပ်မချနိုင်ခြင်း စသည်တည်း၊ နှုတ်ကြမ်းမှာ ငမိုက် ငမဲ ငခွေး ငဝက် မြည်တွန်ခြင်း၊ ရဟန်းတို့နှင့် မလျော်ကပ်ပတ် ပုံကြမ်းစကား ပြောဆိုခြင်း စသည်တည်း၊ အဆုံးမကြမ်းမှာ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်၍ ဆုံးမခြင်း၊ကာလဌာနမငဲ့မလင့် ဆုံးမခြင်း၊ ဒေါသ၊မာန်မာနနှင့် ဆုံးမခြင်း စသည်တည်း။

ကြည်ညိုဖွယ်သော ကိုယ်၊နှုတ် အမူအရာကို ပြုခြင်း၌ အကျိုးငါးပါး-

(၁) မိမိကိုယ်ကို မစွပ်စွဲရခြင်း၊

(၂) သီတင်းသုံးဖော်တို့ ကြည်ညိုချီးမွမ်းခြင်း၊

(၃) သတင်းကောင်းထွက်ခြင်း၊

(၄) မတွေမဝေသေခြင်း၊

(၅) သေလျှင် နတ်ရွာသုဂတိသို့ လားရခြင်းတည်း။

ကြည်ညိုဘွယ်သော ကိုယ်, နှုတ် အမူအရာမရှိခြင်း၌ အပြစ်ငါးပါး—
(၁) မိမိကိုယ်ကို မိမိ စွပ်စွဲရခြင်း၊
(၂) သိတင်းသုံးဖော်တို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊
(၃) မကောင်းသတင်းပျံ့နှံ့ခြင်း၊
(၄) တွေတွေဝေဝေ သေရခြင်း၊
(၅) သေလျှင် အပါယ်လေးပါး သွားရခြင်းတည်း။

ဆရာသမားထံ ဆုံးမခံ၍ လဇ္ဇီသဘောကို အတန်အရာရ၍ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်ကြစေကာမူ ၄င်းအကျဉ်းအားဖြင့် ပြအပ်ခဲ့ပြီးသော သူမကြည်ညိုဘွယ်တို့ကို ပယ်နိုင်ကြမှ သာသနာတော်ဝယ် ရဟန်းကောင်း တယောက် ဆိုစလောက်အောင် ဖြစ်နိုင်ကြမည် မှတ်။

[ဤကား စာရိတ္တ အဆုံးအမတည်း။]

ဝါရိတ္တအဆုံးအမ

ဝါရိတ္တ အဆုံးအမမှာကား ဤဆိုလတ္တံ့သည့် အတိုင်းတည်း။

(၁) အစိတ္တက, အဝိသယဋ္ဌာနမှ တပါး အားကြီး ရှုန့်ရင်းသော စိတ်ကြမ စေတနာဖြင့် အာပတ်ကို မလွန်မကျူးမိအောင် အထူး ရှောင်ကြဉ်ပါမည်ဘုရား။

(၂) အာပတ်သင့်မှန်း သိလျက် တနံ့နက်တနေကုန် ဖုံးလွှမ်း၍ မထား၊ အားလပ်စွမ်းနိုင်သည့်ခဏ၌ ဆောလျင်စွာ သုတ်သင်ပါအံ့ဘုရား။

(၃) အကပ္ပိယ, အဓမ္မိယပစ္စည်း အသုံးအဆောင်မှန်း သိလျက် တနေ့တနံ့နက်မျှ သုံးဆောင် သိမှီး စားသောက်ခြင်းကို မပြု ရှောင်ကြဉ် စွန့်ပစ်ပါအံ့ဘုရား။

(၄) သီတင်းသုံးဖော်တို့အား ပြင်းထန်စွာ ဒေါသ,မာနစိတ်နှင့် တကွ ရှုန့်ကြမ်းသော စကားတို့ဖြင့် အော်အင် ငေါက်ငမ်း ကျွန်းတန်း ပုတ်ခတ် မပြုပါအံ့ဘုရား။

(၅) သီတင်းသုံးဖော်တို့အား ဝင့်ဝါ ပလွှား ဝါကား တတ်သည်၊ ပကာသနပြုချင်တတ်သည်၊ အလိုကြီးသည်၊ တွက်ချက်ခိုကပ်

တတ်သည်၊ အလိုက်အလာ မသိတတ်သည်၊ လောဘကြီးသည်၊ ဒေါသ, မာနကြီးသည်၊ အစား,အအိပ်ကြီးသည်၊ စဉ်းလဲ ကောက်ကျစ်သည် စသည်ဖြင့် မျက်မှောက် မျက်ကွယ် မပြောမဆိုပါအံ့ဘုရား။'

(၆) ဟိုက်အုပ်, တိုက်ကြပ်, မထေရ်ကြီးတို့ သဘောတူစီရင်ဆုံးမ၍ ပြီးပြီးသောအမှုကို မည်သို့ တစုံတခုမျှ အားမရသော, မနှစ်သက်သော အမှုအရာကို မပြောမဆိုပါအံ့ဘုရား။

(၇) သစ်သီးခဲဘွယ်စသည် ဝေဘန်သော ဖလဘာဇက,ခဇ္ဇဘာဇက, အပ္ပမတ္တကဝိဿဇ္ဇက ရဟန်းတို့အား အဝေအခြမ်း မညီသည်, နည်းသည်, များသည်ဟု မဆို၊ မငြိုမငြင် သည်းခံ စောင့်စည်းပါအံ့ဘုရား။

(၈) နဝကမ္မပြုလုပ်ကြရာ မည်သူမလာသည်, မည်ဝါမလာသည် စသည်ဖြင့် မြည်တွန် တွက်ချက်ခြင်းကို မပြု၊ ကိုယ်မှုတွက်ကို ကိုယ်သာ သူ့နောက်မကျရအောင် ရွက်ဆောင် အားထုတ်ပါအံ့ဘုရား။

(၉) အကြောင်းထူးဝိသေသ ကိစ္စမရှိလျှင် ဆွမ်းစားရာ ဆွမ်းစားကျောင်းပေါ်၌ စကားမပြောပါ၊ အကြောင်းရှိ၍ ပြောရလျှင်လည်း တိုးတိုးသက်သာ ပြောပါအံ့ဘုရား။

(၁၀) အကြောင်းကိစ္စမရှိလျှင် ရေခပ်သွားရာ, ရေချိုးသွားရာတို့၌ စကားတပြောပြောနှင့် မသွား၊ အဘော်ခေါ်၍ မသွားမချိုးပါ၊ သင့်ရာတရားကို နှလုံးထား၍ ဆိတ်ဆိတ်သွားချိုးပါအံ့ဘုရား။

(၁၁) အကြောင်းထူးကိစ္စ မရှိလျှင် အကျိုးမဲ့ တကျောင်းမှ တကျောင်း, တခန်းမှတခန်း ကူးသန်း လည်ပတ်ခြင်းကို မပြု၊ အယူးသတိပြု၍ ရှောင်ကြဉ်ပါမည်ဘုရား။

(၁၂) ပြောပလောက်သောအကြောင်း ရောဂါ မရှိလျှင် ညဥ့်စာ အံတိတ်ကရဒက် မတီးမချင်း အလွတ်စကားမများ၊ စာအံခြင်း, ပုတီးစိပ်ခြင်းတို့ကို ကြိုးစားအားထုတ်ပါမည်ဘုရား။

(၁၃) ပြောပလောက်သော ရောဂါအကြောင်းကိစ္စ မရှိလျှင် ညဥ့်စာအံ့တိတ်ကရဒက် ခေါက်သည်မှစ၍ အိပ်ကရဒက်ခေါက်သည်တိုင်အောင် တုံးလုံးလှည်း၍ မနေ၊ ထိုင်လျက်လည်း မငိုက်ရအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ပါအံ့ဘုရား။

(၁၄) ပြောပလောက်သော ရောဂါအကြောင်းမရှိလျှင် နံနက် အိပ်ရာထကရဒက်ခေါက်သည်မှစ၍ အရုဏ်လာသည်တိုင်အောင် လှည်း၍ မအိပ်မနေ၊ စကားမပြော ကြိုးစားအားထုတ်ပါအံ့ဘုရား။

(၁၅) ပြောပလောက်သော ရောဂါအကြောင်းမရှိလျှင် ယုတ်စွအဆုံး ဝါတွင်းအခါ တလလျှင် ရှစ်သီတင်း, ဝါပ လေးသီတင်း ဧကာသနိက်ဓုတင်မြောက်အောင် ကျင့်ဆောင်ပါအံ့ဘုရား၊

(၁၆) အထက်မထေရ်ကြီးမှစ၍ အောက် သယ်နော, သာမဏေငယ်တိုင်အောင် သီတင်းသုံးဘော်တို့ ဆိုဆုံးမသည့်အခါ စိတ်ဆိုးသော အမူအရာကိုမပြု အထူး သည်းခံပါအံ့ဘုရား။

(၁၇) အာမခံဆရာ့ထံ မကြာမကြာသွား၍ ဆိုဆုံးမရန် ရှိသည်များကို အားပါးမနာ ဆုံးမတော်မူပါဟု လျှောက်ထား၍ ဆုံးမ ခံပါအံ့ဘုရား။

(၁၈) အာမခံအပ်သော တပည့်တို့ကို မကြာမကြာ သွား၍ဂုဏ်း, ခေါ်၍ဂုဏ်း အဝတ်အရုံ, စားပုံသောက်ပုံ အလုံးစုံကို နေရာကျ ဆုံးမပြောဆိုပါမည် ဘုရား။

ဂုဏ်းဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော တဆယ့်ရှစ်ရပ်သော ပဋိညာဉ်ဝန်ခံချက်တို့တွင် တပါးတပါးပျက်ခဲ့သော် အာယတိ သံဝရဖြင့် နှံနာအောင် ဒဏ်ထမ်းပါမည်ဘုရား။

သိက္ခာကာမ လဇ္ဇီပေသလ သီလဝန္တအစစ် ဖြစ်တော်မူသော "ဇာဂရာဘိဓဇ သဒ္ဓမ္မဝံသမဟာဓမ္မသေနာပတိ အတုလာဓိပတိ သိရိပဝရမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု" တံဆိပ်နာမံတော်ရှိသော ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် တရားဩဝါဒ ဟောပြထားတော် မူအပ်သော-

ဓမ္မဝိနယစာတမ်းပြီး၏။

ပထမဩဝါဒစာတမ်း

ဆရာ ဩဝါဒကား တရားရေး တိုက်ကျွေးလိုက်သည်-ရှိမှုကား ရွာဒါယကာကြီး, ငယ် တစုတို့····ယခု တပည့်တပန်း ရဟန်းသံဃာတို့အား ဆရာ ဩဝါဒပေးထား လိုက်သည့်အတိုင်း မိမိတို့ဆရာများအထူးနေရာကျအောင် ဒါယကာတို့တွက်တာ အားထုတ်သင့်သော အရာများကို အားထုတ်၍ မိမိတို့ကျေးရွာ၌ သာသနာတော် အထူးစင်ကြယ်ထွန်းလင်းအောင် ရွက်ဆောင်အားထုတ် ကြရမည့်အကြောင်း။

သာသနာတော် အတိမ်, အနက် ဆိုး, ကောင်း ယုတ်, မြတ် ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း အထူးသိနိုင်ကြအောင်၊ ယခု ဆရာပေးထားလိုက်သည့် ဩဝါဒစာတွင် ပါရှိသောဝိနည်းအရာ, အထက်နတ်ရွာစံ မင်းတရားကြီး ၁၂၁၇-ခုနှစ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများနှင့် တိုင်ပင်လျှောက်ထား ထုတ်ပြန်အပ်သော အမိန့်တော်ပြန်တမ်းကြီးတွင် ပါဝင်သော အလဇ္ဇီပါပဓမ္မအရာများကိုလည်း အတန်အရာ လူတို့ကြားဘူး နားဝရှိကြအောင် အထူးကြည့်ရှုမှတ်သားကြစရာ လွန်စွာကောင်းလှသည့် အကြောင်း။

ကိုးကွယ်သင့်, မကိုးကွယ်သင့် ဆိုး,ကောင်း ယုတ်,မြတ် မသိတတ် အမှတ်မဲ့ ကျောင်းကန်ဆောက်လုပ် ကိုးကွယ်ကြရာ အလဇ္ဇီမသူတော်များကို ကိုးကွယ်မိကြသည့်အခါ ထိုမိမိဆရာပုဂ္ဂိုလ်တို့က လဇ္ဇီသူတော်ကောင်းတို့၏ အပြစ်အာဒီနဝကို ပြောကြားနာခံရသဖြင့် မိမိတို့မှာ သူတော်ကောင်း ရဟန်းကောင်းတို့ကို မကိုးကွယ်ရရုံမက ထိုလဇ္ဇီသူတော်ကောင်းတို့အား ကဲ့ရဲ့ပြစ်မှား အပါယ်လားကြရမည့်အရာ လွန်စွာပေါများကြောင်း။

ဘုရားရှင့် လက်ထက်တော်အခါက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများကို ကိုးကွယ်မှား၍ မိမိတို့ဆရာ ပူရဏကဿပစသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ထံမှ ဘုရားရှင့်အပြစ်ကို အခါခါ ကြားနာရသည့်အတွက် ၎င်းတကာတို့မှာ ဘုရားရှင်ကို မကိုးကွယ်ရရုံမက ဘုရားရှင်ကိုပြစ်မှား၍ အပါယ်လားကြသူတို့ပင် အလွန်ပေါများကြသည်ကို ထောက်ထားသဖြင့် ယခုအခါ ရဟန်းသာမန်တို့လက်ထက်မှာမဆိုသာ လွန်စွာ သတိထားကြရမည့်အကြောင်း။

ရာမညတိုင်း အောက်ပြည် မြို့ရွာတို့၌ စူဠ-မဟာ, ကံနှင့်ဒွါရ ကွဲပြားကြရာ မလိမ်မာသောဒါယကာအပေါင်းတို့ ဘုန်းကြီးကောင်းများကို ပြစ်မှား

ကဲ့ရဲ့ အရှုံ့တစောင်းပြုသဖြင့် မှားခြင်းကြီးမှား၍ နေကြသည့်အရာများ လည်း ဤကဲ့သို့ ဆိုး, ကောင်း ယုတ်, မြတ် မသိတတ်ရှာကြ၍သာ ဖြစ် ရှာကြသည့်အကြောင်း၊ယင်းကဲ့သို့မမှားကြရအောင် အထူးသတိဆောင် ကြရမည့်အကြောင်း။

လယ်ကောင်း, လယ်ညံ့ကိုသိ၍ စပါးလုပ်မိမှသာ စပါးလုပ်ကျိုး နပ်သကဲ့သို့ ကိုးကွယ်သင့်, မကိုးကွယ်သင့် ဆိုး,ကောင်း ယုတ်, မြတ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို သိတတ်မှ မိမိတို့ ကျောင်းကန်ဆောက်လုပ်၍ ဘုန်းကြီးကိုး ကွယ်ကျိုးနပ်နိုင်မည်၊ ယင်းသို့မသိတတ် အမှတ်မဲ့ အလဇ္ဇီဒုမ္မဂ် ပုဂ္ဂိုလ် များကို ကျောင်းဆောက် ကိုးကွယ်မိသည့်အတွက် ဘုရားရှင်၏ လက် ထက်တော်အခါ မိမိဆရာ၏စကားကို နာယူမှားသဖြင့် သူတော်ကောင်း ရဟန်းများကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်မှား၍ သေသည်မှအခြားမဲ့၌ ယင်းမိမိကျောင်း တိုက်ရှိ ဝစ္စကုဋိအိမ် မစင်တွင်းထဲ၌ ဆရာ, တကာနှစ်ဦးလုံး ပြိတ္တာကြီး ဖြစ်၍ အနှစ်များစွာ ပြိတ္တာဒုက္ခကို ခံနေကြရကြောင်းနှင့် ပေတဝတ္ထုပါဠိ တော်တွင်လာသည့်အတိုင်း မဖြစ်ကြရအောင် သာသနာတော် အတိမ်, အနက် ဆိုး,ကောင်း ယုတ်,မြတ်ကို သိအောင်ပြုသဖြင့် မိမိတို့အကျိုး, သာသနာတော်အကျိုးနှစ်ပါးပြီးစေခြင်းငှါ ယောနိသောမသိကာရတရား များကို ကောင်းကောင်းကြီး နှလုံးထား၍ အလဇ္ဇီဒုမ္မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အားပေးအားမြှောက် မပြုမိကြရအောင် ကြိုးဆောင်အားထုတ်နိုင်ကြလျှင် ယခုကဲ့သို့ အထက်မြန်မာသာသနာပြုမင်း ဦးစီးကင်း၍နေသော်လည်း သာသနာပြုမင်း ရှိသကဲ့သို့ပင် သာသနာတော် စင်ကြယ်ထိန်ဝင်း ထွန်း လင်းတောက်ပစရာ ရှိသေးသည့်အကြောင်း။

ဒါယကာတို့ ရှိမူကားရှာတွင် ဆရာ ရှေးကသာသနာပြုဘူး၍ အကျူး ထွန်းလင်းဘူးသည့်အတိုင်း ယခုလည်း အထူးထွန်းလင်းသဖြင့် ဘုန်း ကြီးကိုးကွယ်ပူဇော်နိုးရသော ဒါယကာတို့အား အကျိုးထူး ဖြစ်ပွါးကြ ရအောင် ကြိုးဆောင် အားယုတ်ကြစေချင်ကြောင်း။

ယခုအခါ ပြည့်ရှင်မင်း ကင်း၍နေသည့်အတွင်း ခိုးသားထားပြဓတွ အလွန် နှိပ်နင်း တိုက်ဖျက်ခွင့်ရသကဲ့သို့ သာသနာပြုပြည့်ရှင်မင်း ကင်း သည့်အခိုက် အလဇ္ဇီဒုမ္မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ လွန်စွာ အခွင့်ရသည်ဖြစ်၍ ဆိတ်တကောင်ကို ကျားတထောင် ကြောက်ရသည့် ကောသလပင်းကြီး

အိပ်မက်ခန်းဆိုက်သဖြင့် လဇ္ဇီသူတော်ကောင်းမှန်သမျှ အလွန် အား နည်းသည်ဖြစ်၍ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ လွန်စွာ အားရှိသဖြင့်–

"တစ္ဆေကို လူကပူး၊ ခွေးရူးက တုတ်ဆောင်"–

ဆိုသကဲ့သို့ ထိုလဇ္ဇီ ရဟန်းကောင်းကိုပင် အလဇ္ဇီဒုမ္မဂ် အစိုးရ ဂိုဏ်းအုပ်, ဂိုဏ်းထောက်ပြုလုပ်ကြသူတို့၏ ဆင့်ဆိုဆုံးမ နှိပ်နင်းသည် များကို ခံနေကြရသည်ဖြစ်၍ သာသနာတော် အလွန်အားနည်း၍ နေ သည့်အပေါ်တွင် သာသနာတော် အတိမ်,အနက် ဆိုး,ကောင်း ယုတ်, မြတ် မသိတတ်ကြသူ လူဒါယကာ လူဆင်းရဲ လူမွဲ,လူရတတ်,အထက် မှူးမတ်, အစိုးရမင်းတို့ပါ ယင်းသို့သော အလဇ္ဇီဒုမ္မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လွန် စွာချီးမြှောက် ကျောင်းဆောက် ကိုးကွယ်၍ နေကြရုံမက အချို့သော အရပ်များ၌ များသောအားဖြင့် လဇ္ဇီသူတော်ကောင်းများကိုပင် ပြစ်တင် ကဲ့ရဲ့ ချိုးဖဲ့ နှိပ်နင်း ပြုပြန်ကြသည့်အတွက်ကြောင့်–

"မြွေကိုက်သည့်အပေါ်တွင် စုန်းနှတ်ပယောဂ ဝင်စွက်ပြန် သည်"–

ဆိုသကဲ့သို့နေသဖြင့် သာသနာတော်အရေးအရာတွင် လွန်စွာအကြံ ခက်၍နေသောကြောင့် အလုံးစုံအရပ်ရပ် သာသနာတော်တွက်တာကို ဆရာ မတတ်နိုင်သော်လည်း ရှေးနှတ်ရွာစံ မင်းတရားကြီးလက်ထက် လဲကြားဗိုလ်များနှင့်တကွ သာသနာပြုဘူး၍ အထူး ထွန်းလင်းဘူးရာ ဒါယကာတို့ ရှိမူကားရွာတွင် သာသနာတော်ဖြစ်ထွန်းရန်ရှိသရွေ့ ဖြစ် ထွန်းစေဦးတော့ဟု အထူး နှလုံးပြုသဖြင့် ဒါယကာတို့အား အထူး ကွက်မှတ် ပိုင်းခြား တရားရေး တိုက်ကျွေးလိုက်ကြောင်း။

ယခု ပေးထားလိုက်သော အရပ်ရပ် သြဝါဒစာများကိုလည်း တောင် တောရကြီးသံဃာ, သရက်ချောင်, ဘုန်းပွင့်တိုက်သံဃာများ စည်းဝေး ဘတ်ရွတ်ကြရာ ကျောင်းဒါယကာတို့နှင့် တကွ ရွာလုံးကျွတ် သွားလာ နာခံကြစေချင်ကြောင်းများနှင့် ကရုဏာရှေ့ထား တရားရေး တိုက် ကျွေးလိုက်သည်-ရှိမူကားရွာနေ ဆရာကို ယုံကြည်ကိုးစားရင်းရှိကြသူ ဦးဖြူ,ဦးနက်မဆို ထိုထို ဒါယကာကြီးငယ်တစုတို့····။

၁၂၃၄-ခု၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၈-ရက်၊ သောကြာနေ့တွင် ပင်းကွန်း ခင္ဂတောင်တောရ ရွှေကျင်ဆရာတော် ဘုရားကြီး ပထမဩဝါဒစာတမ်း ပြီး၏။

ဒုတိယောဝါဒ စာတမ်း

ဆရာ ဒုတိယောဝါဒ ဓမ္မရေး တိုက်ကျွေးအပ်သည်-ရှိမှုကား ရွာ ဒါယကာ ကြီး,ငယ်တစုတို့....၊ ယခင် ဆရာပေးထား ဆုံးမအပ်သည့် ပထမောဝါဒစာတမ်းတွင် သာသနာတော်ဖြစ်ဟန် အတိမ်, အနက် ဆိုး,ကောင်း ယုတ်,မြတ်ကို ဂဟဋ္ဌဖြစ်သူ လူတို့လည်း အတန်အရာ သိနိုင်ကြမှ ကျောင်းကန်ဆောက်လုပ် ဘုန်းကြီး ကိုးကွယ် လှူဒါန်းကျိုး အထူး ရှိကြမည်ဟူသော အချက်ဝယ် သာသနာ အတိမ်,အနက် ဆိုး, ကောင်း ယုတ်, မြတ်ကို အဘယ်သို့ သိအပ်သနည်း ဟူသော် ဘုရား ဝိနည်းတော်နှင့် မလျော်မညီ အလဇ္ဇီပြုကျင့်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသမျှသည် ပင် ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုးချည်းတို့တည်း၊ ယင်း ဝိနည်းတော်ဟူသည်လည်း—

"အဋ္ဌဟိ ဝတ္ထူဟိ ကုလာနိ ဒူသေတိ ပုပ္ဖေန ဝါ ဖလေန ဝါ"—

အစရှိသော ပါရာဇိကကဏ်ပါဠိဒေတော်မြတ်အတိုင်း ရဟန်းတို့မှာ ဒါယကာတို့အား ငှက်ပျောသီးပေးခြင်း, ထမင်းကျွေးခြင်း စသည်တို့ကို ပြုကျင့်မိက ထိုရဟန်းသည် ထိုဒါယကာတို့ကို မှိုင်းမ ချီးမြှောက်သည် မမည်၊ စင်စစ်မူကား ဖျက်ဆီးသည်သာ မည်လေတော့သည်၊ ယင်း ကုလဒူသနအားဖြင့် ထိုရဟန်းအား ထိုရပ်, ထိုရွာ, ထိုနေရာကျောင်း တိုက်မှ ပဗ္ဗာဇနိယ ဝိနည်းကံဖြင့် နှင်ထုတ်ကြရမည်ဟု ဘုရားရှင်ပညပ် တော်မူသည်၊ ရဟန်းတို့မှာ ဒါယကာတို့အား သစ်သီးပေးခြင်း, ပန်း ပေးခြင်း စသည်တို့ဖြင့် ကုလဒူသနအမှုကို ပြုကျင့်သည့်အခါ လပ်ကို မငဲ့ မတောင့်တပဲ အမှတ်မဲ့ ပေးသည်ဖြစ်အံ့-ကုလဒူသနဒုက္ကဋ်အာပတ် တချက်၊ သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတနဒုက္ကဋ်အာပတ်တချက်၊ လပ်ကိုတောင့်တ ပြန်သည်ဖြစ်အံ့- အနေသနမိစ္ဆာဇီဝအာပတ်တချက်အားဖြင့် ရှေးဦးစွာ အာပတ် ၂-ချက်, ၃-ချက် သင့်သည်။

ထို့နောင် ထိုဒါယကာတို့ ပစ္စည်းဝတ္ထုကိုအလှူခံ၍ သုံးဆောင်သည့် အခါ ဆွမ်းစားရာဝယ် ဆွမ်းလုပ်တိုင်း ဆွမ်းလုပ်တိုင်း, သင်္ကန်းကိုင်ရာ သင်္ကန်းကို ပြင်၍ ဝတ်တိုင်းရုံတိုင်း, ကျောင်းပေါ်သို့ တက်တိုင်းဝင်တိုင်း, နေထိုင်သွားလာတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်တွေအဆွေယျမက အခါခါ အထပ် ထပ် သင့်၍နေသဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ် ထိုရဟန်းမှာ မိစ္ဆာဇီဝဆေးကုနည်း

ဖြင့် မကုသရွေ့, ထိုအမှုကို မရှောင်ကြဉ်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး ထို အလဇ္ဇီအမှုမှ မထမြောက်နိုင် ဖြစ်လေတော့သည်။

နေလွဲအခါ ဆေးဝါး,ကွမ်းစားပြုမိသူတို့မှာ ပြောပလောက်သော အနာ ရောဂါရှိ၍ စားသောက်သည်မှတပါး စားတိုင်းဝါးတိုင်း, ဆေးရည် ကွမ်းရည် လည်မျိုတဘက်သို့ ဝင်တိုင်းဝင်တိုင်း ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ် ဒုက္ကဋ်ဝါရဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ထိုအမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ပါတော့မည်ဟု အာယတိ သံဝရ မရှိသရွေ့ကာလပတ်လုံး ထို ကွမ်းစား, ဆေးဝါးမှ အလဇ္ဇီအဖြစ်မှ မထနိုင်။

ရဟန်းတို့မှာ ပြောပလောက်သော အနာအကြောင်း မရှိပဲလျက် မြို့တွင်း,ရွာတွင်းတို့၌ ဘိနပ်စီး၍ မသွားကောင်း၊ သွားလျှင် ဘဝါးလှမ်း တိုင်း,လှမ်းတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည်၊ ထိုအမှုကို ထိုပုဂ္ဂိုလ် နောင် ရှောင်ပါတော့မည်ဟု အာယတိ သံဝရ မရှိသရွေ့ကာလပတ်လုံး ထို ဘိနပ်စီးခြင်း-အလဇ္ဇီအမှုမှ မထနိုင်။

မအပ်သော ဆိုးရည်ရှိသော နံ့နွင်းဆိုး, ပေါက်ပွင့်ဆိုး, ပိုး, ဝိတ်နီ, သက္ကလတ်သင်္ကန်း, မဟာလှေကားပန်းထက်မက အရောင် အဆင်း ရှိသော ဖဲကတ္တီပါသင်္ကန်းတို့ကို ဝတ်ရုံမိသည်ဖြစ်အံ့-ဝတ်ရုံတိုင်း ဝတ်ရုံ တိုင်း, ထိုသင်္ကန်းကိုပြင်ဆင်၍ ဝတ်တိုင်းရုံတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် များစွာ သင့်သည်၊ ထိုအမှုကို ထိုပုဂ္ဂိုလ် မရှောင်ကြဉ်သရွေ့ကာလပတ်လုံး ထို သင်္ကန်းရုံ-အလဇ္ဇီအမှုမှ အချင်းခပ်သိမ်း မထနိုင်။

ရဟန်းတို့မှာ ဆွမ်း, သင်္ကန်း ပရိက္ခရာများကို မဘိတ်မကြားသော အပ္ပဝါရိတဒါယကာ၊ အဆွေမတော်ရာ ဒါယကာလူတို့အား ဝိညတ် အားဖြင့် တိုက်ရိုက်မတောင်းကောင်းရုံမက ကျောင်း၌ ဆွမ်းရှားသည်, သင်္ကန်းနွမ်းပါးသည်ဟူ၍ ဒါယကာတို့ရှေ့ ပရိယာယ်, ဩဘာ, နိမိတ် ကိုမျှ မပြုကောင်း၊ ယင်းသို့ ပြုလျှင်ပြုချင်း အနေသနဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်သည်၊ ထိုဆွမ်း, သင်္ကန်းတို့ကို သုံးဆောင်သည့်အခါ ဆွမ်းစားစဉ် လုပ်တိုင်းလုပ်တိုင်း, သင်္ကန်းဝတ်ရာ သင်္ကန်းပြင်၍ ဝတ်တိုင်းဝတ်တိုင်း အာပတ်သင့်သည်၊ ထိုအမှုကို ထိုပုဂ္ဂိုလ် မရှောင်ကြဉ်သရွေ့ ကာလ ပတ်လုံး ထို အလဇ္ဇီအမှုမှ မထမြောက်နိုင်၊ ထာဝရအလဇ္ဇီကြီး ဖြစ်၍ နေလေတော့သည်၊ မိမိထံ ရှင်ပြုလာသမျှ, ပဉ္စင်းခံလာသမျှ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ လည်း ယေဘုယျအားဖြင့် မိမိကဲ့သို့ အလဇ္ဇီချည်း ဖြစ်ကြလေတော့သည်။

အထက် အစိုးရပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အလဇ္ဇီဖြစ်အံ့၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံ မျက်နှာလိုလား သွားလာဆည်းကပ် စားသောက်သုံးဆောင် လက်ဆောင်ပေးလှူ အရာခံယူကြသူ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသမျှ အရာအထောင်မက အလဇ္ဇီ ချည်းသာ ဖြစ်ကြရလေသည်၊ ၎င်း အစိုးရပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံ ကြေးငွေလက်ဆောင်ထိုး၍ ဂိုဏ်းအုပ်, ဂိုဏ်းထောက်အရာ ခံကြပြီးကာ ၎င်း ဂိုဏ်းအုပ်, ဂိုဏ်းထောက်ပြု၍ လဇ္ဇီရဟန်းကောင်းတို့ကို ချိုးဖဲ့နှိပ်နင်း ဆင့်ဆိုခေါ်ချ ငွေလက်ဆောင်စား၍ တရားမဟုတ်စီရင်ကြသဖြင့် အလွန်အပြစ်ကြီးစွာ မဟာသာဝဇ္ဇ မဟာအလဇ္ဇီ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတိုင်အောင် ဖြစ်ကြလေသည်၊ ဤသို့ အလဇ္ဇီဗိုလ်ချုပ်ပြု၍ လဇ္ဇီရဟန်းကောင်းတို့ကို ဆင့်ဆိုခေါ်ချ အဓမ္မ, အဝိနယကို အခါခါပြု၍ သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးနေထိုင်ကြသော အလဇ္ဇီဗိုလ်ချုပ် မဟာအလဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်မှန်း အထင်အရှား အများသိကြလျက်, သိလောက်လျက် မသိလျှင် မောဟာဂတိ၊ သိပါလျက်လည်း လောကမျက်နှာ ဆန္ဒာဂတိ လိုက်သဖြင့် အမြဲကျောင်းဆောက်ကိုးကွယ် အားပေးအားမြှောက် ပြုမိကြသူ လှူဒါယကာတို့မှာလည်း သာသနာတော်ပျက်စီးကြောင်းကို ပြုမိသည့်အတွက် အလဇ္ဇီပဂ္ဂဟ ဒါယကာဗာလဖြစ်သဖြင့် "မှုဆိုးအားပေး မှုဆိုးခွေး" အလား မှားခြင်းကြီးမှား၍နေကြသူသာ အလွန် ပေါများလျက် ရှိကြောင်း။

ယင်းသို့ ဆရာဗာလတို့ကိုစွဲ၍ ယခုအခါ ဘုရားသာသနာတော်အလွန်ပျက်စီး အကျိုးကြီးနဲ့၍ နေသည့်အခိုက်တွင် အထက်နတ်ရွာစံ မင်းတရားကြီးလက်ထက် သာသနာပြုဘုရား ဆရာ၏တရား စကားများကို အခါခါကြားနာဘူးသော ရှိမူကားကျေးရွာ တကာလိမ်မာ တို့လည်း အများနည်းတူ မိုယ်းခါးရေသောက် မမှောက်မှားကြရအောင် အထူးသတိဆောင်အပ်ကြသည့် အကြောင်း၊

သည်မှတပါး ကုသိုလ်ကိုလိုလား၍ အလှူဒါနပြုလုပ်ကြရာ ရပ်သေး, ဇာတ်ပွဲသဘင်တို့နှင့်တကွ ပြုမိကြလျှင် "အဆိပ်နှင့်ရောသော ဘောဇဉ်, မစင်နှင့် ရောသောဝက်သား" ကဲ့သို့ "ကုသိုလ်တပဲ၊ ငရဲတခွဲ" နေတတ်ကြသည်ဖြစ်၍ ယင်းသို့လည်း မမှားကြရအောင် သတိအထူးဆောင်အပ်လှသည့်အကြောင်း၊ မိဗိတို့အ[illegible]ပေးသည့်အတွက် ကြက်,ဝက်ငါရ[illegible]ာန်

အများ မသေရအောင်လည်း သတိ အထူး ဆောင်အပ် လှသည့် အကြောင်း။

ဥပုသ်သီလ စောင့်ထိန်းကြသည့် အခါ၌လည်း အနာမဲ့ နေလွဲကွမ်း စား ဆေးဝါး ဆေးသောက်, အကြောင်းမဲ့ အဖျော်ရေသောက်အမှုတို့ကို ပြုမိသည့်အတွက် မိမိတို့တရံတခါ စောင့်ရှောက်ရသည့် သီလညှိုးနွမ်းပျက်စီး မရှိကြရအောင် အထူးသတိဆောင် အပ်လှကြောင်း၊ ယင်းသို့ ဥပုသ် စောင့်သုံးကြသည့်အခါ မဂ်ဖိုလ်မှ ဘီလာဖြစ်သော တိရစ္ဆာန ကထာ, ထမင်းစကား, ဟင်းစကား, စစ်မက်စကား စသော တရားအလွတ်စကားများကို မပြောကြားမိစေရ၊ ဒေါသမာန မာန်စောင်ချ၍ အရိယဥပုသ် ကောင်းကောင်းကြီး မြောက်အောင် အထူးသတိဆောင် အပ်လှကြောင်း။

ယင်းသို့စောင့်အပ်သော ဥပုသ်သီလအကျိုးကိုလည်း လှူနတ်စည်းစိမ် ဒုဂ္ဂအိမ်ကို မတောင့်တပဲ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုသာ လွန်စွာတောင့်တ၍ စောင့်မိကြအောင် သတိအထူးဆောင်ကြရမည့်အကြောင်းများနှင့်ဆရာ တရားရေး တိုက်ကျွေးလိုက်သည်-ရှိမူကားကျေးဇူး ဒါယကာကြီးငယ် တစုတို့⋯⋯။

ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကုလဒူသနအရာဝယ်—

"အပစ္စာသိသန္တေနာပိ ဒါတုံ န ဝဋ္ဋတိ၊ သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတနတ္တာ။ ပစ္စာသာယ ပန သတိ ကုလဒူသနံပိ ဟောတိ"—

ဟု လပ်ကိုင့်၍ပေးမှ ကုလဒူသန ဖြစ်သည့်အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဝိမတိဋီကာလာသော်လည်း ၎င်းအတိုင်း ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ, တေရသ ကဏ်ဋီကာ, ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာကြီးတို့၌ မလာ။

"သစေ ပန ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ ဒေတိ၊ ကုလဒူသနဒုက္ကဋံ"—

စသည်ဖြင့် သာမညသာ လာသောကြောင့် လပ်ကိုမငဲ့သော်လည်း ဒါယကာတို့ သဒ္ဓါတရားပျက်စီးကြောင်း ဖြစ်တော့သည်ဖြစ်၍ ကုလဒူသန အာပတ်သင့်ကြောင်းနှင့် ငါတို့ကျေးဇူးရှင် မြောက်ဘက် သီးလုံးဆရာတော်, နတ်ရွာစံမင်းတရားကြီးဆရာ သာသနာပြု ရှမ်းကလေးကျွန်းဆရာ တော်တို့ မိန့်ဆိုဆုံးဖြတ်အပ်သည့်အတိုင်း လပ်ကိုမငဲ့ မတောင့်တသော်လည်း ကုလဒူသနဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်တော့သည်၊ ယင်းသို့ ကုလဒူသန ဖြစ်ပျှင်လည်း—

"ဣမေဟိ ပန အင်္ဂဟိ ကုလဒူသနကမ္မေဟိ ဥပ္ပန္နပစ္စယာ ပဉ္စန္နမ္ပိ သဟဓမ္မိကာနံ နကပ္ပန္တိ"—

ဟူသော ပါရာဇိကကဏ္ဍအဋ္ဌကထာ အတိုင်း ထိုဒါယကာတို့က မိမိအား သစ်သီးပေးဘူးခြင်း, ထမင်းကျွေးဘူးခြင်းကြောင့် လှူသည်မှန်လျှင် ရဟန်းကပေးစဉ်အခါ ဤသို့ပေးလှူပါစေဟု စိတ်မရှိပဲ ပေးစေကာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုဒါယကာတို့ ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ မအပ်သည်သာ ကေန်မှတ်ကြလေကုန်။

လပ်ကိုတောင့်တ၍ပေးသော် မိစ္ဆာဇီဝအနေသနဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည်၊ လပ်ကိုမငဲ့ဘဲပေးလျှင် မိစ္ဆာဇီဝအနေသနဒုက္ကဋ်မှ လွတ်သည်၊ ဤသို့ ပေးစဉ်အခါ မိစ္ဆာဇီဝဒုက္ကဋ် သင့်, မသင့်သာ ထူးကွဲသည်၊ နောင် ထိုဒါယကာတို့ ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်၍ အကပ္ပိယ ပရိဘုဉ္ဇနဝိနယဒုက္ကဋ်သင့်ရာ၌ကား ပေးစဉ်အခါတုန်းက လပ်ကို ငဲ့, မငဲ့ အထူးမရှိ အာပတ်သင့်သည်ချည်း အတူတူသာတည်းဟု သိကြလေကုန်။

ယင်းသို့သော ကုလဒူသန အနေသနပစ္စည်းတို့မှာ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ကပ္ပိယဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်းဟူသော် ကုလဒူသနအနေသနပစ္စည်းမှန်က တစုံတခုသော အခြင်းအရာအားဖြင့် အပ်အောင်ပြုခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း၊ ရွှေငွေအနာမာသ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုဖြင့်ရသော မဟာအကပ္ပိယ သဗိုတ်ကြီးကဲ့သို့သာ ဖြစ်လေတော့သည်။

"ယထာစာယံ တေသ န ဝဋ္ဋတိ၊ တထာ ကုလဒူသနကမ္မေန ဝါ ကုဟနာဒီဟိဝါ ဥပ္ပန္နပစ္စယာ နေဝ တဿ န အညဿ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ရူပိယသံဝေါဟာရာဒိပစ္စယသဒိသာ ဟောန္တိ"—

ဟူသော အဋ္ဌကထာသည် သာဓကတည်း၊ယင်းသို့သော် ကုလဒူသန အနေသနပစ္စည်းများကို လူတို့အား အနပေက္ခစွန့်ပစ်၍ နောင်တဘန်ပြန်ရပြန်လျှင် မအပ်ပါပြီလော ဟူသော်—

"သော ဟိ စောရေဟိ အစ္ဆိန္နောပိ ပုနလဒ္ဓေါ ဇာနန္တဿ ကဿစိပိ န ဝဋ္ဋတိ"—

ဟူသောဝိမတိဋီကာကို ထောက်သဖြင့် ထိုစွန့်ရင်းရဟန်းက ငါစွန့်လိုက်သည့် ပစ္စည်းတည်းဟု သိလျှင် မအပ်၊မသိသော်ကား အပ်၏၊တပါးရဟန်းတို့အားလည်း ဤနည်းသာတည်းဟု သိကြလေကုန်။

ထိုကုလဒူသနပြုမိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ပဗ္ဗာဇနီယကံကြီး ကေန်ပြုရ တော့မည်လော ဟူပြောအံ့–

"အာယတိံ သံဝရေ ဌာတုကာမဿ ကတံ တဇ္ဇနီယာဒိကမ္မံ အဓမ္မကမ္မံနာမ။ အာဒန္တဒမနတ္ထံ ဟိ ကမ္မနိမိတ္တန္တိ ဝုတ္တံ"–

ဟူသောဝိမတိဋီကာ၊

"ယေ တုမှာကံ ဝစနံ ကရောန္တိ၊ တေ အနုသာသိတဗ္ဗာ။ယေ တုမှာကံ ဝစနံ န ကရောန္တိ၊တေ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗာ"–

ဟူသော ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာများကို မြင်သဖြင့် နောင်ဤကဲ့သို့မပြုပါ ဟု အာယတိံ သံဝရရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ကံမပြုထိုက် မှတ်ကြလေကုန်။

ထို ကုလဒူသနပြုဘူးရာဒါယကာတို့က ပစ္စည်းအသစ် လှူလာရာ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် အပ်နိုင်ပါအံ့နည်း ဟူသော်–

"ကသ္မာ ပန န ဂဏှာတီတိ ပုဋ္ဌေန ဝံ ပုဗ္ဗေ မယာ ကတတ္တာတိ ဝုတ္တေ၊ န တေန ကာရဏေန ဒေမ၊ ဣဒါနိ သီလဝန္တတာယ ဒေမာတိ ဝုတ္တေ ဝဋ္ဋတိ"–

ဟု အဋ္ဌကထာလာတိုင်း ထိုဒါယကာတို့ ပစ္စည်းလှူရာ အလှူမခံ ပယ်လှန်အပ်၏၊ ယင်းသို့ ပယ်လှန်သည့်အခါ အဘယ့်ကြောင့်ပါနည်းဟု မေးသော် ဒါယကာတို့အား သစ်သီးပေးခြင်း စသောအမှုကို ငါပြုဘူး သောကြောင့် တကာတို့အလှူကို မခံထိုက်၍မခံသည်ဟု ပြောကြားအပ်၏၊ ယင်းသို့ ပြောကြားသည့်အခါ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့် လှူသည် မဟုတ်ပါ၊ အရှင်ဘုရား၏ သီလတော်ကို ယုံကြည်၍ လှူဒါန်းပါသည်ဟု ထိုဒါယကာတို့ လျှောက်ထားပါလျှင် ထိုလျှောက်ထားသောအခါမှ စ၍ ထိုဒါယကာတို့ ပစ္စည်းကို အလှူခံအပ်, သုံးဆောင်အပ်တော့သည်ဟု မှတ်ကြလေကုန်။

ဤကား ပညာရှိသူ လူပဏ္ဍိတ,ရဟန်းပဏ္ဍိတတို့ မှတ်ကြရန် ကုလဒူ သနဝိနိစ္ဆယ အကျဉ်းတည်း။

၁၂၅၄-ခု၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၁၄-ရက်နေ့၊ ရှိမူကား ဒါယကာ တို့အား ဆုံးမအပ်သည့် ဒုတိယဩဝါဒစာတမ်း။

ဒုတိယောဝါဒ စာတမ်း ပြီး၏။

သူသတ် ဩဝါဒမေတ္တာစာ

“ဩဝါဒေယျာ နုသာသေယျ၊ အသဗ္ဘာယာ နိဝါရယေ။
သတဉှိသော ပိယော ဟောတိ၊ အသတံ ဟောတိ အပ္ပိယော”။-

ပါဠိတော်နှင့်အညီ၊ မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာတိုက်တွန်း၊ ညွှန်းပြသင့်သော ဆရာဖြစ်သည်နှင့်လျော်စွာ၊ ဩဝါဒကထာ၊ ကရုဏာရေး၊ မေတ္တာစာပေးလိုက်သည်၊ မကြိုက်လျှင်ဆုတ်ဖျက်၊ ကြိုက်လျှင်လည်း ဦးထိပ်ရွက်၊ တရားလမ်းသက်ရာကို၊ တပည့်မို့ဆိုလိုက်မည်၊ အရာရှိသော အရိယာသော၊ မြင်းတပ်ဗိုလ်သော ဆင်တပ်ဗိုလ်သော၊ ထိုသော ဤသော ငါနားမလယ်၊ ဟယ်-တပည့်ငယ်တေုပ်ကြီး၊ ဆဲ့ငါးနှစ်အရွယ်၊ သာမဏေငယ်ကာလက၊ နှုတ်စနှင့် တလျှားလျှား၊ အာစနှင့်တမားမား၊ ကိုယ်ကျင့်တရားမှာလည်း ခြောက်ပြစ်ကင်း၊ ပဥ္စင်းခံမည်ဟူ၍အတန်တန်၊ ပရိညာဏ်ခံ၍ချက်ကြောင့်၊ သာသနာတော်တွင်၊ ကျမ်းဂန်သိမြင်၊ သီလဝင်သူတယောက်၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်လောက်သည် ငါထင်စား၍၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာလောင်းကို၊ သိကြားမင်းကြီး စောင့်ရှောက်ဘိသည့်အလား၊ နဂ္ဂဟနှစ်ပါးနှင့်၊ တပြောစားစား၊ ချီးမြှောက်၍ထားပါသည်ကို၊ ဘဝအဆက်ဆက်၊ ဆက်သတ်၍မဖြစ်၊ မြင်းကြမ်းညစ်ခြင်းရာလို၊ မုန်ယိုသည့် ဆင်ရူးသွင်၊ တဏှာသခင်သဘက်ပူး၊ ရူးခြင်းကြီးရူး၍လာ၊ ဟောပါသော်လည်း နားမတင်၊ ပြောပါသော်လည်း နားမဝင်၊ နွားသိုးကို ထမ်းပိုးတင်ရဘိသည့်အလား၊ မဟားဒရား၊ တားမရ ဆီးမနိုင်၊ ဆရာ့ကျေးဇူးကိုလည်း မတင်နိုင်၊ သံသရာဘေးကိုလည်း မမြင်နိုင်၊ စိတ်လိုရာ ကိုင်ပြီးလျှင်၊ နိဗ္ဗုတာရပ်ခွင်ကို၊ ယခုပင်တင်တော့မည်၊ ကျေးဇူးရှင်ဆရာကို၊ မခနသာစွန့်သွား၊ ငရဲဘောင်ကို သွေးဆောင် မျှားဘိတ်သည့်၊ ဗိုလ်ပုံလယ်လူတွေကြားတွင်၊ မင်းခစားဖြစ်ရသည် တခုနှင့်ပင်၊ ဆုံးပါးချက်နာလှပြီ၊ သို့ကိုပါ၊ အထဝါ-တပုံကူး၍၊ ရူးရ မြူးရသည့်ခြင်းရာကို၊ ဥပမာပုံဆိုသော်၊ ယုန်ဆယ်ကောင်ကို သေအောင်လိုက်ရမှ၊ ယုန်ရိုးကို တခါကိုက်ရသည့်၊ မိဂမှုဆိုးခွေးအလား၊ မစားရငရဲခံ၊ အများသူတို့ဘေးရန်ကာ၊ မပြောလောက် တဆိတ်စာ၊ ပိုလ်ပိန်တာအရာကလေးနှင့်၊ စူးစူးတိုက်၍ မြှောက်ပေးလျှင်၊ နတ်ရှူးကို ပုံနှင့်မြှောက်၊ သွေးလုံးလုံးမြှောက်ပြီးကာ၊ မြှောက်မြင်းနယ် ရပ်တကျေးတွင်၊ ငါးတကာတို့မစင်၊ ပုဇွန်ဆိတ် ခေါင်းပေါ်တွင်၊ စုဝင်သည်

ဆိုသည့်အလား၊ သူတပါးတို့ တွက်တာများနှင့်၊ ကိုယ်ဘို့ တရားကို ဝိကပ္ပနာထား၊ သူ့ခိုးဘမ်းလား၊ ထားပြဘမ်းလား၊ အမွေတရား လယ်တရားနှင့်၊ လင်မယားတရားကိုမျှ မချန်လှပ်၊ မင်းမှုရပ်အခါ၊ မပြောလိုလည်း မနေသာ၊ မဆိုလိုလည်း မနေအား၊ များတကာသူတော်တို့မှာ၊ ဩော်-ငါကား များမကြာခသရချေ့၊ အနိစ္စ, အနိစ္စ၊ ငါ့တကာဗိုလ်မင်းမှာ၊ ငါ့သို့သောမင်းယောက်ျား၊ ပြဒါးသေမှ သေမည်ပ၊ နိစ္စ,နိစ္စ၊ များတကာသူတော်တို့မှာ၊ဩော်-ငါကားဆင်းရဲချေ့၊ဒုက္ခဒုက္ခ၊ ငါ့တကာဗိုလ်မင်းမှာ၊ ကာမဂုဏ်ပွဲစုံကျင်းပ၍၊ အဟောသုခ,သုခ၊ များတကာသူတော်တို့မှာ၊ ဩော်-ငါကား အစိုးမရ၊ အနတ္တ,အနတ္တ၊ ငါ့တကာဗိုလ်မင်းမှာ၊ ကြိမ်မာမာတလုံးနှင့်၊ ဟဲ့-ငါကား အစိုးရ,အစိုးရ၊ နင်မကြောက်လား သင့်မေ့ဟာ၊ ထိတ်ခတ်ပါလား ဝါးညှပ်လား၊ ဘာဝနာပြန်ပြောင်းနှင့်၊ ကာလညောင်း၍ သန်းခေါင်တိုင်၊ အချိန်ကုန်လို့မှ မအိပ်နိုင်၊နက်ဖြန်ခါချိုင်မည့်ပုံ၊ဗျာပါဒဝိတက်နှင့်တည၌ကုန်၊နေအရုဏ်မိုးသောက်ပြန်လျှင်လည်း၊ များတကာ သူတော်တို့မှာ၊ ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓေါ-ဘုရားဘုရားနှင့်၊ ဘုရားရှိခိုးကြ၍ တစာစာ၊ ငါ့တကာဗိုလ်မင်းမှာ၊ ဟဲ့-ညဦးက ထောင်မှာ ထားသည့်လူ၊ ဟဲ့-ယူခဲ့ဦး၊ ငါစစ်မေးမည်၊ ဟဲ့-ငမိုက်ခွေး····မှန်အောင်လျှောက်၊ ငါ့သို့သော မင်းယောက်ျား၊ လှည့်စားပြန်ပြီနင်နော်၊ ကလအော်နှင့်နှက်ချီးလို့၊ သွားအားလုံးကျိုးတော့မည်။ မော့လဟဲ့ နင့်လည်ပင်း၊ နင်းလိုက်ကြလဟဲ့ သေအောင်၊ ယောင်တောင်တောင် ဟိုငမိုက်သားက၊ သနားသလို ညာတာတာ၊ ထောင်းကြပါလဟဲ့ သင့်ကိုလဲ၊ ဆွဲခဲ့ပါလဟဲ့ သင့်သျှောင်၊ လားလားဟယ် ငါတတောင်စာကျွေးရေ့မည်၊ ခွေးမသားဟိုတတွေကလည်း၊ ကြည့်လို့သာနေနိုင်လေ၊ အထွေထွေအလာလာ၊ ဘုရားတကာကိုဆဲ၊ ကျောင်းတကာကိုမဲ၊ ဆင်းရဲသားတရာ၊ ငိုမျက်နှာမြင်ရမှ၊ မင်းမျက်နှာတကိုယ်ရသည့်၊ ရာဇကိစ္စနှင့်တနံနက်မျှော၊ရောဘခါနေ့လယ်ချမ်းတိုင်ရောက်လျှင်၊များတကာသူတော်တို့မှာ၊ ဘာဝနာကြွက်ကြွက်ညံ၊ စာအံသံနှင့်တအုံးအုံး၊ ငါ့တကာ ဗိုလ်မင်းမှာ၊ ကြိမ်တံဖျာရိုက်သံများနှင့်တဘုံးဘုံး၊ ဟေးလားဝါးလား ပျော်ပွဲစား၍တပြုန်းပြုန်း၊ အရပ်နီးသူမတော်တို့ မုန်းစရာ။ သမ္ဘပ္ပလာနှင့် တနေ့ကျွန်၊ အချိန်လွန်ညနေချမ်း ရောက်ပြန်ခါ၊ များတကာသူတော်တို့မှာ၊ ပန်းကလပ်ထွေခထွေလာ၊ ပန်းညောင်ရေအဖြာဖြာနင့်၊ သူထက်ငါ ဘုရား

သွား၊ ငါ့တကာဗိုလ်မင်းမှာ၊ ကျေးစည်သံမြိုင်မြိုင်ကြား၍ သော်မှလည်း မေးတင်းမျှ မပြုအား၊ဆင်ပြင်လား မြင်းပြင်လား၊ သူခိုးဖမ်းလား ထားပြ ဖမ်းလား၊ သူသတ်ထောင်ကိုသာ ခါခါသွား၊ ဥပုသ်သီလများကို ဆိုပြန် လျှင်လည်း၊လပြည့်နေ့သော လကွယ်နေ့သော၊သူပြောလာမှ ဟုတ်ဟန်ရှိ၊ မသိတခါ သိတခါ၊ ရှင် နှစ်ဝါ သုံးဝါပတ်လုံး၊ ဆုံးမခဲ့သည့်ငါ့တရား၊ မင်းမြောက်စား၍ တက်တက်ဖြူ၊ကျောင်းစာရေးသူငယ်၊ဖြစ်လာစဉ်အခါ ဝယ်လည်း—

(၁) မဟော့ရမ်းနှင့် မဟော့ရမ်းနှင့်၊ ဟော့ရမ်း ပရမ်းပတာ ဖြစ်တတ်သည်။

(၂) မပေါ့လွမ်းနှင့် မပေါ့လွမ်းနှင့်၊ ပေါ့လွမ်း ဥစ္စာ ကုန်ခန်း တတ်လှသည်။

(၃) မကြော့ကြမ်းနှင့် မကြော့ကြမ်းနှင့်၊ ကြော့ကြမ်း သူများရယ် သွမ်း သွေးတတ်သည်။

(၄) မရှန့်ကြမ်းနှင့် မရှန့်ကြမ်းနှင့်၊ ရှန့်ကြမ်း သူများမုန်း၍ ပန်း တတ်သည်။

(၆) မသော့သွမ်းနှင့် မသော့သွမ်းနှင့်၊ သော့သွမ်း အဝီစိမှာ ခါးပန်း သတ်လိမ့်မည်။

အတည်တည်ဆုံးမခဲ့သည့် ငါ့စကား၊ နောက်ဖယ်နားတွင်မှ နင်မ ထား၊ သားမယား ဘောပုံဟာ၊ တဘဝတွက်တာနှင့်၊ သံသရာမှာ ကျွမ်း စောက်ထိုး၊ အဝီစိမှာ အောက်ဆုံးမျိုး၊ ကိုယ်ကျိုးကြီးနဲ့စရာ၊ အဒန္တေန အသတ္တေန၊ ထားမကျိုး လှံမရှု၊ နန္ဒိသေနတို့ ထုံးပုံ၊ တရားမပျက် မှု ကုန်အောင်၊ နှလုံးရည်နှင့် မကြံဆောင်၊ အစွယ်နှင့်လက်သဲကို အားဆဲ သည့် တောကျားရဲအကောင်လို၊ သံတတောင်အနုကွင်း၊ ကားတိုင်မှာ လှုကိုကျင်းချမှ၊ မင်းမှုခင်းကိစ္စပြေ၊ ဆရာတော်တပည့်အနေ၊ ပညာရည် နှင့်မှုမထမ်း၊ လူ့ဟော့ရမ်း လူကြော့ကြမ်း၊ လူသော့သွမ်း ပါးကွက်လို၊ လှုတယောက် သက်ဇီဝိန်ကို၊ မံသဖုတ် ဆိစိုစိုနှင့်၊ ထန်းရေကုန်မိသလို၊ မြိန်ပေလို့ ပြုသလား၊ ငါလားလား မေးလိုက်ချင်၊ ဘိထောင်ချောက်တွင်၊ ဝင်မိသည့်ကြွက်၏ပုံ၊ ယခုပင် ကံကုန်၍၊ အဝီစိဘုံအကျော်၊ ယမမင်း ကြီး နန်းပေါ်မှာ၊ တစာစာတအော်အော်နှင့်၊ အမှုတော်ထမ်းရခါနီးကို နင်မသိ၊ အဝိဇ္ဇာမာန် ဘိစီး၍၊ ထီးမိုးနှင့် နောက်လိုက်တွေ၊ ဘိနပ်ကိုင်

ခြွေရွေကို၊ နိဗ္ဗုပြည်ထင်စနိုး၊ ပိုးအိမ်လို ဗလရုတ်၊ ဖြုတ်ခဲ့ပျက်မည်ကို မဆင်ခြင်၊ မင်ကြောင်ကို တသသ၊ ဟတောင်ကို တပြုပြု၊ သိဋ္ဌိုဝ်းနှင့် ကာလသုတ်အကြား၊ ငရဲထိန်းကြီး အလားလို၊ ထားကြီးနှင့် တဝင့်ဝင့်၊ ရွှေထီးနှင့်တစွင့်စွင့်၊ လူမြင်တိုင်းက နှလုံးနစ်၊ တပည့်ကောင်း ခြင်းရာကို၊ ဥပမာပုံဆိုသော်၊ တဏှာချည်၊ အဖျည်ခဲလှချည့် သံသရာဝဲ၊ တဏှာချည်၊ အဖျည်ခဲလှချည့် သံသရာဝဲ၊ သို့မို့ပလေ၊ တို့များမှာ ခွေထိုးကြည့်လိုက်ကြ ဟိုးဟိုး၊ အဘိုးကြီး ကာလသား၊ ခါးတောင်းမြိတ်နှင့် တမြားမြား၊ တုံးဧရှက သွားသည့်သွင်၊ တွင်တွင်ကြီး ကြော့ကြမ်း၊ ထင်ထင်ကြီး ဟော့ရမ်း၊ ကာမတဏှာ သဘာက်ဘမ်း၍၊ လောကန္တရက်တွင် နန်းသိမ်းရမည့်အရေးကို၊ မတွေးနိုင် မထင်နိုင်၊ ထီးမိုးနှင့် ဘိနပ်ကိုင်၊ နောက်လိုက်တွေ တဖြိုင်ဖြိုင်၊ မိန်းမငယ်တွေ တလှိုင်လှိုင်နှင့်၊ မြိုင်မြိုင်ကြီးပျော်မြူး၊ သည်လောက်တောင် ရူးမည်ဟု၊ တခါဘူးမျှ ငါမထင်၊ ငါဆရာပင် အထင်လွဲ၊ လူကဲခပ် မှားလိုက်လေ၊ ဖြစ်ပလေသည့် မင့်ခြင်းရာ၊ တပည့်ကောင်း မောင်ရှင်မှာ မထောင်းတာ၊ ကြားရသည့်ဆရာမှာ နားမချမ်း၊ လှံဖျားမှာ ပစဉ်းနား၊ ကျီးကန်းက မစင်ပါ၊ ယိုသူမရှက် မြင်သူရှက်၊ ဝှက်ရှာတို့ပုံပမာ၊ မမြင်ဝံ့ ဆေးသမား၊ မကြားဝံ့ တရားသူကြီး ဆိုသည့်သွင်၊ တပည့်ကောင်း ဖြစ်အင်ကို၊ မဆိုချင် မနေအား၊ ကားတိုင်မှာ လူကိုတင်၊ အဆုံးတိုင် စီရင်ကြောင်းများနှင့်၊ ငါဆရာကြားရသည်၊ မဟုတ်လေသိ ဟုတ်လေသိ၊ မဟုတ်ဘိလျှင် ဆရာအဆိုလွဲ၊ ဟုတ်ပြန်ဘိလျှင်လည်း၊တပည့်မဲ၍မှောင်၊ မဟုတ်ဘဲဆရာမဟောယောင်၊ ဆိတ်တကောင်သတ်မှား၍၊ သေလျှင်လည်း ငရဲလား၊ ဘဝငါးရာ လည်ဆက်ဖြတ်ခံ၊ ဝဋ္ဋလာထုံးစံ၊ ကျမ်းဂန်နှင့် ဝေဘန်လျှင်၊ ဆိတ်ငရဲထက်နွား၊ နွားငရဲထက်ကျွဲ၊ ကျွဲငရဲထက်ဆင်၊ ဆင်ငရဲထက်လူ၊ မကောင်းမှုကြီးထူ၍၊ ငါတို့မြန်မာ သူတော်တို့မှာ မဆိုထား၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ လူမျိုးများတို့သော်မှလည်း၊ ဤသို့သောအရေး၊ သူသတ်မှုပဂေးတွင်၊ ဝန်လေးသည်လွန့်ထင်ကြသောကြောင့်၊ ထောင်တန်းတွင်သော်လည်း တသက်နေ၊ တိုင်းတပြေကိုသော်လည်း ပို့၍ထား၊ စီရင်ပုံ ထုံးများနှင့်၊ ကိုယ်လွတ်အောင် ရှောင်ရှား၍ နေကြပါသည်၊ ငါ့တကာ ဗိုလ်မင်းမှာ၊ နောက်နောင်လာ ပါယ်ရွာဆင်းတော့ခါ၊ ယမမင်း ထံတော်မှာ၊ မေတ္တာစား အကျော်နှင့်၊ ဆရာတော် ကယ်လာလိမ့်မည်၊ စိတ်ရှည်လို့ ဟော့ရမ်း၊ ပဋ္ဌင်း

လောင်း လူထွက်မို့ ရှန့်ကြမ်း၊ လူရယ်သွမ်းပေးစရာ၊ ဤဘဝမှာ အရာရှိ၊ နောင်ဘဝတို့ အရိရှာ၊ တပည့်ကောင်း လူလိမ်မာ၊ မှားလိုက်လေ ဗလချာ၊ ရှုးရှာလေ သွက်ချာတော၊ ငါကောလို့ ကောလိုက်လေ၊ သူအသေသေ ငါအကြေကြေ၊ ဖြစ်ပလေသည့် မင့်းခြင်းရာ၊ သားမယား ပုံဟာကြောင့်၊ ရေတိမ်မှာ နစ်ရဘိသည့်အလား၊ မမှားတန် မှားရသည့်တွက်တာ၊ မွှေကျင်ဆရာတော်၏တပည့်ကောင်း၊ ပဥ္စင်းလောင်းလူထွက်ဘို့၊ ချက်စရာ ငရဲအိုးတလုံး၊ တစောင်က တယ်ရအုံးမည်ကြောင့်၊ ငရဲမင်းကြီးမုန်းစရာ၊ မီးကိုယုံလို့ ခွေမထိုး၊ မီးအိုးကြီးကွဲလိုက်ထာ၊ သူ့ဥစ္စာကိုလည်းမညှာ၊ သူ့သက်လျှာ သားရွှေဥတို့ကိုလည်း မရှောင်ရှား၊ မုသားမှာမဆိုသာ၊ သေသုရာကိုခါခါမှား၊ အဝီစိသွားတွေနှင့် ခါခါပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းတွေကို ဝေးဝေးရှောင်၊ ပြိတ္တာဘောင်ဝယ် ကျောင်းဆောက်၊ အဝီစိအောက်တွင် သက်န်းချုပ်၊ ငါဆရာကို ဝိကပ္ပနာလုပ်၍ထား၊ သားမယားကို မိဋ္ဌာန်တင်၊ ယမမင်းကြီးသိမ်ပေါ်တွင်၊ သံဃာတော်တရာနှင့် အဗ္ဘာန်သွင်း၊ ပဥ္စင်းလောင်းလူလိမ်မာ၊ မောင်မင်းပြုသည့်သာသနာ၊ ငါဆရာအသဲတုန်လှ၍၊ ဤသည့်ပုံ လူဟော့ရမ်း၊ သူသတ်မှုအခန်းတွင်၊ နောင်တသက် ကျောချမ်းလောက်စရာ၊ ငယ်ဆရာမာန်ဂုဏ်နှင့်၊ ငယ်တပည့်ဗိုလ်ယုံကို၊ အားမနာပါးမနာ၊ သည်တခါ အကုန်ဟောလိုက်သည်၊ ငါ့သို့သော မင်းယောက်ျား၊ မထောက်ထားဆိုလိုက်လေ၊ စိတ်ထဲက မနာစေနှင့်၊ ရေနစ်သည့်လူ၊ ထိုးဝါးကူပုံအလား၊ ကြောင်ပါးလက်ဝယ်၊ ကြွက်သူငယ်ကို၊ ကယ်ယူရသလို၊ ဗိုလ်မာနမာန်ဟုန်၊ ဒုစရိုက်ရန်သူပုန်၊ သည်တခါကုန်လောက်အောင်၊ ပဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟဖုံဖုံ၊ ဆေးမျိုးစုံတိုက်ကျွေး၊ မေတ္တာရေပေးလိုက်သည်၊ သူငယ်ကို ပိဿာလေးနှင့်၊ နံဘေးကိုပစ်သလို၊ အောင့်အစ်အစ်မရှိလင့်၊ တပည့်ကောင်းမောင်ရှင်ကြောင့်၊ နောင်ပူပင် ငါမရှိရအောင်၊ သောဝစဿတာ မင်္ဂလာအောင်ပန်းနှင့်၊ ပဋိညာဉ်ညောင်ရေဖျန်း၍၊အာမဘန္တေ လျှောက်လွှာကမ်းလိုက်မှ၊ ငါ့တပည့်ကောင်းတွက်တာ၊ ငါဆရာ နားချမ်းမည်၊ ငါ့တပည့်ဗိုလ်ကြမ်း....။

သူသတ်ဩဝါဒမေတ္တာစာပြီး၏။

ဝိဘင်းပါဠိတော်လာ

သစ္စာလေးပါးဘွဲ့နည်း

(၁) ဤခန္ဓာကိုယ်အကောင်ပုပ်ကြီးသည် ကိုးဆဲ့ခြောက်ဖြာ ရောဂါ ထူထပ် ဥပဒ်များစွာ ရန်တကာရစ်ထွေး ဘေးတကာဝန်းအုံ အလုံးစုံ ဆင်းရဲအကိဖြစ်သောကြောင့် ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။

(၂) လောဘ, ဒေါသ, မောဟ, မာန, ကောဓ, ဥပနာဟ အစရှိသော အကုသိုလ်တရား အပေါင်းသည်၎င်း၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမလိုလူပြည် နတ်ပြည်ကိုသာ တောင့်တ၍ပြုအပ်သော လောကီကုသိုလ်တရားအပေါင်းသည်၎င်း ဤဒုက္ခအိုးကြီးကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် သမုဒယသစ္စာမည်၏။

(၃) နိဗ္ဗာန်သည် ဘေးဒုက္ခအပေါင်းတို့၏ တပေါင်းတည်းငြိမ်းရာ ချုပ်ရာဖြစ်သောကြောင့် နိရောဓသစ္စာမည်၏။

(၄) နိဗ္ဗာန်ကိုတောင့်တ၍ ပြုအပ်သော ဒါန, သီလ, ဘာဝနာ ကုသိုလ်တရားအပေါင်းသည် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် လောကီယမဂ္ဂသစ္စာမည်၏။

ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားတော်မူအပ်သော
ဝိဘင်းပါဠိတော်လာ သစ္စာလေးပါးဘွဲ့နည်းပြီး၏။

၁၂၇၂-ခုနှစ် ပထမအကြိမ် နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း

သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီး

အစည်းအဝေး အစီအစဉ်

အမည်ပါ အစည်းအဝေးကြီးကို ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ မဏ္ဍိုင်ဗဟို ဖြစ်သော မန္တလေးမြို့အနောက်ပြင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် "အောင်မြေသာစည် အုတ်ကျောင်းကြီး" အပေါ်ထပ်၌ ကျင်းပရာ ကြွရောက်တော်မူလာကြသော ဆရာတော်, သံဃာတော် ရဟန်းပရိသတ်, လူပရိသတ် သည် အတွင်းထပ်, အပြင်ထပ် ပြည့်ညှပ်လျက်ရှိကြောင်း။

အဝေးမြို့မှ ကြွလာသော ဆရာတော်, သံဃာတော်နှင့် တပည့်ဒါယကာ,ဒါယိကာမ ပရိသတ်တို့သည် လဆန်းစကပင် စတင်ရောက်လာကြ၍ မြို့ပေါ်ရှိ ဆရာတော်,သံဃာတော်တို့မှာ လဆန်း ၇-ရက်နေ့ ဆွမ်းမှီ ကြွရောက်တော်မူလာကြသည်။

၁၃၇၂-ခု၊ ပထမဝါဆိုလတက် ၇-ရက် မွန်းလွဲ ၁-နာရီထိုးလျှင် ထိုးချင်း အခါပေးစည်ကြီး တီးခေါက်၍ ရန်ကုန်,ပုသိမ်,ကျောင်းကုန်း, ညောင်တုံး, ဓနုဖြူ, ဇလွန်, စံကင်း, မအူပင်, စစ်ချောင်း, ပန်းတနော်, မြောင်းမြ, လပွတ္တာ, ဝါးခယ်မနယ်- မော်လမြိုင်ကျွန်း, သရက်တော, လဲပျောက်, အိမ်မဲ, ငပုတော, ကျိုက်လပ်, ဖျာပုံ, ကွမ်းခြံကုန်း, ပဲခူး, ကျိုက်ထို, သထုံ, ဘီလင်း, မော်လမြိုင်,ညောင်လေးပင်,ရွှေကျင်,မားပိန်, ကျောက်တန်း, ဖြူး, တောင်ငူ, ဖားအန်, မိတ္ထီလာ,ပင်းတလဲ,သဲတော, ဟန်ဇား, မြစ်သား, စဥ့်ကိုင်, ကျောက်ဆည်,မြစ်ငယ်,မြစ်သား,ပုလိပ်, အမရပူရ, အင်းဝ, စစ်ကိုင်းတောင်, ရွှေဘို, မုံရွာ, အလုံ, ဒီပဲရင်း, ကန္နီ, သံဘောင်, ကလေးဝ, ဆားလင်းကြီး, ဝက်လက်, မြင်းမူ, ချောင်းဦး, ရေစကြို, ပခမ်း, ယော, စလေ, ပခုက္ကူ, မြင်းခြံ, ဆိမီးခုံ, တောင်သာ, မလှိုင်, ရုံးစည်ကြီး, မေမြို့, သီပေါ, ကျောက်မဲ, သီဟိုဠ်ကျွန်း-ကောလမ္ဗိုမြို့စသော အဝေးမြို့နယ် အရပ်ရပ်တို့မှ ကြွရောက်တော် မူလာကြ သော ရွှေကျင်နိကာယ မဟာနာယက သာဘန်းဆရာတော်, ၎င်းပုသိမ် ဆရာတော်,၎င်းအလုံဆရာတော်,၎င်းလှတောဆရာတော် စသော ဆရာ တော်,သံဃာတော် ၃၀၀-ကျော်၊ ရွှေကျင်တိုက်မ ရွှေကျင်နိကာယမဟာ နာယက-ကလေးဆရာတော်, ၎င်းမဟာဇောတိကာရာမ-ပဏ္ဍိတ ဆရာ

တော်, အရှေ့ဝိသုဒ္ဓါရုံ တိုက်အုပ်ဆရာတော် စသော မြို့ပေါ်ရွှေကျင်ဂိုဏ်းဝင် သံဃာတော် ၄၀၀-ကျော်၊ လူဒါယကာ, ဒါယိကာမ ပရိသတ် ၅၀၀-ကျော်၊ စုစုပေါင်း ပရိသတ် ၁၀၀၀-ကျော် စုံလင်သဖြင့်—

(၁) စစ်ကိုင်းတောင်းရိုး သုနန္ဒာရာမချောင် ဘုန်းကြီး-ဦးသုနန္ဒ က အစည်းအဝေး ဘွင့်လှစ်ကြောင်းစာကို ဘတ်လျှောက်သည်။

(၂) ၎င်းနောက် အစည်းအဝေးတွင် သံဃထေရ်ဖြစ်တော်မူသော သက်တော် ၈၀-ကျော်ရှိ ပင်းတလဲမြို့ သာဘာန်းဆရာတော် ဘုရားကြီးကို အစည်းအဝေးဥက္ကဋ္ဌ တင်မြှောက်၍ ၎င်းဆရာတော်၏ လွှဲအပ်ချက်အရ အရှေ့ဝိသုဒ္ဓါရုံ တိုက်အုပ်ဆရာတော်က ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်တော်မူသည်။

(၃) ကျိုက်ကစံ-ဂဏဝါစက ဦးမေဓာဝီက ကြွရောက်တော်မူလာကြသော ဆရာတော်, သံဃာတော်စာရင်းကို အကျဉ်းဘတ်လျှောက်သည်။

(၄) ကျောက်အိုင်- ဦးသာသနက ကျောက်အိုင် ဆရာတော်ကြီး မပြန်လွန်တော်မူမီတရက်ဖြစ်သော ဝါဆိုလဆန်း ၄-ရက်က နှုတ်မြွက်မိန့်မှာခဲ့သော အစည်းအဝေး၌ တင်သွင်းရန် စကားများကို ဘတ်ကြားလျှောက်ထားသည်။

(၅) ဝိသုဒ္ဓါရုံဓမ္မကထိက- ဦးဝါသဝက အစည်းအဝေးသို့ မကြွလာနိုင်သဖြင့် သဘောတူ ထောက်ခံ ဆန္ဒပေးကြသော ရန်ကုန်မြို့ ရွှေကျင်နိကာယ မဟာနာယက ကျောင်းတော်ရာ ဆရာတော်, မုံရွာမြို့ ၎င်းကျောက်အိုင်ဆရာတော်, ပဲခူးမြို့ ၎င်းရွှေအောင်ရွှေးဆရာတော်, သုံးခွမြို့ ၎င်းမဟာဝုန်တောရ ဆရာတော်, သထုံမြို့ မဟာဓမ္မိကာရာမတိုက် ၎င်းကွမ်ရိုက် ဆရာတော်, ရန်ကုန်မြို့ မင်းကျောင်း ဆရာတော်, ဥက္ကံ ဘုရားကြီး ဆရာတော်, စစ်ကိုင်း ငါးထပ်ကြီး ဆရာတော်, ရန်ကုန်မြို့ ကျိုက်ကစံ မဟာဗောဓိဆရာတော်, မအူပင်မြို့ မဟာဗောဓိ ဆရာတော်, တွံတေး ကျောင်းသစ် ဆရာတော်, အိမ်မဲ့ကမ္ဘဋ္ဌာန်းကျောင်း ဆရာတော်, ပြွန်တံဇာမြို့ရှိ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း သံဃာများ, မလှိုင်မြို့ သီဒါရုံဆရာတော်, ၎င်းမြို့

ရွှေတန်း ပဒေသာကျောင်း ဆရာတော်, ၎င်း အထက် ကန်တောရကျောင်း ဆရာတော်,မြင်းခြံမြို့ ပတ္တပိုက်တိုက် ဆရာတော်,သီဟိုဠ်ကျွန်း ကောလမ္ဗိုမြို့ ဝိသုဒ္ဓါရာမ ကျောင်းတိုက် အရှင် သိရိဓမ္မ စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စာနှင့်သံကြိုးများကို ဘတ်လျှောက်သည်။

(၆) ဝိသုဒ္ဓါရုံ-ဦးကောသလ္လ က အစည်းအဝေး၌ ဆုံးဖြတ်ရန် အချက်များကို တခုစီ ရွေးကောက် ဘတ်လျှောက်သည်။

(၇) အရှေ့ ဝိသုဒ္ဓါရုံ တိုက်အုပ်ဆရာတော်က တခုစီ ရှင်းလင်း ခွဲခြား၍ ပြတ်သားစွာ အမိပ္ပါယ်ပြောပြ၍ အားလုံး သဘော ကြိုက်ညီကြသဖြင့် အပြီး အပြီး၌ ကောင်းချီးနုမော် သာခု ခေါ်ကြသည်၊

(၈) ၎င်းနောက် ရွှေကျင်နိကာယ မဟာနာယက တင်မြှောက် ခြင်း အောင်မြင်ကြောင်း ဩဘာစာကို ဝိသုဒ္ဓါရုံ-ဓမ္မကထိက ဦးသောဘန က ဘတ်လျှောက်၍ အမြောက် ပစ်ဖောက် သည်။

(၉) ဝိသုဒ္ဓါရုံ-ဂဏဝါစက ဦးနာရဒက ဤ အစည်းအဝေးကြီး ထမြောက်အောင် အထူး ရွက်ဆောင်တော် မူပေသော ကျိုက်လပ်မြို့ ပုဗ္ဗာရုံဆရာတော် အမှူးထား၍ ကျောင်းကုန်း ဆရာတော်, ကျိုက်ထိုမြို့ တိုက်တောင်ဆရာတော်, ပုသိမ်မြို့ ငပုတော ဆရာတော် စသည်နှင့်တကွ အစည်းအဝေး သို့ ကြွတော်မူလာကြသော ဆရာတော်, သံဃာတော် တို့အား ကျေးဇူးတင်စကား လျှောက်ထားသည်။

(၁၀) ကျောင်းကုန်း ဆရာတော်၏ကိုယ်စား ဝိုင်, အမ်, ဘီ, အော ကောင်စီ၏ ဝိဂျစ္စတာ-ဦးဝေပုလ္လ က မန္တလေးမြို့ရှိ ညွှဲခံ ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့အား ကျေးဇူးတုံ့စကား ပြန်ကြား လျှောက်ထား သည်။

(၁၁) ရန်ကုန်မြို့ ပထမကျော် ဦးဆန္ဒာဓိက က အစည်းအဝေး သိမ်း ဩဘာစာကို ဘတ်လျှောက် အမြောက်ချက်ပေါင်း များစွာ ပစ်ဖောက်ပြီးလျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ တညီ တညာတည်း သာခု ခေါ်ကြသည်။

(၁၂) ၌ အစည်းအဝေးကြီးက ပြဿနာ ဆုံးဖြတ်ချက် များကို ပြည်ပိုင် အစိုးရ မင်းများထံသို့ တင်ပို့ အကြောင်းကြား၍ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီးကို သီးခြားအမှတ်အသားပြုစေရန် တာဝန် အရပ်ရပ်ကို ဝတ်လုံတော်ရကြီး-ဦးမြဦးအား အစည်းအဝေးက လွှဲအပ်ကြသည်၊ ဝတ်လုံတော်ရကြီး-ဦးမြဦး က လည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လက်ခံသည်။

(၁၃) ၎င်းနောက် ၃-နာရီထိုးသဖြင့် အစည်းအဝေးကို ရုတ်သိမ်း လိုက်ကြသည်။

(၁၄) ၎င်းနောက် ရွှေကျင်နိကာယ မဟာနာယက ဆရာတော် ကြီးများ တကြိမ်, အဝေးမြို့မှ ကြွလာသော ထင်ရှားသော ဆရာတော်များ တကြိမ် ဓာတ်ပုံ ရိုက်လိုက်ကြကြောင်း။

ညဥ့် ၇-နာရီကစ၍ ၁၂-နာရီထိ ဝိသုဒ္ဓါရုံ အထိမ်းအမှတ်ပွဲအတွက် ဆက်လက်၍ တရားဟောပွဲ ကျင်းပ၊ ပထမ ဦးစွာ ပုသိမ် ဆရာတော် ဘုရားကြီး, ဒုတိယ မော်လမြိုင်မြို့ ပဓာနိကာရုံဆရာတော် ဦးမာလာ, တတိယ စစ်ကိုင်းတောင် သုနန္ဒာရာမ ဆရာတော် ဦးသုနန္ဒ, စတုတ္ထ ပဲခူးမြို့ထောင့် ဦးမေဓာဝီ တို့က ရွှေကျင်ဝံ့သနှင့် တကွ သာရဏီယ ဓမ္မကထာ ကို ဟောပြောကြသည်။

၁၂၈၂-ခု ပထမဝါဆို လဆန်း ၈-ရက်နေ့ ပထမအကြိမ်
ရွှေကျင်ဂိုဏ်း သံဃာ့ အစည်းအဝေးကြီး၌

ပြဿနာ ဆုံးဖြတ်ချက်များ

၁-ရွှေကျင်နိကာယ မဟာနာယက တင်မြှောက်ခြင်း

"အနာယကာ ဝိနဿန္တိ၊ နဿန္တိ ဗဟုနာယကာ။
ထီနာယကာ ဝိနဿန္တိ၊ နဿန္တိ သုသုနာယကာ"။—

ဟူသော ဂါထာနှင့်အညီ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီးကို ဦးစွာတည်ထောင် ဖြစ်စေရင်း မူလဂဏာသမုဋ္ဌာပက မင်းတရားကြီးနှင့် ရွှေကျင် ဆရာ တော် ဘုရားကြီးတို့၏ အလိုတော်ကျ ဂိုဏ်းသံဃာကိုစောင့်ရှောက်မည့် ဂဏနာယက ဂဏပါလက အထိန်းအအုပ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ အနီး အပါးတွင် စောင့်ရှောက်လျက်ရှိပါမှ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီးသည် ပြိုလှိုင်း

ပျက်ပြားခြင်းမရှိ ကြာရှည်စွာ စည်ကားပွင့်လန်း၍ ရဟန်း,ရှင်,လူ သူတော်ကောင်းတို့၏ လူ့ရွာ, နတ်ထံ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကောင်းမှု ပါရမီ တိုးပွါး ဖြစ်ထွန်းနိုင်ချေမည်၊ ဂိုဏ်းတပါးတို့နှင့်လည်း ရောရှက်ခြင်းမရှိ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်နိုင်ချေမည်ဟု ကြံစည်စဉ်းစား နှလုံးထား၍ ဂဏာသမုဒ္ဒါပက ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆုံးမရေးသား ပေးထားတော်မူခဲ့သော အရပ်ရပ် ဥပဒေစာတမ်းများနှင့်အညီ "မဟာဇနေန သမ္မတောတိ ခေါ ဝါသေဋ္ဌ မဟာသမ္မတော မဟာသမ္မတောတိ ပထမံ အက္ခရံ ဥပနိဗ္ဗတ္တံ" ဟူသည်ကဲ့သို့ ဂုဏ်ရည်ထင်စွာ သိက္ခာ ကာမ ဝိနယဂရု သံသာရဘီရု ပြောထုဂုဏ်အင် မာတင်မုန်သောက် ပြောင်မြောက်ပေါက်သား ထင်ရှားအောက်ထက် ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီးကို အုပ်စိုးတော်မူလျက် ရှိကြသော—

(၁) ပင်းတလဲမြို့ သာဘန်းဆရာတော်၊
(၂) သုံးခွမြို့ မဟာဝုန် တောရ ဆရာတော်၊
(၃) မြင်းမူမြို့ ခွက်ခွင်းရွာ သက်တော်ရှည် ဆရာတော်၊
(၄) ရွှေဘိုမြို့ ရှိန်းမကား ချမ်းသာကြီးဆရာတော်၊
(၅) ပဲခူးမြို့ လိပ်ပြာကန် ဆရာတော်၊
(၆) ရန်ကုန် ကျောင်းတော်ရာ ဆရာတော်၊
(၇) ဆားလင်းကြီးမြို့ သပြေကန်တောရ ဆရာတော်၊
(၈) အလုံမြို့ ညောင်ဖြူပင် ဆရာတော်၊
(၉) ပုသိမ်တောရ ဆရာတော်၊
(၁၀) ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့ သရက်တော ဆရာတော်၊
(၁၁) ရန်ကုန် မြေနီကုန်း ဆရာတော်၊
(၁၂) မန္တလေး ရွှေကျင်တိုက်မ ကလေးဆရာတော်၊
(၁၃) ပဲခူးမြို့ ရွှေအောင်ရွေး ဆရာတော်၊
(၁၄) ဓုင်း မင်းရွာ ဆရာတော်၊
(၁၅) သထုံမြို့ ကွမ်ရိုက် ဆရာတော်၊
(၁၆) မန္တလေး ပတ္တမြား ဆရာတော်၊
(၁၇) ရွှေဘိုမြို့ လှတော ဆရာတော်၊
(၁၈) အလုံ ဆရာတော်၊

(၁၉) ရွှေဘိုမြို့ သရိုင်ရွာ ဗောဓိဆရာတော်၊
(၂၀) မန္တလေးမြို့ ဒုတိယပိဋကသုဒ္ဓါရုံ ဒိပဲရင်း ဆရာတော်—

များကို ရွှေကျင်နိကာယ မဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးများ ဟု သမုတ် တင်ထားကြသည်။

[အစည်းအဝေးကြီးပြီးမှ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာက ထည့်သွင်းရန် မထေရ်ကြီးများထံ လျှောက်ထားကြပြန်သဖြင့် အချို့ မဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးများ ထပ်မံ ထည့်သွင်းရပါကြောင်း။]

၂-ရွှေကျင်နိကာယ ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယက တင်မြှောက်ခြင်း

ရွေးကောက် တင်မြှောက် အပ်ပြီးသော ရွှေကျင်နိကာယ မဟာနာယကကြီးတို့တွင် မန္တလေးမြို့ ဒုတိယပိဋကသုဒ္ဓါရုံ ဒိပဲရင်း ဆရာတော်ကို မဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးများနှင့်တကွ သံဃာတော်များက ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ ဦးစီး ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယကအဖြစ်ဖြင့် တင်မြှောက်ကြသည်။

၃-ရွှေကျင် ဂဏပါလ ဆရာတော်များ တင်ထားရန်

မြို့နယ်ရှိ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းသံဃာတို့တွင် တနယ်လျှင်တပါးကျ ဥပဒေပြုအတိုင်ပင်ခံ ဂဏပါလ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို နယ်ရှိသံဃာတို့က ရွေးကောက်တင်ပြရာ ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယက ဒိပဲရင်း ဆရာတော်က အဘည်ခန့်ထားရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

၄-ရွှေကျင်နိကာယ ဂဏရက္ခ ဂိုဏ်းချုပ် ဂိုဏ်းအုပ်နှင့် ဂိုဏ်းထောက် တင်မြှောက်ရန်

အစည်းအဝေးပါ မထေရ်ကြီးတို့က နယ်အသီးသီးတို့သို့ လွှဲအပ်အမိန့်ချမှတ်ပေးလိုက်ကြပြီး အစည်းအဝေးပြီးသည်နောက် မိမိတို့နယ်ဌာနသို့ ပြန်ရောက်မှ ဆိုင်ရာ နယ်ဌာနရှိ ဂိုဏ်းသံဃာနှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်စိစဉ်ရွေးချယ်၍ အမည်စာရင်း တင်ပြသည့်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဥက္ကဋ္ဌ မဟာ

နာယက ဆရာတော်က အတည်သတ်မှတ် ခန့်ထား တံဆိပ် ပေးအပ်ရမည်။

[ထောက်မှာ ရိုးရိုးနှင့် ဝိနည်းမှုရ၌ ခွဲခြားရမည့်ပြင် နီးရာ နီးရာ သံဃာစုပေါင်းမည့် ဥပုသ်ခေါင်းဂိုဏ်းထောက်လည်း ပါဝင်စေရမည်။
ခဲ့ယဉ်းသော မြို့ကြီးများကိုချန်လှပ်၍ ရွာနယ်တို့၌ နေထိုင်ကြသော ရွှေကျင်ဂိုဏ်းသားများမှာ မိမိတို့ ရွာနယ်အတွင်း ရွှေကျင်ဂိုဏ်းသားချင်းချင်း နီးရာစုပေါင်း၍ သံဃာဥပုသ် ပြုကြရမည်။]

၅-စာရင်းတင်သွင်းရန်

ရွှေကျင် ဝံသာနုရက္ခ ကျမ်းစာ၌ ပါရှိပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း နယ်ဌာန အသီးအသီးရှိ ကျောင်းပိုင် ဘုန်းကြီးများက မြို့, ရွာ, ကျောင်းကန်, သံဃာ အရေအတွက်, အမည်နာမ, သိက္ခာဝါနှင့်တကွ ပရိယတ်, ပတိပတ် စာရင်းကို ဆိုင်ရာ နာယကဂိုဏ်းချုပ် စသည်ထံ၊ ၎င်းကမှတဆင့် ဂိုဏ်းလုံးဆိုင်ရာ အကြီးအချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယကထံ ဝါဆိုဥုးတိုင်း တင်ပို့ရမည်။

[စာရင်းတင်ပို့သည့် အခါ စာပေးရန် လိပ်ကိုလည်း အပြည့်အစုံ ပါစေရမည်၊ တင်ပို့သည့်စာ ရောက်လာကြောင်း ပြန်စာ ပေးရမည်၊ ယခုနှစ် ဝါဥုး၌ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း ကျောင်းမည်မျှ,သံဃာပေါင်း မည်မျှ ရှိကြောင်း အများသိသာရန် စာအုပ်ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေသည့်ပြင် သတင်းစာ၌ ထည့်သွင်း ကြော်ငြာရမည်။]

ထိုထို အဓိကရုဏ်း အမှုအခင်းများ ဖြစ်ပွါးသည့်အခါ နယ်ဆိုင်ရာ ဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဝိနိစ္ဆယပေးပြီး ဖြစ်သော်လည်း အမှုရှင်ကြေနပ်အောင် အဆင့်ဆင့် ဝိနိစ္ဆယခံယူသည်ကို သဘောတူ ခွင့်ပြုနိုင်ရမည်၊ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းသားဟု သမုတ်ခံလျက် အခြားဂိုဏ်းသားထံ၌ အဓိကရဏသမထဝိနိစ္ဆယ တောင်းခံသော ပုဂ္ဂိုလ်, သံဃာစာရင်း တင်သွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်, ဝိနိစ္ဆယ ဖြတ်စာအရ မလိုက်နာမကျင့်ကြံ ဖီဆန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဂိုဏ်းမှ ထုတ်ပယ်ရမည်။

အန္တိမဝတ္ထု ပါရာဇိကမှုဖြစ်ပွါးရာ သုဒ္ဓဖြတ်စာကို ရသည်ပင်ဖြစ်လင့်ကစား အများယုံမှားလောက်အောင် အမှုဖြစ်ပွါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မထေရ်ကြီးများက နှိနာလောက်သော အပြစ်ဒဏ်ပေးရမည်၊ ထိုထို နယ်ရှိ ဝိနည်းဓိုရ်ဂိုဏ်းအုပ်,ဂိုဏ်းထောက်စသည်တို့ ဖြတ်စာချမှတ်

ရေးသားအပ်သော ထိုထို အမိကရုဏ်း အဆုံးအဖြတ် ဝိနိစ္ဆယများကို စစ်တမ်းစစ်ချက်နှင့်တကွ ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယကဆရာတော်ထံ တင်ပို့ရန်၊ ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယကဆရာတော်က သင့်,မသင့် ထောက်ချင့် စဉ်းစား၍ မှတ်တမ်းတင်ထားပြီးလျှင် စီစဉ်စုပေါင်း၍ ရွှေကျင်ဖြတ်ထုံးတခု ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

(၆) ပုဒ်မ (၅) ၌ ဘော်ပြအပ်ပြီးအတိုင်း ဝါဆိုဥုးစာရင်း တင်သွင်းသည့် အခါ သိက္ခာဝါမျှသာ ထည့်သွင်း ဘော်ပြရမည် ဖြစ်၍ ရဟန်းသစ်တိုးပွါးတိုင်း ရဟန်းခံ ရက်ချုပ်-အကျယ်ရေးသား၍ ဆိုင်ရာ နာယကဂိုဏ်းချုပ်စသည်ထံ၊ ၎င်းကမှတဆင့် ဥက္ကဋ္ဌမဟာနာယကထံ တင်ပို့ရမည်။

တင်ပို့ရန် ရဟန်းခံရက်ချုပ်ပုံစံ

ကျောက်ဆည်မြို့ ငယ်တိုးရွာ ဥုးပေတိုး- မစံသီးတို့၏သား မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် ရွာဟုင်းဒေါ်မြ၏ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံယူရရှိသော ရှင်ဇောတိဓမ္မသည် ၁၂၀၂-ခု၊ ပထမဝါဆို လဆန်း (၉)ရက် ၅-နေ့ နံက် နေတက် (၆) ဘဝါး(၁) ဘီလာ၊ စက်နာရီ (၉) နာရီနှင့် မိနစ် (၃၀) အချိန် မန္တလေး အနောက်ပြင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် ခဏ္ဍသိမ်၌ မန္တလေးမြို့ ဒုတိယဝိသုဒ္ဓါရုံ- ဒိပဲရင်းဆရာတော်ဘုရားကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ပထမ မန္တလေးမြို့ အနောက်ဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက် ဝါဆိုကျောင်းဘုန်းကြီး, ဝိသုဒ္ဓါရုံဂဏဝါစက-ဥုးအဂ္ဂဓမ္မ, ၎င်းဥုးနာဒရ, ၎င်းဥုးကောသလ္လ, ၎င်းဥုးဇာဂရ၊ ဒုတိယ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး, အနောက်ဝိသုဒ္ဓါရုံ တိုက်အုပ်ဆရာတော်, ၎င်းတိုက်ကြပ်ဆရာတော် အားဖြင့် ကမ္မဝါဆရာ (၈-ပါး၊ကာရကသံဃာ တကျိပ်လေးပါး)အရှင်များသည် အားပေးပွဲထောက် ချီးမြှောက်တော် မူကြအပ်သည်ဖြစ်၍ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းပဌ္ဌင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပါသည်ဘုရား။

ဒုတိယဝိသုဒ္ဓါရုံ-ဒိပဲရင်းဆရာတော်

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ။

၇-နယ်လုံးဆိုင်ရာ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း သံဃာ့ အစည်းအဝေးပြုရန်

တနယ်လျှင်တဌာန ဝိနည်းပြန်ပွဲကျင်းပလျက် နှစ်စဉ်သံဃာ့အစည်းအဝေးပြုလုပ်၍ အကြီးဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယကထံ တင်ပို့အကြောင်းကြားရမည်။

၈-နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း သံဃာ့အစည်းအဝေးပြုရန်

နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးကို သုံးနှစ်တကြိမ်ကျ ဝါထပ်သည့်နှစ်မှာ ပထမဝါဆိုလဆန်း (၈) ရက်နေ့တွင် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အထိမ်းအမှတ်ပွဲနှင့် ယှဉ်တွဲ၍ကျင်းပရန်။

စည်းဝေးရာဌာန မန္တလေးကိုပဓါနထား၍ အခြားနယ်ကခွင့်ပန်လျှင် လွှဲပေးရမည်၊ ဝါထပ်သည့်နှစ်ဖြစ်၍ အစည်းအဝေးကြီး ပြီးသည့်နောက် မိမိတို့နယ်သို့ ရောက်လျှင် ဒုတိယ ဝါဆိုလဆန်း (၈) ရက်နေ့တွင် ဝိသုဒ္ဓါရုံအထိမ်းအမှတ်သဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပလိုက ကျင်းပနိုင်ခွင့်ရသည်။

၉-သုဓမ္မာသာသနာပိုင်၏ဩဇာ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း သံဃာပေါ်၌ပြန့်နှံ့ခြင်း ကန့်ကွက်ရန်

ပြည်ပိုင်အစိုးရမင်းများက ကော်မတီခန့်ထား၍ အထက်မြန်မာနိုင်ငံ သာသနာပိုင်၏ ဩဇာအာဏာ အောက်မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန့်နှံ့ခြင်းအလိုရှိ, မရှိကို စုံစမ်းမေးမြန်းသည့်အရာမှာ မည်ကဲ့သို့ဖြေကြားရန်သင့်ပါသနည်းဟု အောက်မြန်မာနိုင်ငံရှိ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းဝင် သံဃာတော်မြတ်တို့က ယခုဖွင့်လှစ်သော အစည်းအဝေးကြီးသို့ လျှောက်ထားရာ၌ သုဓမ္မာသာသနာပိုင်၏ ဩဇာအာဏာကို သုဓမ္မာဂိုဏ်းဝင် သံဃာတော်တို့၏အပေါ်၌ပြန့်နှံ့ခြင်းကို ယခုအစည်းအဝေးကြီးက ကန့်ကွက်ခြင်းငှါ အလိုမရှိ၊ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းဝင် သံဃာတော်တို့ အပေါ်၌ကား အယူဝါဒမတူသော ဂိုဏ်းသီးဂိုဏ်းခြားဖြစ်၍ ပြန့်နှံ့ခြင်းမရှိစေပဲ ဂိုဏ်းသီးဂိုဏ်းခြားအဖြစ်ဖြင့် မြန်မာမင်းအဆက်ဆက်တို့ အသိအမှတ်ပြုသည့် နည်းအတိုင်း ပြည်ပိုင်အစိုးရမင်းများကလည်း အသိအမှတ်ပြုစေရန် အတည်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်၊ အကယ်၍ အောက်မြန်မာနိုင်ငံရှိ အချို့သော ရွှေကျင်ဂိုဏ်း

သားတို့က ယောင်မှား၍ လက်မှတ်ထိုးမိသော အရာများကိုလည်း ရွှေကျင်ဂိုဏ်းလုံးကျွတ် သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးက အသိအမှတ်မပြု ပယ်ဖျက်လိုက်သည်။

၁၀-အစည်းအဝေးက ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ဆောင်ရွက်ရန်

နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးက ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ရွှေကျင်ဂိုဏ်းဥပဒေပါ ပူးတွဲ၍ မြန်မာပြည် အစိုးရများနှင့် ဝိုင်-အမ်-ဘီ-ဧ အသင်းချုပ် သို့ ရှေးမြန်မာဘုရင်များ ဂိုဏ်းသီးဂိုဏ်း ခြားအဖြစ်ဖြင့် အသိအမှတ်ပြုကြသကဲ့သို့ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းသီး ဂိုဏ်းခြား အဖြစ်ဖြင့် အသိအမှတ်ပြုစေလိုကြောင်းနှင့် တင်ပို့သည့်ပြင် သတင်းစာ၌လည်း ထည့်သွင်းကြော်ငြာရမည်။

(၁၁) ယခုခေတ် အခါသည် ရဟန်းဆိုး,ရဟန်းတု,ရဟန်းယောင်များ အန္တံ့အပြားရှိတတ်သော ခေတ်ကြီးဖြစ်၍ ကြပ်တည်းစွာအဆုံးအမကို ခံနေရသော ဂိုဏ်းသားပင်ဖြစ်လင့်ကစား ဂိုဏ်းသားစိတ်မဝင် ဆိုးသွမ်းချင်သော ရှင်ဖျင်း, ရဟန်းဖျင်းများအတွက် ရှေးကထက် တိုးတက်၍ ဆုံးမညွှန်ပြဩဝါဒပေးရန်အရေး—

(က) ကျင့်ဝတ်သိက္ခာပုဒ်လည်းပျက်ပြား၊ ပြည်ပိုင်အစိုးရမင်းများနှင့်လည်း ဆန့်ကျင်သောအမှုကို မပြုကျင့်ရခြင်း။

(ခ) လက်နက်အရာ မြောက်သော တုတ်, ထားတို့ကို မကိုင်မဆောင်ရခြင်း။

(ဂ) ပွဲလမ်းမကြည့်မရှုရ၊ပွဲလမ်းရှိရာသို့ပင် မသွားရခြင်း။

(ဃ) မိမိတို့ ပယောဂဖြင့် ပွဲလမ်းသဘင် မကျင်းမပရ၊ သူတပါးတို့ မိမိကျောင်းတိုက်အတွင်း ကျင်းပသည်ကိုလက်မခံရခြင်း။

(င) ရွှေ,ငွေစသော အနာမာသကို မကိုင်မခံရခြင်း။

(စ) နွားလှည်း,မြင်းရထား မစီးရခြင်း။

(ဆ) ပြောပလောက်သော အကြောင်းကိစ္စမရှိပဲ၊ ရှိသော်လည်း ကျောင်းဘုန်းကြီးမသိပဲ ညဥ့်အခါ မြို့တွင်းရွာတွင်းသို့ သွားလာလည်ပတ် မရှိရခြင်း။

(ဇ) ခေတ္တခဏကြွရောက်လာသော အခြားဂိုဏ်းသား အာဂန္တု များကို သီးခြားနေရာပေး၍ ရှိသေစွာဧည့်ခံဝတ်ပြုရမည်၊

(ဈ) အာဝါသိကအဖြစ် နေထိုင်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ရပ်ရွာ မိဘ, ဆရာသမားထံမှ ကြပ်တည်းစွာဆုံးမရန် အပ်နှံစာ ပါသည့်ပြင် အတွင်းအာမခံရှိ၍ ယုံကြည်လောက်သူ ကိုမှ လက်ခံရမည်၊

(ည) မြို့တိုက်မှ ပြောင်းလာသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လျှင် ရပ်ရွာ မိဘ, ဆရာသမားထံပြန်၍ အပ်နှံစာ တောင်းခံစေရမည်၊

(ဋ) ထိုပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း စည်းမျဉ်းဥပဒေသ, ဂိုဏ်းအဆုံး အမကိုရလို၍ လာခြင်းဟုတ်, မဟုတ် စစ်ဆေး၍ ရလိုသော ဆန္ဒပြင်းပြသူကိုမှ လက်ခံရမည်။

(ဌ) မိမိတို့ဂိုဏ်းသားပင်ဖြစ်သော်လည်း ဆရာသမားထံမှ အပ်နှံ စာ ပါရှိစေရမည်၊

ဤ ဘော်ပြ အပ်ပြီးသော အချက်များသည် ခေတ်ခါ အလျောက် အဘောက်အပျက်များ၍ ကျင့်ထုံး ဥပဒေကျမ်းများမှ အနည်းငယ်မျှ ထုတ်နုတ် ဘော်ပြအပ်သည်ဖြစ်၍ ကြွင်းကျန်သေးသော အချက်ပေါင်း များစွာတို့မှာ ရွှေကျင်ကျင့်ထုံးဥပဒေကျမ်း, ဩဝါဒကထာ, ဂဏဝိသုဒ္ဓိ အမိန့်တော်ပြန့်တမ်း, သံဝါသဒီပနီကျမ်းစာတို့ကို ဥက္ကဋ္ဌမဟာနာယက- ဒိပဲရင်း ဆရာတော်နှင့် ဥပဒေပြုအတိုင်ပင်ခံ ဂဏပါလဆရာတော်တို့ စဉ်းစားဆင်ခြင် ထည့်နုတ်ပြင်ဆင်သင့်လျှင် ထည့်နုတ်ပြင်ဆင်၍ စာအုပ် သစ်ထုတ်ဝေရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

(၁၂) ဤအစည်းအဝေး ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ပြည်ပိုင်အစိုးရများ ထံသို့ တင်ပို့အကြောင်းကြား၍ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း သီးခြား အမှတ်အသား ပြုစေရန် ဆောင်ရွက်သင့်သော တာဝန်အရပ်ရပ်ကို ဝတ်လုံတော်ရ ဦးမြဦးသို့ အစည်းအဝေးက လွှဲအပ်ကြသည်၊

၁၂၇၅-ခုနှစ် ဒုတိယအကြိမ် နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း

သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီး

အစည်းအဝေး အစီအစဉ်

အမည်ပါ အစည်းအဝေးကြီးကို ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ မဏ္ဍိုင် ဗဟို ဖြစ်သော မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ တိုက်သစ် "အောင်မြေသာစည် အုတ်ကျောင်းကြီး" အပေါ်ထပ်တွင် ဝိသုဒ္ဓါရုံ အထိမ်းအမှတ်ပွဲနှင့် ပူးတွဲ ကျင်းပကြသည်။

ရွှေကျင်နိကာယ မဟာနာယကဖြစ်တော်မူကြသော စစ်ကိုင်းမြို့နယ် စံရွေး ဆရာတော်ဘုရားကြီး, ခင်ပွန်သုံးဂိုဏ်းချုပ် အလုံဆရာတော်ဘုရားကြီး, ရွှေဘိုမြို့နယ် လှတောဆရာတော်ဘုရားကြီး, လက်ပန်တန်းမြို့မြစ်ကွေ့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး, မုံရွာမြို့နယ် သလဲဘာဆရာတော်ဘုရားကြီးစသော အဝေးမြို့မှ သံဃာတော် ၃၀၀-ကျော်၊ မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် ရွှေကျင်နိကာယ မဟာနာယက ဖြစ်တော်မူသော မဏိဇောတိကာရာမိက ပတ္တမြား ဆရာတော်ဘုရားကြီး, စိတြာရာမ ဆရာတော်ဘုရားကြီး, ရွှေကျင်နိကာယ ဂဏပါလက ဖြစ်တော်မူသော အရှေ့ဝိသုဒ္ဓါရုံ တိုက်အုပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး စသော သံဃာတော် ၄၀၀-ကျော်တို့သည် ဒကာ, ဒကာမ တပည့်ပရိသတ်တို့နှင့်တကွ အစုံအညီ ကြွရောက်တော်မူလာကြသည်။

"ရွှေကျင်နိကာယ မဟာနာယက" ဖြစ်တော်မူကြသော ရန်ကုန်မြို့ ကျောင်းတော်ရာ ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး, ဆားလင်းကြီးမြို့ သပြေကန် ဆရာတော်ဘုရားကြီး, ပဲခူးမြို့ ရွှေအောင်ရွေးဆရာတော်ဘုရားကြီး, ရွှေဘိုမြို့နယ် ရေလည်တောရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး, ကျိုက်ထိုမြို့ ဘုရားကြီး ဆရာတော်ဘုရားကြီး စသော သီဟိုဠ်ကျွန်းနှင့်တကွ မကြွလာနိုင်သော နယ်အသီးအသီးဆရာတော်ကြီးများထံမှ သဘောတူဆန္ဒ သြဝါဒ စာတမ်းများ ပေးပို့တော်မူကြသည်။

အဝေးမြို့ဆရာတော်,သံဃာတော်နှင့် တပည့်ဒကာ,ဒကာမ ပရိသတ် တို့သည်လည်း လဆန်းစလောက်ကပင် စတင်ရောက်လာကြ၍ မြို့ပေါ်ရှိ

ဆရာတော်,သံဃာတော်တို့မှာ လဆန်း ၇-ရက်,၈-ရက်နေ့မှ ကြွရောက်တော်မူလာကြသည်။

ရွှေကျင်နိကာယ ဒုတိယ ရွှေကျင်သံဃရာဇာ သာသနာပိုင် ဖြစ်တော်မူသော ကျေးဇူးရှင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမဆရာတော်ဘုရားကြီး ပြန်လွန်တော်မူသည့် နေ့ဖြစ်သော ၁၂၈၅-ခု၊ ပထမဝါဆိုလဆန်း ၈-ရက်နေ့ မွန်းလွဲ ၂-နာရီအချိန်တွင် အစည်းအဝေးကြီး စတင်ကျင်းပသည်၊ ကြွရောက်တော်မူလာကြသော ရဟန်းပရိသတ် နှင့် လူပရိသတ်တို့သည် အတွင်းထပ်, အပြင်ထပ် ပြည့်ညှပ်လျက် ရှိကြသည်။

မေမြို့ သစ်တောဝန်ထောက်မင်း ဦးသင်က ကြောင့်ကြစိုက်၍ တင်ပို့သည့်ပြင် အစည်းအဝေးနေ့တွင် ကိုယ်တိုင်လာရောက် လှူဒါန်းသော မေမြို့ပန်းတို့ကို စစ်ကိုင်းတောင် သမိဒ္ဓေါဒယချောင် သီလရှင်ဆရာများက သားနားကောင်းမွန်စွာ ပြုပြင်၍ ဆင်ယင်ထိန်ဝေ အစည်းအဝေးကြီးကို ကြက်သရေရှိစေကြသည်။

(၁) အင်းစိန်မြို့ ကြို့ကုန်းတောရ ဆရာတော် ဦးစက္ကိန္ဒ က အစည်းအဝေးကြီး အစီအစဉ်၊

(၂) စစ်ကိုင်းတောင် ရွှေပြည်ချောင် ပရိယတ္တိသာသနဟိတဓမ္မာစရိယ ဘွဲ့တံဆိပ်ရ ဂဏဝါစကဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓိ က ဆန္ဒပေးစာနှင့် မဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးတို့၏ ပေးစာ ဩဝါဒကထာ၊

(၃) ဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက် ပရိယတ္တိသာသနဟိတဓမ္မာစရိယဘွဲ့တံဆိပ်ရ ဘာသန္တရကောဝိဒ ဂဏဝါစက ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရ က ရွှေကျင်နိကာယ ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယက ဒုတိယဝိသုဒ္ဓါရုံ ဒွဲ ရင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဥပဒေသ ဩဝါဒကထာ၊

(၄) ဂဏဝါစက ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဦးကောသလ္လ က အစည်းအဝေး ပြဋ္ဌာန်းချက်တို့ကို အသီးအသီး ဘတ်ကျော်ကြသည်၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အပြီးအ[illegible]း ကောင်းချီး နမော် သာဓု [illegible] ကြသည်။

(၅) ရွှေကျင်နိကာယ ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယက ဒုတိယဝိသုဒ္ဓါရုံ ဒိပဲရင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ရွှေကျင်နိကာယ မဟာနာယက အလုံဆရာတော်ဘုရားကြီး, ရွှေကျင်နိကာယ ဂဏပါလက အရှေ့ဝိသုဒ္ဓါရုံ တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးတို့က အသီးအသီး ဩဝါဒပေးတော်မူကြသည်။

(၆) ၄င်းနောက် မင်္ဂလသုတ်,မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်များရွတ်၍ အစည်းအဝေးကြီးကို ရုတ်သိမ်းကြသည်။

(၇) မဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးများတကြိမ်, အဝေးမှ ကြွလာသော ဆရာတော်များတကြိမ် ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးကြသည်။

အစည်းအဝေးကြီးသို့ လာရောက်ကြည်ညို ကုသိုလ်ရှင် ဒကာ,ဒကာမ, သီလရှင်များအား အရှေ့ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဘိုက်အုပ်ဆရာတော်ဘုရားနှင့် ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဓမ္မကထိက ဦးသောဘန အရှင်မြတ်တို့က တရားဓမ္မ ဟောပြတော်မူကြသည်၊ လဆန်း ၆-ရက်နေ့ကစ၍ လဆန်း ၉-ရက်နေ့တိုင်အောင် ညဥ့်စဉ်တရားဟောပွဲကျင်းပ၊ မထေရ်ကြီးတို့၏ ဩဝါဒကို ခံယူကြသည်၊ လဆန်း ၆-ရက်နေ့ စလေဆရာတော်၊ ၇-ရက်နေ့ ကျိုက်လပ်မြို့ ပဌ္ဌမာရုံ ဆရာတော်၊ ၈-ရက်နေ့ တောင်ငူမြို့ သိမ်ကုန်းဆရာတော်, ဆားထုံး စံကျောင်းဆရာတော်, မော်လမြိုင်မြို့ ပဓာနိကာရုံဆရာတော်၊ ၉-ရက်နေ့ စံရွေး ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် အပေါင်မြို့ ကဒုံးစီး ရွှေတောင်တောရ ဓမ္မကထိက ဦးကဝိဇေအရှင်မြတ်တို့ အသီးအသီး ဟောပြောပြသ ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေးတော်မူကြသည်။

ဒုတိယ ဝိသုဒ္ဓါရာမ ဒိပဲရင်းဆရာတော်၏ ဩဝါဒကထာ

နမော အနန္တဗုဒ္ဓိနော။ ။အဒ္ဓိကာ ပုထုဇ္ဇနာသေက္ခာ၊ခီဏာသဝါ ဂတဒ္ဓိနော။ ။ပုထုဇ္ဇနာစ၊ ပုထုဇန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၎င်း။ သေက္ခာစ၊ သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၎င်း။ အဒ္ဓိကာ၊ ခရီးသွားဆဲ့သည်တို့ချည်းသာ တည်း။ခီဏာသဝါ၊အာသဝေါကင်းပြီးသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် အရှင်မြတ်တို့သည်သာလျှင်။ ဂတဒ္ဓိနော၊ ခရီးသွား၍ လိုရာအရပ်သို့ ရောက်ပြီး အိမ်သည် အာဝါသိက မည်ကုန်၏။

ကုမဂ္ဂဥ္စ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ သုမဂ္ဂံ ယန္တု ပါဏိနော။
ဝက်ဥ္စာပဟံ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ဥဇုံ သုမဂ္ဂဂေါ ဘဝေ။ ။

ကုမဂ္ဂဥ္စ၊ လမ်းဆိုးလမ်းယုတ်ကိုင်း။ ဝက်ဥ္စ၊ လမ်းကောက် လမ်းညစ်ကိုင်း။ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ရှောင်ကြဉ်ဖယ်လွှဲ၍။ သုမဂ္ဂံ၊ ကောင်းသောလမ်းခရီးသို့။ ပါဏိနော၊သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်။ဥဇုံ၊ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်။ ယန္တု၊ လိုက်သွားနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။ အဟဥ္စ၊ ငါသည်လည်း။ ကုမဂ္ဂဥ္စ၊ လမ်းဆိုးလမ်းယုတ်ကိုင်း။ ဝက်ဥ္စ၊ လမ်းကောက်လမ်းညစ်ကိုင်း။ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ ရှောင်ကြဉ်ဖယ်လွှဲ၍။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်။ သုမဂ္ဂဂေါ၊ကောင်းသောခရီးလမ်းသို့လိုက်သွားနိုင်သည်။ ဘဝေ၊ဘဝတိုင်းဖြစ်ရပါလို၏။ ဝါ၊ ဖြစ်ရပါလိုသောဝ်။

အနုမတဂ္ဂ သံသရာဘဝက ပြုကြမိသည့် အပရာပရိယ ကုသလ ဥပတ္ထမ္ဘကကြောင့် မနုဿတ္တလူ့ဘဝတွင် ခေတ္တတွေ့ကြုံ သမဏာပဗ္ဗဇ္ဇာသာသနာထမ်း ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့် ညှိသည်ချင်း ပေါင်းဆုံစည်းဝေးမိကြသည့်ကိစ္စမှာ ပစ္စုပ္ပန်အတွက်ကို မငဲ့မကွက် သမ္ပရာယိက အတွက်ပင် ဖြစ်ကြလေသည်၊ ယခု စည်းဝေးတော်မူကြသည့် ကိစ္စမှာလည်း သမ္ပရာယိက ကုသိုလ်ပါရမီ ဖြစ်ပြီးသောသာမဂ္ဂီကို ထပ်မံခိုင်ခံ့စေရန် စည်းဝေးကြရသော ကိစ္စပင်ဖြစ်ပေသည်။

ဤ အစည်းအဝေးကြီး၌ လိုအပ်သော သာမဂ္ဂီကို သိသာရန် ဘော်ပြရမည်မှာ သဗ္ဗညုဘုရား ကွယ်သွားတော်မူခဲ့လျှင် ကုဋေကုဋာ မရေတွက်သာ အလွန်များပြား တပည့်သားတွေ သုတပုံငါတခြား အကွဲအပြားတွေ အလွန်အားကြီးကြလိမ့်မည် ထင်ကြသည်၊ယခုမူကား အကွဲအပြားမရှိ တိုး၍ ညီညွတ်ခဲ့ဘိသည်၊ သဗ္ဗညုဘုရား လွှဲထားတင်မြှောက်ခဲ့သော သဗ္ဗညုတပါး ရှိလေသလော၊ သို့မဟုတ်-အများသံဃာ သမုတ်တင်ထားသော အကြီးအချုပ်တပါး ရှိလေသလောဟု တွေးတောယုံမှား ဝဿကာရပုဏ္ဏား အရှင် အာနန္ဒာကိုလျှောက်ထားလျှင် ဓမ္မိဿရ ဓမ္မရာဇာ သဗ္ဗညုဘုရား လွှဲထားတင်မြှောက်ခဲ့သော သဗ္ဗညုတပါးလည်းမရှိ၊ အများသံဃာ သမုတ်တင်ထားသော အကြီးအချုပ်လည်းမရှိဟု အရှင်အာနန္ဒာ မိန့်တော်မူရာ"တင်ထားသမုတ် အကြီးအချုပ်မရှိပဲ အဘယ့်ကြောင့် ညီညွတ်ခြင်း သာမဂ္ဂီ ဖြစ်နိုင်ကြပါသနည်း၊ ညီညွတ်ခြင်း သာမဂ္ဂီ၏အကြောင်းကို အဘယ်သို့ သိရပါမည်နည်း"ဟု—

"ဧဝံ အပ္ပဋိဃရဏော ဘော အာနန္ဒ ကောပဟေတု သာ-
မဂ္ဂိယာ"—

ဘောအာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာ။ ဧဝံအပ္ပဋိဃရဏော၊ ဤသို့ အားကိုးတခု အလေးပြုစရာ အကြီးအချုပ် မရှိပါပဲလျက်။ သာမဂ္ဂိယာ၊ အရှင်ဘုရားတို့ ညီညွတ်ကြခြင်း သာမဂ္ဂီ၏။ ဝါ၊ သာမဂ္ဂီဖြစ်ရခြင်း၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကား။ ကော၊ အဘယ်အကြောင်းပါနည်း။

ဤသို့ မေးလျှောက်ရာတွင် ဓမ္မိဿရ ဓမ္မရာဇာ သဗ္ဗညုဘုရား ဆုံးမမြစ်တား ဟောကြားမိန့်ထုတ် ဝိနည်းပညတ်ဟူသော အာဏာတော်သိက္ခာပုဒ်တွေရှိသည်၊ ယင်း ဝိနည်းပညတ် သိက္ခာပုဒ်ဟူသော အာဏာတော်အမိန့်ကို သဗ္ဗညုဘုရား ကွယ်သွားပြီးနောက် အထူးသံဝေဂ သတိရကြသဖြင့် ဘုရားကိုယ်စား လေးထားဂရု အာရုံပြု၍ တပက္ခတကြိမ် ဂါမသိမ်တိုင်း ဂါမသိမ်တွင်းရှိ သံဃာတို့ အညီအညွတ် စည်းဝေး၍ သုတ္တုဒ္ဒေသ ဥပုသ်ပြုသောအားဖြင့် နာခံကြပြီးလျှင် ယင်း ဝိနည်းပညတ်ဟူသမျှကို နှုတ်တက်ရွရွ ပါဠိဓမ္မ,အတ္ထအားဖြင့် ဆုံးဖြတ်သိမြင် ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်သော ဗဟုဿုတဂုဏ်နှင့်တကွ အများကြည်ညိုဘွယ် သီလ,သမာဓိ,ပညာ ဟူသော ဆယ်ပါးသော ပသာဒနီယဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်ကို တစုံတယောက်သူမျှ အကြီးအချုပ် သမုတ်တင်ထားခြင်းကို မပြုရပဲ၊ ယထာ ဓမ္မ သဘာဝအလျောက် ချီးမြှောက်ကြည်ညို ရှိသေလေးမြတ် ထို ပုဂ္ဂိုလ် ဆုံးမအပ်သမျှကို လိုက်နာကြပြီးလျှင် ယင်း ပညတ်တော်မူသမျှ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို လေးစားဂရု အာရုံပြု၍ တခုမကျန် မပျက်ပြားစေရ၊ တညီတညွတ်တည်းကျင့်ကြသဖြင့် ညီညွတ်ခြင်း သာမဂ္ဂီ ဖြစ်ကြသည်ဟု ဥပရိပဏ္ဏာသ ပါဠိတော်လာ အရှင်အာနန္ဒာ၏စကားကို ထောက်ထား၍—

"အပညတ္တံ န ပညပေယျ၊ ပညတ္တံ န သမုစ္ဆိန္ဒေယျ"—

ပရိပါ ပါဠိတော်လာရှိသည့်အတိုင်း ပညတ်တော်မူသမျှ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို မပျက်မပြားစေရ၊ တညီတညွတ်တည်း ကျင့်ကြံခြင်းကိုပင် သာမဂ္ဂီဆိုရလေသည်။

အများသံဃာတို့၏ သိက္ခာပုဒ်တော်တို့၌ ရှိသေ လေးမြတ်ကြသော သဒ္ဓါပြခန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့်တကွ လဇ္ဇီသီလဝန္တ ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်

တို့၏ အဆုံးမစကားကို လိုက်နာကြခြင်းသည်ပင် သာမဂ္ဂီ၏အကြောင်း ဖြစ်လေသည်၊ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌—

အနာဂတေ လဇ္ဇီ ရက္ခိဿတိ။

အနာဂတေ၊ နောင် လာလတ္တံ့သောအခါ၌။ လဇ္ဇီ၊သီလဝန္တ ဝိနယ ဓရ-လဇ္ဇီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာသနံ၊သာသနာတော်ကို။ ရက္ခိဿတိ၊စောင့် ရှောက်လတ္တံ့။-ဟူသော စကားကို မိန့်တော်မူလေသည်၊

ဤသို့ အစဉ်အလာ ဓမ္မသာမဂ္ဂီ၏ဖြစ်ခြင်းကို အလွန် လိုလားတောင့်တ ဆန္ဒအဓိက သဒ္ဓါဗလဝ ပညာဝန္တ လဇ္ဇီအစစ် ဖြစ်ကြီးဖြစ်တော်မူကြသော ပထမ ရွှေကျင်, ပဲခူး, ခင်မွန်, မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ စသော ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့ ဝိနည်း ပညတ်တော်လာ ကုဋေ ၉-ထောင်, တရာ့ ရှစ်ဆယ်, ၅-သန်း, ၃-သောင်း, ၆-ထောင်ရှိ သိက္ခာပုဒ်တော် ဟူသမျှကို မည်သည့်သိက္ခာပုဒ်မဆို မိမိလည်းမပျက်ပြားစေရ၊ သူတပါးကိုလည်း မပျက်ပြားစေရ၊ မိမိကို ယုံကြည်ရင်းရှိသော တပည့်ပရိသတ်ကို သတ်မှတ်ဘွဲ့စည်း၍ ဂိုဏ်းတပါးနှင့် ကူးလူးရောရှက်ခြင်းမရှိစေရ၊ စည်းမျဉ်းဥပဒေအတန်တန်တို့ဖြင့် တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဆုံးမအားထုတ် သီးခြားကျင့်ကြံနေထိုင်သည်ကို မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး အားရကြည်ညိုတော်မူသဖြင့် ဂိုဏ်းတပါးက အဆင့်အဆိုမရှိစေရ၊ ဂိုဏ်းသီးဂိုဏ်းခြား ခွဲထားမြွက်စား ကိုးကွယ်သည်မှစ၍ ယခုအင်္ဂလိပ်မင်းတို့လက်ထက်တိုင် အထက်ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ ထားတော်မူခဲ့သော စည်းမျဉ်းဥပဒေမပျက်ပြား ဂိုဏ်းတပါးနှင့်မရောမရှက် ရွှေကျင်ဂိုဏ်းဟု အသီးအခြား သာမဂ္ဂီထင်ရှား ဖြစ်ကြသည့်အတိုင်း ပစ္စုပ္ပန်,သံသရာကောင်း သာသနာတော်စင်ကြယ်ကြောင်း ယင်းသာမဂ္ဂီစည်းမျဉ်း ဥပဒေများကို ယွင်းချွတ်တိမ်းပါးခြင်း မရှိစေရ စောင့်ရှောက်ကြရန် သတိပေးညွှန်ပေး စည်းဝေးကြသည့်အရာ ခန္တိ, မေတ္တာ, သဒ္ဓါကို အားပြု၍ အတိဒုလ္လဘ ယထာဘူတ သာသနာဓမ္မကို အမှန်ကျဆင်ခြင်စဉ်းစား ဉာဏ်ကိုရှေ့သွားစေပြီးလျှင် ဝေါဿဂ်သုတ်အလာ ဘုရားအလို, အရှင်သာရိပုတြာအလို, အရှင်မောဂ္ဂလာန်အလို, အရှင်မဟာကဿပအလို, အရှင်အနုရုဒ္ဓါအလို, အရှင်ရေဝတအလို, အရှင်အာနန္ဒာအလို အဆိုမတူ စကားအမူ ကွဲပြဲကြသော်လည်း ဝိမုတ္တိရသချင်း တူကြ၍—

"သဗ္ဗေသံ ခေါ သာရိပုတ္တ သုဘာသိတံ"—

ဟု ဘုရားမိန့်ဟ် သုဘာသိတချည်းဖြစ်ကြသလို ယထာဘူတ ယထာဓမ္မ သဘာဝကို ဉာဏ်နှင့်လှလှ သိမြင်ကြ၍ သူ့အလို၊ ငါ့အလို အဆိုမတူပဲ ကွဲလွဲရှိခဲ့လျှင် သိက္ခာပုဒ်ဥပဒေကို မကျူးလွန်ခြင်း—အဝီတိက္ကမရသချင်းတူကြမူ သူ့ဟာလည်းကောင်း၊ ငါ့ဟာလည်းကောင်း အကောင်းချည်းဟု ဝမ်းမြောက်ကြည်ဖြူ စိတ္တသာမဂ္ဂီ သဘောညီတူနိုင်ကြရန်။

သူရောငါပါ သာသနာအရေးကို အလေးမပြုတသက်လျှာနုတ်သေးကိုယ့်ဝမ်းရေးကိုသာ အလေးပြုသူများကြသည်၊ သာသနာရေး အလေးပြုဆိုသော်လည်း ငါကျိုးရှိမှ ပြုလိုတတ်ကြသည်၊ သတ္တဝါချမ်းသာသာသနာရေးအတွက် ပရိယတ္တိအချက်၊ ပဋိပတ္တိအချက်၊ မေတ္တာပုဗ္ဗင်္ဂမသာသနာနုဂ္ဂဟ ဓမ္မာကထိကအချက် တဘက်ဘက်ကို အားထုတ်၍ သာသနာတော်မှာ အစားသမားသက်သက် မဖြစ်ကြစေရန်။

မိမိချမ်းသာရုံနှင့် အားရရောင့်ရဲခြင်းမရှိ၊ အများချမ်းသာကြီးပွါးရန်အများကျိုးအများတွက် အားတက်လုံ့လ အကြောင့်ကြစိုက်ခြင်းသည် အလောင်းသူမြတ်တို့၏ အလေ့အကျက် ဖြစ်ပေသည်၊ ယင်းသို့သောအတွက် တိုင်းနိုင်ငံစည်းကား အများကြီးပွါးချမ်းသာကြရန်၊အစိုးရမင်းတို့နှင့်တကွ ပြည်သူပြည်သားတို့အား ဆန္ဒာဂတိ၊ဒေါသာဂတိ၊မောဟာဂတိ၊ ဘယာဂတိ အဂတိလေးပါး မလိုက်စားရန်၊ ငါးပါးသီလစွဲမြဲရန်၊ သေရည်သေရက် မသောက်မစား လောင်းတမ်းအကစားမျိုး မရှိကြစေရန်၊ အဝတ်၌၊ အစား၌ လျှပ်ပေါ်လော်လီခြင်းမရှိ အသုံးအစွဲ၌ ချွေတာသုံးစွဲ၍ သန္တုဋ္ဌိသလ္လေခတရား ဖြစ်ပွါးရန်နှင့်တကွ "ဒက္ခ၊ သံဝိဘဇ္ဇ၊ အဟာသော၊ အဗျထော" ဟူသော သာဓုတရားလေးပါး၊ ဥဋ္ဌာနသမ္ပဒါ၊ အာရက္ခသမ္ပဒါ၊ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ သမဇီဝိတာ ဟူသောသမ္ပဒါတရားလေးပါး၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ သစ္စာဟူသောလောကမေဒနီ လူတို့၏အဆီတရားလေးပါး၊ ဤသို့စသည်များကို ဟောပြောရန်၊ ခိုက်ရန်ဒေါသ အငြင်းအခုံမဖြစ်ပွါးစေရန်၊ ဖြစ်ခဲ့သော်သူကြီးလူကြီးတို့နှင့် ပြီးကြစေရန်၊ အထူးသဖြင့် ကြောင်းကျိုးဘော်ပြ၍ ဟောကြားပြီး၊

ဟောကြားဆဲ ဟောကြားကြရန်၊ အစဉ်အလာ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကျင့်ထုံးကြီးဥပဒေနှင့်တကွ ၁၂၀၂-ခုနှစ် ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို တိမ်းယိမ်းပျက်ပြားခြင်းမရှိ စောင့်ရှောက်ကြရန်။

ဂိုဏ်းဂဏ ဥပဒေအတွင်း ပါဝင်ပြီး ဖြစ်သော်လည်း အထူးဘော်ပြ စောင့်ရှောက်ကြရန်မှာ ဂဏန်းသချာ် သင်ပြသောကျောင်းများ၌ အစိုးရတို့၏ ဆုလပ်ရိက္ခာမစားပဲ ယောကျ်ား သူငယ်တို့ကိုသာ လက်ခံသင်ပြ၍ ရသည့်ဆုလပ်ကို သူငယ်များသာပေးရန်၊ လှည်းစီး, နွားမွေး, ဗေဒင်ဟော, ဆေးကု, အင်္ဂရိတ်လုပ်, မန်းမှုတ်ချွတ်လွှဲခြင်း၊ အင်းအိုင်, လက်ဖွဲ့, မှော်, ပယောဂစသောမိစ္ဆာဇီဝ မျိုးတို့ကိုမပြုရှောင်ကြဉ်သည့်ပြင် သဘောမတူ ဂိုဏ်းတပါးကျောင်းတို့၌ တည်းခိုဝင်ထွက် ဆက်ဆံရောနှောခြင်းကို မပြုရှောင်ကြဉ်ရန်၊ အံသကိုဋ်ခေါ် အင်္ကျီကိုယ်ကြပ် တခြမ်းပဲ့ကိုဝတ်ခြင်း၊ အဆင်းအားဖြင့်, ဆိုးရေအားဖြင့် မအပ်သော ဆေးဆိုးခံဟ်ဆိုး ပိုးရောင်သင်္ကန်း,သက္ကလပ်သင်္ကန်း ဖဲသင်္ကန်း, ကတ္တီပါသင်္ကန်းတို့ကို သုံးစွဲခြင်းမပြု ရှောင်ကြဉ်ကြရန်၊ သားရိုးသွတ်သပိတ်သုံးစွဲခြင်း, သက္ကလပ်ကဲ့သို့ နူးညံ့စွာပြုလုပ်သော နွားရေကို သုံးစွဲခြင်းတို့ကို မပြုရှောင်ကြဉ်ရန်။

သူငယ်အများ ခေတ္တနားသည့် ညှိသည်ခရီးသွား အိမ်သားအထင်မလွဲကြရန်၊ပါမဟုတ်သည့် ခန္ဓာအကောင်ပုပ် နာမ်နှင့်ရုပ်ကို ဟုတ်တုတ်တုတ် ဟန်တန်တန် မထင်မိကြရန် မဟာနာယကကြီးတို့အလို သတိပေးအပ်သည်။

ဒုတိယမဟာဝိသုဒ္ဓါရာမဒီပဲရင်းဆရာတော်

ပြဋ္ဌာန်းဆုံးဖြတ်ချက်များ

နမော တဿ ဘဂဝတော နိကာယဿာမီနံ။

၁-ရွှေကျင်ဂိုဏ်း သံဃာ့အဘွဲ့နယ်သတ်မှတ်ခြင်း၊

၁၂၀၁-ခု နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း သံဃာ့အဘွဲ့ချုပ်အစည်းအဝေးကြီး ပြဋ္ဌာန်းချက် ပုဒ်မနံပါတ်(၄)(၇)အရ- ၆နည်းကြန်တဌာနကို တနယ်သက်မှတ်ကြသည်။

(၂) အထက်အောက်နှစ်ရပ်၊ သတ်မှတ်သော နယ်ဌာနများကိုဖော်ပြခြင်း

အထက်နိုင်ငံ

ဦးရေ	နယ်ဌာနအမည်	ကျောင်းပေါင်း	ဝါဆိုသံဃာပေါင်း
၁	မန္တလေး	၄၅	၄၁၉
၂	စစ်ကိုင်း	၃၄	၃၂၆
၃	ခင်မွန် (ချောင်းဦး) }	၅၁	၃၄၇
၄	ဗန္ဓချီ (မုံရွာ) }		
၅	ကလေး	၈၀	၃၂၀
၆	ရေစကြို (ပခန်း)....	၂၂	၂၁၃
၇	စလေ	၅	၃၁
၈	ယော	၁၀	၁၂၈
၉	မြင်သာ (မြင်းခြံ)	၂၅	၁၅၀
၁၀	မြင်းခြံ (သန်းတန်း,သံဘို)		
၁၁	ပျဉ်စည် (မြင်းခြံ)	၁၆	၈၃
၁၂	မလှိုင် (မိတ္ထီလာ)	၁၃	၇၉
၁၃	သဲတော (ဟန်ဇား,သာဘန်း)	၈	၃၂
၁၄	ကျောက်ပန်းတောင်း	၁၅	၄၀
၁၅	ကျောက်ဆည်	၃၀	၁၇၃
၁၆	လှတော (ရွှေဘို)	၁၉	၁၇၀
၁၇	မေမြို့ (သီပေါ,ကျောက်မဲ,သနီ)	၁၆	၉၇
၁၈	ဝက်လည်ရှဲ (ရွှေဘို)	၁၅	၃၄
၁၉	သရိုင် (ရွှေဘို)	၁၃	
၂၀	ရုံးသာ (ရွှေဘို)....	၁၄	၉၂
၂၁	အင်းဘဲ (ရွှေဘို)....	၁၀	၄၂
၂၂	ရှိမူကား (ရွှေဘို)....	၁၀	၄၂
၂၃	ရေလည် (ရွှေဘို)	၈	၂၇
၂၄	ရွှေဘိုမြို့မ	၃	၁၇

ဦးရေ	နယ်ဌာနအမည်	ကျောင်း ပေါင်း	ဝါဆို သံဃာပေါင်း
၂၅	ကန္ဘီ	၈	၂၅
၂၆	ကျောက်အိုင် (မြင်းမူ)	၈၃	၃၃၈
၂၇	ဒီပဲရင်း	၁၈	၇၆
၂၈	ကသာ, (ထီးချိုင့်, မော်လူး)	၆	၅၁

အောက်နိုင်ငံ

ဦးရေ	နယ်ဌာနအမည်	ကျောင်း ပေါင်း	ဝါဆို သံဃာပေါင်း
၁	ပဲခူး	၉၅	၁၀၃၄
၂	မော်လမြိုင်	၅၉	၄၆၈
၃	ညောင်လေးပင်	၁၇	၃၅၄
၄	ရွှေကျင်	၁၃	၆၅
၅	ကျိုက်လတ် (ဖျာပုံ)	၃၉	၃၆၈
၆	ရန်ကုန်	၇၀	၃၃၂
၇	ပုသိမ်	၄၃	၂၆၂
၈	ညောင်တုံး (မနုမြို့,ဇလွန်,ပန်းတနော်)	၄၅	၂၀၉
၉	သုံးဆယ် (သာယာဝတီ)	၃၉	၁၉၉
၁၀	မအူပင် (စစ်ချောင်း,ရေလဲ)	၁၈	၁၁၆
၁၁	ပြွန်တန်ဆာ	၉	၁၅၄
၁၂	သထုံ	၇	၈၉
၁၃	ကျိုက်ထို (ဘီးလင်း, တောင်စွန်း)	၅၃	၅၂၉
၁၄	တောင်ငူ(ရေတာရှည်,လော,သာဝတ္တိ)....	၁၂	၁၀၂
၁၅	ဖလောင်းချိတ် (စစ်တွေ)	၁၀	၆၉
၁၆	ဥက္ကန် (သုံးခွ)	၅	၁၀၇
၁၇	ပြည်	၁၃	၆၈
၁၈	ဘန့်ကောက် (ယိုးဒယား)	၆	၆၀
၁၉	မြောင်းမြ (လပွတ္တာ, လဲပျောက်)	၁၅	၅၅
၂၀	တွံတေး	၆	၆၀
၂၁	မိုးညို	၁၇	၂၄

ဦးရေ	နယ်ဌာနအမည်	ကျောင်း ပေါင်း	ဝါဆို သံဃာပေါင်း
၂၂	ကျုံ့ပျော်	၆	၂၀
၂၃	ကိုလမ္ဗိုလ် (သီဟိုဠ်)	၃	၃၉
၂၄	ကွမ်းခြံကုန်း (သုံးခွ)	၁၀	၇၀
၂၅	မင်းလှ, လက်ပန်တန်း	၁၃	၁၂၆
၂၆	ကျောင်းကုန်း (သရက်တော)	၅	၅၆

အထူးတောင်းပန်ချက်ပါဘုရား

သံဃာစာရင်းများကို အသီးအသီး မတင်ပဲ မိမိတို့ဆိုင်ရာ နာယက အကြီးအချုပ်ထံ၊ သို့မဟုတ်-ဝန်မဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ထံ တင်ပို့ကြ၍ ၎င်းက တဘန် ဝိနည်းပြန်တဌာနတွင်းရှိ သံဃာစာရင်းချုပ် ပြုလုပ်ပေးပို့တော် မူပါရန် တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား၊ သို့ပေးပို့တော် မူကြမှ သာလျှင် နယ်ဌာနသတ်မှတ်ခြင်းနှင့်တကွ သံဃာစာရင်း အကျဉ်းချုပ် ပြုလုပ် လွယ်ပါမည်၊ ယခုနှစ် အစည်းအဝေး ပြခန်းချက်အရ နယ်ဌာန သတ်မှတ်ခြင်းသည် အချို့မှာ အမှန်းအတားမျှသာ ဖြစ်ပါသေးကြောင်း။

တိုက်အုပ်ဘုန်းကြီး
မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံရွှေကျင်တိုက်
မန္တလေးမြို့။

(၃) မိမိတို့နယ်အတွင်း၌ ဖြစ်ပျက်သော အကြောင်းထူးများကို နယ်ဆိုင်ရာ နာယကများထံသို့ လျင်မြန်စွာ တင်သွင်း လျှောက်ထားရန်။

(၄) ဆိုင်ရာ နာယကများက ဖြစ်ပျက်သော အကြောင်း အရာတို့ကို သေချာစွာစုံစမ်း၍ တိုင်ပင်သင့်သောပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တိုင်ပင်ဆုံးဖြတ်ရန်။

(၅) ဆိုင်ရာနာယကများက မိမိတို့မဆုံးဖြတ်နိုင်သော်ငြား,ဆုံးဖြတ်၍မကြေနပ်သော်ငြား ရွှေကျင် ဂိုဏ်းတွင်း တပါးဌာန နာယကဝိနည်းဓိုရ်ထံသို့သော်ငြား, အထက်ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယက ထံသို့သော်ငြား စေလွှတ်ရန်။

(၆) တစုံတခုသောအပြစ်နှင့် တနယ်တဌာနက ထုတ်ပယ်လိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ထုတ်ပယ်ရင်းနယ်ဌာန နာယကပုဂ္ဂိုလ်များထံ မစုံစမ်းဘဲ လက်ခံမထားရန်။

(၇) ထုတ်ပယ်ပစ်ရင်းဌာန နာယကများကလည်း စုံလင်စွာအကြောင်းပြန်ကြားရန်။

(၈) ကြီးကျယ်သော အမှုအခင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ် အမှုဖြစ်ရင်းနယ်က အဆုံးအဖြတ်မရသေးဘဲ တနယ်သို့ ပြောင်းရွှေ့လာလျှင် လက်ခံမည့်နယ်က ငြင်းအမှုကို ကြောင့်ကြစိုက်၍ စစ်ဆေးမေးမြန်း ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ လက်ခံထားရန်။

(၉) သုံးနှစ်တပတ်လည် အစည်းအဝေးကြီး နိုးသောအခါ ဂိုဏ်းနှင့်တိုင်ပင်၍ စည်းဝေးသင့်က စည်းဝေးရန်။

(၁၀) ငြင်းအစည်းအဝေးကြီး၌ ဆောင်ရွက်ဘွယ် အစီအစဉ်များကို မဟာနာယကဆရာတော်ကြီးတို့၏ အလိုတော်ကျ ပြုလုပ်ကြရန်။

(၁၁) ဤအစည်းအဝေးကြီးက အများကြေနပ် အတည်ပြုအပ်သော ဩဝါဒကထာနှင့်တကွ ပြဋ္ဌာန်းဆုံးဖြတ်ချက်များကို နယ်ဆိုင်ရာ နာယက ဆရာတော်များက မတည်တဲ့ တည်တံ့အောင် ကြပ်မဆောင်ရွက်ကြရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

အစည်းအဝေးကြီးက လွှဲအပ်တောင်းပန်ချက်အရ မဟာနာယက ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ အစည်းအဝေးကြီး ပြီးသည့်နောက်တရက် သံဃာ့ အလည်၌ အတည်ပြုအပ်သော ပြဌာန်းချက်များ

(၁) ရွှေကျင်နိကာယသာမဂ္ဂီဝင် ရွှေကျင်ဂိုဏ်း သံဃာတော်တို့သည် နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီး၏ စီမံချက် အမိန့်အရ ထိုထိုမြို့ရွာဒေသ၌ ရွှေကျင်ဂိုဏ်း ကြီးပွါးမှုကို အားထုတ်ကြပြီးလျှင် ဓမ္မဝိနယနှင့်၎င်း, ရွှေကျင်ဂိုဏ်းဥပဒေနှင့် ၎င်း, တရားသဖြင့်ပြဋ္ဌာန်းသော အစိုးရဥပဒေနှင့်၎င်း မဆန့်ကျင်သော လောကရေးရာများကိုလည်း အားထုတ်ဆောင်ရွက်ကြရန်။

(၂) ရွှေကျင်နိကာယသာမဂ္ဂီဝင် ရွှေကျင်ဂိုဏ်း သံဃာတို့တွင်လည်း ရွှေကျင်ဂိုဏ်း ကြီးပွါးမှုကို ဆောင်ရွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တမျိုး, မဆောင်ရွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တမျိုးဟု နှစ်မျိုးရှိရာ၌ အကျိုးမလိုပတိပက္ခပြုနေသောပုဂ္ဂိုလ်ကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဆိုင်ရာကဆုံးမ၍ မရခဲ့သော် အထက်နာယက ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ ထံ လျှောက်ထား၍ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းသား စာရင်း တင်သွင်းခြင်း မပြုကြရန်။

(၃) သံဃသာမဂ္ဂီနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ထုတ်ပြန်အပ်ပြီးသော မဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးတို့၏ အလိုကျ ဥပဒေသစာတမ်းကိုလည်း ရှေ့ ထုတ်ပြန်အပ်ပြီးအတိုင်း တဂိုဏ်းလုံးလိုက်နာရန် အစည်းအဝေး ကြီး၏ သဘောအရ မဟာနာယက ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့က ထပ်မံ၍ အတည်ပြဌာန်းတော်မူကြသည်။

(၄) လက်ပန်တန်းမြို့ မြစ်ကွေ့ ဆရာတော်, မန္တလေးမြို့ စိတြာရာမ ဆရာတော်, မော်လမြိုင်ဆရာတော်, ကျိုက်ထိုမြို့ ဘုရားကြီး ဆရာ တော် တို့ကို အစည်းအဝေး၏ သဘောအရ ရှေးမဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးတို့၏ အလိုကျ ဥက္ကဋ္ဌမဟာနာယက ဒီပဲရင်းဆရာ တော်က မဟာနာယကအဖြစ်သို့အသစ်တင်မြှောက်တော်မူသည်။

ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ ဥုးစီးဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယက ဆရာတော်ကြီး တို့၏အလိုတော်ကိုဘော်ပြချက်

ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီးသည် မြန်မာဘုရင်မင်း အဆက်ဆက်မှ ယခုထက်တိုင် ဆိုဘွယ်မရှိ၊ စင်ကြယ်ခိုင်ခံ့စွာ စည်းလုံးညီညွတ်ပြီး သာမဂ္ဂီဖြစ်ပြီးဖြစ်သည့်ပြင် ခေတ်အားလျော်စွာလည်း လွန်ခဲ့သော ၁၂၀၂-ခုနှစ်ကပင် နိုင်ငံလုံးရှိ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းသံဃာတို့ အကြီးအကျယ် အခိုင်အခံ့ တဘန်ထပ်မံ ဖွဲ့စည်းပြီးဖြစ်၍ အသစ်တဘန် ဖွဲ့စည်းရန်မလို၊ပင်ကိုယ်က ဂိုဏ်းသီးဂိုဏ်းခြားဖြစ်၍ အခြားဂိုဏ်းသားများ ဖွဲ့စည်းကြသော ခေတ်ပေါ် သံဃသာမဂ္ဂီသို့ ပါဝင်ရန်မလို၊ ၎င်းတို့ဆောင်ရွက်ကြသော လောကဓမ္မအပြစ်လွတ်ကင်းသော အရာဌာနတို့၌ သဘောတူဆန္ဒပေး ထောက်ခံခြင်းကိုသာ ပြုသင့်သည်၊ လူအသင်းသားတို့ကလည်း "သာမဂ္ဂီအသင်းဖွဲ့စည်းတော်မူပါ၊ သာမဂ္ဂီအသင်းသို့ စာရင်းလက်မှတ် ထိုးသွင်းတော်မူပါ"ဟူ၍ လျှောက်ထားဘွယ်မရှိ၊ "မည်သည့်ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်တော်မူပါ"ဟူ၍သာ လျှောက်ထားဘွယ်ရှိသည်။

ရွှေကျင်ဂိုဏ်း အဖွဲ့အစည်း သံဃာတို့ကလည်း အခြားဂိုဏ်းသား သာမဂ္ဂီအသင်းများနှင့်မခြား အလားတူစွာ—

> "ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ အာသဝါနံ သံဝရာယ သမ္ပရာယိကာနံ အာသဝါနံ ပဋိဃာတာယ ဝိနယော ပညတ္တော"—

ဟူသည်အတိုင်း ဒိဋ္ဌဓမ္မိကအာသဝ, သမ္ပရာယိကအာသဝတို့မှ ကင်းလွတ်ရန် သာတ္ထကသမ္ပဇဉ်, သပ္ပါယသမ္ပဇဉ် ယှဉ်စေဖြစ်စေပြီးကာ မလိမ်မာသူ ပြည်သားတို့ကိုလည်း—

> "ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္ပရာယိကပရမတ္ထေဟိ ယထာရဟံ အနုသာသတီတိ သတ္ထာ"—

ဟူသကဲ့သို့ အချင်းချင်း ညီညွတ်သည်းခံ ပစ္စုပ္ပန်ရေး, တမလွန်ရေး၌ ယဉ်ကျေးလိမ်မာကြ၍ တိုင်းပြည်သာယာ ဘာသာကြီးပွါး ပြည်သားပြည်သူ ချမ်းသာကြရန် ဒုစ္စရိတ် ၁၀-ပါး, နွားသား, သေအရက်စသည်ကို ရှောင်ကြဉ်၍ ခန္တီ, မေတ္တာ, သန္တုဋ္ဌိ, သလ္လေခတရားတို့ကို အထူးဟောကြားကြရမည် ဖြစ်သည်။

ယခုလည်း မန္တလေး,စစ်ကိုင်းစသော ရွှေကျင်ဂိုဏ်းသားလုံလောက်သော ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်များ ယင်းသို့သောတရားကို ဝိနည်းတော်နှင့် ညီညွတ်စွာ ဟောကြားလျက်ရှိသည်။

စည်းလုံးညီညွတ်ပြီး ရွှေကျင်ဂိုဏ်းသံဃာတို့က ခေတ်ပေါ် သံဃ သာမဂ္ဂီသို့ စာရင်းလက်မှတ် ထိုးသွင်းပါဝင်လျှင် အစဉ်အလာဆိုဘွယ်မရှိ ညီညွတ်သော ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး ဋ္ဌနွေ့ပျက်မည်သာဖြစ်သည်၊ ယင်းသို့သောအတွက်"သံဃသာမဂ္ဂီသို့ စာရင်းလက်မှတ် ထိုးသွင်းပါဝင်ပါ" ဆိုလာလျှောက်ထားလာလျှင် မထိုးမသွင်း မပါမဝင်ပဲ ရဟန်းတို့နှင့် လျော်သောအရာကို သဘောတူကြောင်း ဆန္ဒသာပေးသင့်သည်၊ မန္တလေးမြို့ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းဝင် သံဃာတို့လည်း သင့်သောအရာ၌ ဆန္ဒထောက်ခံချက်ကိုသာပေး၍ စည်းလုံးမပျက် ငြိမ်သက်ပိပြားစွာ နေထိုင်ကြသည်၊ ထိုထိုသတင်းစာများက အလိုရှိရာ ရေးသားထည့်သွင်း ဘော်ပြသည်များကို မယောင်မှားမိစေရန်၊ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီးလည်း ခေတ်ခါအလျောက် အောက်သို့လျှောကျ၍–

"အပ္ပသန္နာနံ အပ္ပသာဒါယ၊ ပသန္နာနံ အညထတ္တာယ"-

ရှုတ်ရှော်ကြီးဖြစ်၍ မသွားကြရန်၊ လောကမကင်း သာမဂ္ဂီအသင်းသို့ ဝင်လိုငြားလည်း သီးလုံး, ရွှေကျင်, ပဲခူးတောရ, မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမိက, ပခန်း, ခင်မွန် စသော ဂိုဏ်းစောင့် ဆရာတော်ကြီးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်များကို အလေးမူအရေးယူကြရန် ဉာဏ်ကိုမကွာ သဒ္ဓါလက်ရှိ သဟိကို ရှေ့ထားကြလျက် ဆောင်ရွက်ကြသင့်ပေသည်။

ဒီပဲရင်းဆရာတော်

၁၂၀၃-၃၊ တန်ဆောင်မုန်းလ။

ကျောင်းတော်ရာ ရွှေကျင်ဆရာတော်၏ ဩဝါဒကထာ

ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး တနေ့တခြား ကြီးပွါးရန် ရည်သန်တောင့်တ၍ အားထုတ်ကြပေသော သပြဟ္မစာရီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့မှာ မကောင်းသော အနိဋ္ဌဖလဟူသမျှတို့သည် မိန်းကြာဖက်တွင် ရေမတင် သကဲ့သို့ လျင်စွာလျှောကျ ကင်းစင်ပလျက် တက်သစ်စနေဝန်း ထွန်းသစ်စ လပမာ မြတ်ဘုရားသာသနာ၌ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာသုခ အဝဝ ကောင်းကျိုး တိုးပွါးကြပါစေသောဟု ဩဓိသမေတ္တာ မင်္ဂလာရေချမ်းကို များစွာဆွတ်ဖျန်း သွန်းလောင်းမိပါကြောင်း၊ သည်မှတပါး—

"သဒ္ဓိဝိဟာရိကေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ ရာဓေနဝိယ သုဗ္ဗစေန ဘဝိတဗ္ဗံ"—

ပါဠိတော်ဖြင့် ချစ်သားတို့····တပည့်ဖြစ်သောသူသည် သာရိပုတြာ၏ တပည့် ရာဓရဟန်းကဲ့သို့ ဆိုလွယ်စေကြရမည်၊ အဆိုမခက်ကြစေနှင့်-ဟောတော်မူသည်များကိုရင်း၊ သဲအစုကို လက်ဝါးပေါ်၌ တင်ထား ပြီးလျှင် ဤသည့်သဲလုံးနှင့်အမျှ ငါ့ကိုဆိုဆုံးမမည့်သူ ဆရာရလျှင် တော်လေစွဟု တောင့်တသော ဘုရားသားတော် ရှင်ရာဟုလာမထေရ်၏ သောဝစဿတာ ဂုဏ်များကိုရင်း၊ သာမဏေငယ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း ငါ့အား ဆိုဆုံးမဝံ့ကြပါစေဟု အမြဲတောင့်တသော အရှင်သာရိပုတြာ မထေရ်မြတ်၏ သောဝစဿတာဂုဏ်များကိုရင်း၊

"နိဓိနံဝ ပဝတ္တာရံ၊ ယံ ပဿေ ဝဇ္ဇဒဿိနံ။
နိဂ္ဂယှဝါဒိံ မေဓာဝိံ၊ တာဒိသံ ပဏ္ဍိတံ ဘဇေ"။—

ဟူသော ပါဠိတော်ဖြင့် ဟုတ်မှတ်တိုင်းသော အပြစ်ကို ထင်ရှား ထုတ်ဘော် နှိပ်နင်း၍ဆုံးမတော်မူကြပေသော ဆရာများအပေါင်းကို ရွှေအိုးရတနာကို ဘော်ကာထုတ်ပြ ပေးဝေကြသောသူများပမာ ဝမ်းသာ ဝမ်းမြှောက် ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြရမည်- ဟောတော်မူသည် များကိုရင်း၊ သည်မှတပါး—

"ယာဝကီဝဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူ ယေတေ ဘိက္ခူ ထေရာ ရတ္တညူ စိရပဗ္ဗဇိတာ သံဃပိတရော သံဃပရိဏာယကာ၊ တေ

သက္ကရိယာနံ့ ဝရိုကရိယာနံ့ မာနေဿနံ့ ပုဗ္ဗေဿနံ့ တေသဥ္စ သောတဗ္ဗံ မညိဿန္တိ။ ဝုဒ္ဓိယေဝ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ ပါဋိကင်္ခါ၊ နော ပရိဟာနိ''—

ပါဠိတော်မြတ်ဖြင့် မည်သည့်အရပ်မဆို ထိုထိုနေရာ သံဃာအစည်းအဝေးတို့တွင် သံဃထေရ်ဖြစ်ကြသူ မထေရ်ကြီးတို့၏စကားကို အောက်သံဃာငယ်တို့ ရိုသေစွာ ညီညာဖြဖြ လိုက်နာနိုင်ကြသရွေ့ ကာလပတ်လုံး ထိုထိုပရိသတ် အစည်းအဝေး ရဟန်းတို့အား ကွဲပြားပျက်စီးဆုတ်ယုတ်ခြင်းမရှိနိုင်၊ ပစ္စုပ္ပန်,သံသရာ အကျိုးစီးပွါး များသည်သာတည်း- ဟောတော်မူသည်များကို များများကြီး ယုံကြည်ကြကုန်သဖြင့် အောက် သံဃာငယ်ဟူသမျှတို့က အထက်ဥုးစီး နာယကဆရာတော်ကြီးတို့ ဆုံးမစီရင်ပြောဆိုရာ မည်သို့မည်ဝါ, ဆန္ဒာဘယာစသည့် ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ အရွဲ့တစောင်း ပြောဆိုပြုကျင့်မရှိ၊ အထက်ဆရာတော်ကြီးတို့စကားကို မသွေမလှန် ပြားပြားဝပ်နာခံနိုင်ကြအောင်၊ ယင်းနာယကဆရာတော်ကြီးတို့ကလည်း သမုဒြာဝဲဩဃအကူး လေမုန်တိုင်း အမြှုးတွင် မာလိန်မှူး သင်္ဘောသူကြီးတို့ သတိဝီရိယပမာ အခါမပြတ် သတိမုဋ္ဌ ကြားမချပ်စေရ၊ အလုံးစုံစီရင်ပြောဆိုသည့် အမှုဟူသမျှ၌ ဆန္ဒာဘယာ ဒေါသာလိုက်လားမမှားကြရအောင် သတိအထူးဆောင်ကြရမည်ဟု ဟောတော်မူသည်များကိုငင်း၊ ဤသို့မိန့်မှာ ဒေသနာတော်အရပ်ရပ်ကို ထပ်ခါထပ်ခါ ဆင်ခြင်စဉ်းစား နှလုံးထားတော်မူကြစေလိုကြောင်းကို မေတ္တာစကားဖြင့် လျှောက်ကြားသိစေပါသည်-သပြဟ္မစာရီအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့…။

ရန်ကုန်မြို့၊ ငုကျောင်းတော်ရာ ရွှေကျင်တိုက်
သက်တော် ၈၁-နှစ်၊ ရဟန်းသိက္ခာဝါတော် ၆၁-ဝါရ

ကျောင်းတော်ရာ ရွှေကျင်ဆရာတော်

၁၂၈၅-ခု၊ နယုန်လဆုတ် ၈-ရက်နေ့။

ရွှေအောင်ရွှေးဆရာတော်
ဩဝါဒကထာ
သာသနာလုံးဆိုင်ရာ ဘုရားရှင်အမိန့်တော်
ပြန်တမ်းတော်ကြီး

"မဏ္ဍပေယျမိဒံ ဘိက္ခဝေ ဗြဟ္မစရိယံ သတ္ထာ သမ္မုခီဘူတော၊ တသ္မာတိဟ ဘိက္ခဝေ ဝီရိယံ အာရဘထ အပတ္တဿ ပတ္တိယာ အနာဓိဂမဿ အဓိဂမာယ အသစ္ဆိကတဿ သစ္ဆိကိရိယာယ။ ဧဝံ နော အယံ အမှာကံ ပဗ္ဗဇ္ဇာ အဝဉ္ဈာ ဘဝိဿတိ သဖလာ သဉြဒယာ၊ ယေသဉ္စ မယံ ပရိဘုဉ္ဇာမ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသန ဂိလာနပ္ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ တေသံ ဝေါကာရာ မဟပ္ဖလာ ဘဝိဿန္တိ မဟာနိသံသာတိ၊ ဧဝံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ။ အတ္တတ္ထံ ဝါ ဟိ ဘိက္ခဝေ သမ္ပဿမာနေန အလမေဝ အပ္ပမာဒေန သမ္ပါဒေတုံ၊ ဥဘယတ္ထံ ဝါ ဟိ ဘိက္ခဝေ သမ္ပဿမာနေန အလမေဝ အပ္ပမာဒေန သမ္ပာဒေတုန္တိ"—

ဟူသော နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ဒသဗလဝဂ္ဂ ဒုတိယသုတ်တွင် ထုတ်ပြန်တော်မူအပ်သော ဘုံရားရှင်၏ အမိန့်တော်မြတ်ကို လေးမြတ်ရိုသေစွာ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ နှင်နှင်ချည်း ဖြစ်ကြသည်အတိုင်း မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ကို ကိုင်းရှိုင်းတောင့်တလျက် စတုရင် ဝီရိယ လက်မချပဲ အပ္ပမာဒဂုဏ်ဆီကို တညီတည်း သောက်မျိုသုံးဆောင်တော်မူကြရန်ကို ညွှန်ကြားတော်မူလိုက်ရပါကြောင်း။

ရွှေအောင်ရွှေးဆရာတော်
ပဲခူးမြို့။

ရေလည်ဆရာတော်၏ ဩဝါဒကထာ
နမော ဗုဒ္ဓါယ

အဟု ဘိက္ခုဂဏာ စ၊ သာမဏေရာ စ တေ မယံ။
အညမညံ သမဂ္ဂါဝ၊ ဝသာမ သာသနေ သုံ။ ။
ယော ပုဗ္ဗေ မဟာထေရေန၊ ဒိန္နောဝါဒေါ ဗဟုံ ဟုံ။
တ မံဝ မ သန္တာ၊ စရာမ ယာဝအင်္ဂနာ။ ။
[ဂါ ပု ၊ နေ က်ဂါထာ ပဏ္ဏ]

အဟဉ္စ၊ ငါမထေရ်ကြီးသည်၎င်း၊ ဘိက္ခုဂဏာစ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့သည်၎င်း။ သာမဏေရာစ၊ သာမဏေ တို့သည်၎င်း။ ယေ မယံ၊ အကြင်ငါတို့, အသင်တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ပညပ်အားဖြင့် ထင်ရှား ရှိကုန်၏။ တေ မယံ၊ ထိုငါတို့,အသင်တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သမဂ္ဂါဝ၊ ဝိဝါဒါနုဝါဒ စသည်အဓိကရုဏ်း အားလုံးကင်းပ သင့်မြတ် ကြကုန်လျက်။ ဝါ၊ ညီညွတ်ကြကုန်လျက်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သာသနေ၊ ဇိနအာဏာ သာသနာ၌။ ဝသာမ၊ နေပါကုန်၏။

ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ မဟာထေရေန၊ သံဃရာဇာ ပညာပေါင်းစုံ ဂုဏ်ကောင်းခြုံလျက် ဝိသုဒ္ဓါရုံ အမည်ရှိသော မထေရ် ကျော်သည်။ သိဿာနံ၊ တပည့်သားမြေးတို့အား။ ယော ဩဝါဒေါ၊ အကြင်ဩဝါဒ, ဥပဒေသကို။ ဗဟုံဗဟုံ၊ အလွန်များစွာ။ ဒိန္နော၊ ပေးတော်မူအပ်ပြီ။ တဿမံဝ၊ ထိုဩဝါဒ, ဥပဒေသနှင့်ညီစွာသာ။ ယာဝ အဇ္ဇနာ၊ ယနေ့ ထက်တိုင်၊ သန္တာ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့,အသင် တို့သည်။ စရာမ၊ ကျင့်ကြပါကုန်၏။

ရေလည်တောရဆရာတော်
ရွှေဘိုမြို့နယ်။

ကျမ်းဂန်လာ အံသကိုဋ္ဌ အနံ့အလျား ပမာဏကို ပြဆိုချက်

ဓုတင်္ဂတေစီဝရိကဿ ပန စတုတ္ထံ ဝတ္တမာနံ အံသကာသာဝမေဝ ဝဋ္ဋတိ။ တဉ္စ ခေါ ဝိတ္ထာရတော ဝိဒတ္ထိ ဒီဃတော တိဟတ္ထမေဝ ဝဋ္ဋတိ။ ။(ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာဓုတင်နိဒ္ဒေသ)။

အံသကာသာဝန္တိ ခန္ဓေ ထပေတဗ္ဗကာသာဝံ။ ။(ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာ)။ ။စတုတ္ထန္တိ နိဝါသနပါရုပနာရဟံ၊ တေနာဟ အံသကာသာဝန္တိ။ ပါရုပနစီဝရေ သေဒါဒိမလလေပနိဝါရဏတ္ထံ အံသေသု ပထမံ ပါရုပိတဗ္ဗကာသာဝန္တိ အတ္ထော။ ။(ဝိသုဒ္ဓိမဂ် စူဠဋီကာ)။ ။“အံသကာသာဝန္တိ တိဏ္ဏံ စီဝရာနံ ကိစ္စံ အသာဓိတတ္တာ စီဝရသင်္ချံ န ဂစ္ဆတိ ပရိက္ခာရံ ဂစ္ဆတိ၊ တသ္မာ ပရိက္ခာရစောဠံ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ”။ ။(ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဂဏ္ဌိပုဒ်)။

ဤသို့ ပြဆိုအပ်ပြီး ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ, ၎င်းဋီကာကြီး, ဋီကာငယ်, ဂဏ္ဌိပုဒ်တို့နှင့်ညီစွာ ရှိသောသက်နှာ၌ ချွေးစသော အညစ်အကြေး လိမ်းကပ်ခြင်းကို တားမြစ်ရန် ပခုံး၌ထားအပ်သော "အံသကိုဋ်"အဝတ်ကို အနံအားဖြင့် မဏ္ဍိမပုရိသတထွာ, အလျားအားဖြင့် မဏ္ဍိမပုရိသသုံးတောင်ရှိ၏ဟု သိအပ်၏။

ယခုကာလ အချို့သောရဟန်းတို့သည် အထည်အမျိုးမျိုးချုပ်၍ ဝတ်ဆင်ကြသော "အံသကိုဋ်" ခေါ်သော အဝတ်အထည်ကို ကျမ်းဂန်လာ "အံသကိုဋ်" အဝတ်နှင့် အလျား, အနံ မတူသောကြောင့်၎င်း၊ ကာမဘောဂီလူတို့ဝတ်ဆင်သော"အင်္ကျီ"နှင့် များစွာမထူးခြား အလားတူသောကြောင့်၎င်း အင်္ကျီအဝတ်သို့ ထည့်သွင်းသင့်သည်၊အင်္ကျီအဝတ်ဖြစ်က ရဟန်းများအား ဝတ်ဆင်ခြင်းငှါမအပ်၊မဝတ်သင့်, မဝတ်ထိုက်ကြောင်းကို ပညတ်တော်မူသည်မှာ မြတ်စွာဘုရားသက်တော် ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်အခါက "ဆဗ္ဗဂ္ဂီ" ရဟန်းတို့သည် "အင်္ကျီ" ကိုဝတ်ဆင်ကြရာ လူများစွာတို့က ကာမဘောဂီလူတို့နှင့်မခြား အလားတူဝတ်ဆင်ရသလားဟု ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၍ မြတ်စွာဘုရားသို့ လျှောက်ထားရာတွင်–

"န ဘိက္ခဝေ ကဉ္စုကံ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ယော ဓာရေယျ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ"–ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား မြစ်တားပညတ်တော်မူသည်။ ။(ဝိနည်း မဟာဝါပါဠိတော် စီဝရက္ခန္ဓက။)

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကဉ္စုကံ၊ ကိုယ်၌ဘွဲ့ချည် "အင်္ကျီ" အဝတ်ကို။ ဝါ၊ ဒုယင်, သင်တိုင်းကို။ နဓာရေတဗ္ဗံ၊ မဝတ်မဆောင်အပ်။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဓာရေယျ၊ ဝတ်ဆောင်ငြားအံ့၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဒုက္ကဋဿ၊ ဒုက္ကဋ်သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် အင်္ကျီ, ဒုယင်, သင်တိုင်း ဝတ်ဆင်မှုများကို မြစ်တားတော်မူသည်ဖြစ်၍ ကာမဘောဂီလူတို့နှင့်မခြား ဝတ်ဆင်မှုများကို ရှောင်ရှားကြဉ်ပစ်မှ လဇ္ဇီသူတော်ကောင်း ဖြစ်ကြမည်၊ ကြိုကြိုက်ခဲ့လှစွာ ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌ ကြုံကြိုက်ကျိုး နပ်ကြရအောင် အရာရာမှာ သတိပညာ ဆောင်ကုန်ရာသည်။

ပတ္တမြားဆရာတော်
မ[illegible]လေး[illegible]

သာသနာတော်၌

အထူးသတိပြုဘို့အချက်

ကေစာရီကျောင်းဒိုင်အင်္ဂါ, ပရိသူပဋ္ဌာပက ကျောင်းဒိုင်အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံလုံလောက်ပါမှ ကျောင်းဒိုင်ဘုန်းကြီး ပြုလုပ်ရန်အကြောင်းကို တင်းကြပ်စွာ ကျင့်နိုင်, ပြုနိုင်ပါမှ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီးသည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်နိုင်ရာသည်၊သို့မဟုတ်မူ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်း၌ါ လွန်စွာပင်ခဲယဉ်းမည့်အကြောင်း၊"ခတက်ပင်က မီးတချီ" ဟူသကဲ့သို့ အသီးအသီး ကိုယ်စီကိုယ်စီ ကိုးကွယ်သူ ဒကာ,ဒကာမ-ရှိက ကျောင်းဒိုင်ကြမူ အဘယ်မှာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်နိုင်အံ့နည်း၊ အပါယ်ဘေးကြီးမှလည်း မလွတ်နိုင်ရာ။

ဤသို့စသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ပထမ ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သောအခါ မိမိသဘောကျလောက်သော အဆုံးအမဩဝါဒကို တင်းကြပ်စွာခံယူနိုင်သော တပည့်သီတင်းသုံးဘော်တို့နှင့်သာ နေဒိုင်တော်မူ၍ ပြန်လွှန်တော်မူသည်၊ ထို့ကြောင့် ဂိုဏ်းစင်ကြယ်သန့်ရှင်းခြင်းကို လွန်စွာအလိုရှိသင့်သည်၊များခြင်းကိုသာ အလိုမရှိရာ။

ပဏ္ဍဝံသမဟာထေရ်

ရာဇ္ဓသယချောင် တောင်ဗိလာတောရ။

ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကျင့်ထုံးကြီး ပြီး၏။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေ ခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၇၃၉)

ဟံသာဝတီစာအုပ်တိုက်
၃၅၇-ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်းရန်ကုန်မြို့

တအုပ် ၂-ကျပ်